

Свети Сава, Милешева, око 1235.

СРБЉАК

www.tezauriliturgic.ro

БИБЛИОТЕКА СТАРА СРПСКА КЊИЖЕВНОСТ

УРЕЂИВАЧКИ ОДБОР

ДИМИТРИЈЕ БОГДАНОВИЋ • СРЕТЕН ПЕТКОВИЋ
БОРЂЕ ТРИФУНОВИЋ

СРПСКА КЊИЖЕВНА ЗАДРУГА

ОСНОВАНА 1892. ГОДИНЕ

СРЕЉАК

КЊИГА ПРВА

СИМЕОН НЕМАЊА, БОГОРОДИЦА ЉЕВИШКА, ПРИЗРЕН, 1307—1309.

СРБЉАК

СЛУЖБЕ • КАНОНИ • АКАТИСТИ

БЕОГРАД
1970

ПРИРЕДИО
БОРЪЕ ТРИФУНОВИЋ

ПРЕВЕО
ДИМИТРИЈЕ БОГДАНОВИЋ

ПРЕВОД РЕДИГОВАЛИ
ДИМИТРИЈЕ БОГДАНОВИЋ
БОРЪЕ ТРИФУНОВИЋ

САВА НЕМАЊИЋ

СЛУЖБА СВЕТОМЕ СИМЕОНУ

ПАМЕТ ПРЕПОДОБНАГО ОЦА НАШЕГО
СИМЕОНА НОВАГО СРПСКАГО

СТИХИРИ

ГЛАС ПЕТИ

Преподобне оче,
добру обрете лествицу
јејуже вазиде на висоту,
јејуже обрете Илија колесницу огњанују,
на он васходишта инем не остави,
ти же по умртивију твојем
ва отацстве си пут показа царствујуштим,
небесни чловече
а земни анђеле,
свeticлниче отацству си,
Симеоне блажене,
моли о спасени душ наших.

Преподобне оче,
аште би отацству ти вештати,
то не би млчал глаголати,
болезни и труди и слзи твоје
исправљаје ва веру истинују стадо си
јакo древо напајајемо ученијем твојим,

www.tezauriliturgic.ro
СПОМЕН ПРЕПОДОБНОГ ОЦА НАШЕГ
СИМЕОНА НОВОГА СРПСКОГ

СТИХИРЕ

ГЛАС ПЕТИ

Преподобни оче,
добру си нашао лествицу
којом узиђе на висину,
којом и стече Илија колесницу огњену,
но он усходишта другима не остави,
а ти по смрти својој
у отачеству ти пут показа царевима,
небески човече,
земаљски анђеле,
свещениче отачества свог,
Симеоне блажени,
моли за спасење душа наших.

Преподобни оче,
ако је отачеству ти требало проповедати,
ти ниси престао говорити,
боловима и трудом и сузама својим
исправљао си на веру истиниту стадо ти
као дрво напајано учењем твојим,

дивише се анђели,
чудише се чловеци,
ужасоше се демоније
трпенија твојего, Симеоне блажене,
моли о спасени душ наших.

Силоју светого Духа
Владице својему подобе се,
владичаство си остави,
пријем крст последова Христу
и васели се ва Гору Светују,
отнудуже, помошт пријем,
истачајет ти рака миро благодети
веселешти твоје сини
тебе предстојештих, Симеоне блажене,
моли о спасени душ наших.

ГЛАС ОСМИ

Оче преподобне,
мимотече царство земаљноје,
изабрав богатаство словеса света
и та изволи хранити,
оставив саврсти и чеда
и васе земаљније красоти,
изашад ва Гору Светују
са анђели Богу служиши,
моли се Христу непрестано
о творештих твоју памет.

дивише се анђели,
чудише се људи,
ужаснуше се демони
над трпљењем твојим, Симеоне блажени,
моли за спасење душа наших.

Силом светога Духа
Владики своме подобећи се,
владарство своје остави,
узевши крст пође за Христом
и усели се у Гору Свету,
одакле, помоћ примивши,
истаче ти гробница миро благодати
што весели твоје синове
који теби предстоје, Симеоне блажени,
моли за спасење душа наших.

ГЛАС ОСМИ

Оче преподобни,
мимоишао си царство земаљско,
изабрав богатство — речи свете
и њих си изволео да чуваш,
оставив супругу и чеда
и све земаљске красоте,
изашав у Гору Свету
с анђелима Богу служиш,
моли се Христу непрестано
за творитеље твога спомена.

Преподобне оче,
глас јеванђелија Господња слишав,
богатаство и славу царствија ни ва што же
ваменив

и ка васем вазупи: „Вазљубите Бога
и обрештете благодет вечнују,
ништоже претпочитајте љубаве јего,
да јегда придет ва славе
обрештете покој са васеми светими“.
Темже и ми васи верно
на тржаство јего светло стацем се,
доброга пастира светло васпојем песанми:
Радуј се, мнихом похвала и утвржденије,
моли Бога о нас, Симеоне блажене,
сахранити се стаду твојему невредиму.

КАНОН

ГЛАС ОСМИ

ПЕСАН ПРВАЈА

Божаставноју љубовију раждаг си душу
угаси плтаскије похоти, оче,
невештаставноје житије на земљи сатворив,
Симеоне блажене.

Божаставни блистани васија ва срца наша
творештим ти светлују памет,
стадо си от напасти, преблажене,
молитвами си, Симеоне, избави.

Преподобни оче,
глас јеванђеља Господњег чувши,
богатство и славу царства ни за што држећи
ти свима повика: „Љубите Бога
и наћи ћете благодат вечну,
надасвештујте љубав његову,
да када Христос дође у слави
нађете покој са свима светима”.
Зато и ми сви верно
на славље његово светло стецимо се,
доброг пастира светло успојмо песмама:
Радуј се, монаха похвало и утврђење,
моли Бога за нас, Симеоне блажени,
да се сачува стадо твоје неповредно.

КАНОН

глас осми

ПЕСМА ПРВА

Божаственом љубављу распаливши душу
угасио си плотске похоте, оче,
невештаствено живљење на земљи сатворив,
Симеоне блажени.

Божаственим блистањем засија у срцима нашим
што творе светли ти спомен,
стадо ти од напасти, преблажени,
молитвама ти, Симеоне, избави.

Утврдив тело си на земљи,
пријем крст последова Христу,
животу сподоби се нестарајушту се на небеси,
оче преблажене Симеоне.

ПЕСАН ТРЕТИЈА

Цркви Божије делатељ јави се Христу
и ва Светују Гору васели се,
оче преподобне,
тем просијав добродејани блистанијем
светаго вазираје, богоносне Симеоне.

Вас обљубив духовно теченије,
миру и плти ване бив, богоносе,
тем пријем премударнују славу
и вечноје, оче, причастије.

Тело твојих болезнеј, преподобне,
добродејани зрел процавте клас
от његоже напајајет се љубовију божаставнаја
чеда ти
божаставнују памет ти сатварајуште.

СЕДАЛАН

ГЛАС ОСМИ

Царство земаљноје остављ,
крст свој на рамо васпријем
и вас же себе вазложи ка Богу
и ва Свету Гору шаствова

Утврдив тело своје на земљи,
узевши крст пође за Христом,
живота удостоји се непролазног на небесима,
оче преблажени Симеоне.

ПЕСМА ТРЕЋА

Цркве Божије делатељ јавио си се Христу
и у Свету Гору уселио си се,
оче преподобни,
зато просијав добродетељи блистањем
светога гледаш, богоносни Симеоне.

Сав заволевши духовни живот,
ван света и плоти био си, богоношче,
и зато си примио премудрости славу
и вечну, оче, заједницу.

Тело твоје, преподобни, у болестима
добродетељи зрео процвета клас,
од кога се напајају љубављу божаствена ти чеда
што божаствени ти спомен творе.

СЕДАЛАН

ГЛАС ОСМИ

Царство земаљско оставив,
крст свој на раме узевши
свега си себе предао Богу
и у Свету Гору отишав

светому Духу бив причесник,
тем и чудотворац јави се
миро истакајет рака моштеј ти,
богоносе Симеоне, моли Христа Бога
грехом остављеније подати штуптим те.

ПЕСАН ЧЕТВРТАЈА

Струјама, оче Симеоне, слз твојих
душевније страсти омил јеси,
божаставно бист Духови покојиште, преблажене.

Бденије крепко,
клањаније присноспокојно
и љубов презриму
исполни вероју,
оче преблажене Симеоне.

Благодет пријем, преблажене,
јако Божији угодник истини,
истачајет моштеј твојих рака
миро благодети.

ПЕСАН ПЕТАЈА

Јако многоплоднаја лоза
грозд процавте, оче Симеоне,
добродејанијем божаставним
покајанију вино изливаје
и страснују маглу

светога Духа био си причасник,
зато и чудотворац јавио си се
и миро истаче гробница моштију твојих,
богоносни Симеоне, моли Христа Бога
да грехова проштење подари штоватељима твојим.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Потоцима, оче Симеоне, суза твојих
душевне страсти омио јеси,
божаствено постаде Духа покојиште, преблажени.

Бдење крепко,
клањање свагдаспокојно
и љубав што се презрети не може
испунио си вером,
оче преблажени Симеоне.

Благодат примив, преблажени,
као Божији угодник истинит,
истаче моштију твојих гробница
миро благодати.

ПЕСМА ПЕТА

Као многоплодна лоза
грозд процвета, оче Симеоне,
што добродетељима божаственим
покајања вино излива,
што маглу страсти

от душ наших одгањаје
и срца верних вазвеселаје.

Напасти различније змиј непријазни
ваздви́г се на стадо твоје,
на того, оче, оружи́јем крсним
и молитвоју си умртви
и мир от Бога отачаству си испроси,
богомудре Симеоне.

Трпени́јем и ваздржани́јем, славне,
казни вражи́је низложи,
јави се непоколебљим ва напастех
и ва скрбех
и ва бедах различних,
сахрањаје недвижимо влади́чество си
своје́го си благочастија мудростију,
оче Симеоне.

ПЕСАН ШЕСТАЈА

Светило те имуште
несаблазно настављајуште,
обро́гохом путем живоносним, богоносне,
и ка истине тобоју настављајѐми бихом,
преблажене Симеоне.

Бадарно изволи божаставно
послати свет спасенију
иже ва ношти злобе
неведени́јем одржими́ бехом,

од душа наших одгони
и срца верних весели.

Напастима различним змија непријатељска
подигла се на стадо ти,
но њу, оче, оружјем крста
и молитвом својом умртви
и мир од Бога отачаству ти измоли,
богомудри Симеоне

Трпљењем и уздржањем, славни,
нападе вражје победио си,
јавио си се непоколебљив у напастима
и у скрбима
и у бедама различним,
чувајући спокојство владавине своје
благочашћа свога мудрошћу,
оче Симеоне.

ПЕСМА ШЕСТА

Светило те имајући
што без погрешке води,
нађосмо пут живоносни, богоношче,
и истини вођени тобом бејасмо,
преблажени Симеоне.

Бодро си изволео божаствено
да пошальеш светлост спасења
нама у ноћи зла
несазнањем држани што бесмо,

показа васем
сини свету и дневи бити,
богомудре Симеоне.

Божија таланти јејиже пријет не скри ва земљи,
на умножив је пријет от Бога благословеније,
тебе ради словесни украсив от њих
разумом просвети
и от њихже луче светлије сијајут,
оче преблажене.

КОНДАК

ГЛАС ВАТОРИ

Иго Христово пријем, Симеоне,
и того крст вазем последова јему,
насажд се ва дому Господњу
процавте јако финик,
јако ђедар иже ва Ливане
умножил јеси чеда твоја,
муж желанеј духовних,
чудотворац бо јави се,
Христа Бога моли непрестано о васех нас.

ИКОС

О, божаставније вишњеје премудрости
исполни ми ум, мене ништому,
о, како васпоју твоје житије, оче,

и показа свима
синови светлости и дана да будемо,
богомудри Симеоне

Божије таланте које си примио ниси сакрио у
земљу,
но умножив их примио си благослов од Бога,
што због тебе њима разумне душе украси
и знањем просветли
лучама светлим обасјане,
оче преблажени.

КОНДАК

ГЛАС ДРУГИ

Иго Христово примив, Симеоне,
и његов крст узев пође за њим,
засадив се у дому Господњем
процвета као финик,
као кедар ливански
умножио јеси чеда твоја,
љубимац Духа,
чудотворац јавио си се,
Христа Бога моли непрестано за све нас.

ИКОС

О, божаственом вишњом премудрошћу
испуни ми ум, мени ништем,
о, како да успојем твоје живљење, оче,

или како вазмогу слово принести ти?
На ти подажд ми крепост и разум,
слово и самисал,
јако от твојих твоја приношу ти,
от богатаства благ благост твоју,
та бо обрете
и венча ва пречасни врх свој,
получи желајемаја,
светилник божаставни јави се
просвештаје васељенују отачаства си,
тем и мрак греховни одгнав, свете,
савише испроси ми благодет духовнују,
имаши бо дрзновеније ка Христу,
Христа Бога молити непрестано о васех нас.

ПЕСАН СЕДМАЈА

Јако да вишњеје царство примеши и славу
неизречену
законом покоров се Владице,
заблуждшеје вазиска и обрете
и на раме својем вазем, преблажене,
јако пастир приведе ва ограду покајанија,
оче Симеоне.

Са вишњими силами, оче,
предстоје живому Богу,
јегоже и славоју украсив се,
распалив се, блажене, огњем духовним,
сласни кал омив
и бист кадило ва воњу благоуханују

или како да узмогнем реч да ти принесем?
Но ти ми подај крепост и знање,
реч и разум,
да ти од твога твоје принесем,
од богатства добра доброту твоју,
јер све то нађе
и венча пречасну главу своју,
доби жељено,
светилник божаствени јавио си се
просветљујући васељену отачаства ти,
зато и мрак грехова одагнав, свети,
озго измоли ми благодат Духа,
јер имаш слободу у Христа,
да Христа Бога молиш непрестано за све нас.

ПЕСМА СЕДМА

Да вишње царство примиш и славу неизрециву
у закону Божјем покорив се Владики,
залутало потражи и нађе
и на раме своје узевши, преблажени,
као пастир приведе у тор покајања,
оче Симеоне.

С вишњим силама, оче,
предстојећи живоме Богу,
његовом славом украсив се,
распалив се, блажени, огњем Духа,
кал сласти омивши
постави си кадило мириса благоухана

Господеви благопријетно,
богоносе Симеоне.

Славу некрадому,
богатаство неизгибајемо, мудре,
добродејанијем пријем,
словеси украсив,
разумом просветив ум
из његоже чудеса светла посилајут се,
оче блажене,
верним слух ваистину озарајут светло.

ПЕСАН ОСМАЈА

Божаставнаго света исплњен бив, оче,
божаставнеј славе јави се покојиште
из њего же света божаставнаго млније луче
подајеш
верних лице просвештајуште,
православноју вероју таму јеретичаскују прогоне
вапијаше: Дети, благословите ...

И ва житији, блажене, пребив
јако ватори Авраам
и делом по кончине благодетију Божијеју
рака моштеј твојих изливајет чудеса дивнаја
вероју просијав
и са анђели, славне, савакупи се,
појаше: Дети, благословите ...

Господу благопријатно,
богоносни Симеоне.

Славу непокрадљиву,
богатство непропадљиво, мудри,
добродетељима примивши,
Словом украсив,
сазнањем просветлив ум
из кога чудеса светла шаљу се,
оче блажени,
и вернима слух ваистину озарују светло.

ПЕСМА ОСМА

Божаштеном светлошћу испуњен, оче,
божаштене славе јавио си се покојиште
из којег светлости божаштене луче подајеш
што верних лице просветљавају,
и православном вером таму јеретичку прогонећи,
вапијаше: Децо, благословите...

И у животу, блажени, поживев
као други Авраам,
и делом по скончању твоме благодаћу Божјом
гробница моштију твојих
излива чудеса дивна,
јер вером просијавши
и анђелима, славни, придружи се,
и појаше: Децо, благословите...

Просвети, богоносе,
от Тројице светом разумним
блистаје срца верних,
таму неверија прогнав,
цркви православнују веру садрже,
веру јако брније,
крст јако оружије,
љубов јако и штит,
јако мач слово Божије, Симеоне,
појаше: Дети, благословите . . .

ПЕСАН ДЕВЕТАЈА

Видети сподоби се, оче богоносе,
иже надеждеју ти и љубовију
ихже око не виде
ни ухо слиша
ни на срце човеку вазидоше,
красан јави се божаставними красотама,
добродејанијем, Симеоне блажене,
красному Владице радосно предстојиши,
о стаде својем не престај моли се.

Данас радосно цркви твоја
почитајет житије твоје
и приносит ти весело пеније
савакупљајуште духовнаја твоја чеда,
радосно славештим те, преподобне,
анђелски твој живот,
поданују ти светлост и славу,
преблажене Симеоне.

Просветли, богоношче,
од Тројице светлошћу духовном
облиставајући срца верних,
таму неверја прогнав,
цркве православну веру држећи,
веру као оклоп,
крст као оружје,
љубав као штит,
као мач — реч Божју, Симеоне,
и појаше: Децо, благословите...

ПЕСМА ДЕВЕТА

Видети удостоји се, оче богоносни,
надом и љубављу својом
што око не виде
ни ухо не чу
ни на срце човеку не узиђе,
красан јавио си се божаственим красотама,
добродетељима, Симеоне блажени,
красноме Владики радосно предстојиш,
не престај да се молиш за стадо своје.

Данас радосно црква твоја
поштује живљење твоје
и приноси ти весело појање
окупљајући духовна твоја чеда,
радосне славитеље твоје, преподобни,
анђелског твог живота,
дароване ти светлости и славе,
преблажени Симеоне.

Вапијет ти хвално твоја васечаснаја великаја
лавра,

селитеља те и зиждитеља
и отачествољупца предлагајушти, мудре,
и хвалешти се појет непрестано:
Молим те, богомудре Симеоне,
о стаде својем прилежно помоли се
твојих трудов получить присно
и сахранити се стаду твојему невредиму.

СВЕТИЛАН

Са небесе,
са славовенчанијема
из руки васедржитеља,
паметију празника си
отачествује си просвети,
свете Симеоне,
појуштих те спасај.

СТИХИРИ

ГЛАС ОСМИ

Преподобне оче,
храм свети јави се
постом и молитвами,
јуже пријет ти Владика
милостињеју же ка ништим,
тем ти благодет даст

Вапије ти хвално твоја свечасна Велика лавра
селитеља те и градитеља
и отачаствољупца имајући, мудри,
и хвалећи се поје непрестано:
Молимо те, богомудри Симеоне,
за стадо своје приљежно помоли се
да твојег труда плодове добије
и да се сачува стадо твоје неповредно.

СВЕТИЛАН

Са неба,
са славовенчања
из руке сведржитеља,
споменом празника ти
отачаство своје просветли,
свети Симеоне,
појце твоје спасавај.

СТИХИРЕ

ГЛАС ОСМИ

Преподобни оче,
храм свети јавио си се
постом и молитвама,
за милостињу ништима
што прими је Владика твој,
благодат ти се даде

и светаја рака моштеј твојих
миро благоуханија,
оче Симеоне,
моли се Христу непрестано
о творештих ти памет.

Преподобне оче,
љубаве Божије пријем
ва Гору Светују ваниде
јако Мојси боговидац
и Божије благодети наситив се,
богомудре,
радује се течаше ка подвигу
Христу Богу нашему
и на небеснаја вазносим
и светилник нам на'земљи јави се,
оче Симеоне,
непрестано моли се о стаде својем.

ГЛАС ШЕСТИ

Преподобне оче,
мимотече земаљноје царство,
изабрал јеси богатаство словеса светаја
и та изволи хранити,
остављ саврсти и чеда
и васе земаљни красоти
и ва Гору Светују изашад
и са анђели Богу служиши,
оче Симеоне,
не престај молити се Христу Богу
о творештих ти памет.

и света гробница моштију твојих
миро благоухано точи,
оче Симеоне,
моли се Христу непрестано
за творитеље спомена ти.

Преподобни оче,
љубав Божију примив
у Гору Свету уђе
као Мојсије боговидац,
и Божје благодати наситив се,
богомудри,
радостан потрча на подвиг
Христу Богу нашем,
и на небеса узношен
светилником нам се на земљи појави,
оче Симеоне,
непрестано моли се за стадо своје.

ГЛАС ШЕСТИ

Преподобни оче,
мимоишао си земаљско царство,
изабрао си богатство — речи свете
и њих си изволео да чуваш,
оставив супругу и чеда
и све земаљске красоте
и у Гору Свету изашав
с анђелима Богу служиш,
оче Симеоне,
не престај да се молиш Христу Богу
за творитеље твога спомена.

САВИН УЧЕНИК

СЛУЖБА ПРЕНОСУ МОШТИЈУ
СВЕТОГА САВЕ

**ПРЕНЕСЕНИЈЕ ЧАСНИХ МОШТИ ИЖЕ ВА СВЕТИХ
ОЦА НАШЕГО САВИ, ПРВАГО АРХИЈЕПИСКОПА И
УЧИТЕЉА СРПСКАГО, ОТ ТРНОВА ГРАДА ВА
СЛАВНУЈУ ЛАВРУ МИЛЕШЕВУ ВАЗНЕСЕНИЈА
СПАСОВА**

СТИХИРИ

ГЛАС ПРВИ

Небесних чинов житије вазљубив
и на земљи метежно житије небрег,
пречист сам себе дар и частан
Тројици принесал јеси,
славословити же Оца и Сина и Духа светаго
васех наказал јеси.

Отчаскије си љубаве и мирских красот
и властних висот
ни ва штоже ваменив, Саво блажене,
јединого Христа важделев, преславне,
јего и крст на рамо вазам
скоро последова јему,
васедушно моле се о душах наших.

Странствију Владичному уподобљ се,
странаја себе сатвор отачеству си,
блажене Саво светитељу,
тем доми на небесним уготовил јеси
ва вишњеј матери Јерусалиме,

ПРЕНОС ЧАСНИХ МОШТИЈУ СВЕТОГ ОЦА НАШЕГ
САВЕ, ПРВОГ СРПСКОГ АРХИЕПИСКОПА И УЧИ-
ТЕЉА, ИЗ ГРАДА ТРНОВА У СЛАВНУ ЛАВРУ МИ-
ЛЕШЕВУ ВАЗНЕСЕЊА СПАСОВОГ

СТИХИРЕ

ГЛАС ПРВИ

Небеских чинова живљење заволевши
и на земљи метежно живљење презрев,
пречист сам себе дар и частан
Тројици принео јеси,
славословити Оца и Сина и Духа светог
све научио јеси.

Очеву љубав и красоте света
и владања узвишеност
ни за шта сматрао ниси, Саво блажени,
за Христом си жудео само, преславни,
и крст његов на раме узевши
одмах си пошао за њим,
свом душом се молећи за душе наше.

Странству Владичином уподобивши се,
странац си постао отачаству ти,
блажени Саво светитељу,
на небесима тиме си дворац спремио
у вишњем Јерусалиму,

и молиши се о васех нас
почитајуштих светоје ти пренесеније.

Блажене светитељу Саво,
часнаја твоја душа
правоверним самислом сијајушти облиста,
добродетељними светлостми озарајет верних
исплњеније,
бесовскују таму одгонешта,
тем и многомолитавноје тело твоје
ва граде Трнове неразрушимо пребист,
паки же ка својему отачеству славно пренесе се.

ГЛАС ПЕТИ

Божаставнаја и васечаснаја рака твоја,
богоблажене оче наш Саво светитељу,
истечајет верним просвештеније,
и богољубазнаја твоја душа на небесех
и анђели ликаствујет,
неконачноје веселије от Господа васпријемши,
на убо равночасне и апостолом и светитељем
славо купно же и удобреније,
дрзновеније имеје ка Владице
непрестано моли се о хвалештих те
и славештих светих ти моштеј пренесеније,
и твоја славнаја и достодивнаја
и богоугоднаја дејанија почитајушти,
нашему же правоверију посопствуј
и отачество си тазоименитно ти сахрањај,
исходатајствуј јему мир и велију милост.

и молиш се за све нас
што поштујемо твој свети пренос.

Блажени светитељу Саво,
часна твоја душа
правоверним умом сијајући заблиста,
светлошћу добродетељи озарава све верне,
бесовску таму разгонећи,
стога и многомолитвено тело твоје
у граду Трнову оста нераспадљиво,
и опет у своје отачаство славно пренесе се.

ГЛАС ПЕТИ

Божаствена и свечасна гробница твоја,
богоблажени оче наш, Саво светитељу,
излива на верне просветљење,
и богољубива твоја душа на небесима
у збору анђела ликује,
бесконечно весеље од Господа примивши,
и зато, украсе апостолâ и светитеља,
и славо равночасна њиховој,
слободу имајући у Владике
непрестано се моли за хвалиоце ти
и славитеље светих ти моштију преноса,
и твојих славних и дивних
и богоугодних дела штоватеље,
правоверју нашем буди у помоћи,
отачаство ти истоимено чувај,
измоли за њега мир и велику милост.

Ва дому Божију процвал јеси јако финикс
и јако ђедар же умножил јеси чеда своја,
тем ти светоје пренесеније славим.

Придете, христољубиваја чеда,
и видите тело оца својего невредимо, свето,
от града Трнова принашајемо.

Блажен јеси, Саво, богомудре оче наш,
јако дани ти таланат добре расплодил јеси,
тем ти светоје пренесеније љубовију прослављајем.

ГЛАС ШЕСТИ

Данас сазивајет нас васечасноје тржаство
богоноснаго светитеља Сави
ва хвалу и славословије Божија пенија,
тем веселеште се
радоснами уснами вазапијем, глагољуште:
Радуј се, свештеним богодахновенаја красото
и преподобним удобреније,
радуј се, посником правило
и мучеником наследниче
плт своју Христови распет
и са Христом распет страсти помишљенија,
реду же апостолскому ревнитељу
и праведних поборниче
апостолски же подслначнују прошад
сирим и убогим бист питатељ

У дому Божјем процветао си као финикс
и као кедар умножио јеси чеда своја,
стога ти свети пренос славимо.

Приђите, христољубива чеда,
и видите тело оца свога неповредно, свето,
где се из града Трнова доноси.

Блажен си, Саво, богомудри оче наш,
јер дани ти талант добро умножио јеси,
стога ти свети пренос с љубављу прослављамо.

ГЛАС ШЕСТИ

Данас сазива нас свечасно славље
богоносног светитеља Саве
на хвалу и славослов Божија појања,
стога веселећи се
радосним уснама завапимо говорећи:
Радуј се, свештеника богонадахнута красото
и преподобних улепшање,
радуј се, испосника правило
и мученика следбениче
што плот своју Христу разапе
и са Христом разапе страсна помишљења,
реда апостолскога ревнитељу
и праведника заштитниче
што апостолски све подсуначје прође
да сирочади и убогим будеш хранитељ

и плењеним свободитељ,
тем непрестано моли се о душах наших.

Данас благодет светого Духа
васе празнољупце сазивајет
ва тржаство великаго светитеља,
ва пренесенији часних јего моштеј
от града Трнова ва своје отачаство,
темже васи духовними песанми
Саву богомудраго прославим,
молешта се прилежно
спасти се душам нашим.

Јегда престављеније
пречистому ти телу готовљаше се,
тогда анђелскаја војинства
зреште божаставними светлостми сијајушта
пресвештени ти дух радостију васпријемаху,
васегда ва желајемаја ти места
горњаго Јерусалима достигше,
молеште се проваждаху,
ми же, са вишњими те ликујушта
и са апостоли вадварајема
и ка нама от града Трнова светло приходешта,
молим, пресвештене Саво светитељу,
Христа Бога моли
помиловати се душам нашим.

Васечасноје твоје успеније чиноначелија
анђелскаја
земаљних ва тржаство савакупљајуште

www.tezauriliturgic.ro
а сужњима ослободитељ,
непрестано се моли за душе наше.

Данас благодат светогa Духa
све празникољупце сазивa
на славље великог светитељa,
на пренос његових часних моштију
из града Трнова у своје отачаство,
стога сви духовним песмама
Саву богомудрога прославимо,
што се прилежно моли
да се спасу душе наше.

Када се престављење
пречистом ти телу спремало,
тад војске анђела с радошћу
прихватаху пресвештени ти дух
божаственом светлошћу озарен,
и стигавши до горњег Јерусалима
места за којим си свагда жудео
са молитвом те испраћаху,
а ми, тебе што с вишњима ликујеш
и с апостолима боравиш
и к нама из града Трнова светло долазиш,
молимо, пресвештени Саво светитељу,
Христа Бога моли
да се смилује душама нашим.

На славље твог свечасног уснућа
анђелска главарства окупљају земнике,

јеже светаго твојего духа покојиште

прослављајуште

хвалами васеосвештени ти врх венчајут,
ми же, смиреномудрија песан ти приносите,
и светоје ти пренесеније часних моштеј почитајем,
преподобне Саво светитељу, молим те,
моли спасти се душама нашим.

ГЛАС ПРВИ

Тржаство светло свештени обед
придете, верни, причестим се,
Сава би ни сазивајет обедники духовније
јеже трапеза божаставнаја и слаткаја
закољенија и јаденија самртнаја,
того уподобим се кротости и незлобију
и простому човекољубију васемудрому,
и ва светитељих светитељу просијавшему.

Оче свештени,
твојего житија светлостми васељенаја просвети се
и омрачи се бесовскаја ласт
и недужи душевни одгнаше се
и цркви, радујушти се,
празнујет тела твојего пришаствијем
божаставније и благодетније твоје мошти,
поправше страсти и разрушајут мракопребиванија.

Оче досточудне,
црков савршил јеси присносущтаго божества
и цркви же вазљубил јеси светије

и прослављајући покојиште светог твога духа
похвалама свеосвештену ти главу венчавају,
а ми, смиреноумља песму ти приносећи,
и свети ти пренос часних моштију штујемо,
преподобни Саво светитељу, молимо те,
моли за спасење душа наших.

ГЛАС ПРВИ

Приђите, верни, да се причестимо
на обеду свештеном у слављу светом,
јер нас сазива Сава госте духовне
за трпезу своју божаствену и слатку,
а не на печење и јело смртно,
његовој уподобимо се кротости и безлобљу
и простоме човекољубљу свемудром,
светитељу што просија међу светитељима.

Оче свештени,
твога живљења светлошћу васељена просветли се
и омрачи се бесовска лаж
и недужи душе одагнаше се
и црква, радујући се,
празнује тела твојега доласком
божаствене и благодатне твоје мошти
што сатрше страсти и руше мракопребивање.

Оче дивни,
цркву си савршио вечнога божаства
и цркве заволео јеси свете

на божаставноје Тројице хваљеније,
оживил ни јеси Божијеју благодетију
и милостивни стежав разум.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Не подобаше ти, светитељу,
отачаство своје оставља
жити ва Трнове,
отнудуже Богом извољено бивши
својими богољубазними чеди
и са краљем Владиславом
многомолабноје пеније тебе принесоше,
јеже прити тебе ва своја,
и јако милостив и чловекољубив сиј
вадајещи се прити ка својеј си пастви.
Темже слишавше, сабори Српцеј земљи
са архијереји и свештени
и множаство народа са кадили и воњами
пречасно тело твоје усретајут
и са слзами и радостију љубазне лобизајут,
краљ же Владислав,
јакоже иногда пророк Давид,
пред ђивотом светаго скакаше
играје и веселе се,
радости и веселија испљнаше се
видешти стрију својего
ва обитељ своју припадша,
вазвесели же се и црков
видевши те, светитељу,
исповедајушти се глагољушти:

www.tezaurliturgic.ro
на божаствене Тројице похвалу,
оживео си нас Божјом благодаћу
и милостиви стекавши разум.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Није ти, светитељу, приличило
пошто си отачаство своје напустио
да останеш у Трнову,
стога је од Бога било извољено,
кад твоја богољубљена чеда
са краљем Владиславом
многомолбено појање теби принесоше,
да дођеш међу своје,
и као милостив и човекољубив
ти пристајеш да дођеш својој пастви.
Чувши за то, сабор Српске земље
с архијерејима и свештеницима
и мноштво народа с кадионицама и миомиром
пречасно тело твоје сусреће
и са сузама и радошћу у љубави љуби,
а краљ Владислав,
као некада пророк Давид,
пред ђивотом светогa скакаше
играјући и веселећи се,
радости и веселја испуњаваше се
видећи стрица својега
где стиже обитељи својој,
развесели се и црква
видевши те, светитељу,
па ти се исповеда, говорећи:

Величит слава моја Господа
подавши ми жениха
и утвржденије вери
и богатаство мојеј ништети
и длготу покајанија.
Темже молим ти се, светитељу,
мир испроси душам нашим
и велију милост.

ГЛАС ВАТОРИ

Ва премирнаја села дух твој, блажене,
Христос Бог пријемљет,
и са анђели васелив у себе покојил јест,
ва свете светих, веселе се,
и са духи праведних почивајеј,
идеже дуси праведних веселет се
ва гласе радованија шума празнуштаго,
идеже васех веселештих се жилиште,
и нам испроси очиштеније
и вадворити се ва светлости светих.

Радосно ниња да васкликнем
и радостију вазупијем
и рукама да восплештим светло,
сабра бо нас благодет духовнаја
ва памет пренесенија
часних моштеј светитеља Христова,
богоноснаго оца нашего Сави,
нас бо сабирајет, фитомце црковније,
на хвалословије Божија пенија

Велича слава моја Господа
што даде ми женика
и утврђење вере
и богатство у беди мојој
и трајно покајање.
Стога ти се молимо, светитељу,
измоли душама нашим мир
и велику милост.

ГЛАС ДРУГИ

У надземна насеља дух твој, блажени,
Христос Бог прима к себи,
с анђелима населив га упокојио јесте,
у светлости светих, веселећи се,
са дусима праведних почивајући,
где душе праведних веселе се
у гласу радовања вреве празничке,
где свију веселих је обиталиште,
и нама измоли очишћење
да се настанимо у светлости светих.

Радосно сад ускликнимо
и с радошћу завапимо
и рукама запљескајмо светло,
сабра нас благодат духовна
у спомен преноса
часних моштију светитеља Христовог,
богоносног оца нашег Саве,
сабра нас, изданке цркве,
на хвалословље Божија појања

вазнесшаго се ва славе Христа Бога нашего,
ка њему же вазупијем:
Просвештеније и освештеније и мир наш,
Господи, слава тебе.

Кто не дивит се,
кто не блажит,
кто не славит
пречистаго ти житија, свете,
на несамртнују бо жизан самртију преложи се,
свете освештај васех призивајуштих те
и славештих светоје ти пренесеније,
от скрби и бед и напастеј нас спаси
и освештај стадо своје присно молитвами си.

Кими похвалними венци
венчајем Саву светитеља
апостолски подслначнују прошадшаго
и дошадшаго до султана,
царствујуштаго Вавилоном:
и тај неверен сиј,
страхом некацем одржим,
потребнаја тебе, Саво, послужив
и дав ти проводитеља
до султана царствујуштаго Јегиптом,
и тај, неверан сиј,
потребна тебе, светитељу, послужив
и дав ти проводитеља до Гори Синајскије
и тамо, Саво, са преподобними вадвори се
слзније источники источајеј,
и Христове пречистеј матери молив се
даровати мирови велију милост.

узнетом у слави Христу Богу нашем,
коме и завапимо:

Просвештење и освештење и миру наш,
Господе, слава теби.

Ко да се не диви,
ко да не блажи,
ко да не слави
пречисто ти живљење, свети,
у бесмртни живот кроз смрт си прешао,
светлости што осветљаваш све призиватеље твоје
и славитеље светог твога спомена,
од скрби и беда и напасти нас спаси
и освештавај стадо своје увек молитвама ти.

Каквим венцима похвале
да увенчамо Саву светитеља
што апостолски подсуначје прође
и доспе до султана,
цара Вавилона:
тај, иако неверан,
страхом некаквим обузет,
сваком те потребом, Саво, снабде
и даде ти проводитеља
до султана цара Египту,
и тај, иако неверан,
сваком те потребом, светитељу, снабде
и даде ти проводитеља до Горе Синајске,
и тамо, Саво, с преподобнима боравио си,
сузне источнике проливајући,
Христовој пречистој мајци молећи се
да дарује свету велику милост.

Истине проповедника
и благодистију рачитеља
и тамним просветитеља,
придете, празнољупци,
Саву да ублажимо,
ва светих светитеља
и посником сужитника,
иноким наставника
и мирским учитеља
и мучеником састрасника
и апостолски трудивша се
јеже бо по местом
и по градовом
и по земљама
Павлу подобаје се,
туди и пути твоје
кто исповест,
тем истем венац носе
предстојиши Тројици
од Христа маздодатеља проси
молитвама својими, свете,
мир мирови даровати
и душама нашим велију милост.

ГЛАС ПЕТИ

Радуј се, светитељем часноје
и богоносноје
и добрословуштеје удобреније,

Истине проповедника
и благочашћа љубитеља
и тамних просветлитеља,
приђите, празникољупци,
Саву да блажимо,
међу светима светитеља
и испосника сажитеља,
иноцима водитеља
и мирјанима учитеља
и мученицима састрадалника
што се апостолски трудио
по селима
и по градовима
и по земљама,
Павлу подобећи се,
јер труд и путовања твоја
ко да опише,
венац Павлове славе носећи
предстојиш светој Тројици,
Христа наградитеља моли
молитвама својим, свети,
мир свету да дарује
и душама нашим велику милост.

ГЛАС ПЕТИ

Радуј се, светитеља часно
и богоносно
и доброгласно украшење,

доброта целомудрија,
правоверија степен,
нови нам Сава,
алчим пишту раздаваје
и духовнују требујуштим,
убогим јако отац милостив
сапросвештаје отачаство си црковними учитељи
ихже породил јеси Духом и божаставними ученији,
васех уче божаставнаго чловекољубија величаству,
Христови ниња моли се
даровати душама нашим велију милост.

Радуј се, преосвештенаја главо,
иже таму злочастија одгнав оружијем
благочастивим,
иже отачаству си утвржденије и црквама стена,
свештенољупци, придете,
поштем памет просвештшаго нас
и Богу присније раби саделавша
и греховнују мракоту Божијеју благодетију
одгнавши,
и ка нам светло данас от Трнова града пришадиша,
темже сагласно вазупијем јему:
Поминај чеда у Христа
штуштим те непрестано, блажене,
и празнујуштих верно присночаснују памет твоју,
моли се подати мирови велију милост.

Радуј се, светитељу Христов Саво,
изабрани же благоуханија тимијан,
цвет рајски,
верним просвештеније,

лепото целомудрија,
правоверја лествице,
нови наш Саво,
гладнима храну раздајући
и духовну храну потребницима,
убогима као отац милостив
просветљаваш отачаство ти црквеним учитељима
што их родио јеси Духом и божаственим учењем,
све учећи божаственог човекољубља величанству,
Христу сад моли се
да дарује душама нашим велику милост.

Радуј се, преосвештена главо,
што таму злочашћа одагна оружјем благочастивим,
отачаству своје утврдо и црквама стено,
свештенољупци, приђите,
даштујемо спомен онога што нас просветли
и Богу верним рабима начини
и греховну мракоту Божјом благодаћу одагна
и нама светло данас из Трнова града приспе,
и стога сложено завапимо к њему:
Помињи пред Христом чеда
која тештују непрестано, блажени,
и празнују верно присночасну успомену твоју,
моли се да подари свету велику милост.

Радуј се, светитељу Христов Саво,
изабрани тамњане благоухани,
цвете рајски,
вернима просветљење,

Слову проповедник велегласан,
ум небесни учеником,
тврди стлпе,
светитељу Божији,
светило незаходимоје
и црквама украшеније,
светилник многосветал,
иже законом божаставним
просветив отачаство си,
Христу помоли се
даровати душама нашим велију милост.

ГЛАС ШЕСТИ

Придете, сабори Српцеј земљи,
видим преславноје чудо:
данас учитеља нашего и оца
от Трнова града ка нам припадша
јако да спештеје ни ва гресех оживит,
придете данас, от неразумија усапши,
подивим се
и сего сладости учитељскије
насиштше се непрестано
тако рцем:
Радуј се, апостолу Павлу саселниче,
јако изјаснил јеси верним људем
истинаја проповеданија,
радуј се, громогласнаја трубо
провазвестившија нам пут спасенија,
радуј се, светитељем истиноје правило,
и јако дрзновеније у Христа имеје,
моли спасти се душама нашим.

Слова проповедниче велегласни,
уме небески ученицима,
тврди стубе,
светитељу Божји,
светило незалазно
и црквама украшење,
светилниче многосветли,
што законом божаственим
просветли отачаство ти,
Христу помоли се
да душама нашим дарује велику милост.

ГЛАС ШЕСТИ

Приђите, сабори Српске земље,
да видимо преславно чудо:
данас учитеља нашег и оца
из града Трнова што к нама дође
да нас поспале у греху оживи,
приђите данас, уснули од несазнања,
задивимо се
и сладошћу му учитељском
напајајући се непрестано,
овако рецимо:
Радуј се, апостола Павла саселниче,
јер објаснио јеси верним људима
истинито проповедање,
радуј се, громогласна трубо
која нам навештава пут спасења,
радуј се, светитеља истинито правило,
слободу у Христа имајући,
моли да се спасу душе наше.

Отачаскије љубаве отлуч се,
матерње же желаније небрег,
јединога важделев оца небеснаго
и тому сам себе вас прилепал јеси
поти же и труди и молитвама непрестаними,
тем и вастече на Гору Светују
многим тебе васледовавшим привел јеси,
Саво, преблажене оче,
моли Христа Бога
грехом остављеније подати
штуштим са љубовију светују памет твоју.

Удивише се васа анђелскаја војинства
житију ти часному
имже са њими причате се,
анђелски бо ва мире пожив,
устрашише же се земаљни чловеци
зреште пречасноје тело твоје,
зреште тљеноје јако ва тљеније преложено,
и са радостију и љубовију усретајут
припадајуште љубазне целивајут,
Христа величајуште прослављшаго те
суштаго ва веки васе.

ГЛАС ОСМИ

Од очеве љубави одвојивши се,
чежњу мајке занемаривши,
жудећи само за оцем небеским,
њему сам себе целог предао јеси
знојем и трудом и молитвама непрестаним,
зато и побеже на Гору Свету
и многе следбенике своје привео јеси,
Саво, преблажени оче,
моли Христа Бога
грехова проштење да подари
штоватељима с љубављу светогa спомена твога.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Задивише се све анђелске војске
живљењу ти часноме
којим се њима приброја,
јер анђелски у свету поживе,
устрашише се земни људи
гледајући пречасно тело твоје,
гледајући пропадљиво у непропадљиво
претворено,
и с радошћу и љубављу сусрећу
и припадајући с љубављу целивају,
Христа величајући прославитеља твога
жива на веке све.

Јако светитеља васи
и божаставнаго проповедника
хвалим те, Саво преблажене,
учени бо божаставними
отачаство си озарил јеси,
и мрак невеждаствија одгнав
насадил јеси плоди бо богоразумија,
и са анђели ниња славиши Христа,
јегоже непрестано моли за душе наше.

СТИХИРА

ГЛАС ШЕСТИ

Данас благодет светаго Духа
васе празнољупце сазивајет
ва тржаство великаго светитеља
ва пренесенији часних јего моштеј
от града Трнова ва своје отачаство,
темже васи духовними песанми
Саву богомудраго прославим,
молештаго се прилежно
спасти се душам нашим.

ПРВИ КАНОН СВЕТОМУ

ГЛАС ЧЕТВРТИ

ПЕСАН ПРВАЈА

Просвети ми душу и срце,
мољу те, светодавче и твари здатељу,

Као светитеља сви
и божаственог проповедника
хвалимо те, Саво преблажени,
јер учењем божаственим
отачаство ти озарио јеси,
и мрак несазнања одагнав
засадио јеси плодове богосазнања,
и с анђелима сада славиш Христа,
кога непрестано моли за душе наше.

СТИХИРА

ГЛАС ШЕСТИ

Данас благодат светогa Духа
све празникољупце сазива
на славље великог светитеља
на пренос часних његових моштију
из града Трнова у своје отачаство,
и стога сви духовним песмама
Саву богомудрога прославимо,
што се моли приљежно
за спасење душа наших.

ПРВИ КАНОН СЕТОМЕ

ГЛАС ЧЕТВРТИ

ПЕСМА ПРВА

Просветли ми душу и срце,
молим те, светлодавче и твари саздатељу,

дар подав ми и воспеванијем пѣти
твојего угодника, часнаго светитеља,
имже отачаство јего от скрби избави.

Ка ширине, блажене, твојих похвал
управи ума мојего тесноту
и свет пошљи срцу мојему
појушта светоноснују и славнују памет твоју,
светитељу прехвалне.

Радосно повинује се Божијем повелењем,
мору сашаставник бист,
јако слнце ка западом
твоје мошти пришаљ јеси,
просвештаје отачаство си,
Саво блажене.

ПЕСАН ТРЕТИЈА

Славни Саво,
Божија уста бив,
из уст волка непријазна
људи отачаства си избави
и преведи на радост и веселије
појуште песан света.

Загради јазви струп наших,
својих људи паствину молитаствуј ни о нас
и направи ни ка Господу штедрому,
светитељу славне,
заступљеније творе
да не погибнем јако несамисални.

дар подав ми и песмом да појем
твога угодника, часног светитеља,
којим отачаство његово од скрби избави.

Ширини, блажени, твојих похвала
управи ума мога тесноту
и светлост пошљи срцу мојему
што поје светлоносну и славну успомену твоју,
светитељу прехвални.

Радосно повинујући се Божјем наређењу,
морепловац постао јеси,
као сунце к западу
моштима својим дошао јеси,
просветљујући отачаство своје,
Саво блажени.

ПЕСМА ТРЕЋА

Славни Саво,
Божија уста поставши,
из уста вука противна
људе отачаства ти избави
и преведи на радост и весеље
оне што поју песму светлости.

Зацели живе ране наше,
за нас својих људи паству моли се
и упути нас Господу штедроме,
светитељу славни,
заступљење творећи
да не пропаднемо као неразумни.

От васего зла спаси христољупца краља,
отачаство си,
православније християни,
и побори им
јако велики архистратиг Исусу Навину,
поташти се и помози,
зело призивајем те, свете,
даже не постигнет ни самрт и љутост.

Ва Јегипат древље на руку девичу носим,
бесовскаја требишта потресова,
ва Србију паки Саву послал јеси
варазумити васем твоје вачловеченије
и Божију, Христe, твоју тајну.

СЕДАЛАН

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Удиви се,
светитељна паче јестаставнаго пријемље,
вазашад бо на висоту пријел јеси дајанија
давати исцељенија притекајуштим ти са вероју,
сего ради вапијем ти, преподобне Саво:
Непрестано моли
о творештих памет твоју.

ПЕСАН ЧЕТВРТАЈА

Васу злобу победив змијеву,
ва незлобији душе своје пожив,

Од сваког зла спаси христољупца краља,
отачаство ти,
православне хришћане,
и бори се за њих
као велики архистратиг за Исуса Навина,
похитај и помози,
силно те призивамо, свети,
да нас не сустигне смрт ни љутост.

У Египту, негда, на рукама Деве ношен,
бесовска требишта уздрмао јеси,
у Србију сад Саву послао јеси
да свима објави твоје очовечење
и Божију, Христе, твоју тајну.

СЕДАЛАН

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Задивιο си се,
примајући натприродно светитељство,
јер узишав на висоту примио јеси даре
да дајеш исцељење онима што ти притичу с вером,
и због тога вапимо ти, преподобни Саво:
Непрестано се моли
за творитеље спомена твога.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Сву злобу победив змијину,
у безлобљу душе своје поживев,

Саво богомудре,
из злоби ме истргни и страсти самртоносних
и добрими образи удобри
јако да васхваљу добре подвизавша се.

От рожденија си родитељу, Саво,
јако Самуил свештени Богови принесе и предан
от младих нокат васпитати се
ва дому свештене служи Господеви васедржитељу
просвештшу ти добродетељи душу.

Твоје пречистоје тело ва гробе леже
не растље отнуд,
на цело обрете се, преблажене светитељу,
јеже таштанијем принесше
радоваху се љубазнаја ти чеда,
те богомударно ублажајуште,
свете Саво светитељу.

ПЕСАН ПЕТАЈА

Красније ноги твоје, преблажене,
по стази шаствовавши сведениј божаставних
ва тех добро поступивши
и на пространство велије небеснаго царствија
дошадши,
Саво пресловушти.

Укрепи те на пути ходешта Божији анђел
прежде глаголати будуштаја јасно,

Саво богомудри,
из зла ме истргни и страсти смртоносних
и добрим обличјем удобри
да те усхвалим доброга подвижника.

Од рођења те, Саво, родитељ
као Самуила свештеног Богу принесе и преда
од малих ногу да будеш васпитан
у дому свештено служећи Господу сведржитељу
што добродетељима просветљаваше ти душу.

Твоје пречисто тело, лежећи у гробу,
не иструну ниоткуда,
већ цело обрете се, преблажени светитељу,
те га са усрђем приневши
радоваху се љубљена ти чеда,
богомудро блажећи тебе,
свети Саво светитељу.

ПЕСМА ПЕТА

Красне ноге твоје, преблажени,
по стази ходећи тајни божаствених
и по овима добро ступајући,
на пространство велико небеског царства дођоше,
Саво преславни.

Укрепи те на путу Божији анђео
да предсказујеш будућност јасно,

Саво пребогате,
равно анђелом сушту и ване плти духом.

Те, преблажене оче, приносима
Српскаја земља васпријемљет
разбогатејушти божаставними ти ученији,
житеља те својего имејушти, блажене Саво,
паче багренице украшајет се.

ПЕСАН ШЕСТАЈА

Благоухајет, преподобне, твојих повеленеј словеса
благодетију Духа,
светлостију божаство обоје једино те ва трех лицех
слово же ваплштенија поје,
благоухајеши нас, пребогате.

Достојно ти даровал Христос
градожитије на небесех,
пребивајуштаго zde града не вазљубил јеси,
блажене Саво,
и веран служитељ бив
и приставник тајнам јего пребогат.

Преславнаја страсотрпца красујет се,
Сергије и Вакхо,
имејушта божаставноје твоје тело, светитељ/,
ва цркви Христове положено са њима,
веселеште душе и срца
са вероју касајуштих се раце твојеј,
Саво пребогате.

Саво пребогати,
раван анђелима и ван плоти духом.

Тебе, преблажени оче, приносе
и Српска земља те прима
обогаћена божаственим ти учењем,
житеља те свога имајући, блажени Саво,
више но багреницом украшава се.

ПЕСМА ШЕСТА

Благоухају, преподобни, твога учења речи
благодаћу Духа,
и светлошћу божаство једно у три лица
и реч оваплоћења појући,
благоухаваш нас, пребогати.

Достојно ти је даровао Христос
градожитељство на небесима,
јер овдашњег града волео ниси,
блажени Саво,
веран служитељ будући
и приставник тајни његових пребогат.

Преславни страдалници веселе се,
Сергије и Вакх,
имајући божаствено тело твоје, светитељу,
у цркви Христовој положено с њима,
што весели душе и срца
оних што се дотичу гроба твојега,
Саво пребогати.

ГЛАС ШЕСТИ

Заступниче скрбештим,
ва напастех помоштниче,
ка Владице молабниче,
не презри нас смиренних грехи,
на вари и исхити от мук вечних
са вероју молештих ти се,
ускори на заступљеније
и поташти се на помошт,
заступи, светитељу Христов Саво,
појуштих те.

ИКОС

Прими молби наше, јерархо Господањ,
имже недоумено припадајем ти недостојни,
за множаство посештенија твојего
призри на ни васегда припадајуштих ти,
неусипноју си молитвоју
и неизреченоју помоштију не остави нас
и подажд рабом твојим избављеније
и от васех настојанеј љутих,
тебе бо заступника имами, светитељу,
јерархо Христов Саво,
от стужајуштих ни бед љутих,
на јако имеје дрзновеније ка Владице васех,
људије заступај, светитељу Христов Саво,
присно појуштих те.

ГЛАС ШЕСТИ

Заступниче невољних,
у напастима помоћниче,
у Владике молбениче,
не презри грехе нас смирених,
но предухитри и истргни из мука вечних
са вером молиоце ти,
похитај на заступљење
и пожури у помоћ,
заступи, светитељу Христов Саво,
појце твоје.

ИКОС

Прими молбе наше, јерарше Господњи,
којима ти недоумљено припадамо недостојни,
у великоме старању твоме
погледај на нас што ти свагда припадамо,
неуспављивом ти молитвом
и неизрецивом помоћи не остави нас
и подај рабима твојим избављење
и од свих подизања љутих,
јер тебе заступника имамо, светитељу,
јерарше Христов Саво,
од дотужалих нам невоља љутих,
но имајући слободу у Владике свих,
људе заступај, светитељу Христов Саво,
свагдашње појце твоје.

Јако ујазвљен тројичаским Божијем раченијем
тому сазда божаставније огради
и ва њих насади богожеланије муже
и научи пети:
Благословен Бог отац наших.

Приде светилник на свештнице
положити се от Трнова,
приспе украшеније Божије цркве,
васпојте Господеви,
појте са веселијем
и сретеније твореште јему
духовно вазапим:
Оче, молитвами спаси нас појуштих
Благословен Бог отац наших.

Павлов нелажни, Саво, бист светилник
и по того стопам васледовал јеси, преподобне,
и подвижник нарече се,
мнихом и светитељем и васем бив правило
ихже научи пети:
Благословен Бог отац наших.

ПЕСАН ОСМАЈА

Паче инех часнејши, Саво, бист убо тебе ради
српскаја васеславнаја митрополија,
Христу Богу принесе начетак свештенан
васех цареви певајуште непрестано:
Господа појте и превазносите ва веки.

Устрелен љубављу према тројичном Богу,
њему си саздао божаствене вртове
и у њих засадио богољубљене људе,
те их научи да поју:
Благословен Бог отаца наших.

Дође светилник из Трнова
на свећњак да се стави,
приспе украшење Божије цркве,
успојте Господу,
појте с весељем,
у сусрет њему излазећи
духовно завапимо:
Оче, молитвама спаси нас који певамо
Благословен Бог отаца наших.

Павлов нелажни, Саво, поста светилник,
његовим стопама следио јеси, преподобни,
и подвижник нарече се,
монасима и светитељима и свима будући правило
које научи да поју:
Благословен Бог отаца наших.

ПЕСМА ОСМА

Часнијом од других, Саво, поста с тобом
ерпска свеславна митрополија,
јер Христу Богу принесе свештену првину
цару свих певајући непрестано:
Господа појте и преунесите на веки.

Сатварајет ниња празданставноје веселије, Саво,
принесенијем светих ти моштеј,
људије верни хвалоју зовут ти:
Присни Христа цара угодниче,
исцели недуги душ и телес наших,
моле се васех благ датељеви:
Васа дела Господа појте и превазносите ва веки.

Ка раце мошти твојих светих
људије отачаства ти приходим,
от срца зовем:
Помилуј своје си раби и от печали избављај,
видиши бо васе велми печални и унили,
на моли милостиваго Бога
избавити ни васкоре твојими молитвами.

ПЕСАН ДЕВЕТАЈА

Јадриноју, блажене, крсноју
прејахав сверепејуштеје море житија,
доиде на пристаниште покојишноје,
врх желанијем рад,
ниња предстојиши са ликом анђел
моле за ни милосрдаго.

Данас божаставнаја митрополија
намесника добљаго тебе стежавши празнујет,
божаставноје творешти твоје празданство
са васеми јепархијами и гради
јеже сабљудајеши својими молитвами.

Твори сад празничко весёље, Саво,
пренос светих ти моштију,
и људи верни хвалом ти узвикују:
Одани Христа цара угодниче,
исцели недуге душа и тела наших
молећи се свију добара дародавцу:
Сва дела Господа појте и преунесите на веки.

Ка гробници моштију твојих светих
људи отачаства ти прилазимо,
од срца узвикујемо:
Помилуј рабе своје и од печали избављај,
видиш да смо сви врло печални и клонули,
па моли милостивога Бога
да нас избави брзо молитвама твојим.

ПЕСМА ДЕВЕТА

Једрилом, блажени, крсним
прејахав свирепо море живота,
дошао си у пристаниште спокојно,
на врхунац жеља радостан,
и сада предстојиш са збором анђела
молећи за нас милосрднога.

Данас божаствена митрополија празнује
намесника врснога тебе стекавши,
божаствени творећи твој празник
са свима епархијама и градовима
што их ти чуваш својим молитвама.

Христољубиви Владислав самодржац
јако древље Давид
пред љивотом претходе светого ти тела,
радоваше се поје:
Величит душа моја Господа
јако даст ми оца и учитеља,
и ва цркви својеј радује се
положил јест.

ДРУГИ КАНОН СВЕТОМУ

ГЛАС ШЕСТИ

ПЕСАН ПРВАЈА

Земља ликујет
и небо са чловеки радујет се
са нами боголепно
ва твој, мудре, свети празник,
ванже свештеноје ти тело
от града Трнова ка твојему стаду,
славне светитељу,
Духу часноје жилиште.

Распан плт своју страхом Владичним,
умртви се мирови,
премудре светитељу Саво,
и ниња преиде весело
ка животу живих, преблажене.

Мртав мирови бист, Саво,
божаставним сељенијем,

Христољубиви Владислав самодржац
као некада Давид
пред њивотом ходећи светого ти тела,
радоваше се појући:
Велича душа моја Господа
што даде ми оца и учитеља,
и у цркву га своју, радујући се,
положио јесте.

ДРУГИ КАНОН СВЕТОМЕ

ГЛАС ШЕСТИ

ПЕСМА ПРВА

Земља ликује
и небо са људима радује се,
са нама боголепо, мудри,
на твој свети празник,
када свештено ти тело
из града Трнова твом стаду долази,
славни светитељу,
светого Духа часно обиталиште.

Распевши плот своју страхом Господњим,
умртно си себе свету,
премудри светитељу Саво,
и сада пређе весело
у живот живих, преблажени.

Мртав си већ био за свет, Саво,
када се пресели к Богу,

по погребенији ти божаставним
и по светем умрштављенији
ва отачаство ти принесен бист светло
јеже облагоухајеши, чудне.

ПЕСАН ТРЕТИЈА

Људије отачаства ти видевише
тебе, преблажене, приносима,
усретоше са светитељи
ихже украсова десница твоја,
иже и простртеми рукама примаху твоје светоје
тело
јако великаго гражданина и заступника теплаго.

Светитељу блажене Христов Саво,
иногда ва Јерусалим и ва Синају шастовав
и ниња ва отачаство своје пришал јеси,
чудеса творе дивнаја
на спасеније миру васему.

Бил јеси жилиште чисто
и ученијем испитал јеси глбину, светитељу,
зломислештих потапљаје уми,
верним же напајаје срца,
темже ти часноје празнујем пренесеније.

ПЕСАН ЧЕТВРТАЈА

Твоји ученици похвалније ти венце приносим,
свете Саво,

по погребу ти божаственом
и по светој смрти
у отачаство ти донет си био светло
да га облагоухаш, дивни.

ПЕСМА ТРЕЋА

Људи отачаства ти, преблажени,
видевши где те доносе,
сусретоше те са светитељима
које украси десница твоја,
који пружених руку примаху свето ти тело
као великога грађанина и заступника топлога.

Светитељу блажени Христов Саво,
негда у Јерусалим и на Синај путовавши,
сада у отачаство своје дошао јеси,
чудеса творећи дивна
на спасење свету свему.

Био си обиталиште чисто
и учења дубину испитао јеси, светитељу,
злоумних утапајући умове,
вернима напајајући срца,
и стога ти часни празнујемо пренос.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Твоји ученици, похвалне ти венце приносимо,
свети Саво,

прими и заступи душевније наше немошти,
излеј на ни милостивноје си, оче, извољеније
и твојими молитвами от напасти спаси.

На небесе Богу и Владице васех
предстоје, богомудре,
сиј на земљи ва божаставнеј того цркви
мудре васели се,
премудре светитељу Саво,
ка њему же помоли се
от душевних болезни и скрби настојештих
избавити се појуштим те.

Сказатељ неизглаголаным
да вазвеличит се ниња светитељ,
се бо по времењ сапрти добре Божијем
мановенијем
паки прихидит ка својему отачаству,
свештено песанми божаставними поштем.

ПЕСАН ПЕТАЈА

Са слзами вапијем ти,
Саво преблажене,
избави своју паству от огња
и мача
и иноплеменик
и усобице зло самишљајуштих
и глада
и васакоје прокуди.

прими и заступи душевне наше немоћи,
излиј на нас милостиво ти, оче, извољење
и својим молитвама од напасти спаси.

На небесима Богу и Владики свих
предстојећи, богомудри,
на земљи у божаствену цркву његову
мудро се уселио јеси,
премудри светитељу Саво,
њему и помоли се
да се од болести душе и скрби ових
избаве појци твоји.

Проповедник неизрецивога
да узвеличан буде сада светитељ,
јер гле, по временској смрти добро на Божији миг,
он опет долази у своје отаџбаство,
песмама божаственим свештено штован.

ПЕСМА ПЕТА

Са сузама вапимо ти,
Саво преблажени:
Избави своју паству од огња
и мача
и иноплеменика
и оних што буну подло смишљају
и глади
и сваког зла.

Творит ниња васебогато празник Божија цркви
твојих мошти, оче, принесенијем
славештих васех творца,
вазвеличившаго те, Саво преблажене.

Часнаја, преблажене, самрт твоја
пред Богом јави се нашим,
јејеже ради прослављајет се паки
пришаствијем ти, оче,
ка отачаству твојему, свете.

ПЕСАН ШЕСТАЈА

Творац Бог тебе
заступника те нам подав
сага зовем ти:
Поташти се, Саво свете,
и пакости избави ни,
скрби бо великије и ратније
раби твоје обдржет
плтније и душевније,
от њихже избави ни,
јерархо Христов.

Умрштављеноје тело твоје
Српскаја земља васпријела јест,
живоносни свет пуштаје,
преблажене Саво,
и умрштављених от страсти самртоносних
исцељаје Духом божаставним.

Твори сад свебогато Божија црква
празник преноса твојих моштију, оче,
што славе творца свију,
увеличитеља твога, Саво преблажени.

Часна, преблажени, смрт твоја
пред Богом јави се нашим,
стога се она прославља и сада
са поновним доласком твојим, оче,
у отачаство твоје, свети.

ПЕСМА ШЕСТА

Творац Бог
тебе заступника нам даде
и ми те сад зовемо:
Похитај, Саво свети,
и од пакости избави нас,
јер скрби велике и ратне
обрвале су рабе твоје
телесне и душевне,
од којих нас избави,
јерарше Христов.

Мртво тело твоје
Српска земља примила јесте,
што живоносну светлост испушта,
преблажени Саво,
и мртве од страсти смртоносних
исцељује Духом божаственим.

Преподобно вазвращт се ка својему отачаству
настојешта умирил јеси,
и положен бист ва раце
ва дому Спасове, светитељу,
јегоже ради обогатил се јеси областију,
прехвалне.

ПЕСАН СЕДМАЈА

Престолу Божију предстоје,
светитељу блажене,
о верних својих рабех мољенија
непрестано творе,
вероју вапијуштих Христови:
Благословен Бог отац наших.

Радујет се данас богоносних светитељ сабор
ихже породив Духом,
часним принесенијем твојих мошти,
и празнујут људије Српцеј земље,
свештенотајниче мудре Саво,
Благословен Бог отац наших.

Опступајем ликујуште, богоносне оче,
свештенују ти раку,
и богато от њеје почрпајем вероју,
блажене Саво, исцељенијем благодет,
зовуште:
Благословен Бог отац наших.

Преподобно се вративши своје отачаству,
његове немире умирио јеси
и положен био си у гроб
у дому, светитељу, Спасову,
због којег се обогатио јеси влашћу,
прехвални.

ПЕСМА СЕДМА

Престолу Божјем предстојећи,
светитељу блажени,
за верне своје рабе мољења
непрестано твориш,
што с вером вапију Христу:
Благословен Бог отаца наших.

Радује се данас богоносних светитеља сабор
што их ти роди Духом,
часноме приносу твојих моштију
и празнују људи Српске земље,
свештенотајнице мудри, Саво,
Благословен Бог отаца наших.

Опходимо ликујући, богоносни оче,
свештену гробницу твоју,
и богато из ње црпимо с вером
исцељења благодат, блажени Саво,
узвикујући:
Благословен Бог отаца наших.

Земља от својих јадар предаст те
свештенолепна, цела же и неразрушима,
благоуханијем чудеси удивљајушта
града житеље прстију гроба твојего
пророчаски вапијуштих:
Праведници ва веки живут.

Камене самфира, облежештија прст
страдалнаго ти тела,
дражајши, оче, показа се,
целабна бо и чудотворива,
и паче злата верними разграбљајема
појуштих достојно:
Часна пред Господем
самрт светих јего.

Цара благочастива светињу и благословеније
твоје светоје и часноје тело држешта,
саним јављенијем подати препирајеши,
јеже чеда твоја
са светитељи и свештеними
јакко пребогатоје сакровиште
ва своја пренесоше.

ПЕСАН ДЕВЕТАЈА

Јави се чудо страшноје
ва самоје време успенија
паче слнца твоје лице, оче, облиставшу,

Земља из својих недара даде те
свештенолепа, цела и нераспадљива
што благоухања чудом задивљује
града житеље који прахом са гроба твога
пророчки вапију:
Праведници на веки живе.

Од камена сафира, прах што покриваше
страдално твоје тело,
драгоценијим, оче, показа се,
целебан и чудотворан,
и већма од злата разграбљиван
од верних што поју достојно:
Часна је пред Господом
смрт светих његових.

Цара благочастива што светињу и благослов
твоје свето и часно тело држаше,
јављањем у сну да преда убеђујеш,
те га чеда твоја
са светитељима и свештеницима
као пребогату ризницу
у своју земљу пренесоше.

ПЕСМА ДЕВЕТА

Показа се чудо страшно
у сами час уснућа, оче,
кад лице твоје јаче од сунца заблиста,

ванегда придоше лицѣ светих
дух твој васпријемљуште
и Богу творцу приносеште.

Стекајут се људије паствини ти,
краљ же благочастиви
и свештених служитељ множество,
и вазложише твоје часноје тело
на вије богопријетније јако ђивот,
пресвети дар приносеште,
тебе величаху.

Данас дан празничаски ликујим васи,
сазивајет бо ни Сава,
светитељскаго сабора и часних чрноризац,
на ликованије духовноје
и на трапезу бесамртније жизни.

Васеми владујушти тварми
и људем твојем даруј победи победније
и злодеја подложи
под ногама верному цару нашему,
молитвами светитеља,
да те јако Богородицу величајем.

СВЕТИЛНИ

Светитеља Христова да васхвалим,
памет јего часно тржаствујуште,
се бо нам представи трапезу духовнују,
јејеже насиштва се духом наслажденије
божаставно
светодавца прослављајем.

кад приђоше зборови светих
дух твој да приме
и Богу творцу принесу.

Слегао се народ пастве ти,
а краљ благочастиви
и свештених служитеља мноштво
уздигоше твоје часно тело
на вратове богоносне као ђивот,
и пресвети дар приносећи,
тебе величаху.

Данас дан празнички ликујмо сви,
јер сазива нас Сава,
светитељски сабор и часне црнорисце,
на ликовање духовно
и на трпезу бесмртног живота.

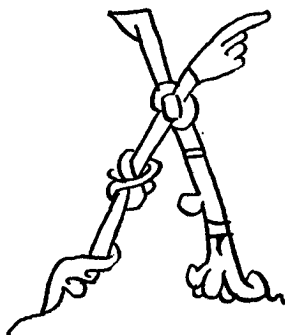
Владатељко свеколике твари,
људима твојим даруј победе победне
и злотвора подложи
под ноге вернога цара нашег,
молитвама светитеља,
да те као Богородицу величамо.

СВЕТИЛНИ

Светитеља Христова да усхвалимо,
спомен му часно прослављајући,
јер ето нам постави трпезу духовну,
чијом се насладом божаственом у духу напојивши
светлодавца прослављамо.

Твоје пречистоје тело ва гробе леже
не растље отнуд,
на цело обрете се,
преблажене светитељу Саво,
јеже са таштанијем принесоше
радоваху се божаставнаја ти чеда,
благоверна питатеља
богославно те и богомударно ублажајем,
Христу молешта се о душах наших.

Твоје пречисто тело у гробу лежећи
ништа се не распаде,
већ цело обрете се,
преблажени светитељу Саво,
које са усрђем принесоше
радоваху се божаствена ти чеда,
благоверна хранитеља
богославно те и богомудро блажимо
у Христа молителја за душе наше.

НЕПОЗНАТИ МИЛЕШЕВАЦ

СЛУЖБА УСНУЋУ СВЕТОГА САВЕ

УСПЕНИЈЕ ИЖЕ ВА СВЕТИХ СВЕТАГО И ПРЕПО-
ДОБНАГО ОЦА НАШЕГО САВИ ПРВАГО АРХИЈЕПИ-
СКОПА ВАСЕ СРПСКИЈЕ ЗЕМЉЕ

СТИХИРИ

ГЛАС ПЕТИ

Преподобне оче, свештениче Саво,
пиштал гласештија гласа спасни
ученије православноје
васем нам сагрешајуштим и верним душам,
богозванаја госал Божија параклита,
велики орган Божији,
достохвалнаја труба истинаја,
слатки источник благодетни,
Христа моли, преподобне,
даровати појуштим те мир
и велију милост.

Преподобне оче, достохвалне Саво,
обрете јегоже хоштеше твоју душу чистују,
благодет пресветаго Духа ва те васели се
јакو незаходими свет, јегоже поспешенијем
духи преласније одгониши ниња
и исцељеши болезни и недуги

УСНУЋЕ МЕЂУ СВЕТИМА СВЕТОГ И ПРЕПО-
ДОБНОГ ОЦА НАШЕГ САВЕ ПРВОГА
АРХИЕПИСКОПА СРПСКЕ ЗЕМЉЕ

СТИХИРЕ

ГЛАС ПЕТИ

Преподобни оче, свештениче Саво,
свирало гласа спаснога
што оглашава учење православно
свима нама грешним и верним душама,
богозване гусле Божјега параклита,
велики органоне Божји,
хваљена трубо истинита,
слатки источниче благодатни,
Христа моли, преподобни,
да дарује појцима ти мир
и велику милост.

Преподобни оче, хваљени Саво,
нашао си желатеља твоје душе чисте,
благодат пресветог Духа у тебе усели се
као незалазна светлост чијим посредством
духове преласне одгониш сада
и исцељујеш болести и недуге

приходештим ка тебе са вероју, пространом срцем
и празнујуштим твоју памет светоноснују,
Христа моли, преподобне,
даровати отачаству ти сувакупљеније,
мир и велију милост.

Радуј се, светитељем правило,
цркви неподвижимоје утвржденије,
славо правоверних,
љубомудрију источниче,
љубовнаја вода неизливајемаја,
светило многосветлоје,
Духовни сасуде,
уме Божији кротки и цели,
пространством истиним удобраје се,
чловече небесни и земаљни анђеле,
виноград делатељу,
Христов друже присни,
того моли подати штуштим те
велију милост.

ГЛАС ШЕСТИ

Чловече Божији и верни рабе, Саво,
Господањ муж желанију,
сасуде избрани,
стлпе избрани цркви,
царствија наследниче,
не премлчи
вапије за ни ка Господу.

прилазника ти с вером и с пуним срцем
који празнују твој спомен светлоносни,
Христа моли, преподобни,
да дарује отачаству ти јединство,
мир и велику милост.

Радуј се, светитеља правило,
цркве неподвижно утврђење,
славо правоверних,
мудрољубља источнике,
љубави водо неизливна,
светило многосветло,
сасуде Духа,
уме Божји кротки и цели
што се пространством истине красиш,
човече небески и земаљски анђеле,
виноградâ делатељу,
Христов пријатељу верни,
њега моли да подари штоватељима твојим
велику милост.

ГЛАС ШЕСТИ

Човече Божји и верни рабе, Саво,
Господњи љубимче,
сасуде избрани,
стубе избрани цркве,
царства наследнике,
немој ућутати
вапијући за нас Господу.

Оче оцем,
свештенију правило,
целомудрију образ,
мнихом крепост,
црковноје утвржденије,
љубави светилник,
престол чувствију,
источник милости,
језик огњедахновени,
уста слаткоглаголнаја,
сасуд Божији,
умни рај бист,
богоблажене јерархо Христов.

Подобаше Српсцеј земљи
Саву имети архијереја
аки некују твар царскују,
украси бо престол отачства си
и увезе трплетеним венцем,
спаснаја преданија предложи верним
и васе сабираје ка пенију песни боголепних,
ка њему же вазупијем:
Богоблажене и богослове,
Христа Бога моли о душах наших.

Архијереом правило,
иноким законоположник,
правоверним учитељ,
правило прављенију,
повелениј ставило,

Оче отаца,
свештенства правило,
целомудрија узор,
монасима крепост,
цркви утврђење,
љубави светилник,
престо осећања,
источник милости,
језик огњенадахнут,
уста слаткоречива,
сасуд Божији,
умни рај постаде,
богоблажени јерарше Христов.

Доликоваше Српској земљи
Саву да има архијереја
као некакав накит царски,
јер он украси престо отачаства свог
и увенча триплетеним венцем,
спасна предања пружи вернима
и све сабира на појање песама боголених,
коме и завапимо:
Богоблажени и богослове,
Христа Бога моли за душе наше.

Архијерејима правило,
иноцима законодавац,
правовернима учитељ,
правило управљачима,
заповедању мерило,

свештеником светлост Божија,
уста сечиво посекаје
васе находештеје на стадо ти противније плки,
јавил се јеси, преблажене оче наш,
архијереју Саво,
ниња света божаставнаго вас исплњаје се
Христови моли се неослабно
о стаде својем.

ПРВИ КАНОН СВЕТОМУ САВЕ

ГЛАС ПРВИ

ПЕСАН ПРВАЈА

Пастира Христових овац
и наставника спасенију верних ученији
чудес васијавша нам
света благодети божаставнаго,
светитеља Саву достојно поштем.

Јако финик ва дому Господњи
давидски процвал јеси добродетељми,
телом и духом вас јави се сладост,
божаставноју благодетију
пишту бесамртија, Саво,
подаје отачаству својему.

Прешад плтаски облак
и добродетељи на Гору вашад,
самовидац божаставнаго разума бист,

свештеницима светлост Божија,
сечиво уста које сече све противничке пукове
што на стадо ти насрћу
јавио се јеси, преблажени оче наш,
архијереју Саво,
сад светлошћу божаственом сав испуњен
Христу се моли неослабно
за стадо своје.

ПРВИ КАНОН СВЕТОМ САВИ

ГЛАС ПРВИ

ПЕСМА ПРВА

Пастира Христових оваца
и водитеља спасењу верних учењем
што нам чудесима и засја
светлост благодати божаствену,
светитеља Саву достојноштујмо.

Као финик у дому Господњем
давидски процветао јеси добродетељима,
телом и духом сав јавио си се сладост,
божаственом благодаћу
храну бесмртности, Саво,
дајући отачаству својему.

Прешавши плотски облак
и добродетељима на Гору узашав,
самовидац божаственог сазнања постаде,

јако Мојсиј на скрижалех срца својего
пријем закон благодетни,
светитељу Саво.

ПЕСАН ТРЕТИЈА

Добродетељем пријетилиште бист
и црковни сасуд оцем Богу,
светитељу Саво,
на тебе почи Дух пресвети.

Миром божаставним помаза васедеатеља Духа,
тем и српски престол, оче, украсил јеси,
благоухал јеси верних разуми
добродетељми и чудеси, оче Саво.

Венчајет се словеси твојими
јако от каменија многоцена, блажене,
блаженаја ти цркви
и вечнујет верним царствујушти.

ПЕСАН ЧЕТВРТАЈА

Трпенијем напасти известује се
и љубовију божаставноју удобраје се
и ревнитељ божаставним бив
искушајемих топли, Саво, поборник.

Страна вазигранија ваздржанијем умртвив,
бесплтни ва телеси,

као Мојсије на таблицама срца свога
примаш закон благодатни,
светитељу Саво.

ПЕСМА ТРЕЋА

Добродетељи ризница постаде
и црквени сасуд отаца Богу,
светитељу Саво,
на теби отпочину Дух пресвети.

Миром божаственим помазан светворитеља Духа,
њиме и српски престо, оче, украсио јеси,
благоухао јеси верника разуме
добродетељима и чудесима, оче Саво.

Венчава се речима твојим
као камењем многоценим, блажени,
блажена ти црква
и вечнује вернима царујући.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Трпљењем напасти учвршћен
и љубављу божаственом украшен,
ревнитељ божаственог постаде
и кушаних, Саво, топли поборник.

Раздраживања са стране уздржањем умртвив,
бесплотан у телу,

страшан бесом јави се
васеми дели својими.

Небесни Господ на тврди вернеј
јако звезду те утврди
светешта мира својими ученми.

ПЕСАН ПЕТАЈА

Мудри светитељ,
пастир свети и благи
и светилник црковни јави се,
свештени оче Саво,
Богу служе
и људије отачаства си просвештаје
светом си богоразумија.

Ва божаставнују ти памет
светитељски сабор, оче, радујет се
и верних лица са бесплтними веселет се,
питејет се данас духовно цркви
словеси твојими, оче Саво.

Вадовицам помоштник,
отац сирим,
заступник скрбештим,
поборник бедним бист људем Божијем,
свештеноучениче Саво,
тем са вероју блажим те.

страшан бесима јавио си се
свима делима својим.

Небески Господ на тврди вере
као звезду те утврди
да осветљаваш свет својим учењем.

ПЕСМА ПЕТА

Мудри светитељ,
пастир свети и благи
и светилник цркве јавио си се,
свештени оче Саво,
Богу служећи
и људе отачаства ти просветљавајући
светлошћу свога богосазнања.

О божаственом ти спомену
светитељски сабор, оче, радује се
и верника зборови са бесплотнима веселе се,
пита се данас духовно црква
речима твојим, оче Саво.

Удовицама помоћник,
отац сирочади,
заступник скрбнима,
поборник бедним би људима Божјим,
свештеноучениче Саво,
зато са вером блажимо те.

Пријем Слова спасна, мудре, таланат
јако угодник веран
на трапезе предрж умножил јеси
и се принес са чистоју љубовију
Владице својему, светитељу Саво.

Просветил јеси ризу свештенују ва трудех си
и јави се пастир словесних овац, мудре,
иже палицеју си ученија
на паствину изгониши божаставнују.

Отпуштен плти длжним,
праведним уснул јеси сном,
мудре светитељу Саво,
и са анђели божаставније заре насиштајеш се
и светлими украшаје се лучама.

ПЕСАН СЕДМАЈА

Благочастијем житије савршив, светитељу Саво,
от земље на небеса престави се
и са анђели Богу служиши непрестано,
тем ка нам са вероју појуштим те
приди духом,
просвештаје ни умноје око.

Часному образу твојему поклањајуште се,
светитељу часни Саво,
памет твоју славеште

Примивши таланат Слова спаснога, мудри,
као угодник веран
на трпези умножио јеси уздизањем
и себе принео са чистом љубављу
Владики своме, светитељу Саво.

Просветлио јеси ризу свештену у трудима својим
и јавио си се пастир словесних оваца, мудри,
које палицом учења свога
на пашу изгониш божаствену.

Опроштен од дуга плотскога,
праведним уснуо јеси сном,
мудри светитељу Саво,
и с анђелима божаственом светлошћу
напајаш се,
светлим украшавајући се лучама.

ПЕСМА СЕДМА

Благочашћем живљење испунивши, светитељу
Саво,
са земље на небеса престабио си се
и с анђелима Богу служиш непрестано,
и зато ка нама појцима ти с вером
приђи духом,
просветљавајући умно нам око.

Часнога лика твога поклонице,
светитељу часни Саво,
спомена твојег славитеље

и часнују раку твојих мошти
от напасти и бед свободи
молитавними, Саво, ка Богу молитвами си.

Достодлжно штем памет твоју,
угодниче Христов,
раце поклањајуште се божаставних мошти ти,
наслаждајуште се словес твојих
јако же и чудес, преподобне.

ПЕСАН ОСМАЈА

Успил јеси страсти и многообразних влни
божаставними васхожденији и неослабнами
чистотами,
тем на невечерњи свет успенијем васијал јеси.

Воњајут дел твојих труди,
блштет се учениј твојих словеса,
чудотворија васуду оглашајут,
угодниче Саво,
Христов свештеноучениче.

Јазви Христови понес, Саво, душеју,
плтију си општник бист мудрих апостол,
тем штем те верни јако светитеља.

ПЕСАН ДЕВЕТАЈА

Царскоје прозобеније,
светитељскаја красота,

и часне гробнице твојих моштију
од напасти и беда ослободи, Саво,
молитвеним ка Богу молитвама својим.

Достојно шутијемо успомену твоју,
угодниче Христов,
гробници клањајући се божаствених ти моштију,
наслађујући се речима твојим
као и чудесима, преподобни.

ПЕСМА ОСМА

Успавао си страсти и многолике валове
божаственим усхођењима и неослабним
чистотама,
те на невечерњу светлост уснућем засјао јеси.

Мирише дела твојих труд,
блистају учења твога речи,
чудотворства се посвуда оглашавају,
угодниче Саво,
Христов свештеноучениче.

Ране Христове поневши, Саво, душом,
телом си заједничар постао мудрих апостола,
и стога те верни шутијемо као светитеља.

ПЕСМА ДЕВЕТА

Царски изданак,
светитељску красоту,

мнихом слава и боголепије,
српскоје светило на земљи,
јављшаго се Саву васи достојно ублажим.

Освети се паметију твојеју
отачаство ти, светитељу Саво,
и тржаствује завет,
молабно вапијет:
Молбу Господеви принеси о нас, блажене,
получити вечних благ
похваљајуштим ниња памет твоју.

Богоносни вазвеселова
престављенија својего памет предлож нам,
на, о, христољупци, придете,
освештенују објемљуште јего раку
тајними краснаго пенија цвети
и врхи своје венчајим.

ДРУГИ КАНОН СВЕТОМУ САВЕ

ГЛАС ЧЕТВРТИ

КОНДАК

ГЛАС ВАТОРИ

Струјама слз твојих, богоносни Саво,
цркав телеснују очистив
слуга бист светије Тројице,

монаха славу и боголепост,
српско светило на земљи,
јављенога Саву сви достојно да блажимо.

Осветлило се споменом твојим
отачаство ти, светитељу Саво,
и светкујући узвикује,
молбено вапије:
Молбу принеси Господу за нас, блажени,
да добијемо вечно благо
ми који хвалимо сада успомену твоју.

Богоносни нас развесели
престављења свога спомен пружајући нам,
о, христољупци, приђите,
освештану обгрливши његову гробницу,
тајанственим краснога појања цветовима
и главе своје да увенчамо.

ДРУГИ КАНОН СВЕТОМ САВИ

ГЛАС ЧЕТВРТИ

КОНДАК

ГЛАС ДРУГИ

Потоцима суза својих, богоносни Саво,
цркву тела свога очистив
слуга си постао свете Тројице,

сахрањај отачаство си непобедимо,
тому бо јеси утвржденије.

ИКОС

Ујасни ми језик, Спасе мој,
и усне моји отврзи,
јако да вазмогу достојну похвалу принести
сијему преподобному оцу оцем, Саве,
на концих век просијавшему чудеси,
јегоже труди и подвизанија
кто сказати от человек может,
на, оче преблагі, моли се о стаде својем
сахрањаје отачаство своје.

ПЕСАН ОСМАЈА

Обновив неплоднују њиву,
насејал јеси семен словеса
ва сто пожел јеси словесније класи,
богоплодија делатељу,
данас угобзившеје — иже појут:
Благословите.

О свети, васесвети дан сај
светлаго Сави,
молитвами того и Богородице
молим те, човекољупче штедри,
мир подажд нам
са вероју тебе славештим,

чувај отачаство ти непобедно,
јер ти си његово утврђење.

ИКОС

Ујасни ми језик, Спасе мој,
и уста моја отвори,
да могу достојну похвалу принети
овоме преподобном оцу отаца, Сави,
што на свршетку векова просија чудесима,
чији труд и подвизања
ко би од људи испричати могао,
но, оче преблаг, моли се за стадо своје,
чувајући отачаство твоје.

ПЕСМА ОСМА

Обновивши неплодну њиву,
посејао јеси семе речи Божје
и стоструко пожњео јеси словесно класје,
богоплода делатељу,
данас обилно родило — оне што поју:
Благословите.

О, светог овог свесветлог дана
светлога Саве:
молитвама његовим и Богородице
молимо те, човекољупче штедри,
мир подај нама
што с вером славимо тебе

Бога ва веки васе —
Благословите.

ПЕСАН ДЕВЕТАЈА

Успеније твоје хвалеште достојно
и раку твоју частим
моштем ти клањајем се
и прах славим верно,
ихже ради просим, светитељу Саво,
грехов избављеније.

СЕДАЛАН

ГЛАС ОСМИ

Погребал јеси непријазних бесов лајанија
труди својими многими молитвами, светитељу,
и по престављени ти божаставнем
мртав ва гробе положен
и неразрушени бист,
тем радујуште се
светују твоју памет празнујем
и сагласно вапијем ти:
Моли Христа Бога грехом остављеније.

Свети Сава, Милешева, око 1235.

Симеон Немања, Милешева,
око 1235.

Св. Сава одлази у Свету Гору, детаљ иконе св. Саве и Немање,
Морача, 1645.

Сабор Симеона Немање и краља Милутина, црква св. Димитрија,
Пећ, око 1345.

Бога на веки све —
Благословите.

ПЕСМА ДЕВЕТА

Уснуће твоје хвалећи достојно,
гробницу твоју штујемо,
моштима твојим клањамо се
и прах славимо верно,
због чега молимо, светитељу Саво,
од грехова избављење.

СЕДАЛАН

ГЛАС ОСМИ

Покопао јеси противних бесова лукавства
трудом својих молитава многих, светитељу,
и по представљењу ти божаственом
мртав си у гроб положен
и нераспадљив остаде,
стога, радујући се,
свети твој спомен празнујемо
и сложено вапимо ти:
Моли Христа Бога за грехова проштење.

ГЛАС ПРВИ

Владичаства престол украшаје добродетељми,
дахновенијем Божијем светитељски подобно
пријет,

тем веран смотарник благодети
ва обојем, светитељу Саво, бив,
сугуб венац пријел јеси.

Ваздржанијем и болезними
и бедама многими
и молитвама непрестаними
душу и тело очистив,
богомудре светитељу Саво,
тем сасуд избрани Богови нашему бист
и јави се апостол,
абије јавив се
пријел јеси дарованија.

Глас јеванђелија Христова послушав
и того прежде вазљубив,
богоносни оче наш Саво,
чистом житијем пожив
превазљубив јеси чеда своја,
не суштим бо тачију попекал се јеси
на и словеснеј же и детељнеј
на небо вазводе нас,
душеспасније књиги оставив нам,
добродетељније закони,
иже љубовију сабравше се чеда твоја

ГЛАС ПРВИ

Владичаства престо украшавајући добродетељима,
дахом си Божијим примио што светитељу припада,
и зато веран смотреник благодати
у обојем, светитељу Саво, будући,
двогуби венац примио јеси.

Уздржањем и болезнима
и бедама многим
и молитвама непрестаним
душу и тело очистив,
богомудри светитељу Саво,
тима сасуд избрани Богу нашем постаде
и јави се апостол,
и одмах, јавивши се,
примио јеси дарове.

Глас јеванђеља Христова чувши
и њега најпре заволевши,
богоносни оче наш Саво,
чистим живљењем поживевши
преузљубио јеси чеда своја,
јер не о блиским само бринуо се јеси
но и речима и делима
на небо узводећи нас,
душеспасне књиге оставивши нам,
добродетељне законе,
те љубављу сабравши се чеда твоја

својставно вазивајем:

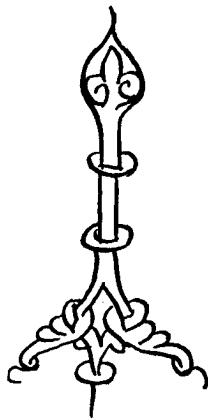
Не презри ихже вазљубил јеси,
ихже о Христе ученијем породил јеси,
залогиимам твоја обештанија,
аште и разлучи се от нас, пастиру добри,
дрзновенију от Господа и надежд
не погрешил јеси.

Отдажд долги,
јединого по јединому пријемље
и приносе ка Христу молитвами својими.

као свог те молимо:

Не презри оне које заволео јеси,
што их у Христу учењем родио јеси,
залогe имамо твоја обећања,
ако се од нас и одвоји, пастиру добри,
слобода у Господа и нада твоја
преварили те нису.

Врати дугове,
једног по једног прихватај
и приводи Христу молитвама својим.

НЕПОЗНАТИ ПИСАЦ

КАНОН СВЕТОМЕ САВИ

КАНУН

ГЛАС ШЕСТИ

ПЕСАН ПРВАЈА

Горе на престоље седештаго Бога
важдедел јеси васесрдно, блажене,
разуме убо благаја
мирских убо избеже,
паче ума бо јави се
кротак ва смеренији.

Да својеј славе васачаскаја исплнит
Бог и тебе вазљуби
от пелен ти, блажене, избавр те,
чистотоју бо украси те
и добродетељију преосвешт
и ва гробе тљенем
јакко нетљенаго те сахрани.

КАНОН

ГЛАС ШЕСТИ

ПЕСМА ПРВА

За Богом што горе на престолу седи
жудео јеси свесрдно, блажени,
јер познавши вечна добра
од светских побеже,
изнад ума јавио си се
кротак у смирењу.

Да својом славом све испуни
Бог и тебе заволе
од пелена, блажени, избравши те,
јер чистотом украсивши те
и добродетељима просветливши
и у гробу пропадљивом
као непропадљива те сачува.

Прострл јеси руце ка Вишњему ва молитвах
бадарних
и сабрал јеси чеда своја вакуп саједињенијем
Духа,
и разумети Духа крстившаго се
и Бога славословити и пети:
Нест света разве тебе, Господи.

Велико на спасеније благодистија образ показал
јеси,
смереноју бо мудростију и милостијама
и ученијем
васех ваздвиже вазивати:
Нест света разве тебе, Господи.

СЕДАЛАН

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Анђелскаја војинства удивише се житију ти
чистому,
анђелски бо ва мире пожит,
устраши се род чловечаски
зреште на пречистоје твоје тело,
видеште тљеноје и како ва нетљеније преложи се,
и са радостију припадајуште
љубазно целивајут Христа,
појуште прослављшаго те ва веки веком.

ПЕСМА ТРЕЋА

Пружио си руке к Вишњему у молитвама
неуморним
и сабрао си чеда своја заједно у јединству Духа
да познају Духа којим се крстише
и Бога да славослове и певају:
Нема светогa осим тебе, Господе.

Велики на спасење благочашћа узор показао јеси,
јер смиреном мудрошћу и милостињама и учењем
све подиже да узвикују:
Нема светогa осим тебе, Господе.

СЕДАЛАН

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Анђелске војске задивише се живљењу твоме
чистоме,
јер анђелски у свету поживе,
устраши се род људски
гледајући пречисто твоје тело,
видећи пропадљиво како се у непропадљиво
претвара,
и с радошћу припадајући
са љубављу целивају Христа,
појући прославитеља ти на веке векова.

Глаголом Божијим варазумив се
и себе Богови предлож,
остављ отачаство си
и постиже ва Светују Гору
и добродетељију же превазиде више.

Прешад от небитија ва битије
и от земаљних ва небеснаја,
плтаска же игранија и скврни плтаскије
Божијеју љубовију покори́л јеси.

ПЕСАН ПЕТАЈА

Духом духовнаја прилож
и жељенијем ка божавству раждег се,
Исаијино исплњаје прореченије,
из далече постигал јеси
ка Сиону постиг,
и поклони се месту
идеже стоја́ста нозе божаставне
и гроб Господањ облобизаје љубазно.

От нераждајуштеје прошад, оче,
сабезначелноје Слово,
и плтаскују обитељ сатвори
Оцем си ва души си, свештене,
бања бо божаставнаја
от пречистих ти источник ти
слз твојеју очију

Речју Божијом поучен
и себе Богу посветив,
оставио си отачаство своје
и стигао у Свету Гору,
у добродетељи и њу надвисивши.

Прешав од небића у биће
и од земље на небеса,
плотска раздраживања и скврни плотске
Божијом љубављу покорио јеси.

ПЕСМА ПЕТА

Духом духовна умноживши
и жудњом к Богу распаливши се,
Исаијино испуњавајући пророчанство,
из далека стигао јеси
до Сиона стигавши,
и поклонио си се месту
где стајаху ноге божаствене,
гроба Господњег љубећи с љубављу.

Слово сабеспочетно Оцу своме
што кроз неродилну прође, оче,
и плотску обитељ сатвори
у души твојој, свештени,
јер бања божаствена
од пречистих ти источника
суза твојих очију

ПЕСАН ШЕСТАЈА

Царствујей васеми
Бог те испрва вазљубљ, свете,
тобоју бо јуности обузданије васем показа
и властем же покореније,
милостињи же рачитеља,
сирим заступника тепља,
скрбештим утешеније.

Царства Божија важделев,
блажене Саво,
Сиона бо постигнув,
труди же и поти
Синајскије Гори дошад
и Јегифта варив,
порабоштаје работнују плт
и Духу же вас примеси се
и са Христом царствујещи ва веки васе.

КОНДАК

ГЛАС ВАТОРИ

Изабраного от пелен Христовоју благодетију
и вазљубљенаго от јуности Божијем Духом,
јуносно процавтеније, Саву блаженаго,

ПЕСМА ШЕСТА

Бог који над свима царује
од пре те љубљаше, свети,
јер тобом младости обуздање свима показа
и властима поковавање,
милостиње љубитеља,
сирочади заступника топла,
тужнима утешење.

За царством Божијим жудећи,
блажени Саво,
и до Сиона стигавши,
са трудом и знојем
до Синајске Горе дође,
у Египат пре тога ишав,
потчињавајући рапску плот
и Духом се сав прожео јеси
и са Христом царујеш на веке све.

КОНДАК

ГЛАС ДРУГИ

Изабраном од пелена Христовом благодаћу
и од младости љубимцу Божијега Духа,
младосном процветању, Сави блаженом,

и похвалније венце, верни, данас саплетше
и божаставнују главу јего венчавајуште и вазовем:
Радуј се, оче, Божије обителиште.

ИКОС

Анђел на земљи небесним житијем јављ се
и благовести васем радост
и са бесплтними гласи васех уче вадварати се
и те вижду ва небесних вадварајема,
и чуде се ужасно тому, сице зову:
Радуј се, благочастију наставниче
и нечастију потребитељу,
радуј се, небесним сужитниче
и земаљним правило,
радуј се, јуности ваздржаније
и старости потпоре,
радуј се, правоверним поборниче
и јеретиком низложитељу,
радуј се, светитељем доброто
и преподобним славо,
радуј се, небесни чловече
и земаљни анђеле,
радуј се, пастиру Божијих словесних овац,
радуј се, кротости образе
и безумних казатељу,
радуј се, тамним свете
и мнихом славо,
радуј се, чедољубиви оче

похвалне венце, верни, данас плетући
и божаствену главу његову венчавајући

узвикнимо:

Радуј се, оче, Божије обиталиште.

ИКОС

Анђео на земљи небеским живљењем јавио си се
и благовестио свима радост,
и тебе што сваког учиш
с бесплотним силама да борави
видим где на небесима боравиш,
и чудећи се томе у страху овако узвикујемо:
Радуј се, благочашћа водитељу
и нечашћа истребитељу,
радуј се, небесника сажитељу
и земника правило,
радуј се, младости уздржање
и старости потпоро,
радуј се, правоверних поборнике
и јеретика низложитељу,
радуј се, светитеља лепото
и преподобних славо,
радуј се, небески човече
и земаљски анђеле,
радуј се, пастиру Божјих словесних оваца,
радуј се, кротки узоре
и безумних покаратељу,
радуј се, тамних просветљење
и монаха славо,
радуј се, чедољубиви оче

васе са собоју приведе ка Богу,
радуј се, имже избављајем се грех,
радуј се, јако тобоју царству небесному
сподобихом се.

љ у д и ј е:
Радуј се, оче, Божије обителиште.

ПЕСАН СЕДМАЈА

Богатаство мира и васу славу красоти, оче,
остављ слави ради божаставније присносущтеје
и научи васе пети:
Избавитељу Боже, благословен јеси.

Једина благодет Оца
извољшија те, светитеља и посника,
и са апостоли причатена, Сина же и Духа,
љубовију вапијуштим:
Избавитељу Боже, благословен јеси.

ПЕСАН ОСМАЈА

Избављеније Христос дав те
и отачеству јављ те свештеника,
стадо бо часноју крвију искупив,
даст те пастира
просветлити и учити и пети:
Дети, благословите.

О, преславних даров
имиже прослави те ва мире Бог,

што све са собом приведе Богу,
радуј се, јер тобом избавља се од грехова,
радуј се, јер тобом царства небеског
удостојисмо се.

љ у д и:

Радуј се, оче, Божије обиталиште.

ПЕСМА СЕДМА

Богатство света и сву славу красоте, оче,
оставио си славе ради божаствене и вечне
и научи све да певају:
Избавитељу Боже, благословен јеси.

Јединствена благодат Оца и Сина и Духа
изабра тебе, светитеља и посника,
у апостоле увршћена
што с љубављу вапију:
Избавитељу Боже, благословен јеси.

ПЕСМА ОСМА

Избављење Христос давши те
и отачаству ти јави те свештеника,
јер стадо часном крвљу икупив
даде те пастира
да просветлиш и да их учиш певати:
Децо, благословите.

О, преславних дарова
којима прослави те у свету Бог,

житије бо благочасно ти ва мире показав,
самрт же јако светаго часну,
житије же на небеси,
дивно и препрослављено,
и вапити же васе научи:
Дети, благословите.

ПЕСАН ДЕВЕТАЈА

Земља покрившија тело ти светоје
обично веселит се ухајушти,
васех страних славно призивајушти,
аште бо и страно ва страних, свете, почи,
Владика бо те Христос својему странствију
славно причате.

Да радујет се цркви славословешти данас
и да славословит же небесни круг са њеју
и са песанми, земаљни,
ниња да усрештем преосвештеноје тело
ниња от страних божаставним мановенијем
ва своја си преносим, појуште:
Тебе величају, Боже мој, Исусе.

СВЕТИЛАН

Светитеља Христова да васхвалим
и памет јего часно тржаствујуште,
се бо нам представи трапезу духовнују
јејеже насиштше се и Духом наслаждени
божаставно Светодавца прослављајем.

живљење ти благочасно у свету показав,
а смрт као светого часну
и живот на небесима,
диван и препрослављен,
и вапити свакога ти научи:
Децо, благословите.

ПЕСМА ДЕВЕТА

Земља што покри тело ти свето
по обичају весели се миришући,
све туђинце славно призивајући,
јер ако као туђин у туђини, свети, и почину,
Владика те Христос своје туђиновању славно
прикључи.

Да радује се црква славословећи данас
и да славослови небески свод са њом,
и с песмама, земници,
да сада сусретнемо преосвештено тело
што сада из туђине, на миг божаствени
у своје се преноси, појући:
Тебе величам, Боже мој, Исусе.

СВЕТИЛАН

Светитеља Христова да усхвалимо
спомен му часно светкујући,
јер ево нам постави трпезу духовну
на којој наситив се и Духом наслађени
божаствено Светлодавца прослављамо.

О, преславноје чудо:
земаљна немошт божавством укреплѣши се,
бесовскије плки низложи
и растојешта чеда Духом сабра,
о, преславному ти милосрдију,
благим же, Христе Спасе,
прослави се ва свете светих ти.

Јуноствивно процавтеније
и девставни плод,
посноје ваздржаније,
свештеноје подобије,
царскоје украшеније,
сирим питатељ,
ништим бив отац,
обидимим скороје избављеније,
о, преславнаго ти, Саво, чудодејства
имже, Христе, спаси мира
грехом запустевшаго.

Царскоје свештеније ва светитељскују одежду
облѣ се, преподобне,
и на земљи послужил јеси
ва плти јако бесплтан,
и Тројици ниња предстојиши
са бесплтными лики веселе се вапије:
Трцветаја јединице трисаставнаја,
спаси људи си васегда сагрешајуште ти
својеју благостију.

ГЛАС ОСМИ

О, преславног чуда:
земаљска немоћ божаштвом укрепљена
бесовске пукове низложи
и растурена чеда Духом сабра,
о, преславног ти милосрђа,
јер се по добру, Христе Спасе,
прослави у светлости светих ти.

Младосно процветање
и девствени плод,
посно уздржање,
свештеника узор,
царско украшење,
сирочади хранитељ,
ништима бејаше отац,
угњетенима брзо избављење,
о, преславног ти, Саво, чудотворства,
којим, Христе, спаси свет
грехом опустошени.

Царско свештенство у светитељску одежду
обукао си се, преподобни,
и на земљи послужио јеси
у плоти као бесплотан,
и Тројици сада предстојиш
са бесплотним зборовима веселећи се и вапећи:
Трисвета јединице тројична,
људе своје што свагда греше ти
спаси својом добротоу.

Божаставноје тржаство тржаствовавше, верни,
и ва јаслех от Деви рожденому Богу
са пастири и влхви поклонше се,
и на светлост Богојављенија
и Крштенија Христова постигше,
имже сподобљени празновати
пресветлују памет богоноснаго оца, верни,
сападше се сице рцем:

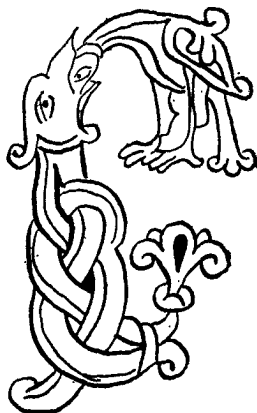
Аште и престаи се от нас,
светитељу благи,
на не остави стада својего
непрестано моле се,
от немоштнаго јестаства нашего
љубовнују молбу пријем
и просвештај
и освештаје
и спасај молбами си душе наше.

Кто не дивит се и кто не блажит
пречаснаго ти житија, блажене,
самртију бо на бесамртнују жизан преложи се,
свете,

и освештаје васех призивајуштих те,
от скрби и напастеј спаси
и освештај стадо своје присно
молитвами си ка Господу.

Божаствену светковину светковавши, верни,
и у јаслама од Деве рођеноме Богу
с пастирима и мудрацима поклонивши се,
и на светлост Богојављења
и Крштења Христова стигавши,
и њиме удостојени да празнујемо
пресветли спомен богоноснога оца, верни,
сакупивши се овако рецимо:
Ако се и престави од нас,
светитељу благи,
не остави стадо своје
непрестано молећи се,
од немоћне природе наше
молбу љубави примивши,
и просветљавај
и освештавај
и спасавај молбама ти душе наше.

Ко да се не диви и ко да не блажи
пречасно ти живљење, блажени,
кроз смрт у бесмртни живот прешао си, свети,
и све освештаваш призиватеље своје,
од скрби и напасти спаси
и освештавај стадо ти увек
молитвама својим Господу.

ТЕОДОСИЈЕ ХИЛАНДАРАЦ

СЛУЖБА СВЕТОМЕ СИМЕОНУ

ПАМЕТ ПРЕПОДОБНАГО ОЦА НАШЕГО СИМЕОНА
СРПСКАГО, НОВАГО МИРОТОЧЦА

СТИХИРИ

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Божаставнаго разуменија
пријем, Симеоне, сијаније,
очи просветив си срдачнеји
јереси мракоту отринул јеси,
православија же јако хоругви веру ваздвигал јеси
и от кнеза таме људи своје исхитил јеси
и благодистијем сих просветил јеси,
тем твоју памет достојно славим,
молеште молитвами твојими Исуса човекољупца
просветити и спасти душе наше.

Царствујуштаго васеми
војин јако силан цара Христа,
противније вере низложил јеси
и људи своје невредими от сих сабљул јеси,
и васеми иже ва житији добродетељеј, оче, обилан,
маслина јако многоплодовитаја ваистину јави се,
ниња мастију мира својего освештајеши
твоју памет, Симеоне, појуштих

СТИХИРЕ

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Божаственог сазнања
примив, Симеоне, сијање,
очи просветлив срца својега
јереси мракоту одгурнуо јеси
и као хоругве православну веру уздигао јеси,
од кнеза таме људе своје отео јеси
и благочашћем ове просветлио јеси,
стога твој спомен достојно славимо,
молећи молитвама твојим Исуса човекољупца
да просветли и спасе душе наше.

Као силни војник цара Христа
што царује над свима,
противнике вере низложио јеси
и људе своје неповредне од њих сачувао јеси,
и сваком добродетељи у животу, оче, обилан
као маслина плодовита ваистину јавио си се,
сад уљем мира свога освештаваш
твој спомен, Симеоне, што поју

и молеште молитвами твојими Исуса човекољупца
просветити и спасти душе наше.

Присносуштнога житија светлости
јегда са анђели пребиванија,
Симеоне, васпоминаје,
светлих житија, оче, избежав
и крст свој радује се пријем,
распаншому се тебе ради васледовал јеси
ва пустињи посни поста теченије савршил јеси,
ниња ва светлостех светих веселиши се,
тем твоју памет достојно славим,
молеште Исуса човекољупца
спасити и просветити душе наше.

ГЛАС ПЕТИ

Преподобне оче,
глас јеванђелија Христова услишав
мир оставил јеси,
богатаство и славу ни ва штоже ваменив,
тем васем вапијаше:
„Вазљубите Господа и обрештете благодет вечнују,
ништоже претпоштите љубаве јего,
да јегда придет ва славе својеј
обрештете покој са васеми светими“,
јегоже молитвами, Христе, сахрани
и спаси душе наше.

и моле молитвама твојим Исуса човекољупца
да просветли и спасе душе наше.

Вечнога живота светлости
и с анђелима оног пребивања,
Симеоне, помињући,
сјај светски, оче, избегао си
и крст свој радосно примивши,
за распетим тебе ради пошао јеси
и у пустињи посној поста подвиге савршио јеси,
те сад у светлости светих веселиш се,
и стога твој спомен достојно слаavimo,
молећи Исуса човекољупца
да спасе и просветли душе наше.

ГЛАС ПЕТИ

Преподобни оче,
глас јеванђеља Христова чувши
свет оставио јеси,
богатство и славу ни за што држећи,
зато и вапијаше свима:
„Љубите Господа и наћи ћете благодат вечну,
ништа не цените више од љубави његове,
да када дође у слави својој
нађете покој са свима светима”,
његовим молитвама, Христе, сачувај
и спаси душе наше.

Богатаство на земљи радује се раздав,
ниња весело на небесех
пријемљеши, Симеоне, вазданија.

Славу са сином презревшаја тленују,
божаставније слави ва веки сподобиста се
идеже ниња о нас молита се.

Избавита, оца, ка Христу молитвами си
васаких бед и озлобљенија
иже вашу памет почитајуштих.

ГЛАС ОСМИ

Цара васех Христа Бога
душе своје љубовију ујазвивше,
царствија красот оставивше,
нижња васа јако несущта преминувше
јеванђелски тому последовали јесте,
и добре подвизавши се ва пустињи
смеренијем и ваздржанијем
бесовскије плки уничижили јесте,
тем же бесконачније сподобивша се жизни
и са небесними лики ниња веселита се,
са њимиже, богоносни оци,
Спасу васех, Симеоне и Сава, молита се
умирити мира и спасти душе наше.

Богатство на земљи у радости раздав,
сад весело на небесима
примаш, Симеоне, награду.

Славу са сином презревши пропадљиву,
божаствене славе на веки удостојисте се
и тамо сада за нас молит се.

Избавите, оци, у Христа молитвама својим
од сваке беде и озлобљења
вашега спомена штоватеље.

ГЛАС ОСМИ

Цара свих Христа Бога
душе своје љубављу ранивши,
царства красоте оставивши,
нижње све као непостојеће прешавши,
јеванђелски за Христом пођосте,
и добро се подвизавши у пустињи
смирењем и уздржањем
бесовске пукове уништили јесте,
и зато бесконачног живота удостојивши се
с небеским зборовима сад веселите се,
те с њима, богоносни оци,
Спасу свих, Симеоне и Саво, молит се
да умири свет и спасе душе наше.

Радуј се, Симеоне блажене,
 разумом Тројице озарив се,
 и људи своје ка њеј вероју просветил јеси,
 и силоју крста укрепљајем
 душегубније јереси низложио јеси
 и цркви светије ваздвигао јеси
 славити же ваплштнаго се Сина
 равна же Оцу и Духу научио јеси,
 правдоју и милостију украшаје се
 и васеми дели божаставними обогаштајем јави се,
 ниња са бесплтними радује се предстојиши,
 са њими же Христови моли се
 душам нашим послати велију милост.

Радуј се, Симеоне богоносе,
 истиноју љубовију ујазвив се
 иже нас ради на земљи странствовавшога
 и от Деви ваплштна се Христа Бога,
 царствија красних преобидел јеси,
 рода же и чед утуждив се,
 човеки удивил јеси устрањенијем мира,
 беси посрамио јеси смиренијем својим,
 анђелскије лики радости исплнио јеси,
 са њими же ниња вадвараје се
 света испњаје се божаставнаго
 и пребогатаго наслаждаје се сијанија,
 Христови, оче, моли се
 даровати мирови велију милост.

Радуј се, Симеоне блажени,
сазнањем Тројице озарив се,
људе своје вером у Тројицу просветлио јеси,
и силом крста крепљен
душегубне јереси низложио јеси
и цркве свете подигао јеси,
и оваплоћеног Сина славити
једнака Оцу и Духу — научио јеси,
правдом и милошћу украшен
и свима делима божаственим обogaћиван,
сада с бесплотнима радостан предстојиш,
и с њима Христу моли се
душама нашим да пошаље велику милост.

Радуј се, Симеоне богоносни,
што рањен истинском љубављу
нас ради на земљи туђиноватеља
од Деве оваплоћеног Христа Бога,
красоте царства омрзнуо јеси,
од рода и чеда отуђив се,
људе задивио јеси одстрањењем из света,
бесе посрамио јеси смирењем својим,
анђелске зборове радошћу испунио јеси,
и с њима сада настањујући се,
светлости испуњавајући се божаствене
и пребогатог наслађујући се сијања,
Христу, оче, моли се
да дарује свету велику милост.

Преподобне оче, Симеоне досточудне,
Гори Атона дошад
и ревнитељ бив ва њем постештим се,
јуношаски ва старости подвиг се
ваздржанијем и молитвами,
село, душу своју обновив
и тучами слзними сију напојив
тројичаскују благодет ва њеј посејав и вазрастив,
и красноје тоје јави се пријетилиште,
ниња рака твоја јави се исплн светаго Духа,
миро исцељенија изливајушти,
јуже људи твоји опстојеште, блажене,
молитвами ти молим се Христу Богу
даровати нам велију милост.

ДРУГИ СТИХИРИ, О МИРОИЗЛИТИЈУ ЈЕГО

ГЛАС ВАТОРИ

Миро јако реку благовонују,
Духа благодетију наводњајема,
рака моштеј твојих јаве истачајет
и бесом плки мисално погружајет,
благочастивих же људи страсти чрност очиштајет
и душам скврну омивајет
и срца веселијем напајајет
тебе, оче, предстојештих,
молеште се ка Господу
молитвами ти избавити се
душетљених потопљенеј.

Преподобни оче, Симеоне дивни,
у Гору Атонску дошав
и ревнитељ постав посницима њеним,
младићки у старости подвиза се
узддржањем и молитвама,
њиву, душу своју обнови
и кишом суза ову напојив,
тројичаску благодат у њој посејав и узгајив,
и красно њено јави се сместилиште,
сад гробница твоја јави се пуна светог Духа,
миро исцељења изливајући,
око које народ твој стоји, блажени,
молитвама ти молимо се Христу Богу
да нам дарује велику милост.

ДРУГЕ СТИХИРЕ О МИРОТОЧЕЊУ СВЕТОГ

ГЛАС ДРУГИ

Миро као реку благовону,
благодаћу Духа наводњавана
гробница моштију твојих, ево, истаче
и бесова пукове духовно потапа,
благочастивих људи страсти црност очишћава
и душа скврност омива
и срца весељем напаја
оних што теби, оче, предстоје,
молећи се Господу
да се молитвама ти избавимо
од душегубног утапања.

Плтаскоје родитељство

ва духовноје синовство повинув,
својему сину јуноши ва старости
послушљив ва пустињи, Симеоне, јави се,
темже и ва гробе јако живи послушал јеси,
посланије јего љубовију пријем,
миро моштеј твојих јеже прежде удржав
богато људем си источил јеси,
иже вероју чрпљуште богатим се
тело и срце и душу освештајуште
и вају прослављшаго Христа величајем,
јако диван ва светих својих.

Источиви воду из суха камене
суштаство јестаства претварајей јако же хоштет,
иже васеје твари Господ крепостију
и стенописаноје твојего образа подобије
из сухаго вара мироточиво,
Симеоне оче, јавил јест,
и јако древље непокориваго Израиља
благопокоривије људи твоје удивљајет,
знамени же и чудеси прослављајет пред њими
јако Мојсеја својего угодника.

ГЛАС ШЕСТИ

Васечасни празник светије ти памети,
Симеоне, оче блажене,
љубовију, верни, сабравше се,
достойно блажеште те глагољем:
радуј се, благодатија начело људем својим

Телесно родитељство

у духовно синовство повинув,
свом сину младићу у старости
послушан у пустињи, Симеоне, јавио си се,
стога и у гробу као жив послушао јеси,
посланицу његову с љубављу примивши,
и миро моштију твојих што испрва га задржаваше
богато људима својим источио јеси,
нама што с вером црпећи богатимо се
тело и срце и душу освештавајући
и величамо вас што прослависте Христа,
дивна у светима својим.

Он који воду из суха камена точи
и суштаство природе претвара како хоће,
све твари Господ крепошћу
и стенописано твојега лика обличје
из суха креча мироточиво,
Симеоне оче, јавио јесте,
и као давно непокорна Израиља
благопокорне људе твоје задивљује,
знацима и чудима прославља пред њим
као Мојсија свога угодника.

ГЛАС ШЕСТИ

О свечасном празнику светога ти спомена,
Симеоне, оче блажени,
са љубављу, верни, сабравши се,
достојно блажећи те, говоримо:
радуј се, благочашћа почетку људима својим

из њихже трније јересеј искоренив
православније вери лозу насади́л јеси,
радуј се, Тројици поборниче,
црквам ваздвиженије,
ништим богатопода́тељу,
радуј се, смеренија образ
и странствија учитељу,
иже текуштеје царство отринув,
посничаски ва пустињи пожил јеси,
и ниња са а́нђели у Христа веселиши се
ка њему́же о нас са њими моли се
спасти се душа́м нашим.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Блажен јеси, ваистину, Симеоне,
оче досточудне,
ти бо истино јуноше савршеније
јеванђелски подражав,
богатаство своје раздал јеси ништим
и ва́зам крст свој, богоносе,
и сим учештому последовал јеси,
земаљними небеснаја изменив,
тљеними славу нетљенују
вазмазди́л јеси радује се,
и ниња са а́нђелским лики на небесех
независно сацарствујеши Христу Богу
јегоже моли, преподобне,
васакоје саблазни змијеви избавити се
на земљи твоју памет почитајуштих.

из којих трње јереси искоренив
православне вере лозу засадио јеси,
радуј се, Тројице поборниче,
црквама подизање,
ништима богатоподатељу,
радуј се, смирења узору
и странства учитељу
што пролазно царство одбацив,
испоснички у пустињи поживео јеси,
и сада с анђелима у Христа веселиш се
и њему за нас са њима моли се
да се спасу душе наше.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Блажен си, ваистину, Симеоне,
оче дивни,
јер ти истинско савршенство младића
јеванђелски подражавајући,
богатство своје раздао јеси ништима
и узев крст свој, богоношче,
и тиме за учитељем пошао јеси,
земаљско са небеским заменив,
пропадљивим славу непропадљиву
платио јеси радујући се,
и сада с анђелским зборовима на небесима
у изобиљу царујеш са Христом Богом,
кога моли, преподобни,
да се од сваке саблазни змијине избаве
на земљи твог спомена штоватељи.

Тајними на небеси блистанми
пресветлије Тројице озарајем,
Симеоне присноблажене,
творенијем бог бивајеши,
истачајеши на земљи миро исцељенија,
обогаштајеши вероју приходяштих,
на јако престолу предстоје Христа Бога нашего
от његоже, оче, обожајем,
иже вероју твоју божаставнују памет творештих
от искушениј многообразних моли избавити се
и спасти се душам нашим.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Разашадше се по земљи
јако исплнитељије јеванђелија,
отачаство и род остављаја,
на и по самрти жива,
људи својих васачаски не остависта:
Божијем мановенијем
от туждестранствија ва своја придоста,
темже и цркви Божија весело мошти ваше
пријемши
и сими украсши се радујет се,
мисалноје же исповедајет се глагољушти:
Просвате се доброта моја
паче васакоје лепоти,
величит душа моја Господа
ваздаваго ми двојицу светују,
оца са сином,
навеститеље и утвржденије вере
и почаст достојаниј мојих,

Тајним на небесима блистањем
пресветле Тројице озараван,
Симеоне присноблажени,
божанским дејством бог постајеш,
истачеш на земљи миро исцељења,
обогаћујеш са вером прилазнике,
но престолу предстојећи Христа Бога нашег
од којег, оче, обожен,
моли за оне што с вером твој божаствени
 спомен творе
од искушења мноколиких да се избаве
и да се спасу душе наше.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Разишав се по земљи
као извршитељи јеванђеља,
отачаство и род оставивши,
но и по смрти живи,
људе своје у ствари не остависте:
Божијим мигом
из туђиновања међ' своје дођосте,
стoga и црква Божја весело мошти ваше примивши
и њима украшена радује се,
па се духовно исповеда говорећи:
Просветли се красота моја
више од сваке лепоте,
велича душа моја Господа
што даде ми двојицу свету —
оца и сина,
навеститеље и утврђење вере,
почаст достојања мојих,

се бо архијереом велики врх,
Сава преславни,
и Симеон дивни и многопети,
шаствије духом на небеса сатворше
и ва јадра моја паки телесно вадворише се,
придете, празникољупци,
когождо сих вакупе похвалим,
ового убо јако царство оставивша
и ва пустињи посника,
смеренијем вазнесена и мироистачајушта,
ового же јако пустиноје васпитеније,
јако мученика поштенијем,
јако апостолом проповеданијем,
обоју изештне труждших се
и ва васаким Христу угождших,
ка њему же јако имушта дрзновеније
да молет спасти се душам нашим.

ГЛАС ПЕТИ

Ваструбим трубоју песнеј
и васе ка похваљенију достојно
богоноснују оцу ниња сазивајуште,
царије и кнези да дивет се
иже васех цара искрњима рабома
јаже кнеза таме смеренијем низложиша,
пастирије и учитељије,
преподобни же и посници,
васи сападше се васхвалите:
оца убо јако прваго вере наставника,
реку милостиње
и скрбним утешеније

гле, архијерејџа велика глава,
Сава преславни,
и Симеон дивни и многопевани
путовање духом на небеса сатворивши
у недра моја опет телесно настанише се,
приђите, празникољупци,
да сваког посебно и скупа похвалимо,
овог што царство остави
и у пустињи посника,
смирењем узнета и мироточива,
оног као пустиње васпитаника,
као мученика пошћењем,
као апостола проповедањем,
обојицу што се изврсно потрудише
и у свему Христу угодише,
те њему, слободни, моле се
да се спасу душе наше.

ГЛАС ПЕТИ

Затрубимо трубом песама
и све на похвалу достојну
богоносних отаца сада сазивајући,
цареви и кнежеви да се диве
свих цара блиским слугама
што кнеза таме смирењем сурваше,
пастири и учитељи,
преподобни и посници,
сви скупивши се усхвалите:
оца, као првога вере водитеља,
реку милостиње
и скрбнима утешење

и васех болештих милованије,
сина же, јако молитвами богодана
и млеком поштенија васпитена,
изредна же пастира и учитеља,
оба наставника људи својих
и тепла ка Богу молитвами предстатеља,
ихже похваљајуште сице рцем:
О, оца и пастира добраја,
Симеоне преподобне, Сава свештене,
Тројици ниња јако предстојита
молита спасти се душам нашим.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Небесних красот сијанијем
разумно, оче, просвештајем,
васа иже на земљи красна оставив
и за васех Христа стежал јеси,
труди посними, Симеоне, јего ради
теченијем ва пустињи скончал јеси,
тем светлују ти памет песанми славим,
твој гроб свети вероју лобизајем,
молеште се молитвами ти ка Господу
получити живота вечнога светлости.

Пришаствијем светих моштеј твојих
отачаство ти обогати се,
и светлаја твоја цркви сих пријемши
мироподатљивих имуште красит се,
и васе верније сазивајет
светоноснују и светују памет твоју празновати
и тајно ка њим глагољушти:

и свих болесних смиловање,
а сина, као молитвама богодана
и млеком поста отхрањена
изврсна пастира и учитеља,
обојицу водитеља људи својих
и топле ка Богу молитвама предстатеље,
које хвалећи, овако рецимо:
О, оци и пастири добри,
Симеоне преподобни, Саво свештени,
Тројици сад како предстојите,
молите да се спасу душе наше.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Небеских красота сијањем
духовно, оче, просветљаван,
све што је красно на земљи оставив
и за све Христа стекао јеси
трудима посним, Симеоне, њега ради
подвиге у пустињи скончао јеси,
стога светли ти спомен песмама славимо,
твој гроб свети са вером љубимо,
молећи се да молитвама твојим Господу
добијемо живота вечног светлост.

Доласком светих моштију твојих
отачаство твоје обогати се,
и светла твоја црква ове примивши
мироподатне их имајући краси се,
и све верне сазива
светлоносни и свети спомен твој да празнују
и тајно њима говори:

Струје исцељенија миро почрпајте,
веру јако верно дајуште приходештим,
празникољупци, придете.

Пророчаских словес савршајемих видеште,
глагољем:

Праведници ва веки живут
и от тебе, Христе, вазданије им.
Се бо отац са сином
и по самрти паче живота хвалими,
ов бо миро истачаје јави се,
ов же цел неразрушим благоухајет,
оба о тебе, Вишњи, прослављајема,
оба чудеси удивљајема
и прогонешти духи лукавствија
силоју твојеју.

ГЛАС ТРЕТИ

Благочастија истиније проповедники
и цркви пресветлије звезди,
Симеона, прваго вере поборника,
Саву же истинаго учитеља
и служитеља јеванђелију
и сказатеља Христовех свештених тајин,
обоју песанми похвалними поштем,
си бо паче слнца
васијаше ва вернеј тврди,
јако лучами ученијем
ва ношти неведенија сушних вазведоше,
си бо плевели злочастија истрзавше,
благочастијем вазрастише људи својих

Воду исцељења, миро црпи́те
што веру даје верним прилазницима,
празникољупци, приђите.

Видећи где се пророчке речи испуњавају,
говоримо:

Праведници на веки живе
и од тебе је, Христе, награда њима.
Гле, оца и сина,
по смрти су више но живи хваљени,
јер овај мироточив јави се,
онај цео нераспадљив благоуха,
обојица тобом, Вишњи, прослављани,
обојица чудима чудесним начињени
и прогоне духове лукаве
силом твојом.

ГЛАС ТРЕЋИ

Благочашћа истините проповеднике
и цркве пресветле звезде,
Симеона, првога вере поборника,
и Саву, истинитог учитеља
и служитеља јеванђеља
и тумача Христових свештених тајни,
обојицу песмама похвалнимштујмо,
јер они јаче од сунца
засјаше на тврди вере,
као лучама учењем
људе у ноћи несазнања уздигоше,
јер плеву злочашћа ишчупавши,
благочашћем одгајише људе своје

и гобзујуште правоверијем,
си бо истинаго винограда Христова
иже грозд зрел истинују веру
на стаблих чед својих носешта
јегоже, верни, јадуште
ка веселију стецем се
ка њим молеште се:
Симеоне богоносе, Саво свештене,
српскаја похвало и удобреније,
пастирије и учитељије,
првопастира и учитеља Христа молити
душам нашим подати велију милост.

ТРОПАР

ГЛАС ТРЕТИ

Божаставноју благодетију просавтев се,
и по самрти показајеш светлост житија твојего
и истачајеш миро благоуханија
притекајуштих ка раце моштеј твојих,
и људи своје настави јеси ка свету богоразумија,
Симеоне оче наш, Христа Бога моли
даровати нам велију милост.

СЕДАЛНИ

ГЛАС ОСМИ

Милостиваго Бога милостију
себе, оче, устројити хоте
милостив стежал јеси разум

и наплодише правOVERJEМ,
јер истинитог винограда Христова
грозд зрео истиниту веру
на стабљикама чеда својих носе,
од којег, верни, једући
на весеље скупимо се
и њима молимо се:
Симеоне богоносни, Саво свештени,
српска похвало и украшење,
пастири и учитељи,
првопастира и учитеља Христа молите
да душама нашим подари велику милост.

ТРОПАР

ГЛАС ТРЕЋИ

Божаственом благодаћу просветлив се,
и по смрти показујеш светлост живљења свога
и истачеш миро благоухања
онима што притичу ка гробници моштију твојих,
и људе своје упутио јеси ка светлости
богосазнања,
Симеоне оче наш, Христа Бога моли
да нам дарује велику милост.

СЕДАЛНИ

ГЛАС ОСМИ

Милостива Бога милошћу
себе, оче, устројити желећи
милостив стекао јеси разум

и милостивно ништих уштедрил јеси,
нестојештим богатаством самисално
ва веки недвижимоје искупил јеси,
јегоже ниња васпријемље радујеш се,
Симеоне богоносе и васеблажене,
моли Христа Бога
сагрешенијем проштеније даровати
штуштим са љубовију
васесветују памет твоју.

ГЛАС ПРВИ

Утро боголепно васијав људем твојим,
таму глбокују јереси одгнав, оче,
и душе их просветил јеси вероју,
темже цркви твоја светозарнаја
мошти твоје имушти појет данас
светозарнују твоју памет, Симеоне,
Христа величајушти.

ГЛАС ОСМИ

Миродржанија и мирских красот
јако санија ластештаја оставив,
и ва Атона пустињи са сином васелив се,
идеже словесноје стадо Господеви сабравша,
имже васесветла светилника јависта се,
смеренијем преходешта и сих просвештајушта,
темже са љубовију васхваљајуште величајем
исходнују васесветују вашу памет, молеште се:

и милостивно ниште обдарио јеси,
непостојаним богатством паметно
на веки постојано купио јеси,
које сад примајући радујеш се,
Симеоне богоносни и свеблажени,
моли Христа Бога
да сагрешења проштење дарује
онима што с љубављу шућу
свесвету успомену твоју.

ГЛАС ПРВИ

Јутро боголепно изасјавши људима својим,
таму дубоку јереси одагнав, оче,
и душе њихове просветлио јеси вером,
стога црква твоја светлозарна
мошти твоје имајући, поје данас
светлозарни спомен твој, Симеоне,
Христа величајући.

ГЛАС ОСМИ

Властодржање светско и светске красоте
као сне обманљиве оставив,
и у Атонској пустињи са сином населив се,
где словесно стадо Господу сабравши,
свесветли светилници јависте му се,
смирењем предводећи и ове просветљавајући,
и стога с љубављу хвалећи величамо
свесвети спомен исхода вашег, молећи се:

Богоноснаја оца Сава и Симеоне,
молите Христа Бога
паству вашу ва мире
сајузом љубаве сахранити.

СТИХИРА

ГЛАС ШЕСТИ

Васија данас преславно
васесветлаја твоја, Симеоне, памет,
сазивајушти нас празникољупце
ка похваљенију славе Христа Бога нашего,
иже пририштуште ка раце моштеј твојих
мироисцељенија дари пријемљем
и тебе, преподобне, ублажајем,
на јако ими дрзновеније,
мир испроси душам нашим.

КАНОН ИЖЕ ВА СВЕТИХ ОЦА НАШЕГО СИМЕОНА
НОВАГО МИРОТОЧЦА ЈЕМУ ЖЕ КРАЈЕГРАНЕСИЈЕ
ТЕОДОСИЈЕ НЕДОСТОЈНИ И ПОЈУ ТЕ, ОЧЕ
СИМЕОНЕ

ГЛАС ЧЕТВРТИ .

ПЕСАН ПРВАЈА

Тезвита рвенијем
студније јереси потребил јеси,

Богоносни оци, Саво и Симеоне,
молите Христа Бога
да паству вашу у миру
свезом љубави сачува.

СТИХИРА

ГЛАС ШЕСТИ

Засија данас преславно
свесветли твој, Симеоне, спомен,
сазивајући нас празникољупце
на похвалу славе Христа Бога нашег,
те притрчавајући ка гробници моштију твојих
мироисцељења дарове примамо
и тебе, преподобни, блажимо,
но имајући слободу
мир измоли душама нашим.

КАНОН СВЕТОМЕ ОЦУ НАШЕМ СИМЕОНУ НОВОМ
МИРОТОЧЦУ ЧИЈЕ КРАЈЕГРАНЕСИЈЕ ГЛАСИ:
ТЕОДОСИЈЕ НЕДОСТОЈНИ ПОЈЕМ ТЕ, ОЧЕ
СИМЕОНЕ

ГЛАС ЧЕТВРТИ

ПЕСМА ПРВА

Тезвићанина ревношћу
срамне јереси истребио јеси,

са њими же ка Христу молитвами си
студније моје помисли
потребити моли се,
јако дрзновено похвалити те,
Симеоне, богоносе и присноблажене.

Јегда сијанијем пресветлије Тројице,
преподобне оче, озари се,
јереси мрак оставив
људи своје извел јеси от тами неведенија
ва свет богоразумија,
Симеоне богоносе и присноблажене.

О Бозе вероју вазмагаје,
јеретичаскоје шетаније низложи
и рог верних црков вазнесал јеси,
Христа Оцу Сина јединосупшна
и Духу равночасна,
Тројицу неразделну
ва једином божастве
људи своје чисти научил јеси.

ПЕСАН ТРЕТИЈА

О благочастији завидим, братњеју ненавистију
ва тамници затварајеси се,
идеже образом мученика Георгија
Божији анђел, оче, јављајет ти се,
тешки окови иже о тебе растрзаје
и от самртносноије јами, Симеоне, изведе те.

па с њима у Христа молитвама својим
срамне моје помисли
да се истребе моли се,
да те са смелошћу похвалим,
Симеоне, богоносни и присноблажени.

Када се сјајем пресветле Тројице,
преподобни оче, озари,
јереси мрак оставив
људе своје извео јеси из таме несазнања
у светлост богосазнања,
Симеоне богоносни и присноблажени.

У Бога вером оснажен,
јеретичку охолост низложи
и рог цркве верних уздигао јеси,
Христа, Сина Оцу једнобитна
и Духу равночасна,
Тројицу нераздељиву
у једином божавству поштовати
људе своје научио јеси.

ПЕСМА ТРЕЋА

На благочашће завист
и мржња братовља у тамницу те затворише,
где у обличју мученика Георгија
Божји анђео, оче, јавља ти се,
тешке окове на теби раскида
и из смртоносне јаме, Симеоне, изведе те.

Сујемударни и плача достојин
о твојеј ка Богу љубави негодујет,
Кајин наравом паки убити те,
множество иноплемених на те савакупив,
ихже о Господи вазмагајет
копијем обрашт, Симеоне,
низложил јеси.

Ихже на те сети саготовљ
ва њих подобно увезајет,
Богу маст своју на њем отдавшу,
јакоже древље морем фараона
и сего речними водами потопив,
тебе, оче, прослављајет достојно
јако на њ уповавши.

СЕДАЛАН

ГЛАС ОСМИ

Други Авраам наравом и дели јави се,
милостију и вероју украшајет се,
отачаства и рода изашал јеси,
Бога послушанијем,
и ва странах туждих угодно тому пожил јеси,
тем и Авраамља причестија тебе даровал јест,
идеже ниња васпријем радујеш се,
и рака моштеј ти
истачајет миро исцељенија,
твоје сини веселешти појуште те:

Сујетни и плача достојни
због твоје љубави према Богу негодује,
Кајин по нарави да убије те поново покуша,
мноштво иноплеменика на тебе скупивши,
које у Господу оснажен
копље обрнувши, Симеоне,
низложио јеси.

Оног што теби мрежу припреми
њега у исту тако уплете
кад Бог освету своју на њему учини,
и као некад у мору фараона
и овог у речној води потопа,
тебе, оче, прослављајући достојно
што се у њега уздаде.

СЕДАЛАН

ГЛАС ОСМИ

Други Авраам природом и делима јавио си се,
милошћу и вером украшавајући се,
из отачаства и рода изишао јеси
Бога слушајући,
и у земљама туђим угодно њему проживео јеси,
стога и Авраамов део теуи даровао јесте,
где сада, примив га, радујеш се,
и гробница моштију твојих
истаче миро исцељења,
твоје синове веселећи што те поју:

Симеоне оче богоносе,
моли Христа Бога
грехом остављеније подати
штупштим са љубовију
светују ти памет.

ПЕСАН ЧЕТВРТАЈА

Неразделним светом божаства
трсветлије Тројице, Симеоне,
људи своје осијанијем просветил јеси,
от њеј же, оче, вазмагаје
влки јеретики одгнал јеси, вапије:
Слава силе твојеј, Господи.

Јединством вери и надежде и љубаве сајузом
душу своју, преподобне, имеје утврждenu,
милостив и прав срцем јави се,
и сего ради јако праведнику
свет истини васија тебе
и того супруг веселије.

Доброти важделев недомислимије,
јаже ва жити добре устројив,
саврстије же и чеда оставив,
богатаство и царство, оче, преобидев,
крстоносно пустињу наследио јеси
и Христу са сином упразни се, вапије:
Слава силе твојеј, Господи.

Симеоне, оче богоносни,
моли Христа Бога
да грехова опроштај дарује
штоватељима с љубављу
светога спомена твога.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Нераздељиве светлости божаства
трисветле Тројице, Симеоне,
људе своје осијањем просветлио јеси,
и њоме, оче, оснажен
вукове јеретике одагнао јеси, вапијући:
Слава сили твојој, Господе.

Јединством вере и наде и свезом љубави
душу своју, преподобни, имајући утврђену,
милостив и прав срцем јавио си се,
и стога као праведнику
светлост истинита засија теби
и супруг светлости — весеље.

Лепоте зажелев недомисливе,
што је од света добро устројив,
супругу и чеда оставив,
богатство и царство, оче, омрзнув,
крстоносно пустињу наследио јеси
и Христу са сином умро, вапијући:
Слава сили твојој, Господе.

ПЕСАН ПЕТАЈА

Славан ва житији земаљнаго царства,
богатаством и силоју јави се,
и сије посничаским изменив,
Христа цара на земљи ваплштнаго се
ништете, оче, уподоби се,
тем многими те дарми обогатил јест.

Текуштим нестојатељно
стојушта и вечнујушта,
и временими и тљеними
небеснаја, оче, изменив,
идеже са анђели ликује радујеш се,
о нас иже твоју памет, Симеоне,
савршајуштих моли се.

О, добреј купљи твојеј,
о, премудрому премењенију,
погибајуштим богатаством
вечноје искупил јеси,
и нижњеју властију
вишњеје царство изменив,
ва њемже ниња, оче, веселе се
ка Христу о нас моли се.

ПЕСАН ШЕСТАЈА

Научен вишњеју, Симеоне, премудростију
и нижњаја презрев јако не будуштаја,
ва пустињи поштенијем васеливи се,

Славан у животу земаљског царства,
богатством и силом јавио си се,
и овај са испосничким заменив,
Христа цара на земљи оваплоћена
сиромаштву, оче, уподобио си се,
стога те многим дарима обогатио јесте.

Текуће и непостојано
са постојаним и вечним,
и привремено и пропадљиво
са небеским, оче, заменив,
где с анђелима ликујући радујеш се,
за нас служитеље твога спомена,
Симеоне, моли се.

О, добре ли трговине твоје,
о, премудре ли размене:
пропадљивим богатством
вечно откупио јеси,
и нижњу власт
са вишњим царством разменив,
у коме сада, оче, веселећи се
Христу за нас моли се.

ПЕСМА ШЕСТА

Научен вишњом, Симеоне, премудрошћу
и нижње презрев као нестварно,
у пустињу постом усељавајући се,

Богу же присно исповедаје се
и ка њему, оче, љубовију прилепљаје се,
радосно пожил јеси.

Искусан ва житији земаљному војинству
и на супостатније победи многије поставив
и ва иночаштве смеренијем и молитвами
бесом плки мисално победила јеси,
Симеоне оче, ва обојих хвалими.

Паче умније слави
и рајскије доброты наслажденија
и света разумнаго суштеје радости
надеждеју, оче, веселујем,
ва пустињи усрдно са сином пожил јеси,
тем у Христа ва веки
са њим, Симеоне, радујеш се.

КОНДАК

ГЛАС ШЕСТИ

Анђелскоје на земљи вазљубив житије
миродржанија и мира оставив,
поштенијем Христу, Симеоне, васледовал јеси,
ка њему же љубештих те апостолски наставил
вапије: Вазљубите Бога
јако он вазљуби нас.

ИКОС

Иже до распетија и самрти
нас ради смерившаго се,

и Богу свагда исповедајући се
и њему, оче, љубављу привијајући се,
радосно поживео јеси.

За живота светског искусан у војинству
и над противницима победе многе одневши
и у монаштву смирењем и молитвама
бесова пукове духовно победио јеси,
Симеоне оче, у обојем хваљени.

Изнад ума славе
и рајском лепотом насладе
и светлости духовне радости
надањем, оче, обрадован,
у пустињи усрдно са сином поживео јеси,
зато са њиме у Христа, Симеоне,
на веки радујеш се.

КОНДАК

ГЛАС ШЕСТИ

Анђелско на земљи заволевши живљење,
властодржање светско и свет оставив,
пошћењем за Христом, Симеоне, пошао јеси
и њему љубитеље ти апостолски водио јеси,
вапијући: Љубите Бога
јер он љуби нас.

ИКОС

До распећа и смрти
нас ради пониженога

смерив се, оче,
поштенијем крст понесал јеси
и тем хвалештаго се
престол свој утврдити на облацех
низложио јеси,
јакоче добљеставне на грдаго подвиг се,
велики прославио те јест Христос
велики дародатељ,
јемуже ниња предстоје
поминај јако отачаствољубац,
от нападенија противних
стадо твоје сабљуди нерасипајемо,
и умаштаје своје си људи знаменаваје,
губитеља душам бежати от њих
творе, Симеоне, молитвама си,
апостолски же настављаје
и вапије љубештим те:
Вазљубите Бога јако он вазљуби нас.

ПЕСАН СЕДМАЈА

Јуношаски ва старости
тесније пути шаствовати изволив,
ка пространству раја
и древа животнога достиже,
идеже ниња наслаждајем радујеш се
и нам сих достигнути
ка Христу, Симеоне, моли се.

Ти на земљи ништими
Бога, оче, зајмовав,

пониживши се, оче,
пошћењем крст понео јеси
и тиме оног што се хвалисао
да ће свој престо утврдити на облацима
низложио јеси,
јуначки на охолог уставши,
зато те веома прослави Христос,
велики дародавац,
којему сада предстојећи
помињи као отачаствољубац,
од напада противника
стадо твоје сачувај нерастурено,
и помазујући миром људе своје означи,
да губитељ душа од њих побегне
учини, Симеоне, молитвама својим,
апостолски водећи
и вапијући љубитељима твојим:
Љубите Бога, јер он љуби нас.

ПЕСМА СЕДМА

Младићки у старости
да тесним путем ходиш изволевши,
у пространство раја
до дрва животног стиже,
где сад у наслади радујеш се,
да и ми до тога стигнемо —
Христу, Симеоне, моли се.

На земљи ништима
ти Богу, оче, позајмив,

ва небесних же тебе дарова
преподобних и праведних причестија,
јасо ретнику их на земљи бившу
и ва небесних равночасна устроји те.

Јегоже заповеди сабљудаје
Христа љубовију просвештајем,
светлих мира оставив,
млви же пустињеју житејскије избежав
и о Господи, оче, поучаје се,
премирнују тишину получил јеси.

ПЕСАН ОСМАЈА

Чувставних доброт
јасо санија избежав,
мисалних получитьи важделев,
ва Гору Светују вашад, Симеоне,
сина наставника подвигом духовним имеје,
желајемих не погреши.

Једина желаје ка жизни ведушта те,
мира красних мимотекал јеси,
тем премирноје наследије стежал јеси,
отнудуже просвети душе појуштих те,
просвештенија неизреченаго, Симеоне,
сподобљајем.

Слнце на земљи
добродетељију сина својего обрет,

који на небесима теби дарова
преподобних и праведних удео,
угледнику њихову на земљи
и у небеском равночасна начини те.

Заповести његове држећи
Христовом љубављу просветљаван,
сјај света оставивши,
од вреве светске у пустињу побегавши
и у Господњем, оче, учећи се,
надземну тишину добио јеси.

ПЕСМА ОСМА

Од телесних лепота
као од сна побегавши,
духовне да добијеш зажелев,
у Гору Свету ушао си, Симеоне,
и сина водитеља подвига духовних имајући,
у жељеном се ниси преварио.

За јединим жудећи што у живот води те,
светске красоте мимоишао јеси
и зато надземаљско наслеђе стекао јеси,
одакле просветли душе појаца ти,
просветљења неисказаног, Симеоне, удостојен.

Сунце на земљи
добродетељи сина твојета нађе,

того словеси, оче, просвештајем
звезда светлејши удостоји се,
са њимже предстоје Христу Богу
о нас хвалештих ващу памет, оци, молита се.

ПЕСАН ДЕВЕТАЈА

Мног ва милости и блакости обрете се,
многих више ума благ наследник јави се
јако син отачаским сакровиштем,
о, великодарније руки,
о, дарованију превасходештому,
Христа прослављшаго те,
оче Симеоне.

Јединого от Тројице родившеј
црков светлу ваздвигал јеси,
идеже твоје мироточивије мошти
целбу вероју приходештим подавајут,
ва њејже људије твоји
памет твоју, оче, ублажајуште,
Христа величајем.

Отекчени прегрешенми
и страстми преклоњени
ка тебе, оче, прибегајем,
обојих разрешеније иштуште,
на јако изабраник Владики Христа
твојими молитвами ваздвигни нас
от душетљених низложенеј.

његовим речима, оче, просветљаван,
звезда пресветла удостоји се,
са њиме предстојећи Христу Богу .
за нас, хвалиоце вашег спомена, оци, молитe се.

ПЕСМА ДЕВЕТА

Велик у милости и доброти нађе се,
великих више ума добара наследник јави се
као син очевих ризница,
о, великодарне руке,
о, дара превасходнога,
Христа прославитеља ти,
оче Симеоне.

Родитељки једнога од Тројице
цркву светлу подигао јеси,
где твоје мироточиве мошти
исцељење верним прилазницима подају,
у којој људи твоји
спомен твој, оче, блажећи,
Христа величамо.

Оптерећени гресима
и страстима савијени
теби, оче, прибегавамо,
од обојег разрешење иштући,
но као изабраник Владике Христа
твојим молитвама подигни нас
од душегубних падова.

Ниња светаја ти памет
сију савршајуштих освештајет,
свето бо, оче, пожил јеси житије
и светлости светих улучити сподоби се,
сподоби нас улучити част достојанеј твојих,
не поносе величаству прошенија.

**КАНОН ДРУГИ СВЕТАГО СИМЕОНА ВА ЊЕМЖЕ О МИ-
РОИЗЛИТИЈУ СВЕТИХ ЈЕГО МОШТИ ОТ СВЕТИЈЕ ЈЕГО
РАКИ**

ГЛАС ОСМИ

ПЕСАН ПРВАЈА

Слово разума подажд ми, безначелноје Слово,
имаши богатаство милосрдија
бешчисалних твојих, Христе, судаб,
да и аз душевнаго мрака избегнув
скврну же ума очистив,
достојно васпоју твојего угодника.

Богосветла те светилника познахом,
светом богоразумија
људи своје, Симеоне оче, озаривша
и таму јереси одгнавша првеје,
ниња же миром моштеј твојих облагоухајеши,
тем светоноснују ти памет празнујем.

Исправљенијем вери, оче, просијав,
реку милостиње из срца твојего

•

Сада твој свети спомен
служитеље своје освештава,
јер свето, оче, поживео јеси живљење
и светлост светих да добијеш љдостоји се,
удостоји нас да добијемо део достојања твојих,
не прекоревајући због величине мољења.

КАНОН ДРУГИ СВЕТОМ СИМЕОНУ О МИРОТОЧЕЊУ
СВЕТИХ МУ МОШТИЈУ ИЗ СВЕТЕ ЊЕГОВЕ ГРОВНИЦЕ

ГЛАС ОСМИ

ПЕСМА ПРВА

Слово знања подај ми, беспочетно Слово,
јер имаш богатство милосрђа
безбројних твојих судби, Христе,
да и ја, душевни мрак избегнувши
и скврну ума очистивши,
достојно упојем твога угодника.

Богосветла те светилника познасмо
што светлошћу богосазнања
људе своје, Симеоне оче, озари
и таму јереси одагна прво,
а сад миром моштију твојих благоухаш,
зато ти светлоносни спомен празнујемо.

Врлином вере, оче, просијавши,
реку милостиње из срца твојега

ништим источил јеси,
отнудуже мира источници изливајеси,
их же струје веселет град Божији, твоју црков,
ва њејже твоју памет празнујем.

Рака моштеј твојих, Симеоне,
кладенац јави се исцељенија
истачаје миро благоуханија,
имже срце моје омиј, мољу ти се,
благоуханије показаје Христу,
и ум мој обвесели
твоју светоноснују памет воспевати.

Јако две светиле вероју
људи своје просветившаја
чудесними блистанми,
Слова проповеданијем
мрак јереси от њих одгнавше,
и ниња поган находа
и васакоје скрби, молитвами,
Сава и Симеоне, сих избавите.

Црков пресветлују Божију води те
васех твари, ваистину, вишу,
Симеон твој угодник, Богомати,
светлу на земљи црков
ва твоју славу ваздвиже, чистаја,
ва њејже чистими гласи блажештеје ти спасај.

ПЕСАН ТРЕТИЈА

Блажен муж Давидом првеје нарече се,
и нами ниња похваљајем,

ништима источио јеси,
и отуд мира потоке изливаш,
чији токови веселе град Божји, твоју цркву,
у којој твој спомен празнујемо.

Гробница моштију твојих, Симеоне,
кладенац јави се исцељења
што точи миро благоухано,
којим срце моје оми, молим ти се,
благоухање показујући Христу,
и ум мој обвесели
да твој светлоносни спомен пева.

Као два светила вером
људе своје просветлисте
чудесним блистањем,
Слова проповедањем
мрак јереси од њега одагнавши,
и сад га од поганске најезде
и сваке скрби, Саво и Симеоне,
молитвама избавите.

Цркву пресветлу Божију знајући тебе
све твари, ваистину, вишу,
Симеон твој угодник, Богомати,
светлу на земљи цркву
у твоју славу подиже, чиста,
у којој чистих гласова блажитеље ти спасавај.

ПЕСМА ТРЕЋА

Блаженим човеком још Давид тебе нарече,
и од нас сада хваљен си,

савета нечастивих, Симеоне, не пријем
и пути безаконеј уклонив се,
закону Господњу поучаје се,
древо плодовито насадив се
Духа благодетију напајајем.

Плоди благоухани добродетељеј
делатељу Христу принашаје јави се,
от његоже благодет пријем,
миро ниња, оче, истачајеши,
просвети же се памет твоја
и ва веки прослави се,
Симеоне богоносе,
похвало људем си.

Псаломски јако финикс
вероју, Симеоне, ка Христу процавал јеси,
и јако ђедар благочастијем
чеда твоја, оче, умножил јеси
и миром моштеј твојих умаштај
твоју памет љубовију појуштих.

Васех красних мира чувстваја прешад,
самислом, оче, богомудрим,
ка вишњеј жизни умом преложив се,
идеже са анђели веселиши се
и мира твојего источники
људи своје радости наплњаје.

Свету великому предстојешта
и отнудними зарами осиајајем,

савета нечастивих, Симеоне, не примивши,
с пута безаконикâ уклонивши се,
закону Господњем учећи се,
дрво плодовито засадив се
благодаћу Духа напајан.

Плодове благоухане добродетељи
делатељу Христу приносиш,
од кога благодат примивши,
миро сада, оче, истачеш,
просветли се успомена твоја
и на веки прослави се,
Симеоне богоносни,
похвало људима својим.

Псаламски као финикс
вером, Симеоне, у Христа процветао јеси,
и као кеदार благочашћем
чеда твоја, оче, умножио јеси
и миром моштију твојих помазујеш
оне што спомен твој с љубављу поју.

Све красоте света чувственог превазишавши,
разумом, оче, богомудрим,
у вишњи живот умом си прешао
где с анђелима веселиш се
и мира твога источницима
људе своје радошћу напајаш.

Светлости великој предстојећи
и њеним зрацима осијавани,

пребогатими лепотами сијајушта
душе раб својих просветите,
Симеоне и Сава,
јако пети светоносују
вашу памет достојно.

ПЕСАН ЧЕТВРТАЈА

Аврааму странопријетијем подобе се,
Јова милостивноје ништељубијем подражаје,
око слепим,
нога хромим, Симеоне,
отац сирим
и васем милованије јави се,
паче сих изештнејша вазискал јеси.

Јуноше савршеније вазљубив,
богатаство своје ништим раздав,
царство оставив
Христу последовал јеси,
темже на небесех сакровиште тебе дарова се,
отнудуже богатаство, миро, Симеоне, истачајеши.

От благоутробнаго ти срца
богатоју рукоју јеже ка ништим
благоухано миро ниња истекајет,
људи твоје умаштаје, преподобне,
твоје добродетељи похваљајуштије,
вазмаздија бо бише ти, оче, првим ватора.

Јако рајски крин
вероју процвал јеси,

пребогатим лепотама сијајући
душе раба својих просветлите,
Симеоне и Саво,
да певамо достојно
светлоносни вам спомен.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Аврааму гостољубљем подобан,
Јова милостивост ништељубљем подражавајући,
око слепима,
нога хромима, Симеоне,
отац сирочади
и свима смиловање јавио си се,
и врсније од овога заискао јеси.

Младића савршенство заволевши,
богатство своје ништима раздавши,
царство оставивши
за Христом пошао јеси,
зато на небесима ризница теби дарова се
откуда богатство, миро, Симеоне, истачеш.

Од милосрднога твога срца
богатом руком ништима
благоухано миро сада истаче,
људе твоје помазујући, преподобни,
што добродетељи твоје похваљују,
јер награда је теби, оче, за прво друго.

Као рајски крин
вером процветао јеси,

јако маслина милост истачаје
јавил се јеси,
јако шипак тајни
процвал јеси поштенијем,
сего ради благовонија и часнаго мира
црков твоју испљаје,
благоухајеши људи своје.

Тљеније слави красот вазненавидевше,
мира и миродржанија
мислију богомудроју избежавша
и ва пустињи поштенијем просвештша се,
Симеоне и Сава,
памет вашу појуштих
молитвами си озарита.

Помошт имену обреше те, Богородице,
Сава и Симеон твоја угодника,
јересем храми разорише,
и цркви ва славу васех Бога
сина твојего ваздвигоше,
ва њихже, чистаја Владичице,
заступнице християном,
тебе појуштих спасај.

ПЕСАН ПЕТАЈА

Упразните се и разумејте,
Давидом услиша,
јако аз јесам Бог —
Бога глагољушта,

као маслина што милост истаче
јавио се јеси,
као пупољак скровити
процветао јеси пошћењем,
те благовоњем и часним миром
цркву твоју испуњавајући,
благоухаш људе своје.

Пропадљиве славе красоту омрзнувши,
од света и светодржања
мишљу богомудром побегавши
и у пустињи пошћењем просветливши се,
Симеоне и Саво,
појце спомена вашег
молитвама вам озарите.

Помоћ славну стекавши те, Богородице,
Сава и Симеон твоји угодници
јереси храмове разорише,
и цркве у славу свих Бога
сина твојега подигоше,
у којима, чиста Владичице,
заступнице хришћана,
оне што тебе поју спасавај.

ПЕСМА ПЕТА

Усмирите се и познајте,
чу преко Давида,
да сам ја Бог —
Бога где говори,

царство метежноје, Симеоне, оставив
ва пустињи поштенијем упразни се,
јако подобно разумети Бога
и от њего разумети се.

Светилника мисално пресветла
људије твоји получше те веселим се,
божаставноју бо вероју тобоју просвештајем
и миром светих твојих моштеј, Симеоне,
облагоухајем обогатими радујем се.

Слишахом твоја дивнаја првеје,
слави и царства преобиденије,
преславнаја же ниња видим чудеса,
стенописаноје бо твојего образа подобие
из сухаго вара моштем подобно
миро истачајет.

Таковоју славоју прослави те,
таковими чудеси удиви те,
таковије почасті тебе дарова на земљи
иже богатије дари дајет Христос љубештим јего
ва небеснех же, оче, ихже око не виде
ниже кто довољан изглаголати.

Ка животу несастарејушту се
и радости нетљенеј,
ка веселију, ваистину, паче ума,
Симеоне и Сава, престависта се,
детельним бо љубомудријем
вештаставних одбегше,
невештаставних получиста.

и царство метежно, Симеоне, оставив
у пустињи постом усмирио си се,
да како треба Бога познаш
и од њега будеш познан.

Светилника духовно пресветла
људи твоји добивши те веселимо се,
јер божаственом вером тобом просветљавани
и миром светих моштију твојих, Симеоне,
благоухањем обogaћени радујемо се.

Слушасмо за твоје дивоте испрва,
за славе и царства презрење,
а сада преславна видимо чудеса,
стенописано твог лика обличје
из суха креча моштима подобно
миро истаче.

Таквом славом прослави те,
таквим чудесима удиви те,
такве ти почести на земљи дарова Христос
који богате даре даје љубитељима својим
на небесима, оче, што око не виде
нити је кадар ко исказати.

Животу непролазном
и радости непропадљивој,
веселу, ваистину, изнад ума,
Симеоне и Саво, престависте се,
јер делатним мудрољубљем
од вештаственог одбегнувши,
невештаствено добисте.

От многих служим,
послужити изволил јеси,
от пребогатаства убог хоте
бил јеси, ваистину, оче,
доброју изменоју измени се,
псаломски подобно решти:
Сије измена деснице Вишњаго.

Храм себе Богу сатворша
и црков того матере
са сином ва Горе Светеј ваздвигал јеси,
јуже облагоухал јеси
миром светаго ти тела,
јаже ниња благолепијем
сини твојими украшајема
гроб твој обнављајет,
памет твоју празнујуштих.

Дели добродетељи живоначелне дејство
от живоначелније Тројице пријем,
мртвојестаставни гроб,
забвенија ходатај,
јако животоцешт ниња јављајеши,
непотај бо твојих исправленеј, Симеоне,
струјама мира твојего.

Благодет васедетельнаја Духа првеје
сељеније ва тебе обретши,
ниња раку моштеј твојих осењајушти
мироиздајушти кладез сију, оче, садела,

Од многих служен,
служити изволео јеси,
од пребогатог убог да будеш
хтео си ваистину, оче,
и добром изменом изменио си се,
да се псаламски може рећи:
Ово је измена деснице Вишњег.

Храм себе Богу сатворивши
и цркву његове матере
са сином у Гори Светој подигао јеси,
коју и облагоухао јеси
миром светог ти тела,
која сад благолепијем
крашена синовима твојим
што спомен празнују твој,
гроб твој обнавља.

Делима добродетељи живоначелно дејство
од живоначелне Тројице примивши,
мртвојестаствени гроб,
заборава посредник,
као животочив сада јављаш,
нескривених твојих врлина, Симеоне,
потоцима мира твојега.

Благодат свемогућег Духа најпре
место у теби нашавши,
сад гробницу моштију твојих осењујући
мироточиви кладенац ову, оче, начини,

от његоже благодет блажаште те почрпајем,
Симеоне преподобне, иноким украшеније.

Непреклони стлпи цркве Христови,
Симеон и Сава јависта се,
ви бо јако прст јереси поправше,
људи своје вазвисисте ка вере благодистија,
тем анђелом саграждане бисте,
васпевајуште са њими:
Свет, свет, свет
Отац и Син и Дух свети.

Иже мановенијем васа садржеј,
царствујеј ва веки васеми Христос Бог
из тебе, Богомати, ваплти се,
бестрастан сиј божаством
мене ради крстови сачета се,
јегоже страсти желајуште твојего угодника
царство земаљноје остављше,
посничаски тому сапропеше се.

ПЕСАН СЕДМАЈА

Разумевајеј на ништа и убога
благ муж милује и даје јави се,
и блакости Божије сподобив се
благих земљу наследовал јеси,
отнудуже и нас ниња, Симеоне, веселиши,
облагоухаје струјама мира твојего.

Васедушно Христа вазљубив
и того заповеди сабљудаје,

из кога благодат црпимо блажећи те,
Симеоне преподобни, инока украшење.

Непомични стубови цркве Христове,
Симеоне и Саво, јависте се,
јер ви као прах јереси потрвши,
људе своје узвисисте ка вери благочашћа,
зато анђела суграђани бисте,
певајући с њима:
Свет, свет, свет
Отац и Син и Дух свети.

Он који мигом једним све држи
и царује на веки над свима Христос Бог
из тебе, Богомати, оваплоти се,
бестрасан по божавству,
мене ради на крсту прикова се,
страдање као његово твоји угодници желећи
царство земаљско оставивши,
испоснички са њим разапеше се.

ПЕСМА СЕДМА

Пријатељ ништих и убогих
добар, милостив и дарежљив јавио си се,
и доброте Божје удостојивши се
добрих земљу наследио јеси,
откуда и нас сада, Симеоне, веселиш,
благоухајући потоцима мира твојега.

Сведушно Христа заволевши
и његове заповести држећи,

јако река благоутробијем
исахших ништетоју богато напојио јеси
тем твоју памет вазвеличио јеси
и раку моштеј твојих, оче,
миром обогатио јеси.

Ва пешти пламенем росу источиви
и из суха жазла цвет израстиви,
диван ва делех својих Господ,
и твојего образа стенописаноје подобје
из сухаго вара, Симеоне,
миропрозебајуште јавио јест.

Безмерним твојим смирењем,
без мери хвалоју висештаго се,
на земљу грдаго смерио јеси,
и ниња штитом молитава твојих
от казни јего
људи своје, Симеоне, заштиштај,
мастију мира твојего
знаменује појуштих:
Благословен Бог отац наших.

Светло, оци, првоје ваше житије
светлејши же ниња памет и часнејши
сакровиште бо блакости и дом милости јависта се
и првије блакости суштаства сподобиста се,
Симеоне и Сава,
истино ублажајем
и достојно хвалими.

Огњаними си блистанији
просвети мрачноје ми срце,

као река милосрђем
сухе од беде богато напојио јеси
и тиме свој спомен узвеличао јеси
и гробницу моштију твојих, оче,
миром обогатио јеси.

Он који у пламеној пећи росу излива
и чини да из сухог жезла цвет израсте,
диван у делима својим Господ,
и твога лика стенописано обличје
из сухога креча, Симеоне,
мироточиво јавио јесте.

Безмерним твојим смирењем,
безмерним хвалисањем подигнута
на земљу га, гордог, смирио јеси,
и сада штитом молитава твојих
од лукавости његових
људе своје, Симеоне, штити,
уљем мира твог
знаменујући оне што поју:
Благословен Бог отаца наших.

Светлога, оци, првога вашег живљења
светлија сад је успомена и часнија,
јер ризница доброте и дом милости јависте се
и прве доброте суштаства удостојисте се,
Симеоне и Саво,
истински слављени
и достојно хваљени.

Огњеним својим блистањем
просветли мрачно ми срце,

порождши на земљи
востока мисалнаго слнца,
имже просвешта се твоја служитеља,
Сава и Симеон, Богомати,
људи своје на запад озарише,
научише пети:
Благословен Бог отац наших.

ПЕСАН ОСМАЈА

Јако утро,
јако слнце
памет твоја васија,
просвештајушти срца верних,
ти бо свету и дни
јави се наследник,
идеже, оче, вадвараје се ниња
поминај твоју памет блажеште и појуште:
Дети, благословите,
свештеније, васпојте,
људије, превазносите ва васе веки.

Село мисалноје душу своју
ка ништим милостију посејав
и угобзившеје ти се плоди животније
ва вечних житницах, оче, сабрал јеси,
и от обилија небеснаго ти богатаства
миром на земљи благовоном
сини своје умаштајеш.

Прекрасни душеју
твој, оче, Сава љубазни,

ти што на земљи роди
истока духовног сунце,
којим просветливши се твоји служитељи,
Сава и Симеон, Богомати,
људе своје на западу озарише,
научише певати:
Благословен Бог отаца наших.

ПЕСМА ОСМА

Као јутро,
као сунце
спомен твој засја,
просветљујући срца верних,
јер светлости и дана
јавио си се наследник,
где, оче, боравећи сада
помени оне што спомен ти блаже и поју:
Децо, благословите,
свештеници, запојте,
људи, преузносите на све векове.

Њиву духовну душу своју
милошћу к ништима посејав,
добро ти родиле плодове живота
у вечне си житнице, оче, сабрао,
и од изобиља небеског богатства твога
миром на земљи миомирисним
синове своје помазујеш.

Прекрасни душом
твој, оче, Сава љубљени

другаго те патријарха
јаско прваго Јосиф
новаго нам Израиља преносит,
не от Јегипта работи
на от Светије Гори,
и ва земљи људи твојих утвржденије
мироточива положи́л јест.

Црков твоја великаја
божаставни јаско рај видит се,
раку моштеј твојих, оче, имушти,
цвети различније,
многообразније твоје добродетељи,
чудесним миром прозебајушти
и твоју памет, Симеоне, штуштије
благоухајет појушти:
Дети, благословите,
свештеници, васпојте,
људије, превазносите ва васе веки.

Туждестранставни гроби ваши
посничаскими вају телеси осветише се,
земља ваша благослови се
пришаствијем ваших мошти,
цркви ваше красет се
мироподатељни и благоухани сих имуште,
ихже от Бога миром спасајита.

Света двери отврзи ми,
чистаја Богородице,
суштим ва таме свет неописани
описана плтију Христа

другог те патријарха
као првога Јосиф
новог нам Израиља приноси,
не из египатског ропства
него из Свете Горе,
и у земљи људи твојих утврђење
мироточива те положио јесте.

Црква твоја велика
као божаствени рај види се,
гробницу моштију твојих, оче, имајући,
цветове различне,
многолике добродетељи твоје,
чудесно миром процветавајући
и твога спомена, Симеоне, славитеље
облагоухава појући:
Децо, благословите,
свештеници, запојте,
људи, преузносите на све векове.

Туђестранствени гробови ваши
испосничким вашим телима осветлише се,
земља ваша благослови се
доласком ваших моштију,
цркве ваше красе се
мироподатне их и благоухане имајући,
које од Бога миром спасавајте.

Светлости двери отвори ми,
чиста Богородице,
ти што си људима у тами
светлост неописиву —

правде слнце облиставши,
јегоже лучами Сава и Симеон
озаривше страну људеј својих
вероју тому присвојивше се.

ПЕСАН ДЕВЕТАЈА

Пришаствијем првеје моштеј твојих
отачаство ти радости исплни се,
предстатеља те ка Богу, Симеоне, стежавше,
и памет твоју ниња тржаствујуште веселим се,
обогаштајем ми мастију мира твојего.

Јако стлпа висока и крепка,
јако блага поборника и отачаствољупца
христоименити људије твоји имуште те,
противних, оче, вастанија
и васакоје злови,
ка Христу молитвами ти,
Симеоне, избављајем се.

Моштеј ваших пријетијем
цркви ваше на земљи обогаштше се
и духом на небесех
првенац црков просвештајета,
ва њејже са апостоли јако учитеља
и са преподобними јако сапосница
о нас, Симеоне и Саво, молите се.

Престолу великому предстојеште,
призирајте на људи своје,

описана телом Христа
сунце правде заблистала,
чијим лучама Сава и Симеон
озаривши земљу људи својих
вером у њега усвојише му се.

ПЕСМА ДЕВЕТА

Доласком, најпре, моштију твојих
отацтво ти радошћу испуни се,
представника те к Богу, Симеоне, стекавши,
и спомен твој сада славећи, веселимо се,
обогаћени уљем мира твојега.

Као стуб висок и крепак,
као добра поборника и отацтвољупца
христоимени људи твоји имајући те,
од противничких напада, оче,
и од сваке злобе
молитвама твојим Христу,
Симеоне, избављамо се.

Моштију ваших примањем
цркве ваше на земљи обогатише се
и духом на небесима
првенаца цркву просветљаваате,
у којој с апостолима као учитељи
и с преподобнима као сапосници
за нас, Симеоне и Саво, молитвe се.

Престолу великом предстојећи,
погледајте на људе своје,

пријемше наше мољеније
мир от Христа испросите земљи нашеј,
и деспоту нашему на сапротивније
победу подати,
и ва благоверији јего са нами утврдити.

Преподобнаја и преблаженаја,
богоноснаја и богомудраја,
равноапостолна и чудотворца,
пастира же и учитеља,
многохвалимаја и многоименита оца,
Симеоне и Сава досточуднаја,
от нас песан сију пријемше,
спасајте раби своје.

СВЕТИЛНИ

От божаставније благодети,
оче, просвештајем,
мраком јереси одржимије
просветил јеси људи своје
и житија светлости одврешти се
собоју научил јеси,
темже те љубовију штем,
Симеоне мудре, иноком похвало.

Јако две светиле мисалнеј тврди
страну људеј својих вероју просвештајита,
темже памет вају часно савршајуште
славим прослављшују вају пресветују Тројицу,
Симеоне и Сава, двојице света.

Симеон Немања, црква Богородице Љевишке, Призрен,
1307—1309.

Хиландар, Света Гора, основан 1198.

Свети Сава, црква Апостола, Пећ. око 1250.

примивши наше мољење
мир од Христа измолите земљи нашој,
и деспоту нашем над противницима
победу нека пода
и у благоверју са нама да га утврди.

Преподобни и преблажени,
богоносни и богомудри,
равноапостолни и чудотворци,
пастири и учитељи,
многихваљени и многоименити оци,
Симеоне и Саво достојни дивљења,
од нас ову песму примивши,
спасавајте рабе своје.

СВЕТИЛНИ

Божаственом благодаћу,
оче, просветљаван,
мраком јереси обузете
просветлио јеси људе своје
и одрицању од сјаја светског
собом научио их јеси,
и зато те с љубављу шујемо,
Симеоне мудри, инокâ похвало.

Као два светила на духовној тврди
земљу људи својих вером просветљавате,
и зато спомен ваш часно служећи
славимо прославившу вас пресвету Тројицу,
Симеоне и Саво, двојице света.

СТИХИРИ

ГЛАС ВАТОРИ

Јегда на земљи законе пожил јеси,
сакровиште добродетељем обрете се,
дом отврст васакому љубовију имеје,
сирим отац,
ништим заступник јави се,
милости же непресихаје источник,
милости ради јављшаго се на земљи
Христа Слова Божија заповеди сабљудаје,
тем и ва царстви јего ниња пријемљем,
Симеоне оче, ниња радујеши се.

Јегда промишљеније Вишњаго тебе ждреби подаст
првому поборнику цркви ва отачастве твојем бити,
подвижно јереси одгнал јеси
и васедушно цркви Богу ваздвигал,
православија же вероју људи своје утврдил јеси,
тем светују ти памет почитајуште,
молитвами ти ка Христу,
Симеоне, молим се,
ва дан судњи избавити се мученија.

Јегда ка Христу љубовију ујазви се
царствија красот оставив,
и радује се тому последовал јеси,
усрдно же пустињу достигао јеси,
ва њејже богоугодно пожил јеси,
и ниња духовноје ва плти дејство
мртав ва гробе јако жив показајеши,

СТИХИРЕ

ГЛАС ДРУГИ

Када на земљи праведно поживео јеси,
ризница добродетељи нађе се,
дом отворен свакоме љубављу имајући,
сирочади отац,
ништима заступник јави се
и милости непресушни источник,
милости ради јављеног на земљи
Христа Слова Божјег заповести чувајући,
стога и у царство његово сад приман,
Симеоне оче, сада радујеш се.

Када промисао Вишњегга теби ждреб даде
да први поборник цркве у отачаству своме будеш,
подвижно јереси одагнао јеси
и сведушно цркве Богу подизао,
православља вером људе своје утврдио јеси,
и зато свети твој спомен штујући,
молимо се, Симеоне,
да се молитвама твојим Христу
у дан судњи избавимо од мучења.

Када си се љубављу према Христу ранио
царства красоте оставивши,
и радујући се за њим пошао јеси,
усрдно до пустиње стигао јеси,
у којој богоугодно поживео јеси,
и сада духовно у телу дејство,
мртав у гробу као жив показујеш

миро истачаје људи своје освештајеши,
Симеоне, отачаству си удобреније.

Јако звезда јутро вазвештајуштија
сијајеши људем си, преподобне,
првеје вазвестив им мисалноје утро
Христа Бога,
и вероју ка њему
паче слнца просветил јеси,
ниња покривајеши от озлобљенија враг
и от буре васакоје беди, оче, изимајеши,
тем твоју памет савршајуште
Христа Спаса васхваљајем,
тебе прослављшаго, Симеоне.

ГЛАС ОСМИ

Са похвалами светло
памет твоју, преподобне, сатварајет се
и радости наплњајет твоје добљести
похваљајуштих
ти бо давидских Богу,
државан земље,
зело умом вазет се,
царство оставив Христу последовал јеси,
и ва Гору Светују пришад,
идеже посничаски са сином подвизав се,
очи душевнеји просветил јеси
и свет, Симеоне, бил јеси,
и ка сијанију незаходимому преминул јеси,
са њимиже ниња Христу предстојешта
молитвами вашими ка њему поминајушта
стадо ваше сахранити от влк губештих је.

миро точећи, људе своје освештаваш,
Симеоне, отачаству своме украшење.

Као звезда што јутро јавља
сјајиш људима својим, преподобни,
најпре им јавивши духовно јутро
Христа Бога,
и вером у њега
јаче од сунца просветлио јеси,
сад покриваш од злодела вражја,
из буре сваке беде избављаш,
и зато твој спомен служећи, оче,
Христа Спаса хвалимо,
што тебе прослави, Симеоне.

ГЛАС ОСМИ

С похвалама светло
спомен твој, преподобни, служи се,
и радошћу испуњава твога јунаштва хвалитеље,
јер ти давидски к Богу,
владајући земљом,
умом веома узео се,
царство оставив за Христом си пошао,
и у Гору Свету дође,
где испоснички са сином подвизавши се,
очи душевне просветлио јеси
и светлост, Симеоне, био јеси,
ка сјају незалазном преминуо јеси,
у коме сад Христу предстојећи
молитвама вашим њему помените
стадо ваше да сачува
од погубних му вукова.

Придете, празникољупци,
придем и ми, братије,
ибо пресветлаја памет оца нашего васија,
придете љубазно сију савршајуште рцем:
радуј се, светлаја похвало вере,
и јересем низложитељу,
радуј се, мироточиве оче богоносе,
васех цара Бога нашего моли
избавити нас от саблазнеј лукаваго
и спасти душе наше.

Пред Господем самрт вају, преподобнаја,
часнаја ваистину јави се,
јакуже бо бесплтни ва плти тљенеј
врагиње невидимије подвигше се превратили јесте,
роди убо благочастивих појут вају
изредне јеже часна стада инок
ихже боголепно ва црквах сабрали јесте,
ва њихже памет вашу похваљајуште,
Симеоне и Сава, вашими молитвами
васакоје напасти сабљусти се,
ка Христу испрашајут имуштому велију милост.

Придете, православних састави,
ва васечасни храм богоносних отац,
псаломски сагласнују песан
јеже сих прослављшому васпојем,

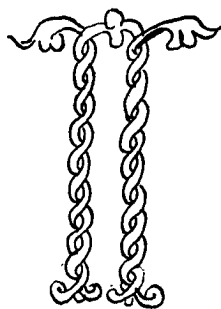
Приђите, празникољупци,
приђимо и ми, братије,
јер пресветли спомен оца нашег засија,
приђите с љубављу служећи га рецимо:
радуј се, светла похвало вере
и јереси низложитељу,
радуј се, мироточиви оче богоносни,
свих цара Бога нашега моли
да нас избави од саблазни лукавога
и спасе душе наше.

Пред Господом смрт ваша, преподобни,
часна ваистину јави се,
јер као бесплотни у плоти пропадљивој
врагове невидљиве у подвигу победили јесте,
те родови благочастивих поју вас
а нарочито часна стада инока
што их боголепно у црквама сабрали јесте,
у којима спомен ваш похваљујући,
Симеоне и Саво, вашим молитвама
од сваке напасти да се сачувају
Христа моле, у кога је велика милост.

Приђите, зборови православних,
у свечасни храм богоносних отаца,
да псаламски сагласну песму
прославитељу њиховом успојемо,

диван јеси, Боже, ва светих својих, глагољуште,
и комуждо сима и вакупе вазапијем:
радуј се, земаљни анђеле и небесни чловече,
Симеоне преподобне,
радуј се, равноапостолом учитељу,
Сава васесвештене,
радуј се, представатеља и похвало
христоименигих људи твојих,
и ниња јако Христу предстојешта,
прилежно ка њему, оци, молит се
от васаких бед нас избавити
спасти се душама нашим.

диван си, Боже, у светима својим, говорећи,
и свакоме посебно и скупа завапимо:
радуј се, земаљски анђеле и небески човече,
Симеоне преподобни,
радуј се, равноапостолни учитељу,
Саво свесвештени,
радуј се, представатељу и похвало
христоименитих људи твојих,
и сад када Христу предстојите,
прилежно њему, оци, молит се
од сваке беде нас да избави
и спасе душе наше.

ТЕОДОСИЈЕ ХИЛАНДАРАЦ

СЛУЖБА СВЕТОМЕ САВИ

ПАМЕТ ИЖЕ ВА СВЕТИХ ОЦА НАШЕГО САВИ,
ПРВАГО АРХИЈЕПИСКОПА И УЧИТЕЉА СРПСКАГО

СТИХИРИ

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Светитељ богопријетан
и пастир истини
и стлп непревратан,
основаније вере недвижимо,
благочастија степен непоколебљеми,
забрало цркве нерушимо,
светитељем доброта
и чудесем источник, Саво, бил јеси,
тем те ублажајем благочасно песанми
и васесвештенују ти данас савршајем памет.

Слнца светлејши просвештена памет твоја
верним васија људем твојим,
божаставними блистани сих просвештајушти,
Сава, васедобљи оче свештене,
и бесов таму одгонешти,
тем те ублажим
и молабно васпевајем,
јако отачаствољупца и предстатеља,
молитавника о душах наших.

СПОМЕН СВЕТОГА ОЦА НАШЕГ САВЕ, ПРВОГА
АРХИЕПИСКОПА И УЧИТЕЉА СРПСКОГ

СТИХИРЕ

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Светитељ богоносан
и пастир истинит
и стуб непомичан
и темељ вере неподвижан,
благочашћа лествица непоколебљива,
бедем цркве неразрушиви,
светитеља лепота
и чудеса источник, Саво, био си,
стога те благочасно блажимо песмама
и свеосвештени ти данас служимо спомен.

Од сунца светлији просветљени спомен твој
верним засија људима твојим,
божаственим их блистањем просветљавајући,
Саво, сведобри оче свештени,
бесова таму одгониш,
стога те блажимо
и молбено певамо
као отачаствољупца и предстојника,
молитваника за душе наше.

Благоухајет рака светого ти тела,
светитељу богодахновене,
Христово васељеније и благоуханије бист
и словеси твојими богодахновеними
јереси злосмрадније низложив,
људи своје облагоухал јеси,
и ниња молим те
помени васех иже вероју поминајуштих,
ка Богу дрзновеније јако стежав, богоносе.

ГЛАС ОСМИ

Оледевшују земљу срца људи својих,
словеси твојими вазделава,
и присноцавтуштеје плоди благочастија
ва њих израстил јеси Богови,
и чистотоју житија твојего
разумних украсил јеси,
и на ревност подвигал јеси собоју
анђелскому иноких житију,
преобидети же времена увештал јеси,
божаставна цевнице,
бадроје око,
пастирем пастиру,
Саво, блажене оче и свештене,
прими нас, хвалештих те,
Христу моли се о душах наших.

ГЛАС ВАТОРИ

Ума владику на страсти поставив,
плтољубијем не поработив се,
анђелски чистотоју, Саво, пожил јеси.

Благоуха гробница светог ти тела,
светитељу богонадахнути,
Христово усељење и благоухање постаде
и речима твојим богонадахнутим
јереси злосмрадне низложив,
људе своје облагоухао јеси,
и сада молимо те
помени све што те с вером помињу,
јер си у Бога слободу стекао, богоношче.

ГЛАС ОСМИ

Уледињену земљу срца људи својих
речима твојим обделавши,
вечноцватеће плодове благочашћа
у њему одгајио јеси Богу,
и чистотом живљења својега
разумне украсио јеси
и на ревност покренуо јеси собом
анђелском иночком живљењу,
да презру врѣмено указао им јеси,
божаствена цевнице,
бодро око,
пастира пастиру,
Саво, блажени оче и свештени,
прими нас, хвалиоце ти,
Христу моли се за душе наше.

ГЛАС ДРУГИ

Ум за господара страстима поставив,
плотољубљем не заробив се,
анђелски чистотом, Саво, поживео јеси.

Владика сиј својеплеменим,
апостол же паки и првосветитељ људем својим
от Христа, оче, дарова се.

Стадо си словесноје, оче,
противними нерасипајемо,
ка Христу молитвами си, Саво, сабљуди.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

От пелен љубештих те
људи своје вазљубил јеси,
о њих же и до самрти трудив се
и по самрти сих не оставил јеси,
иже цела и благоухајушта
от туждестранствија пријемше те,
јако утвар царскују
имуште те, веселим се,
украси бо сих престол првосветитељства
и царствијем удобрив почил јеси
и вероју тројичаскоју утврдил јеси
и ниња пенијем песни благолепних
твоју памет почитајут моленште се:
Богоносе оче Саво васесвештене,
Христа Бога моли
спасти се душам нашим.

Оца иже на небеси вазљубив,
земаљнаго оставил јеси
и пустињу постигал јеси,

Владатељ будући суплеменицима,
апостол и првосветитељ људима својим
од Христа, оче, дарова се.

Стадо своје словесно, оче,
од противника нерастурено
у Христа молитвама ти, Саво, сачувај.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Од пелена љубитеље ти
људе своје заволео јеси,
за њих и до смрти трудив се
и по смрти их оставио ниси,
цела и благоухана
из туђестранства те примив,
као накит царски
имајући те веселимо се,
јер украси ове престолом првосветитељства
и царством улепшав, починуо јеси
и вером у Тројицу утврдио јеси
и сада певањем песама благолепих
твој споменштујемо, молећи се:
Богоносни оче, Саво свесвештени,
Христа Бога моли
да се спасу душе наше.

Оца на небесима заволевши,
земаљског оставио јеси
и до пустиње стигао јеси,

отнудуже поштенијем и молитвами
Духа светого заре, оче, васпријем,
и ва таме неведенија људи своје
паче слица пришад просветил јеси,
Христа проповедава ва двоју суштесту
нас от Деви васијавша.

Апостолом равнопроповедатеља,
светитељем јединомударна,
посником саподвижника,
пастира сушта изабрана,
милости же благоутробна податеља
достойно васхваљајем те,
Саво, оче наш богомудре,
и боготочнују реку ученијем
безаконије јереси потопивша.

Словес твојих ученијем
српска цркви украси се,
и ниња радујушти се православијем
са божаставними ти чеди свештено,
твоју памет светло почитајем,
Саво, оче свештене,
светитељем равночасне
и анђелом сапредстојатељу
и молитавниче о душах наших.

ГЛАС ШЕСТИ

Вас освештен,
богонос показа се,

и одакле постом и молитвама
Духа светог зраке, оче, примивши,
у тами незнања људе своје
јаче од сунца, дошав, просветлио јеси,
Христа проповедавши у два суштаства
што из Деве нас осија.

Апостолима равнопроповедника,
светитељима истомудреника,
посницима саподвижника,
пастира изабрана,
милостиње благосрдна податеља
достойно хвалимо тебе,
Саво, оче наш богомудри,
што боготочном реком учења
безаконе јереси потопи.

Речи твојих учењем
српска се црква украси,
и сада радујући се православљем
с божаственим ти чедима свештено,
твој спомен светлоштујемо,
Саво, оче свештени,
светитељима равночасни
и анђелима сапредстојниче
и молитваниче за душе наше.

ГЛАС ШЕСТИ

Сав освештан,
богоносац показа се,

мастију божаставноју светоју,
светим Духом обложен,
и светло васегда ликује, преподобне,
ва света светих ваходе
и људи своје јако свештенотајник
спасним тајнам научил јеси,
јако ваистину јерарх изабран,
Саво, оче богоносе,
са дрзновенијем моли се о душах наших.

От јуности облиста твоје житије
добродетељеј луче, светитељу васеблажене,
и људе своје просветил јеси,
преласти мрак разор ваистину
и ниња васелил се јеси
идеже свет невечерњи,
идеже анђел ликостојанија,
са њими же предстоје, преподобне,
поминај нас твоју памет, Саво, савршајуштих,
са дрзновенијем моли се о душах наших.

Ум твој мановенијем иже ка божаставним
богомудре, вероју удобрен
и светло обложен, преславне,
ва мртавнем телеси и тљене
нетљенију поучи се,
и страстеј ване бив
притежа бесплtnих светлост,
светитељу Саво богопријетне,
светли отачаству светилниче,
и молитавниче дрзновене о душах наших.

уљем божаственим светим,
светим Духом помазан,
и светло свагда ликујући, преподобни,
у светињу над светињама улазећи
и људе своје као свештенотајник
спасним тајнама научио јеси,
те као ваистину јерарх избрани,
Саво, оче богоносни,
са слободом моли се за душе наше.

Од младости заблиста твоје живљење
добродетељи лучом, светитељу свеблажени,
и људе своје просветлио јеси,
прелести мрак разоривши ваистину,
и сада уселио се јеси
тамо где је светлост невечерња,
тамо где су анђелски зборови,
са којима предстојећи, преподобни,
помињи нас што спомен твој, Саво, служимо,
са слободом моли се за душе наше.

Ум твој, богомудри,
вером у божаствене заповести украшен
и светло обложен, преславни,
у смртном телу и пропадљивом
непропадљивости научи се,
и слободан од страсти
стече бесплотних светлост,
светитељу Саво богоносни,
светли отачаству светилнице
и молитваниче смели за душе наше.

Слави у васех цара Христа вазискав
владичаствујушта оца оставив,
Гори Атона дошал јеси
идеже висоту благородија
до раба смеренијем изменив,
труди многими тело удручил јеси,
душу же молитвама просветил јеси,
добре иначаски пожил јеси,
анђелски ва пустињи пожил јеси,
апостолски ва мире научил јеси,
болезанми поштенија
и странствија хожденијем
мученичаски подвиги савршил јеси,
кто изглагољет твоје добродетели
имиже небесна на земљи притежал јеси,
Саво, блажене оче,
пастиру и учитељу,
на јако ниња предстоје Христу Богу
моли спасти се душама нашим.

Ум преподобан
јако присно ка Богу ванимајушт,
свободан же и самоизвољен,
јако страстми непорабоштен,
душу чистотну посештенијем,
срце милостивно и слзами умиљено,
тело же молитвама Богу служабно,
Саво блажене, притежал јеси
и слову мудросно смеренијем украсил јеси,
вас от јуности благонравијем

ГЛАС ДРУГИ

Славе у свих цара Христа заискав,
оца владара оставив,
у Гору Атонску дошао јеси,
где висост благородства
до раба смирењем изменив,
трудима многим тело намучио јеси,
а молитвама душу просветлио јеси,
добро иночки поживео јеси,
анђелски у пустињи поживео јеси,
апостолски у свету учио јеси,
болестима поста
и по странству хођењем
мученичке подвиге извршио јеси,
и ко да исприча твоје добродетељи
којима небеско на земљи стекао јеси,
Саво, блажени оче,
пастиру и учитељу,
но како сад предстојиш Христу Богу
моли да се спасу душе наше.

Ум преподобан
што увек на Бога мисли,
слободан и самосвојан,
страстима незаробљен,
душу чисту надгледањем,
срце милостиво и сузама скрушено,
а тело, молитвама, Богу послушно,
Саво блажени, стекао јеси
и реч мудрости смирењем украсио јеси,
сав од младости благошћу

Христу, оче, усвојив се,
от његоже првосветитељ јако апостол
људем својим дарова достојно
ихже јеванђелијем породил јеси
и православијем обогатил јеси,
и ниња јако предстоје Христу Богу
от васаких бед сих избавити
и спасти душе наше.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Јеванђелских источник
словеси твојими, светитељу,
људи својих срца напојил јеси
и семе благочастија ва њих
молитвами си вазрастил јеси
и сих принесал јеси плод изредан Христу,
ниња јако предстоје у њего
са лики апостол и светитељ,
поминај ка њему молитвами ти
сахранити нас от васаког озлобљенија
јако ва мире савршати памет твоју.

Српска великаја цркви
са свештеними и са кнези људи
и са васеми верними празнујуштим
ва памет добрују пастиру и учитељу,
и веселешти се зовет:
Душе праведних ва руце Божији,
нам же дарова светије их мошти,
придете, верни, духовне вазвеселим се,
успеније и моштеј пренесеније

Христу, оче, усвојио си се,
од кога првосветитељ као апостол
људима својим дарова се достојно
што их јеванђељем родио јеси
и православљем обогатио јеси,
и сада предстојећи Христу Богу
од сваких беда моли да их избави
и спасе душе наше.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Јеванђељских источника
речима твојим, светитељу,
људи својих срца напојио јеси
и семе благочашћа у њима
молитвама својим узгајио јеси
и ове плод изврстан принео си Христу,
и сада предстојећи њему
са зборовима апостола и светитеља,
помињи у молитвама својим њему
да нас сачува од сваког озлобљења
у миру да служимо спомен твој.

Српска велика црква
са свештеницима и кнежевима народним
и са свима вернима што празнују
добри спомен пастира и учитеља,
весело узвикује:
Душе праведних у рукама су Божјим,
а нама Бог дарова свете мошти њихове,
дођите, верни, да се узвеселимо,
уснуће смртно и моштију пренос

обоју празданствија светих почитајуште,
и сих јако цветци хвалами увезем рекуште:
Радуј се, милостињи податељу,
Симеоне богоблажене, чловече небесни,
радуј се, чистоти обителиште,
Саво свештене, земаљни анђеле,
радуј се, двојице света
апостолски људи своје научивша
и предтекше им пути животнаго,
на јако Тројици са анђели предстојеште,
мир земљи нашој испросите
и душам нашим велију милост.

ГЛАС ПЕТИ

Анђелом сродније чистоти желанијем,
плтаскије љубаве измлада избежав,
тело же неудоб покоривоје
брздами ваздржанија удавив,
благопокориво души повинул јеси,
помисла силоју горшеју лучше поработив,
божаставнаго Духа сасуд удостојив се,
први седалиште српскоје украсил јеси
и ниња у Христа предстоје дрзновено,
Саво блажене, светитељу богомудре,
прилежно ка њему моли се
спасти душе појуштих светују ти памет.

ГЛАС ВАТОРИ

Кими јако венци похвалами
украсим Саву васеблаженаго,

обадва празника светих штујући
као цетове хвалама уплетимо их, говорећи:
Радуј се, милостиње податељу,
Симеоне богоблажени, човече небески,
радуј се, чистоте обиталиште,
Саво свештени, земаљски анђеле,
радуј се, двојице света
што апостолски људе своје научисте
и поведосте их путем животним,
Тројици светој с анђелима предстојећи,
мир земљи нашој измолите
и душама нашим велику милост.

ГЛАС ПЕТИ

Анђелима сродан жудњом за чистотом,
од плотске љубави из млада побегавши
и тело тешко покорио
уздама уздржања удавив,
благопокориво души повинуо јеси,
пòмисли силом горе бољему потчинивши,
божаственог Духа сасуд удостојивши се,
први престо српски украсио јеси,
и људе своје богомудрости научио јеси,
и сада Христу предстојећи слободно,
Саво блажени, светитељу богомудри,
прилежно к њему моли се
да спасе душе појаца светогa ти спомена.

ГЛАС ДРУГИ

Којим као венцима похвалама
да украсимо Саву свеблаженог,

иже от востока мисалнаго, Христа,
слнце разумноје васијал јест
и људи своје на западе
богоразумијем научив,
просветил јест,
и јако верни раб Владице својему
ва благодатији сих умножил јест,
сего убо једини достојни
бесамртније слави утварију
украсил јест Христос човекољубац
имејеј велију милост.

Кими духовними песанми
похвалим Саву свештенаго,
имже нова завета Божија
скрижали јеванђелија разумехом,
имже православија веру истину познахом —
ва Тројици служити јединому Богу,
и Божијих тајин далече суште утуждени
близ и самосавршитеље бихом,
законом и обичајем
христоименити људије бихом:
цара венчавајем
и светитељем савршајем,
и васеми благими устави украшајеми
Христа прослављајем,
имуштаго велију милост.

Кими песаними добротами
ублажим те, Саво, оче досточудне,
житија бо светлостију и чудеси дивними
ва Божији разуме васех удивљајеши,

који од истока духовног, Христа,
сунце духовно изасјао јесте
и људе своје на западу
богосазнањем научив,
просветлио јесте,
и као раб веран господару своме
у благочашћу их умножио јесте,
и зато, дакле, јединим га достојним
бесмртне славе накитом
украсио јесте Христос човекољубац
у кога је велика милост.

Каквим духовним песмама
да похвалимо Саву свештеног,
којим новог завета Божјег
таблице јеванђеља разумесмо,
којим православља веру истиниту познасмо —
у Тројици служити јединоме Богу,
и од Божјих тајни далеко отуђени
блиским постасмо и самоизвршитељи,
законом и обичајима
христоимени људи постамо:
цара венчавамо
и светитеље посвећујемо,
и сваким добрим прописом украшени
Христа прослављамо,
у кога је велика милост.

Каквим песменим красотама
да блажимо те, Саво, оче дивни,
јер живљења светлошћу и чудима дивним
у сазнању Бога свакога задивљујеш,

јакоже бо Илија огањ дrevље
град са небесе молитвоју свел јеси,
брата же умрша оживил јеси,
раслабљенаго ваздвигал јеси,
море рибоју дароносиво себе повинул јеси,
многа чудеса о Бозе сатворио јеси,
тем твоју памет љубовију празнујим,
Христа величајуште имуштаго велију милост.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Божаставнаго Духа благодетију сабрани,
веселеште се, Симеона,
лозу благодистија ублажим,
от њејеже рожд чистотни,
Сава васесвештени израсте,
обојуже песанми похвалим,
мисалније цркви светилники,
тројичаских поборники,
јересем низложитеље,
чиститељем лепоту,
иноких сабраније,
ништих же утешеније,
васакоју добродетељију богатих
иже у Христа ниња предстојеште,
апостолскими јако достојно
и посничаскими венци украшајем
ка њимже молбу вазупијем:
просите миру смиренија
и душам нашим велију милост.

као Илија огањ давно
ти грађ са неба молитвом свео јеси,
брата умрлог оживео јеси,
раслабљенога подигао јеси,
море рибом дароносно себе повинуо јеси,
многа чудеса Богом сатворио јеси,
и стога твој спомен с љубављу празнујемо
величајући Христа, у кога је велика милост.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Божаственог Духа благодаћу сабрани,
веселећи се, Симеона,
лозу благочашћа блажимо
од које грозд чистоте
Сава свештени израсте,
обојицу песмама похвалимо,
цркве духовне светилнике,
свете Тројице поборнике,
јереси низложитеље,
чиститеља лепоту,
инока сабрање,
а ништина утешење,
сваком добродетељи богате
што Христу сада предстоје,
достојно апостолским
и посничким венцима украшени,
па њима и молбу завапимо:
молите свету смирење,
а душама нашим велику милост.

ТРОПАРИ

ГЛАС ТРЕТИ

Пути ваводештаго ва жизан
наставник и првопрестолник и учителъ бист,
првеје пришад, светитељу Саво,
отачаство своје просвети,
и породиви Духом светим јако древа маслинаја
свештенаја ти чеда,
тем јако апостола
и светитељем врховнога
штуште те молим:
Христа Бога моли
даровати нам велију милост.

ГЛАС ОСМИ

Православију наставниче
и благочастија учителу,
чистото отачаству својему
и просветитељу,
иноким украшеније
оче премудре, светитељу Саво,
ученијем својим
људи своје просветил јеси,
цевнице духовна,
моли Христа Бога о душах наших.

СЕДАЛНИ

ГЛАС ОСМИ

Ласти мира богатаства и светлости,
васа јелико видимих доброт малолепија

ТРОПАРИ

ГЛАС ТРЕЋИ

Пута што води у живот
водителъ и првопрестолник и учителъ постаде
кад оно раније дође, светитељу Саво,
отачаство своје просветли
и роди у Духу светом као маслине дрво
свештена ти чеда,
и зато те као апостола
и светитеља врховног
штујући, молимо:
Христа Бога моли
да нам дарује велику милост.

ГЛАС ОСМИ

Православља водитељу
и благочашћа учителеу,
чистото отачаства својега
и просветитељу,
инока украсе,
оче премудри, светитељу Саво,
учењем својим
људе своје просветлио јеси,
цевнице Духа,
моли Христа Бога за душе наше.

СЕДАЛНИ

ГЛАС ОСМИ

Лаж светског богатства и сјај,
свега што се види лепоте нелепе

и високују љубов родитељу преобидев,
смеренијем же ка ништете учештому
Владице Христу последовал јеси,
от његоже поштенијем и молитвами
истиноје богатаство и суштују светлост,
царство недвижимоје ва веки благодитије,
Саво оче, наследовал јеси,
ка њему же ниња моли се,
грехом остављеније подати
штуштим са љубовију памет твоју.

ГЛАС ТРЕТИ

Добродетељи деланијем
цркви васијал јеси великоје слнце
и сијанијем словес твојих просветил јеси
верних људи својих састави,
и потребил јеси страсти очрњеније,
светитељу Саво, Христа Бога моли
даровати нам велију милост.

Стлп и утвржденије цркви Христови, оче, бив,
сију непоколебиму от искушенија лукаваго
премудре сабљул јеси,
Тројици јединосуштнеј ва једином божестве
служити,
тем же сашадше се почитајем те,
Саво богомудре.

ГЛАС ОСМИ

Ваздржанијем житије украсив
и житијем мудрости слово увераје,
изредан ка добродетељи

и велику љубав родитеља презрев,
за Владиком Христом пошао јеси
што смирењем сиротовању учи,
од кога постом и молитвама
истинско богатство и прави сјај,
царство неподвижно и вечно благостање,
Саво оче, наследио јеси,
Христу сад моли се
грехова проштење да пода
штоватељима с љубављу спомена твога.

ГЛАС ТРЕЋИ

Добродетељи делањем
цркве велико засјао јеси сунце
и сјајем речи својих просветлио јеси
верних људи својих саборе,
истребио јеси и страсти зацрњење,
светитељу Саво, Христа Бога моли
да нам дарује велику милост.

Стуб и утврђење цркве Христове, оче, поставши,
да се искушењима лукавог не поколеба
премудро је сачувао јеси,
да Тројици једнобитној у једном божаштву служи,
стога скупивши сештујемо тебе,
Саво богомудри.

ГЛАС ОСМИ

Уздржањем живљење украсив
и живљењем мудрости реч доказујући,
изврстан у добродетељи

наказанијем јави се,
законом и пророки
апостолски научаје о Христе Исусе
људи своје јеванђелијем породил јеси
и сих православије вероју умножил јеси,
темже и по кончине
неискончајему благодет пријел јеси,
и ва гробе леже неразрушим пребист,
Саво оче, светитељу блажене,
моли Христа Бога
сагрешенијем проштеније подати,
штуштим са љубовију светују памет твоју.

СТИХИРА

ГЛАС ШЕСТИ

Духа светаго благодет
ва твојих уснах излија се, оче,
и бист пастир Христове цркви
уче словесније овце, људи своје,
веровати ва Тројицу ва једино божество.

КАНОН СВЕТАГО САВИ ЈЕМУЖЕ ЗАЧЕЛА СИЈУ СЛОГУ
САВРШАЈУТ: САВУ ПОХВАЛИТИ РАЗУМА БОЖЕ МОЈ
ДАРУЈ МИ

ГЛАС ВАТОРИ

ПЕСАН ПРВАЈА

Свет от света,
Христе Боже,

васпитањем јавио си се,
законом и пророчима
апостолски учећи о Христу Исусу
људе своје јеванђељем радио јеси
и православља вером умножио јеси,
стога и по концу
бесконачну благодат примио јеси
и у гробу лежећи, неразрушив остаде,
Саво оче, светитељу блажени,
моли Христа Бога
сагрешења проштење да пода
штоватељима с љубављу светого спомена твога.

СТИХИРА

ГЛАС ШЕСТИ

Духа светого благодат
твојим уснама изли се, оче,
и постаде пастир Христове цркве
учећи словесне овце, људе твоје,
да верују у Тројицу у једном божавству.

ПРВИ КАНОН СЕТОМЕ САВИ ЧИЛИ ПОЧЕЦИ САЧИ-
ЊАВАЈУ ОВАЈ СКЛОП: САВУ ДА ПОХВАЛИМ, ЗНАЊА,
БОЖЕ МОЈ, ДАРУЈ МИ

ГЛАС ДРУГИ

ПЕСМА ПРВА

Светлости од светлости,
Христe Бoжe,

от Оца прежде век рожд се,
искони сиј са Оцем и са Духом,
мрак душе моје одгнав,
озари ум мој, мољу се,
јако да вазмогу пети твојего угодника,
Саву свештенаго.

Аште и чловек сиј, оче, јестаством,
анђелски на земљи пожил јеси,
деснаго из јуности пути јем се
целомудрија рачитељ бив,
Духа светаго чистоје обителиште,
Саво васесвештене, јави се.

Ва мудрости главизну, страх Божији вазљубив
и заповедем јего присно поучаје се,
древу насади се при исходишних вод духовних,
от њихже, оче, напајајем,
плод Христу, Саво, принесе се.

ПЕСАН ТРЕТИЈА

Презрев нижња јако препирајема
и љубов родитељу преобидев,
пустињелубно Христа вазискал јеси
јегоже мачем љубаве ујазвив душу твоју,
того љубе и того иште
ненашиштајеміје красоти.

О васех иже на земљи нерадив,
звери ловитвоју у родитељу испрош се,

од Оца пре векова рођени,
од искони са Оцем и са Духом,
мрак душе моје одагнав,
озари ум мој, молим се,
да могу певати твога угодника,
Саву свештенога.

Ако и човек, оче, по природи,
анђелски на земљи поживео јеси,
деснога из младости пута дохвативши се
целомудрија љубитељ будући,
Духа светого чисто обиталиште,
Саво свесвештени, јавио си се.

Мудрости почетак, страх Божји заволевши
и заповестима Божјим увек учећи се,
дрво засади се крај извора вода духовних
и њима, оче, напајан,
плод Христу, Саво, принесе се.

ПЕСМА ТРЕЋА

Презревши нижње као безвредно
и љубав родитеља омрзнувши,
пустињелубиво Христа потражио јеси
и мачем љубави његове пробо си душу своју,
њега љубећи и његове иштући
ненаситне красоте.

Ни за што на земљи не марећи,
у родитеља испросивши се за лов на звери,

пустињу, оче, постигал јеси,
идеже многим поштенијем,
скорим же бденијем и молитвами
душегубитељније звери,
страсти умртвил јеси.

Христа нас ради смерившаго се вољеју
до рабија образа вазљубљ смереније,
имже висок бив, грдаго смерил јеси
и ва плти многим ваздржанијем
Тројице дом благообитељан,
Саво свештене, удостоји се.

СЕДАЛАН

ГЛАС ОСМИ

Павлово насажденије
и Аполосова приједи напојеније,
и вају вероју насажденије
и ученијем напојеније,
иже васа вазраштајед Бог пријел јест,
људи ваших благочестија вероју
молитвами вашими вазрастив умножил јест
и от того јако верна раба и делатеља разумна
и трудом вазмаздија достојно пријела јеста,
Симеоне преподобне, Саво свештене,
богоносни оци, пастири и учитељије,
првопастира и учитеља Христа молитве
стадо ваше ва мире сахранити
и спасти душе наше.

у пустињу, оче, стигао јеси,
где многим пошћењем,
бодрим бдењем и молитвама
душегубне звери,
страсти умрвтио јеси.

Христа, нас ради добровољно понижена
до рапског обличја заволевши понижење,
и овим узвишен гордога понизио јеси
и у телу многим уздржањем
Тројице благообитаван дом да будеш,
Саво свештени, удостојио си се.

СЕДАЛАН

ГЛАС ОСМИ

Бог који је Павлово засађење
и Аполосово заливање примио,
и ваше вером засађење
и учењем заливање примио јесте,
он који чини да све узрасте,
људе ваше благочашћа вером
молитвама вашим узгајивши умножио јесте,
те од њега као верни раби и делатељи разумни
за труде награду достојно примили јесте,
Симеоне преподобни, Саво свештени,
богоносни оци, пастири и учитељи,
првопастира и учитеља Христа молитве
стадо ваше у миру да сачува
и спасе душе наше.

ПЕСАН ЧЕТВРТАЈА

Анђелскому житију ревновав,
владичаствујушта оца оставив,
Гори Атона достигао јеси,
и отнудуже поштенијем и молитвами
ка мисалному востоку Христу вастекал јеси,
и от того слнце западним васијал јеси.

Љубомудријем море житејскоје испитав
и познав сујетства глбину богатаство,
и се јако гњило одвргал јеси,
словеса же Христова избрав,
ва сасуде срца својего сакрил јеси
и таја јако часна изволил јеси хранити.

Иже ва горах тесно живуштих
босема ногама опходе, преподобне,
и сих топлими хлеби насиштаје,
топлије их примаше молитви,
и от васех ка Христу поученми
васхожденија ва срци си полагаје.

Ти рождша те плтију
духом породил јеси,
увештав јего владичаство
саврстија јеже и чеда оставити,
иже јако Авраам
из отачаства си на земљу тужду
ка тебе, оче, ва пустињу
преселник и сапосник бист.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Анђелском живљењу ревнујући,
владара оца оставивши,
у Гору Атонску стигао јеси
и отуд постом и молитвама
духовном истоку, Христу потекао јеси,
и од њега сунце људима западним засјао јеси.

Мудрољубљем море светског живота испитавши
и познавши сујетства дубину и богатство,
ово као гњило одбацио јеси,
па речи Христове избравши
у сасуд срца свог сакрио их јеси
и њих као скупоцене одлучио јеси да чуваш.

Оне што по горама тегобно живе
босим ногама обилазећи, преподобни,
и топлим их хлебовима хранећи,
топле њихове примаше молитве,
од свију о Христу поукама
усхођења у срце своје полагајући.

Ти родитеља по телу твога
духом родио јеси,
упутивши га да власт,
и супругу и чеда остави,
а он као Авраам
из отачаства свога у земљу туђу
теби, оче, у пустињу
преселник и сапосник постаде.

ПЕСАН ПЕТАЈА

Разума твојего рвеније
иже васа проведи видеџ,
прваго те пастира на западе
људем својим устројил јест,
иже мисалнаго вастока,
того ваплштца се Слова Христа,
проповедал јеси равна же Оцу
и Духу светому сапрестолна.

Авсидскаго Јова наравом,
ваистину, оче, подобе се,
дом твој отврст имел јеси
и језика двер паче меда
имел јеси сладостију,
алчуштим спасеније отврзаје
душе исплнил јеси словес,
анђелскије пиште.

Законом божаставним последује,
законоположник јави се
светитељ богопријетан,
правило известнејшеје,
наставник заблуждшим,
светилник васесветал,
отачаство си просвештаје,
Саво богомудре.

ПЕСАН ШЕСТАЈА

Мраком јереси покривајема
земља људи твојих иногда,

ПЕСМА ПЕТА

Духа твојега ревност видевши
онај који све види унапред,
првог те пастира на западу
људима твојим поставио јесте,
и ти духовни исток,
оваплоћено Слово Христа,
проповедао јеси равна Оцу
и Духу светом сапрестолна.

Врлинама Авсидскога Јова,
ваистину, оче, подобећи се,
дом свој отворен имао јеси
и језика двери слађе од меда
имао јеси сладошћу,
гладнима спасење отварајући
душе испунио јеси речима,
анђелском храном.

Законима божаственим следећи,
законодавац јавио си се,
светитељ богоносан,
правило најпоузданије,
водителј заблуделих,
светилник свесветли,
отачаство своје просветљујући,
Саво богомудри.

ПЕСМА ШЕСТА

Мраком јереси покривена
земља људи твојих некада,

ниња православија светом светлујет се,
ветхије преласти изменше се
нови Израилъ људије Божији бивше,
на исти закон тобоју, богоносе, настављаједи.

Апостол јако от Христа посла се,
и словом јеванђелија научаје
суштеје ва ношти неведенија просветил јеси,
исцељенија же творе и чудеса велија
и сими удивљаје привлече ка њему вероју
људи својих исплњенија.

Больших иште и лучша желаје,
Јерусалима убо и Јегипта же и Синаје дошад
и васех иже тамо ва пустињах опходе,
богатоју рукоју на васех призираје,
ихже молитвами отачаство си,
Саво, обогатил јеси.

ТРОЛИЧАН

Преначелноје јестаство и триипостасноје јединство,
Оче и Сине и Душе пресвети,
свете и животе богоначелни,
прими молитавники о нас твоје угодники,
спасај цркви твоје ва те верујуштије
и сподоби ни ва мире славити твоју државу.

БОГОРОДИЧАН

Видети желајуштаго твојего сина и Бога
благословенаго славу царствија Богородице

сад православља светлошћу светли,
од старе прелести ослобођени
нов Израилъ народ Божији постаде,
истинитом закону тобом, богоношче, вођени.

Као апостол од Христа посла се,
и речју јеванђеља учећи
људе у ноћи незнања просветлио јеси,
исцељења творећи и чудеса велика
и овиме задивљујући привуче к њему вером
народа свога мноштво.

Веће иштући и боље желећи,
до Јерусалима, Египта и Синаја дошавши
и све пустињаке тамо обилазећи,
богатом руком свакоме дајући,
њиховим молитвама отачаство своје,
Саво, обогатио јеси.

ТРОЈИЧАН

Превечна природо и троипостасно јединство,
Оче и Сине и Душе пресвети,
светлости и животе богоначелни,
прими молитванике за нас твоје угоднике,
спасавај цркве твоје што у тебе верују
и удостоји нас да у миру славимо твоју моћ.

БОГОРОДИЧАН

Желећи да виде славу небеског царства
твог сина и Бога, Богородице,

Сава и Симеон преподобна,
славу земаљнаго царствија оставивше
и сего крст на рамо вазамше последоваста
живоносним јего и божаставним стопам.

КОНДАК

ГЛАС ОСМИ

Јако првосветитеља великаго
апостолом же саопштника
цркви прослављајет те људи твојих, преподобне,
на јако имеје дрзновеније ка Христу
молитвами си от васех ни бед спасај
да зовем ти:
Радуј се, оче Саво богомудри.

ИКОС

Житијем јако анђел
на земљи, оче, јави се,
чловек бо сиј јестаством
и бесплтным чистоте уподоби се,
темже и похвална удивљајеши нас
звати ти такова:
Радуј се, оца благочастиваго прозебеније
и матере благоговеније прижитије,
радуј се, молитвами богоданеј,
давшому те из млада васледовав,
радуј се, поштенија светли расте,

Сава и Симеон преподобни
славу земаљског царства оставивши
и Христов крст на раме узевши пођоше
живоносним његовим и божаственим стопама.

КОНДАК

ГЛАС ОСМИ

Као првосветитеља великог
и апостолима сатрудника
црква људи твојих прославља те, преподобни,
но као слободан у Христа
молитвама својим од свију нас беда спасавај
да ти узвикујемо:
Радуј се, оче Саво богомудри.

ИКОС

Живљењем као анђео
на земљи, оче, јавио си се,
човек будући природом
и бесплотних чистоти уподобио си се,
зато нас и покрећеш
да задивљени овакве похвале кличемо:
Радуј се, оца благочастива изданче
и мајке побожне мезимче,
радуј се, молитвама богодани,
за оним што те даде из млада пође,
радуј се, пошћења светли цвете,

и људи своје тому просветил јеси, вапије:
Благословен Бог отац наших.

Јеванђелских словес лучами
људи своје разумно озарив,
от недостојна ва достојноје извел јеси,
и исахшија их срца зловеријем
о Бозе вероју плодовита,
Саво оче, вазделал јеси.

Милостив убо и кротак,
преподобан и незлобив,
тих же и уветљив јави се,
јакоче Павал о Христе похваљаје рече:
Так нам подобаше архијереј,
јегоже моли, Саво архијереју,
ва мире сахранити стадо твоје.

ПЕСАН ОСМАЈА

Иже ва светих почивајуштаго
светаго Духа благодетију, Саво светитељу,
људем твојим проповедал јеси,
Сина сабезначелна Оцу и сапрестолна,
чловека бивша
чловеком спасеније садевајушта појуштим:
Дела васа Господа појте
и превазносите ва васе веки.

Добре теченије савршив,
ка желаному концу престави се радује се,

и људе своје њему просветлио јеси, вапијући:
Благословен Бог отаца наших.

Јеванђелских речи лучама
људе своје духовно озарив,
из недостојнога у достојно извео јеси,
и усахла срца њихова зловерјем
у Бога вером плодовита,
Саво оче, одгајио јеси.

Милостив и кротак,
преподобан и безлобан,
тих и разложен јавио си се,
као што Павле о Христу похваљујући рече:
Такав нам требаше архијереј,
Христа моли, Саво архијереју,
да у миру сачува стадо твоје.

ПЕСМА ОСМА

Оног што у светима почива,
светога Духа благодаћу, Саво светитељу,
људима својим проповедао јеси
Сина сабеспочетна Оцу и сапрестолна,
човеком посталог
што чини да се спасу они што поју:
Дела сва Господа појте
и преузнасите у све векове.

Добро завршив трку,
жељеном крају стиже радостан,

темже светоносноју ти памет
цркви твоја, оче, савршајушти,
сазивајет преподобне пастире же и учитеље
и просвештајемѝ појут:
Дела васа Господа појте
и превазносите ва васа веки.

Агари чедом поганим, Измаилтом,
ванегда подвизати се на стадо твоје,
вазбрани, светитељу, молитвами си,
јакѝ много дрзновеније ка Христу стежав,
да ва мире свештѝнују ти памет савршајуште,
радосно појем:
Дела васа Господа појте
и превазносите ва васа веки.

Распетије и погребѝније
иже от тебе непорочно, Дево, произиде
претрпѝв нас ради мучѝније,
јегоже страстѝм ревнујуште преподобни
крстови достојно мучѝнијѝм поштѝнија
тому, чиста, последоваше.

ПЕСАН ДЕВЕТАЈА

Украшен, оче, ваистину,
добродетельними дејани јави се,
украси се светоносна ти памет
благодѝтними лучами нас просвештајушти,
ва њуже бед и напастѝј избавити се
твојими ка Христу молитвами молим се.

зато и црква твоја, оче,
светлоносни ти спомен служећи,
сазива преподобне пастире и учитеље,
који просветљавани поју:
Дела сва Господа појте
и преуносите у све векове.

Агаре чедима поганским, Измаилћанима,
када се стану дизати на стадо твоје,
забрани, светитељу, молитвама твојим,
јер велику слободу у Христа стече,
да у миру свештени ти спомен служећи,
радосно појемо:
Дела сва Господа појте
и преуносите на све векове.

Распеће и погребeње
који од тебе непорочно, Дево, произиђе
претрпе нас ради мучење,
његово страдање подражавајући преподобни
крста достојно мучењем пошћења
за њиме, чиста, пођоше.

ПЕСМА ДЕВЕТА

Украшен, оче, ваистину,
добродетељним делима јавио си се,
украси се светлоносни твој спомен
благодатним лучама нас просветљавајући,
на који од беда и напасти да се избавимо
твојим молитвама Христу, молимо се.

Израстившеје те Христови
отацтво ти радујет се
и светлујет се цркви Спаса Господа и Бога
цела и благоухана имушти те,
и памет твоју радосно празнујет данас,
имже вазмаздне ваздав, светитељу,
васакого озлобљенија избави је.

Молбам и пенијем гласи услиши,
светитељу Христов,
ка вере же и љубави ванми људи твојих
и јако отацтвољубац противи се, оче,
са гневом на нас војујуштих
и савише покров твој даруј хвалештим те.

КАНОН ДРУГИ СВЕТАГО САВИ ВА ЊЕМЖЕ
О ЧУДОТВОРЕНИЈИ ЈЕГО

ГЛАС ОСМИ

ПЕСАН ПРВАЈА

Похваљајушту ми твоје житије
ка Христу дрзновеније јако стежав
от богатих Духа сакровишт
капљу разума дати ми, оче, мољу се
јако достојно похвалити те, хвали достојнаго.

Из корене блага
блажејши отрасал прозебал јеси,
Божија разума водама напајајем

Што те одгаји Христу
отачаство твоје радује се
и светли црква Спаса Господа и Бога
цела и благоухана имајући те,
и спомен твој радосно празнује данас,
којој и награду подав, светитељу,
од сваког зла је избави.

Молбу и појања гласе услиши,
светитељу Христов,
на веру и љубав људи својих погледај
и као отачаствољубац противи се, оче,
онима што с гневом на нас војују
и озго покров твој даруј хвалиоцима твојим.

ДРУГИ КАНОН СВЕТОМЕ САВИ О ЧУДОТВОРСТВИМА ЊЕГОВИМ

ГЛАС ОСМИ

ПЕСМА ПРВА

Мени што хвалим твоје живљење,
у Христа слободу стекавши
од богатих светогa Духа ризница
да капљу знања добијем, оче, молим се,
достојно да похвалим те, хвале достојног.

Из корена добра
још бољи изданак ниче,
водама богосазнања напајан

и плод благоухани јави се,
житијем својим из јуности, богоносе,
срца и душе веселиши појуштих те.

О, премудрому ти богоразуму
имже указанствова оца својего јеленем ловитвоју,
Христу, оче, вајеленив душу своју
јегоже љубовију жегом,
к источнику бесамртија
тому притекал јеси.

Паче ума суштих љубовију
небесних доброт подвизајем,
земаљних малолепија избежав,
јелена теченије Христа вазискал јеси
от његоже желамијех, Саво оче, не погреши.

Чистоти љубовију одржим,
благородије души плтољубијем не поработив,
тем ниња чистоти венци пријемље
са анђели у Христа веселиши се,
ка њему же о нас, Саво оче, моли се.

ПЕСАН ТРЕТИЈА

На гору разума добродетељи вашад,
ва чувставнеј же Горе Атона,
другаго јако Исака подобно
самого себе вазвел јеси,
идеже јако васесаженија овче
срце своје мисално пожрл јеси.

и плод благоухан јавио си се,
живљењем својим из младости, богоношче,
срца и душе појаца ти веселиш.

О, премудрог ли твога богоразума
којим извара оца својега ловом на јелене,
Христу, оче, ујеленивши душу своју
и Христовом љубављу паљен,
ка источнику бесмрћа
њему притекао јеси.

Према небеским лепотама изнад ума
љубављу покретан,
од земаљске малолепности побегавши,
јелењим трчањем Христа затражио јеси,
у жељеноме од њега, Саво оче, не превари се.

Љубављу према чистоти обузет,
благородност душе плотољубљем ниси заробио,
и стога сад венце чистоте примајући
с анђелима у Христа веселиш се
и њему за нас, Саво оче, моли се.

ПЕСМА ТРЕЋА

На гору сазнања добродетељи узашав,
на видљивој Гори Атонској,
подобно ономе Исааку
самога себе узвео јеси,
и тамо као јагње свеспаљеницу
срце своје на жртву
духовно принео јеси.

Светилник, своју душу, слзами украшаје,
рано ка Христу утарњује,
руку же простртијем ва молитвах
Амалика тело умртвил јеси
и на Гору бестрастија вашал јеси.

Бестрастија љубовију пострекајем,
плтаска вазигранија посушил јеси,
душу же божаставними сијанији просветив си
и нам убо света разумнаго, Саво оче,
улучити моли се.

Јуности цвет гладом уведив,
ваздржанијем уди умртвив,
поштенијем тела одвргал се јеси,
бденијем и молитвама вазмагаје
о Господе же љубовију
врха добродетељеј, Саво,
достигал јеси.

Благородијем висок и добродушијем изештан,
разума мудростију удивљен бил јеси,
цвет јако прекрасни чистотоју сијаје
и светлим смиренијем, Саво оче,
украсил се јеси.

ПЕСАН ЧЕТВРТАЈА

Многочисалноје злато са оцем раздавша,
оба јако мудра домовица
тљеними нетљена изменивша

Светилник, своју душу, сузама украшавајући
и рано Христу јутрећи,
пружањем руку у молитвама
Амалика — тело умртно јеси
и у земљу бестрашћа ушао јеси.

Љубављу према бестрашћу подстицан,
плотска раздраживања угушио јеси
и душу божаственим сјајем просветлив своју
светлости духовне, Саво оче,
и ми да добијемо моли се.

Младости цвет глађу осушив,
узддржањем удове умртвив,
постом се од тела одрекао јеси,
бдењем и молитвама снажећи се,
љубављу према Господу
врхунац добродетељи, Саво,
достигао јеси.

Благородношћу висок и добротом изврстан,
разума мудрошћу чудесан био си,
као цвет прекрасни чистотом сјајећи
и светлим смирењем, Саво оче,
украсио се јеси.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Многобројно злато са оцем раздавши,
обојица као мудри домопазитељи
пропадљиво за непропадљиво разменисте,

ихже ниња васпријемљушта радујета се,
и нас ка Христу молитвами си
појуштих ви спасајета.

Чловека оца призваљ јеси,
анђела же ка Христу претпустил јеси,
јегоже по сем истајавшеје светије мошти
мироточештеје молитвами твојими устројиљ јеси,
ва крајњеје извештеније
срца твојего прошенија.

Сујемударни Готин братоваскрмљеније ваше
и страх Божији и клетву преобидев,
поташта се отачаство ти озлобити,
јегоже такового умисла пременити не вазмага
Божију суду того предаљ јеси.

Похуљен иже мудар о себе
јакко Исеј несамисални,
благосаветујушта те не пријем,
Божију маст на се привлаче,
мач бо јегоже на паству твоју, оче, наостри
анђелом васеконачно ва срце своје пријеше.

Просвештајеми благодетију крста твојего
свети твоји, Владико,
страну људеј својих тебе вероју приведоше
син са оцем, Сава и Симеон богомудрени,
ихже молитвами спаси от поганих находа
појуштије:
Силе твојеј слава, милосрде.

и то сад примајући радујете се,
у Христа молитвама својим
оне што вас поју спасавајте.

Човека оца позвао јеси,
анђела пред Христа послао јеси,
чије по томе усахле свете мошти
мироточиве молитвама твојим посташе,
као најјача потврда
за срца твојега мољење.

Празноумни Гот братимљење ваше
и страх Божји и клетву презрев,
постара се да ти отацтво озлоби,
и њега од таквог умисла одвратити не могавши,
Божјему суду предао га јеси.

Поругани мудрац уображени
као Исеј неразумни,
добросаветником те не примивши,
Божију освету на себе навуче,
јер мач што га на паству твоју, оче, уperi
од анђела у срце своје докраја га прими.

Просветљавани благодаћу крста твога
свети твоји, Владико,
земљу људи својих теби вером приведоше
син и отац, Сава и Симеон богомудрени,
њиховим молитвама од поганске најезде
спаси оне што поју:
Сили твојој слава, милосрдни.

Нов јако Мојси јављ се
устројил јеси јако он скинију ва пустињи
ва Горе Светеј ограду,
јуже превазрастил јеси труд твојих поти,
и вазложил јеси Божији матери
јуже сахрањај ка Господу
са њеју молитвами си.

ПЕСАН ПЕТАЈА

Јако Господањ ученик, Владики својего
милосрдију, оче, подобе се,
раслабљена ва црках ванесал јеси
врачеванијем же ка Христу молитвами и слзами
обноштно прилежав јему,
здрава от земљи ваздвигал јеси.

Старцу светому си оцу
ва животе јего послушљив бист,
умр же он ва гробе
тебе јединого послушал јест,
миро бо јего многими просимо и неполучимо
твојим, оче, посланијем
обилно људем сије источил јеси.

Други Илија ти јави се,
град са небесе молитвоју јакоже он свел јеси огањ,
и сим цара удивив ужасил јеси,
ва славу Божију и противним на удивљеније
сија, оче, сатворил јеси,

Нови Мојсије јавив се,
као он скинију у пустињи
саградио си у Гори Светој манастир,
који умножио јеси твојега труда знојем,
и посветио јеси Божјој матери,
зато га и чувај, са њом,
молитвама својим Господу.

ПЕСМА ПЕТА

Као Господњи ученик, Владике свога
милосрђу, оче, подобећи се,
раслабљеног у цркву унео јеси,
и лечењем — молитвама Христу и сузама
обноћно лежећи крај њега
здрава га са земље подигао јеси.

Старцу светоме твоме оцу
за живота његова послушљив био си,
а када умре,
у гробу тебе јединога послушао јесте,
јер миро његово од многих мољено и недобијано
твојом, оче, посланицом
обилно људима источио јеси.

Други Илија јавио си се —
грађ с неба молитвом свео си као он огањ,
и овиме цара задививши ужаснуо си,
у славу Божју и противницима на дивљење
ово, оче, учинио јеси

о васех вазмагајушту ти
Христу Богу нашему.

Сапостат цар Угрин
на отачаство твоје подвиг се,
твојими словеси сверепства премени се
диве се суштеј ва тебе светости,
умилив се вазврати се,
градноје же каменије лобизаје глаголаше:
Диван Бог ва светих јего.

Камене крајеугална имушта ва срци
Христа утвржденије,
преласти утвржденије силно испровргша,
цркви же необоримоје основаније јависта се,
јуже сахрањајте непоколебиму,
Саво свештене и Симеоне богоносе,
молитвами вашими.

Ка Христу Богу вахода желајушта,
предводешту те вазискавша,
суштеје ти небеснеј и Божијеј цркви
храм твој твојего вахода на земљи,
твоја угодника, Богомати, ваздвигоста,
ва њемже не престај, дајушти помошт
славештим те.

ПЕСАН ШЕСТАЈА

Трисветлије Тројице првеје олтар
срце своје сатворил јеси
и црков Богу Спасу

силом онога који ти за све моћ даје
Христа Бога нашега.

Непријатељ цар угарски
на отачаство твоје уставши,
твојим речима од свирепости своје одуста
дивећи се у теби присутној светости,
и раскајавши се врати се,
а градни лед љубећи, говораше:
Диван је Бог у светима својим.

Камен крајеугаони имајући у срцу
Христа за темељ,
прелести темељ силно испретуравши
и цркве необориво основање јависте се,
коју и чувајте непоколебљиву,
Саво свештени и Симеоне богоносни,
молитвама вашим.

Ка Христу Богу да уђу желећи,
за предводницу тебе изабравши,
теби што си на небесима Божја црква
храм твога Уласка на земљи, Богомати,
твоји угодници подигоше,
у њему не престај давати помоћ
славитељима твојим.

ПЕСМА ШЕСТА

Трисветле Тројице најпре олтар
срце своје сатворио јеси
и цркву Богу Спасу

ва отачаству си ваздвигал јеси,
ва њејже, оче првопрестолне,
равно апостолом учитељ
от Христа удостоји се, Саво,
жизни људем си источил јеси.

Брата својего умрша слишав,
анђелу ка Христу дрзновенијем
душу јего вазвратити повелел јеси,
и сего вадушевљена пришад обрете,
оле, вера,
оле, дрзновеније,
чудо, оче, ваистину ужасно:
земаљан сиј, небесним повелел јеси.

Мисалноје море страсти успил јеси поштенијем,
чувставноје же бездну милости призвав,
сверепо влнујемо,
словом укротил јеси,
корабаљ же спас от потопљенија
и ва њем суштих
ва веру утврдил јеси.

Јегоже васа бојет се
и трепештут јако творца и Господа,
Исуса Христа васего стежав,
Христа ва срци твојем носе,
Христа ва себе имеје глагољушта,
мору и ветром того силоју запретио јеси,
и васа, оче, повинуше се тебе
јако того изештну ученику.

у отачаству своме подигао јеси,
у којој, оче првопрестолни,
равноапостолни учитељ да будеш
од Христа удостоји се, Саво,
живот људима својим источио јеси.

Брат твој да је умро чувши,
анђелу у Христа слободом
да душу његову врати наредио јеси,
те га, дошавши, оживела нађе,
о, вере,
о, смелости,
да чуда, оче, ваистину ужасног:
земаљски будући, небеском заповедио јеси.

Духовно море страсти успавао јеси постом,
а видљиво море свирепо усталасано
бездан милости призивавши,
речју укротио јеси,
лађу спасивши од потапања
и оне у њој који су
у вери утврдио јеси.

Онога кога се све боји
и трепти од њега као од творца и Господа,
Исуса Христа целог стекавши,
Христа у срцу своме носећи,
Христа у себи имајући где говори,
мору и ветровима његовом силом запретио јеси,
и све се, оче, повинова теби
као његову извршном ученику.

ПЕСАН СЕДМАЈА

Христа нас ради плтију на земљи
вољеју странствовавши
љубовију, оче, побеждајем,
престола висоту вољеју оставив,
востоку же и западу и глбинам морским
јакоче слнце опходно странствовао јеси.

Јако Христов ученик
и кнез от њего постављен,
отачаствија туждих опходе
пријемљем сиј от нас и љубим,
удивљен же, оче, и дароносим,
покараше бо васех сушта ва тебе Божија љуби
и кротост и безлобије.

Иже бездну сатвориви веленијем
того ученика сија познавши те,
ва болезни твоје и тебе, оче, послужи:
рибу велику јако рукама влноју вазамши
и ва корабљи тебе вазлежешту
ва твоји руце предложи.

Ва корабљи почину са тобоју пловушти
море повинувшеје се тебе
и дароносими видевши,
ужасом, оче, одржими бивше,
от бездушнаго научивше се ва Божији разум
умиливши се поклонише се твојеј светости.

Твојего срца желаније исплњаје,
јегоже ради по земљи странствовао јеси

ПЕСМА СЕДМА

Христовом љубављу, оче, побеђен,
нас ради телом на земљи
добровољног туђиноватеља,
престола узвишеност добровољно оставивши,
по истоку и западу и пучином морском
као сунце опходно туђиновао си.

Као Христов ученик
и кнез од њега постављен,
отачаства туђа обилазећи
приман од њих и вољен,
прослављен, оче, и дароносив,
јер све њих освоји у теби Божја љубав
и кротост и безлобност.

Онај који бездано море начини речју
ученика свога познавши тебе,
у болести твојој и теби, оче, послужи:
рибу велику као рукама валом изнесе
и у лађи теби болесном
у руке твоје положи.

У лађи твоји сапутници
море покорно теби
и дароносиво видећи,
ужасом, оче, обузети бише,
и неживом ствари приведени у сазнање Бога
скрушени поклонише се твојој светости.

Твог срца жељу испуњавајући,
Бог ради кога си по земљи туђиновао

ва туждестранставнем граде Бог дух твој
пријемљет,
ихже ва животе чудеси
и по самрти прстију гроба
и гробом удивил јеси.

ПЕСАН ОСМАЈА

Земља от својих јадар предаст тебе
свештенолепна, цела же и неразрушима
благоуханијем и чудеси удивљајушта
град житеље прстију гроба твојего
пророчаски вапијуштих:
Праведници ва веки живут.

Камене самфира облежештија прст
страдалнаго ти тела
дражајши, оче, показа се,
целабна бо и чудотворима,
и паче злата верними разграбљајема,
појуштими достојно:
Часна пред Господом самрт светих јего.

Цара благодастива светињу и благословеније
твоје светоје и часноје тело држешта,
саними јављенијем подати препирајеши,
јеже чеда твоја са светитељи и свештеними
јакко пребогатоје сакровиште
ва своја принесоше.

Христољубиви Владислав самодржац
јакко древље Давид

у туђеземном граду дух твој прима,
и град овај за живота чудима,
а после смрти — прахом са гроба
и гробом задивлио јеси.

ПЕСМА ОСМА

Земља из својих недара предаде тебе
свештенолепа, цела и неразрушава,
што благоухањем и чудесима задивљује
жителие града Трнова,
који прахом гроба твојега пророчки вапију:
Праведници на веки живе.

Од камена сафира драгоценијом, оче,
показа се земља
што покриваше страдално ти тело
целебна и чудотворна,
и више него злато
разграбљивана од верних
што поју достојно:
Часна је пред Господом смрт светих његових.

Цара благочастива што светињу и благослов
твоје свето и часно тело држаше,
јављањем у сну да преда убеђујеш,
и ово чеда твоја са светитељима и свештеницима
као пребогату ризницу
у своју земљу донеше.

Христољубиви Владислав самодржац
као некада Давид

пред њивотом претходе,
пред светим твојим телом
радоваше се, поје:
„Величит душа моја Господа
јакко даде ми оца и учитеља“,
и ва цркви својеј радује се положи.

Јакко ниња престолу Владики својего предстојеште
и отнудними зарами осијајами,
Симеоне богоносе, Саво богомудре,
молитвами вашими, свети,
страстеј греха нас избавите
и поганих находа
и различних опстојанеј.

ПЕСАН ДЕВЕТАЈА

Мног ва трпенији
и ка злобе благоодатљив
ва животе и по самрти, оче, показа се:
слуки би плзев гроба твојего
и врху вазлег,
ва отмаштеније место здрава поставил јеси
и ва цркви ходе величаше Господа.

Преизештна ка Христу вају љубов објави се
благодетију даноју вам, Симеоне и Саво,
Памет праведник са похвалами бивајет.
памет славна и светопочитајема,
имиже ј'верајами глагољем:
мошти ваши благоухани и миропрозобателни

пред ђивотом, идући,
пред светим твојим телом
радоваше се, појући:
„Велича душа моја Господа,
јер даде ми оца и учитеља”,
па га у цркви својој радујући се положи.

Престолу Владике свога сада предстојећи
и отуда зрацима обасјавани,
Симеоне богоносни, Саво богомудри,
молитвама вашим, свети,
од страсти нас греха избавите,
од поганске најезде
и различитих невоља.

ПЕСМА ДЕВЕТА

Велик у трпљењу
и за зло добродатљив,
у животу и по смрти, оче, показа се:
грбавца што допуза до гроба твога
и поврх овог леже,
уместо освете здрава га на ноге поставио јеси
да у цркви ходи величајући Господа.

Превелика љубав ваша према Христу објави се
благодаћу датом вам, Симеоне и Саво,
мошти ваше благоухане су и мироиспустиве
а спомен славан и светлоштован,
свиме овиме осведочени говоримо:
Спомен праведника с похвалама бива.

Ниња видимих глагољем,
суштих же јаже љубештим Бога,
идеже анђели приникнути желајут,
јаже вами достојно уготована,
„око не виде и ухо не слиша,
Павал вештајет,
и кто постижан сих глаголати“.

Зреште анђелскије и божаставније светлости
и васех светих лики,
Саво свештене и Симеоне богоносе,
са њими молити човекољупца
житија исправљеније и грехов остављеније
подати хвалештим вероју вашу памет.

Оба ва житији јединодушна,
оба ва пустињи сапосника,
оба више ума благих получивша,
оба Тројице ниња предстојешта,
обема општеје хвалословије приносим,
јеже пријемше, оци,
певци ваше молитвама вашими спасајте.

СВЕТИЛАН

Светилник те многосветли,
светитељу, знајем:
молитви чедо,
пустиње васпитеније,
чистоте обиталиште,
иноким сапосника,

Што је сада видљиво казујемо,
оно што је за љубитеље Бога,
где анђели желе привирити,
што вам је по заслуги спремљено,
„што око не виде и ухо не чу,
како Павле вели,
што нико не може исказати”.

Гледајући анђелску и божаствену светлост
и свију светих зборове,
Саво свештени и Симеоне богоносни,
са њима молити човекољупца,
живота исправљење и грехова проштење
да пода хвалиоцима с вером вашег спомена.

Обојица у животу једнодушни,
обојица у пустињи сапосници,
обојица изнад ума добра примише,
обојица сада Тројици предстоје,
обојици сви скупа хвалословље приносимо,
које примивши, оци,
певаче ваше молитвама вашим спасавајте.

СВЕТИЛАН

Светилника те многосветла,
светитељу, знамо:
молитве чедо,
пустиње васпитаника,
чистоте обиталиште,
иноцима сапосника,

и ништим питатеља,
светитељем светлост,
темже те, оче, верни појем.

ДРУГИ СВЕТИЛАН ОБЕМА

От востока мисалнаго слнца, Христа,
светозарније луче васијавша
и мрачнују страну на западе
људеј својих просветивша
и светлостију словеса и добродетељи дејанијем
и ниња непрестајита Господеви молешта се
сих ва мире сахранити, Саво и Симеоне,
памет вашу почитајуштих.

СТИХИРИ

ГЛАС ОСМИ

Оче свештене, Саво богомудре,
ваздржанијем добре васпитава се,
ва преславнују добродетељи вазрастил јеси висоту,
Христови тајније доброты вазираје,
јегоже сијанми ум свој озарив,
људи своје просветил јеси,
јереси отринул јеси от цркве Христови,
темже светилника те стежавше,
пресветлују ти памет хвалим,
свештено ублажајуште.

Поручени ти таланат умножив,
радости сподоби се Господа својего

ништима хранитеља,
светитељаâ светлост,
стога те, оче, верни појемо.

ДРУГИ СВЕТИЛАН ОБОЈИЦИ

Од истока духовног сунца, Христа,
светлозарне луче засјавши
и мрачну земљу људи својих
на западу просветливши
светлошћу речи и добродетељи делањем
и сада не престајте Господу молити се
да у миру сачувате, Саво и Симеоне,
спомена вашег штоватеље.

СТИХИРЕ

ГЛАС ОСМИ

Оче свештени, Саво богомудри,
уздржањем добро васпитан
до преславне добродетељи висине узрастао јеси,
у Христову тајну лепоту гледајући
чијим сјајем ум свој озарив,
људе своје просветлио јеси
и јереси одгурнуо јеси од цркве Христове,
и зато те светилника стекавши,
пресветли спомен ти хвалимо,
свештено блажећи.

Уручени ти талант умножив,
удостојио си се радости Господа свога

и ниња предстојиши
са лики светитељ и посник,
свештенства одеждеју, пребогате,
и венцем поштенија украшен,
благодетију божаставнаго сијанија
и зареју мисалноје блистаје духовно,
отнудуже просвештаје молитвами си
празнујуштих, Саво свештене,
твоју светлују и светују, оче, памет.

Пријемше и твоје часније и светије мошти,
Саво блажене,
вероју и љубовију почитајем,
орган бо јави се светаго Духа,
вазглашаје несказаноје спасноје тајинство
божаставними си учени велегласно,
проповедајушти нам Слова ваплштеније,
јегоже чистеје тобоју, оче, познахом,
ка њемује ниња молитавника предлагајем
ва твојих преданијах сахранити се нам.

ГЛАС ШЕСТИ

Васија слнцаобразно светитеља Христова памет,
верним срца мисално просвештајушти,
јуже и ми светло савршајуште данас,
молабно тому вазупијем:
Радуј се, државо целомудрија
непорабоштено души сабљуд стојаније,
ваздржанија штитом обложив се,
радуј се, првопастиру и учитељу

и сада Богу предстојиш
са зборовима светитеља и посника,
свештенства одеждом, пребогати,
и венцем поста украшен,
благодаћу божаственог сјаја
и зраком духовним блистајући духовно,
оданде просветљавај молитвама својим
оне што празнују, Саво свештени,
твој светли и свети, оче, спомен.

Примивши твоје часне и свете мошти,
Саво блажени,
с вером и љубављу ихштујемо,
јер ти си органон светога Духа,
што оглашава неизрециву тајну спасења
божаственим учењем својим велегласно,
проповедајући нам Слова оваплоћење,
које најчистије тобом, оче, познасмо,
и њему сада молитваника те нудимо
да у предањима твојим будемо сачувани.

ГЛАС ШЕСТИ

Сунцолико засја светитеља Христовог спомен,
срца вернима духовно просветљавајући,
који и ми светло служећи данас,
молбено овоме завапимо:
Радуј се, снаго целомудрија
што незаробљеном сачува душе постојаност,
уздржања штитом обложив се,
радуј се, првопастиру и учитељу

христоименитих људи својих,
радуј се, црковноје украшеније
архијереом доброта,
иноким похвало,
Саво преосвештене и васеблажене оче,
Христа Бога моли непрестано
мир подати васељенеј
и спасеније душама нашим.

ГЛАС ПЕТИ

Придете, христољубни васи,
придете, памети савршајуште,
Саву свештенопроповедника јеванђелију
песанми васхвалим рекуште:
Радуј се, поточе словесни мисалнаго раја,
иже бразди срдац наших духовними водами
Божијих словес напојив,
плодоносни показа Христу Богу,
подајуштемү васем просвештеније
и велију милост.

Радуј се, благоверију наставниче,
божаставних повеленеј служитељу,
Богу светли же светилниче,
иже ва мраце неведенија срца вашадша
богогласними словеси просветив,
ка свету светије Тројице вазвел јеси,
Саво, оче богоносе,
српска похвало и удобреније,
ниња предстоје Христу Богу
моли се о творештих светују ти памет.

христоимених људи својих,
радуј се, црквени украсе,
архијереја лепото,
инока похвало,
Саво преосвештени и свеблажени оче,
Христа Бога моли непрестано
да мир подари васељени
и спасење душама нашим.

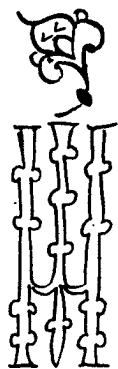
ГЛАС ПЕТИ

Приђите, сви христољупци,
приђите, празник спомена служећи,
Саву свештенопроповедника јеванђеља
песмама да усхвалимо рекавши:
Радуј се, поточе словесни духовног раја,
што бразде нашег срца духовним водама
Божијим речима напојивши,
плодоносне их показа Христу Богу,
што свима дарује просветљење
и велику милост.

Радуј се, благоверја водитељу,
божаствених налога служитељу,
Богу светли светилниче,
што срца која уђоше у мрак незнања
богогласним речима просветлив,
у светлост свете Тројице узвео јеси,
Саво, оче богоносни,
српска похвало и украшење,
предстојећи сада Христу Богу
моли се за творитеље светогa ти спомена.

Ум ваперив јаможе
духовнима вазлете крилома,
ка висоте Божија разума,
тогда же и оца земаљнаго оставив
и небеснаго вазљубил јеси,
на и рождшаго те плтију
духовне породил јеси
и небесному присвојил јеси,
и обојуду у њего прославил јеси,
на небеси суштих благ наслади се јеси,
на земљи же тело јего часно мироточиво
молитвами си устројил јеси,
тем и апостолских даров достојна јави те
прослављаједи тобоју Христос,
имејед велију милост.

Ум окрилативши тамо
куда духовним узлете крилима,
ка висинама сазнања Бога,
и оца земаљског тада оставив,
небеског заволео јеси,
и оног што те родио телом
духовно родио јеси
и небеском Оцу усвојио јеси,
и обострано у Богу прославио јеси,
на небесима благом насладио га јеси,
а на земљи тело његово часно и мироточиво
молитвама ти начинио јеси,
зато те и апостолских дарова достојно јави
прослављени тобом Христос,
у кога је велика милост.

ТЕОДОСИЈЕ ХИЛАНДАРАЦ

**ЗАЈЕДНИЧКИ КАНОН СПАСУ ХРИСТУ,
СВЕТОМ СИМЕОНУ И СВЕТОМЕ САВИ**

КАНОН ОПШТИ СПАСУ ХРИСТУ И СВЕТОМУ СИМЕОНУ
И САВЕ ТВОРЕНИЈЕ ТЕОДОСИЈА МОНАХА

ГЛАС ШЕСТИ

ПЕСАН ПРВАЈА

Ванегда вазовем, Господи, услиши ни
и обидимих избавиши ни,
гнева својего влни устављаје,
не предажд нас нечастивими поглштеном бити
да не рекут — где јест Христос, Бог их,
сујетан работаје јему.

Много јако Христу имуште дрзновеније,
от бед житејских, молим се,
и от сети вражијих нас избавите,
облакчајушта бреме грех наших молитвами си,
Симеоне богоносе и Саво свештене,
Христа молита.

Влнујеми страсних помисал буреју
ка пристаништу молитав ваших прибегајем,
потопљенија греховнаго избавите

КАНОН ЗАЈЕДНИЧКИ СПАСУ ХРИСТУ, СВЕТОМ
СИМЕОНУ И САВИ ДЕЛО ТЕОДОСИЈА МОНАХА

ГЛАС ШЕСТИ

ПЕСМА ПРВА

Кад узвикнемо, Господе, почуј нас
и угњетене избави нас,
гнева својета вале заустављајући,
не предај нас нечастивим да прогутани будемо
да не кажу — где је Христос, Бог њихов,
залудан је ко служи њему.

Многу у Христа имајући слободу,
од беда живота овог, молимо се,
и од мрежа вражјих нас избавите,
олакшавајући бреме грехова наших молитвама вам,
Симеоне богоносни и Саво свештени,
Христа молитите.

Усколебани буром страсних помисли
к пристаништу молитава ваших прибегавамо,
од потопа греховног избавите

појуштих вашу памет, оци,
вероју срца и душе радостију.

Тебе, Господи, исповедајем,
сагрешихом и безаконовахом,
свештеници же и људије
васи вакупе уклонихом се,
многа безаконија и крепци греси наши,
молитвами светих си
не масти нас грехи нашими.

ПЕСАН ТРЕТИЈА

Господ сиј васем зиждитељ,
руце твоји сатвориста и саздаста
и разве тебе нест спасајуштаго,
дело руку твојеју не презри нас,
једине ва благости неизмене
и неиследи ми ва штедротах.

Ваниз влекуштеје слави
јако сети истргше се,
ка божаставнеј висоте смеренијем
светло, преподобни, вазвисивше се,
светилници светли јависте се,
срца наша молитвами си ка Христу просвештајита.

Потамневшују мраком јереси првеје
паче слица вероју Тројице
страну људи својих просветивша
и нас убо греха чрности

појце вашегa спомена, оци,
вером од срца и душе радошћу.

Теби, Господе, исповедамо,
сагрешисмо и безаконовасмо,
свештеници и људи
сви скупа скренусмо,
многа су безакоња и крепки греси наши,
молитвама светих ти
не одмазди нам за грехе наше.

ПЕСМА ТРЕЋА

Господ будући свему саздатељ,
руке твоје створише и саздаше
и осим тебе нема спаситеља,
дело руку твојих не презри нас,
једини у благиости неизменљиви
и неистражљиви у дарежљивости.

Из славе што на доле вуче
као из мреже истргнувши се,
к божаственој висоти смерношћу
светло, преподобни, узвисивши се,
светилници светли јависте се,
срца наша молитвама вам ка Христу
просветљавајте.

Потамнелу мраком јереси најпре
од сунца јаче вером Тројице
земљу људи својих просветливши
и нас, дакле, од греха црности

ка Христу ниња молитвами си,
Симеоне и Саво,
омити поташтита се.

Људије закона и благодети
без закона суштим уподобихом се,
муже крве и ластиви бихом
и стазу јеже на ни гневу твојему,
Господи, молитвами светих си,
не погуби нас безаконми нашими.

СЕДАЛАН

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Шестокрилними и многоочитими невидиме
и васем непостижими Владико,
милосрдијем милости сподобив се нам
виден бити плтију,
саведиј немошт нашу јако ва њу облкиј се,
помилуј много ти сагрешших
појуштих те раб твојих,
благодарене Господи.

ПЕСАН ЧЕТВРТАЈА

Ва срца наша јако пријети страх твој
твојими судбама устројиши,
не гневом же твојим, длготрпељиве,
штедротама бо паче о нас и кротостију
милост своју удививиши, човекољупче.

ка Христу сада молитвама вам,
Симеоне и Саво,
да се омијемо постарајте се.

Људи закона и благодати
онима без закона уподобисмо се,
мужеви крвници и лажљивци бисмо
и ходисмо стазом што гнев твој на нас наводи,
Господе, молитвама светих ти,
не погуби нас безакоњима нашим.

СЕДАЛАН

ГЛАС ЧЕТВРТИ

За шестокрилате и многоокате силе невидљиви
и ни за ког несхватљиви Владико,
што нас милосрђем милости удостоји
да виђен будеш у телу,
знајући немоћ нашу, јер у њу се обуче,
помилуј много ти сагрешивше
рабе твоје што поју тебе,
благопомирљиви Господе.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

У срца наша да примимо страх твој
твојим судовима устроји,
јер нећеш гневом својим, дуготрпељиви,
већ дарежљивошћу према нама и кротошћу
милост своју удивити, човекољупче.

Царем цара, јединог небеснаго,
јему же царствију рачитељи бивше,
царствије земаљноје оставивше последовасте,
Христа, преподобни, молити
царствујуштаго ва нас,
грехи до конца потребити
и душе наше свободити.

Јегда на суде молитвами си
огња ђејени избавите,
душетљеније скрби свободивше,
раја ваход отврсти поташтита се
и тамо суштаго веселија наследники покажита,
Саво и Симеоне, појуштих ви.

Множаством древље безакониј
при Ноји суштих потопил јеси,
прејестаством греха
Содомити запалил јеси,
Господи, молитвами светих си
таковаго нарава нечистаго избави душе наше
и спаси ни.

ПЕСАН ПЕТАЈА

Из ношти злих дел мојих
от магли љутије грех ради унинија,
псаламски, света податељу,
Боже, Боже мој, ка тебе утарњују
и извести душу моју, мољу се,
приклони ухо твоје ка мољенију мојему.

Над царевима цару, јединоме небеском,
чијега царства љубитељи бисте,
царство земаљско оставивши последовасте,
Христа, преподобни, молитe
што царује у нама,
да грехе до краја истреби
и душе наше ослободи.

Кад будемо на суду, молитвама вам
од огња гејене избавите,
од душепропадљиве скрби ослободивши,
рај да се нама отвори постарајте се
и тамошњег весеља наследницима покажите,
Саво и Симеоне, појце вам.

Због мноштва, давно, безакоња
људе за време Ноја потопио јеси,
због противприродног греха
Содомце запалио јеси,
Господе, молитвама светих ти
од такве нарави нечисте избави душе наше
и спаси нас.

ПЕСМА ПЕТА

Из ноћи злих дела мојих
у магли љутој унинија, због греха,
псаламски, светлости податељу,
Боже, Боже мој, ка теби јутрим
и да изведеш душу моју, молим се,
приклони ухо твоје к мољењу мојем.

И висоту благородија и златопојасних оставивше,
ва пустињи жити изволили јесте,
вас бо мир преобидим јест
имже Бог желајем.

Греха одбегнути
и слзами умити се,
стењати же покајанијем
и молитвама си нас удостојите
јако избегнути будештеје болезни
јегда слза непријетна
и стењаније преобидимо.

Не нам, Господи, не нам излејеши
чашу гнева твојего,
ми бо људије твоји христоименити
аште и сажрешихом,
богу иному не послужихом,
молитвама светих си.

ПЕСАН ШЕСТАЈА

Секира јаже при корене
самрт секуштија приближи се,
древу неплодному претештија сажеженијем,
вастрепештеши, душе моја,
и ти, срце моје, потреси се,
плоди покајанија принеси вапијушти,
поштеди ме, Господи, и спаси ме.

Не поминајушта злоб имиже Бога прогневахом
о нас, преподобни, умолити јего лоташтита се

Св. Сава и Симеон Немања са сценама житија св. Саве
икона, Морача, 1645.

Св. Сава и Симеон Немања, минијатура, Матица српска,
Нови Сад, 1643.

„Штака св. Саве“, манастир
Тројице Пљеваљске, 1608.

Св. Сава молитвом усмрћује Стреза, детаљ иконе св. Саве
и Немање, Морача, 1645.

И висоту благородства и златопојасних оставивши,
у пустињи да живите изволели јесте,
јер сав свет је презира достојан
онима што за Богом жуде.

Од греха да одбегнемо
и сузама да се скрушимо,
да стењемо покајањем,
молитвама вам нас удостојите
да избегнемо будућу болезан
кад суза не буде примана
и стењање буде презрено.

Не на нас, Господе,
не на нас да излијеш чашу гнева твојега,
јер ми људи твоји христоимени
ако и сагрешисмо,
богу другоме не послужисмо,
молитвама светих твојих.

ПЕСМА ШЕСТА

Секира што је при корену
смрт секући приближи се,
дрвету неплодном претећи спаљењем,
устрепти, душо моја,
и ти, срце моје, потреси се,
плодове покајања принеси вапијући,
поштеди ме, Господе, и спаси ме.

Не помињући зла којима Бога прогневисмо
за нас, преподобни, да умолите Бога постарајте се

презрети сагрешенија и ва покајаније привести,
не хоштет бо самрти грешним животаподатељ.

Са санми небесними Владице Христу јако
предстојеште
са њими, преподобни, молитвe се
благовременно житије подати,
угодити же плоди добродетелеј,
Саво и Симеоне, појуштих вашу памет.

Твојим, Господи, убежден милосрдијем
приклоњени уши твоји ва молитву нашу сподоби,
цара нашего ва правоверији сабљуди
и скиптри јего силоју си утврди,
презре јему васа сагрешенија,
молитвами светих си.

ПЕСАН СЕДМАЈА

Божаставним си, Господи, призренијем
призри на ни, људе своје,
и ванми молбе раб својих, човекољупче,
и избави нас греха самрти душегубније
и поган находа
и васакого оскрбљенија.

Нетљену славу пријесте на небесех,
на земљи же памет вашу ублажајем,
Симеоне и Саво достојнохвалими,
ов бо мироподатељан
други же цел и благоухаје,
оба у Христа молитвами нас спасита.

да презре сагрешења и у покајање приведе,
јер неће смрти грешнику животодавац.

Са чиновима небеским Владики Христу
удостоји нас,
са њима, преподобни, молит се
благовременно живљење да пода
и да умножи плодове добродетељи,
Саво и Симеоне, у појаца вашег спомена.

Твојим, Господе, убеђен милосрђем
приклоњења ушију твојих молитви нашој
предстојећи
цара нашег у правоверју сачувај
и скиптар његов силом својом утврди,
презирући му сва сагрешења,
молитвама светих твојих.

ПЕСМА СЕДМА

Божаственим ти, Господе, погледањем
погледај на нас, људе своје,
и прими молбе слугу својих, човекољупче,
и избави нас од греха смрти душегубне
и од поганске најезде
и од сваког мучења.

Непропадљиву славу примисте на небесима,
а на земљи спомен вам блажимо,
Симеоне и Саво достојнохвални,
јер први мироподатељан
а други цео и благоухан,
обојица у Христа молитвама нас спасите.

Престоли јегда поставет се
и књиги дел отврзут се,
козлишт чести, грешних стојанија избавити,
овцам же десним светим јего причетати,
преподобни, Христу цару молите се
појуштих вашу памет.

Бог милостив и штедар,
Бог ревњив и мастеј,
многа о тебе милост,
много же и обличеније,
лица не обинујеша се,
комуждо по пути јего судиши,
молитвами светих си
не предажд нас праведному си суду.

ПЕСАН ОСМАЈА

Тело злобиво, души сапротивно,
пренечисто имеје,
васем житије блудно исходатаји,
скврними же помисли
бесом сабориште себе поставих
иже присно убити ме поучајут се,
ка тебе, Господи Спасе, прибегају,
ва руку твојеју диханије васеје твари.

Многих удивисте
јеванђелски Христу последовавше,
поштенијем же и смеренијем
обилно ва пустињи обогатисте се,

Престоли када се поставе
и књиге дела се отворе,
од удела козјег, грешничког стојања да избави
и овцама десним, светима његовим да приброји,
преподобни, Христу се цару молите
за оне што поју ваш спомен.

Бог милостив и штедар,
Бог суревњивац и осветник,
многа је у тебе милост,
много је и оптужење,
на лица се не обазиреш,
сваком према путу његовом судиш,
молитвама светих својих
не предај нас праведноме ти суду.

ПЕСМА ОСМА

Тело зловиво, души противно,
пренечисто имајући,
свима живљење блудно издејствова,
скврним, пак, помислима
бесима сабориште себе начиних,
који увек да ме убију труде се,
к теби, Господе Спасе, прибегавам,
у рукама је твојим дихање сваке твари.

Многе задивисте
јеванђелски Христу последовавши,
пошћењем, пак, и смирењем
обилно у пустињи обогатисте се,

Симеоне блажене и Саво свештене,
двојице светодушевнаја,
Тројице ниња о нас молита се.

Васа јаже на земљи оставивше,
васех цару Христу усрдно последовасте,
тем на небесех вишњаго Јерусалима
граждане вас достојно написао јест,
идежештушних вас усрдно,
аште и велико јест просимо,
ва своја потхрамија примете.

Мач блистајушт са небес упивши се крвију
и срп летешт јаже виде пророк,
гнев твој, Господи, на сажрешајуштеје
и до самрти масте необратних,
јако милостив и благоутробан
одврати от нас молитвами светих си.

ПЕСАН ДЕВЕТАЈА

Странствујушта ме заповеди преступљенијем
плти пријетијем ти, Владико,
милостивно себе пријединил јеси,
и бесамртније трапези саопштника ме пријел јеси
и вероју, Слове, насадил јеси,
поју ти бешчисалнују милост.

Множаство сажрешениј исповедајуште,
срца и усни оскврнихом,
глубину безакоњеј откривајуште

Симеоне блажени и Саво свештени,
двојице светодушевна,
Тројици сада за нас молите се.

Све што је на земљи оставивши,
свих цару Христу усрдно последовасте,
стога на небесима у вишњег Јерусалима
грађане вас достојно уписао јесте,
где штоватеље вам усрдне,
ако је и велико то што молимо,
у своје тремове примите.

Мач блистав с неба, натопљен крвљу,
и срп летећи што виде пророк,
гнев твој, Господе, на сагрешитеље
и оне што се ни пред одмаздом смрти не обраћају,
као милостив и благосрдан
одврати од нас молитвама светих својих.

ПЕСМА ДЕВЕТА

Странственика ме због преступљења заповести
примањем ти плоти, Владико,
милостиво са собом сјединио јеси,
и за бесмртне трпезе заједничара примио ме јеси
и вером, Слове, засадио јеси,
појем ти безмерну милост.

Множину сагрешења исповедајући,
срца и усне оскврнисмо,
дубину безакоња откривајући

и ваздух нечистотами помрачихом,
тебе, Господи, сих оцеститељу, вапијем:
Твоја јесми твар, помилуј ни,
великије си ради милости твојеје.

Кто не дивит се и кто не славит
твоје, Владико, длготрпеније,
презре безаконија и преступаје неправди,
преминујеши нечастије
и васе грехи наше обраштаје милујеши
и не гнева наводиши,
кто изглагољет штедроти твоје.

Кто Бог јако ти, Бог наш,
јегоже небеса са анђели ужасајут се
и земља са чловеки тресет се,
бездни смуштајут се
и ад испроменштет се,
васа твар са страхом измењајет се,
кто изглагољет сили твоје.

и ваздух нечистотама помрачисмо,
теби, Господе, овога очиститељу, вапимо:
Твоја смо твар, помилуј нас,
због велике милости твоје.

Ко да се не диви и ко да не слави
твоје, Владико, дуготрпљење,
презирући безакоња и преступајући неправде,
прелазиш преко нечашћа
и све грехе наше обраћајући милујеш
и гнев не наводиш,
ко да искаже доброте твоје.

Ко је Бог као ти, Бог наш,
од кога небеса с анђелима ужасавају се
и земља с људима тресе се,
бездан узнемирава се
и ад испремеће се,
сва твар са страхом мења се,
ко да искаже силе твоје.

.

ТЕОДОСИЈЕ ХИЛАНДАРАЦ

**ЗАЈЕДНИЧКИ КАНОН СВЕТОМЕ
СИМЕОНУ И СВЕТОМЕ САВИ
НА ОСАМ ГЛАСОВА**

КАНОНИ ОПШТИ НА ОСАМ ГЛАСОВ, ПРЕПОДОБ-
НИМ И БОГОНОСНИМ ОЦЕМ НАШИМ, СИМЕОНУ
НОВОМУ МИРОТОЧЦУ И СВЕТИТЕЉУ САВЕ ЧУ-
ДОТВОРЦУ, УЧИТЕЉЕМ СРПСКИМ. ПОХВАЛА ПРЕ-
ПОДОБНОМУ СИМЕОНУ И БЛАГОДАРНАЈА ПЕСАН
СВЕТИТЕЉУ САВЕ, ТВОРЕНИЈЕ ТЕОДОСИЈА ИНО-
КА И ПРЕЗВИТЕРА МОНАСТИРА НАРИЦАЈЕМАГО
ХИЛАНДАРА

КАНОН ОПШТИ ПРЕПОДОБНОМУ СИМЕОНУ
И СВЕТИТЕЉУ САВЕ

ГЛАС ПРВИ

ПЕСАН ПРВАЈА

Преукрашени божаставноју благодетију,
Симеон преподобијем
и Сава свештеноначелствијем,
васех сазивајут ка добродетељи верних
начинајуште дејанми и васходеште виденми,
са лики и похвалами
појуште јединому Богу нашему,
славно бо прослави се.

Преукрашен смиреномудријем,
иночаствујуштих множества, богоносе Симеоне
преподобне,
сабрал јеси ка веселију духовному,

КАНОНИ ЗАЈЕДНИЧКИ НА ОСАМ ГЛАСОВА, ПРЕПОДОВНИМ И БОГОНОСНИМ ОЦИМА НАШИМ, СИМЕОНУ НОВОМЕ МИРОТОЧЦУ И СВЕТИТЕЉУ САВИ ЧУДОТВОРЦУ, УЧИТЕЉИМА СРПСКИМ. ПОХВАЛА ПРЕПОДОБНОМ СИМЕОНУ И БЛАГОДАРНА ПЕСМА СВЕТИТЕЉУ САВИ, ТВОРЕНИЈЕ ТЕОДОСИЈА ИНОКА И ПРЕЗВИТЕРА МАНАСТИРА ЗВАНОГА ХИЛАНДАР

КАНОН ЗАЈЕДНИЧКИ ПРЕПОДОБНОМ СИМЕОНУ
И СВЕТИТЕЉУ САВИ

ГЛАС ПРВИ

ПЕСМА ПРВА

Преукрашени божаственом благодаћу,
Симеон преподобношћу
и Сава првосвештенством,
све верне уче добродетељи
почињући делима и усходећи виђењима,
са зборовима и похвалама
појући јединоме Богу нашему,
јер се славно прослави.

Преукрашен смиреноумљем,
инока мноштво, богоносни Симеоне преподобни,
сабрао јеси на весеље духовно,

показује тем пут добродетељеј
ва трудех и подвизех,
тебе прослављшему појуште Богу нашему,
славно бо прослави се.

Преукрашен свештенства одеждеју
васу светлу и боголепну, Саво,
црков твоју показал јеси
испљену савакупљенми верних,
утврђену ученми твојими,
са вероју и песанми духовними
појуште јединому Богу нашему,
славно бо прослави се.

Преукрашена божаставноју славоју
и јако царица, Дево, предстојешти
одеснују цара и Бога,
не престај молешти
сахранити невредимо стадо сина твојего
јеже сабра Симеон и Сава
о имени твојем, Богородице.

ПЕСАН ТРЕТИЈА

Садетељ и садржителъ васачаских
недвижимо и неразоримо подаде утврђеније
цркви својей Христос,
Симеона преподобнаго и Саву светитеља,
иже једин свет
и прослављајеј светих својих.

показујући овим пут добродетели
у труду и подвизима,
прославитељу твоме појући Богу нашему,
јер се славно прослави.

Преукрашен свештенства одеждом
сву светлу и боголепу, Саво,
цркву своју показао јеси
препуну сакупљених верника,
утврђену учењем твојим,
са вером и песмама духовним
појући јединоме Богу нашему,
јер се славно прослави.

Преукрашена божаственом славом
и као царица, Дево, предстојећи
са десне стране цара и Бога,
не престај молити се
да се сачува неповредно стадо сина твога
које сабраше Симеон и Сава
у име твоје, Богородице.

ПЕСМА ТРЕЋА

Саздатељ и садржитељ света
неподвижно и неразориво даде утврђење
цркви својој Христос,
Симеона преподобног и Саву светитеља,
једини свети,
прославитељ светих својих.

Садетељу и творцу васачаских
престолу предстоје Бога,
оче Симеоне,
моли утврдити се нам
недвижимим прилоги вражијими,
да ва тишине славим јединого светого
и ва светих почивајуштаго.

Садетеља и промисалника васех
не престај моље о стаде твојем,
сахранити сије от нападениј сапротивних
и от вреда јересеј
и утврдити је, Саво,
ва православних преданијах твојих.

ПЕСАН ЧЕТВРТАЈА

Глаголанми светими, ученми вашими,
васех научили јесте поклањати се Богу творцу
васех
и ваплштеному иже от Деви Слову Очу
и исповедати Духа светого са веселијем
силоју и божаством сим неразлучна.

Глаголом Спасовим повинује се,
васа јаже на земљи расточив,
сакровиште ва свете пребивајуштем
себе сабрал јеси,
и вазем крст са веселијем
тому последовал јеси, вапије:
Силе твојеј слава, човекољупче.

Саздатеља и творца свега
престолу предстојећи Бога,
оче Симеоне,
моли да утврђени будемо
неподвижни нападима вражјим,
да у тишини славимо јединога светог,
који у светима почива.

Саздатеља и промислитеља свију
не престај молити за стадо своје,
да сачува ово од напада противничких
и од губе јереси
и да га утврди, Саво,
у православним предањима твојим.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Речима светим, учењем вашим,
све научили јесте клањати се Богу творцу свих
и оваплоћеном од Деве Слову Очевом
и исповедати Духа светог с весељем
силом и божаштвом од прве двојице неразлучна.

Речима Спасовим повинујући се,
све што ти беше на земљи расточив,
ризницу у светлости вечној
себи сабрао јеси,
и узев крст с весељем
за њим пошао јеси, вапијући:
Сили твојој слава, човекољупче.

Глаголи твоји пророчести изидоше
ва васу земљу ва срца верних
и ва конци васељени ва исправљеније житија
и ва Тројице слнце праведнем
полагајут сељеније вери својеје,
от начетка бо небес и до конач земних
васа испли слави јеје
и васак верних просвештајет се државоју јеје.

ПЕСАН ПЕТАЈА

Божаставнују и неувѣдајуштују
доброту добродетељеј ваших
ваздајанијем свидетељствујут:
приснотекуште преподобнаго мира излијаније
и целост цвѣтушта неразрушена телесе
от божаставније благодети васијавшаго
суштим ва таме и сени
јако же слнце првосветитеља.

Божаставнују и пребивајуштују доброту
царствија Христова, Симеоне, саматраје,
приснотекушти источник слзни
испуштаје не престал јеси,
от божаставнаго же посештенија васељши се ва те
благодет Духа утешитеља
суштим ва таме наведенија показа те слнце.

Божаставнују и неразделимују државу светеј
Тројици
људем твојим поведаје,
уверил јеси поклањати се

Речи твоје пророчке разиђоше се
по целој земљи у срца верних
и до краја васељене на исправљење живљења
и у Тројици сунцу праведном
полажу веру своју,
јер од почетка неба и до краја земље
све пуно је славе њене
и сваки се верник просветљава силом њеном.

ПЕСМА ПЕТА

Божаствену и неувелу
лепоту добродетељи ваших
наградом сведоче:
непресушно мира точење преподобнога
и цветна целост нераспадна тела
онима што се у тами и сенци налазе
божаственом благодаћу
као сунце засјалог првосветитеља.

Божаствену и вечну лепоту
царства Христовог, Симеоне, гледајући,
приснотекући источник суза
изливати ниси престао,
божаственом посетом усељена у тебе
благодат Духа утешитеља
онима у тами несазнања показа те сунце.

Божаствену и неразделиву моћ свете Тројице
људима својим проповедајући,
убедио јеси клањати се

Морских гљинородних змијев
 многообразних јересеј глави сакрушили јесте,
 гнездештих се ва водах
 ва срцах их благочастија ненавикших,
 и тех брашно сих васхитивше
 вазгрмевшему над водама многими
 оброки Богови принесли јесте.

Мора житејскога глбинују
 потопљајуштага прелести
 ванутар ва срце ваображенијем
 тридневнаго Владики погребенија,
 оче Симеоне, изашад јави се неврежден
 и спасен непретакновено ва пустињи
 пожрл се јеси са гласом хваљенија Господеви.

324

ипостасном и савечном Слову беспочетног Оца
и од Оца исходећему Духу светоме,
све просветљавајућем трисијаноме сунцу.

ПЕСМА ШЕСТА

Морских дубинородних змија
многоликих јереси главе разбили јесте,
што гнезде се у водама
у срцима њиховим на благочашће ненавиклих,
и плен тих змија ове отевши
Богу што грми над водом великом
жртву принели јесте.

Из мора прелести живота
што у поноре своје одвлачи,
у дубини срца, оче Симеоне,
представом тридневног погребѣња Владике
изишао си неповређен,
и спасен без спотицања у пустињи
жртвовао се јеси са песмом хвале Господу.

Море до дна наводњено учењем православним,
оче Саво, јавио се јеси,
и овим напојене спасене показао јеси овце
што за тобом иду,
моли међу њима и ми да будемо неповредни
у смирењу благочасно служећи Господу.

Бестуднаго нападенија же и јарости
безбожних и зловерних језик,
божаставними молбама вашими нас избављајуште,
јарост убо укротите,
насилаваније же победите,
богодахновенаја светих
преподобнаја и свештенаја двојице,
и веселим гласом сподобите васпевати
посреде храма вашего:
Препрослављени отац наших Боже,
благословен јеси.

Бестудному злохитарству бесовскому
и огњу распаљајушту страстеј плти нашеј
божаставним покровом молитава твојих
укрепи нас, оче Симеоне, противити се,
тричасноје души очистивше
срдчним просвештеним чувством васпевати:
Препрослављени отац наших Боже,
благословен јеси.

Бестудноју грдињеју на стадо твоје подвигшему се,
благоговенијем противљаје се,
чудодејствијем јарост укротил јеси,
самаго же уверил јеси
богодахновеним, Саво, језиком вештаје
Тројицу православне почитати
ва Оце и Сине и Дусе светем
неразделна Бога отац наших.

Од бестидног напада и јарости
безбожних и зловерних народа,
божаственим молбама вашим нас избављајући,
јарост дакле, укротите,
и насиље победите,
богонадахнута светих
преподобна и свештена двојице,
и удостојте веселим гласом да певамо
посред храма вашег:
Препрослављени отаца наших Боже,
благословен јеси.

Бестидном лукавству бесовском
и огњу што распаљује страсти плоти наше
божаственим покровом молитава својих
укрепи нас, оче Симеоне, да се противимо,
тродела душе очистивши
срца просветљеним чувством да певамо:
Препрослављени отаца наших Боже,
благословен јеси.

Бестидном гордошћу на стадо твоје подигнута,
побожношћу противећи се,
чудотворством јарост укротио јеси,
а њега самог уверио јеси
богонадахнутим, Савом, језиком проповедајући
Тројице православно поштовање
у Оцу и Сину и Духу светом
нераздељивог Бога отаца наших.

Пламен страстеј наших погасите слзами умиљенија
сподобите,
злочастивије же и грешније, палеште огња
вечнујуштаго
молите, свети, избавити се нам,
животнога же источника ва обитељех ваших
наслаждати се васпевајуштим:
Садетеља јединаго појем, избављени,
и превазносим ва васе веки.

Пламенем ражег се љубаве божаставније
јаросна движенија, преподобне Симеоне,
до конца умртвил јеси ваздиханми умиљенија,
анђелоподобан вас показа се на земљи,
по тљенији бо самртњем
источник живи мироточешт благовоно јави се,
вазвеселаје чеда твоја
појушта тебе прослављшаго Господа.

Пламен љубаве родитељскије
дрзновене, Саво, попрал јеси,
мира и миродржитеља усрдно избежав,
ражизанија же јуноснаја постом уведив
процвал јеси јако дрво при исходишних духовних,
напајајемо водами ваздржанија
и ва време плод подаваје
веселешт срца васпевајушних:
Господа појте и превазносите ва васе веки.

Пламен страсти наших да сузама угасимо
удостојте,
од злочастивих и грешних што запаљују огањ
вечни
молите, свети, да се избавимо,
на источнику живота у обитељима вашим
да се наслађујемо певајући:
Саздатеља јединога појмо, избављени,
и преуносимо на све векове.

Пламеном разгоревши се љубави божаствене
јаросна раздраживања, преподобни Симеоне,
до краја умртвио јеси уздисајима скрушености,
анђелоликим на земљи сав се показао јеси,
а по разложењу смртном
источником се живим јавио јеси
што миро благоухано точи,
веселећи чеда твоја
што поју прославитеља твога Господа.

Пламен љубави родитељске
одважно, Саво, угасио јеси,
од света и светодршца усрдно побегавши,
распаљивања младости постом пригушив
процветао си као дрво крај извора духовних,
што се водама уздржања напаја
и на време доноси плод
који весели срца оних што певају:
Господа појте и преуносите на све векове.

Победисте јестаставна својства
непорочним светим житијем вашим,
ва плти бо живуште
мирови умртвисте се,
и умрше живота вечнујуштаго знаменија нам
јављајете:

по самрти чудејствија,
по погребенији же мира источники,
и спасајете присно, Симеоне и Саво,
иже вас почитајуштих.

Премењајут се јестаства устави ва тебе,
оче богоносе,
дрзајет бо учити ва смиренији јуност
и злобоју младенствујет
ва висоте богоразумија старост,
по плти бо отац седине мудроснеј
духом кротости сину ученик бил јеси,
и молитвами твојими спасајеши, Симеоне,
почитајуштих те.

Претворише се вештам својства тобоју,
Саво свештеноначелниче,
слава бо небреже се, и смиреније важдеде се,
за смиреније на престоле висоце учителъ
и по самрти страстем целитељ,
спасајеши нас и ка Богу молитвами твојими
присно васхваљајуштих те.

Победисте природна својства
непорочним и светим живљењем вашим,
јер у плоти живећи
за свет сте мртви постали,
и умрли живота нам вечног знамења јављате:
по смрти чудотворства,
по погребу мира источнике,
и спасавате увек, Симеоне и Саво,
штоватеље ваше.

Мењају се закони природе у теби,
оче богоносни,
јер се у смирењу младост одважила
да у висинама богосазнања поучава старост
што безлобна би као дете,
јер отац по плоти и седини мудрости
у духу кротости сину ученик био јеси,
и молитвама својим спасаваш, Симеоне,
штоватеље твоје.

Променише се својства ствари у теби,
Саво првосвештениче,
славу си презрео, смирење заволео,
за смирење на престолу високом учитељ
и по смрти од страсти исцелитељ,
спасаваш нас и к Богу молитвама својим
свагдашње хвалитеље своје.

КАНОН ОПШТИ ПРЕПОДОБНОМУ СИМЕОНУ И СВЕТИ-
ТЕЉУ САВЕ ЈЕМУЖЕ КРАЈЕГРАНЕСИЈЕ СИЦЕВО:
ГОСПОДИ, ПРОСВЕШТАЈЕ СЛЕПЦИ, ТИ МЕ ПРОСВЕТИ

ГЛАС ВАТОРИ

ПЕСАН ПРВАЈА

Гредите, верни, духовне веселеште се,
васхвалим добрије заступники наше
разагнавшије мрак преласни
и просвештше си људи,
јаже пријеше от руки Христа Бога,
јако спаситељи.

Умнаго светилника Симеона незаблудна вожда
имуште
последујим вапијушту:
Придите чеда, послушајте мене,
страхом Господњим и љубовију садржеште се,
примете остављеније сагрешениј ихже садејасте.

КАНОН ЗАЈЕДНИЧКИ ПРЕПОДОВНОМ СИМЕОНУ
И СВЕТИТЕЉУ САВИ КОМЕ ЈЕ КРАЈЕГРАНЕСИЈЕ
ОВАКО: ГОСПОДЕ, ПРОСВЕТИТЕЉУ СЛЕПИХ,
ТИ МЕ ПРОСВЕТИ

ГЛАС ДРУГИ

ПЕСМА ПРВА

Ходите, верни, духовно веселећи се,
усхвалимо добре заступнике наше
што разагнаше мрак прелести
и просветлише људе своје,
које примише из руке Христа Бога,
као спаситељи.

За духовним светилником пођимо, Симеоном,
поуздана водича имајући га што вапијаше:
Приђите, чеда, послушајте мене,
страхом Господњим и љубављу прожети,
да примите опроштај сагрешења која учинисте.

Саву, великаго архијереја,
не најемника на истинаго пастира
положшаго душу о овцах
и тех ради многије скрби претрпевша,
васпевајуште молим, глагољуште:
И нас ва ограде твојеј невремени сабљуди
и спасени представи пастиреначелнику Христу.

ПЕСАН ТРЕТИЈА

Утвржденије црковноје и забрало верним,
Саву архијереја,
образ смиренија иночаствујуштим
преподобнаго Симеона,
гласи песнеј духовних венчајим
јакко финикси псаламски процавтшије
ва дворех благодети оца небескаго.

Добљаго ва бранех чувставних
и крепљша ва смиренији, Симеона јављша се,
невидимих враг грдињу
крсноју силоју побеждшаго,
молеште припадајем, глагољуште:
Стадо твоје, оче,
нератујемо и ва јединстве сабљуди.

Иже нас ради Христа смирившаго се
усрдно крст вазам, Саво, последовал јеси,
оставив миру погребати своје мртваци,
темже великије слави того
и благодети сподоби те,
светитеља посилајет својеплеменим људем,
царствије Божије вазвештајушта.

Саву, великог архијереја,
не најамника већ истинског пастира
што душу положи за овце
и због њих многе скрби претрпе,
појући да молимо, говорећи:
И нас у огради својој неповредне сачувај
и спасене приведи пастиреначелнику Христу.

ПЕСМА ТРЕЋА

Утврђење цркве и бедем верника
Саву архијереја,
узор смирења иноцима
преподобног Симеона,
гласом песама духовних венчајмо
што као финикс псаламски процветаше
у дворима благодати оца небеског.

Храброг у биткама видљивим
и силног у смирењу, Симеона,
што невидљивих врагова гордост
крстном силом победи,
молимо, припадајући, речима:
Стадо своје, оче,
у миру и јединству сачувај.

За Христом који се нас ради понизи
усрдно крст узев, Саво, пошао јеси,
препустив свету да погребе своје мртваце,
и стога велике славе твоје
и благодати љдостоји тебе,
па светитеља шаље својеплеменим људима,
царства Божијег објавитеља.

Радуж се, корене благочастиви, Симеоне,
израстиви ветав доброцавтушту, Саву архијереја,
нашиштајушта плодом учениј православних
срца вернаго стада вашего
и савршајушта вазраст духовнаго обновљенија.

Умири ва јединстве духовнаго савакупљенија
наша растојанија, Симеоне, оче богоносе,
јак са дрзновенијем предстоје миротворцу Христу
иже и вожда нам тебе давшему
самотрительне васа дејствујушта
на спасеније наше и обновљеније.

Свештеноначелников удобреније,
вере утвржденије,
добри пастиру и вожду,
Саво, оче наш,
не остави вастати на ни влком
стада нештедештим,
ниже ва нас обрести се
стрпатнаја творештих или глагољуштих,
да ва тишине славим Господа,
спасшаго нас и обновљшаго.

Вазивајем тебе ва ношти и ва дни
некључими раби твоји, Бога рождшаја,
сабљуди от прилог вражијих, Владичице,
обитель јуже Сава и Симеон
саставише, твоји служители, и на тебе преложише,
васех спасительницу и обновљеније.

Радуј се, корене благочастиви, Симеоне,
што пусти грану доброцветну, Саву архијереја,
који плодом учења православног
наслађује срце вернога стада вашег
и подстиче узраст духовног обновљења.

Умири у јединству духовне слоге
нашу неслогу, Симеоне, оче богоносни,
са слободом предстојећи миротворцу Христу,
који нам тебе и даде вођу
што богостројно све чини
на спасење наше и обновљење.

Првосвештеника украшење,
вере утврђење,
добри пастиру и вођо,
Саво, оче наш,
немој пустити да на нас навале вуци
што стада не штеде,
ни да се у нас нађу неки
што дрскости творе или говоре,
да у тишини славимо Господа,
спаситеља нашег и обновитеља.

Вичемо к теби ноћу и дању
недолични раби твоји, Богородице,
сачувај од напада вражјих, Владичице,
обитељ коју Сава и Симеон
служитељи твоји саставише и посветише теби,
спаситељки свих и обновитељки.

Јако добродетељеј сакровишта
и образ богоугоднаго житија
Симеона и Саву достојдно похвалим,
просветише бо ва таме лежештих
и спасоше заблуждших,
и ка њим притекајуште
страстеј наших облекченије пријемљем.

Штедротам пучину Симеона
и исушајушту реки прегрешениј
и смиренија глбину вазводештују на висоту
небеснују

ва себе стежавша —
достојно ублажајем,
сима бо крилома ваперив се Духом светим
вазлетев почил јеси у Христа,
просе нам прегрешениј избављенија.

Аарону подобнаго, Саву светитеља васхвалим,
уста бившаго безмлвијем ваходештему ва виденије
богоразумија

кроткому оцу својему,
и људскаја стрмљенија носивша и расудившаго,
не телца же подобје
на живаго Бога образ тем показавшаго.

ПЕСАН ШЕСТАЈА

Светилника великаго иночаствујуштих, Симеона
васпојим,
ва глбину смиренија собоју пут тем показавшаго,

ПЕСМА ПЕТА

Као добродетељи ризнице
и узор богоугодног живљења
Симеона и Саву достојно похвалимо,
јер просветлише оне што у тами леже
и спасоше заблуделе,
и ми, ка њима притичући,
од страсти наших олакшање примамо.

Милосрђа пучину, Симеона,
у којој се исушују реке прегрешења
и дубину смирења што узводи на висину небеску
у себи што стече —
достојно блажимо,
јер овим крилима окрилаћен у Духу светом
узлетев починуо јеси у Христу,
молећи за нас од прегрешења избављење.

Арону подобна, Саву светитеља усхвалимо,
што уста постаде кроткоме оцу својему
који безмолвијем уђе у виђење богосазнања,
што је немире људи носио и судио
и не кип телета
но животога Бога лик људима показао.

ПЕСМА ШЕСТА

Светилника великог инокâ, Симеона успојмо,
што пут у дубину смирења собом овима показа,

Саву ублажим архијереја
иже ва бездне греховнеј суштије људи
от бури душетљеније ка Богу вазведшаго.

Љубаве божаставније бездноју садржим, Симеоне,
неизреченими Христови благодети обогатив се
дарованми,
и нас от пучини вражди душегубитељније,
ва љубов Божију сајединив о Христе,
вазведи молитвами.

Јако светитеља приносешта Богови жртви
бескрвније
молим, Саво, раби твоји:
Устави брани наше чувставније и страстеј
вастанија
и спасени от глбини душевредније
ка Господу вазведи ни молитвами твојими.

ПЕСАН СЕДМАЈА

Царствије настојештеје сапротивно будуштем
ваменивше,
висок пламен ревности божаставније ва срце
васпријемше,
сије остављше и крст ваземше,
Господеви последовасте,
Христос же јако благопослушним того учеником
простре вам дарованија духовнаја,
сиј благословен и препрослављен Бог отац наших.

Саву блажимо архијереја
који из бездана греха
из буре душепогубне људе ка Богу узведе.

Љубави божаствене безданом прожет, Симеоне,
неизрецивим даровима Христове благодати
обогаћив се,
и нас из пучине вражде душепогубне,
у љубави Божјој сјединивши у Христу,
узведи молитвама.

Као светитеља што приноси Богу жртве бескрвне
молимо те, Саво, раби твоји:
Заустави борбе наше чувствене и страсти побуне,
и спасене из понора душепогубног
Господу узведи нас молитвама својим.

ПЕСМА СЕДМА

Царство земаљско за противно будућем држећи,
високи пламен ревности божаствене у срце
примивши
и ово оставивши и крст узевши,
за Господом пођосте,
а Христос као послушним својим ученицима
пружи вам даре духовне,
он, благословен и препрослављен Бог отаца наших.

Jeже по образу непорочне, Симеоне, сабљул јеси,
благ муж ва мире, расточаје и даје,
убогим показа се,
и правда твоја ва веки пребивајушти
свидетельствова се,
вазам же крст и Христу последовав,
ва подвизе дејствује
ва савршеноје достигал јеси.

Тврдостију благочастиваго разума
лучшеје паче хуждшаго избрав,
љубов родитељскују, Саво, остављ,
Христу последовал јеси,
темже те и божаставним јего тајнам стројитеља
роду же и родитељем јако апостола
на престоле светитеља,
сина их судију и учитеља
тем показујет.

Имуште дрзновеније ка Богу
јако истини того угодници,
сапротивних нашаствија
и междусобније брани нас избавити
и пламен душевредних страстеј наших
росоју духовноју угасити,
того умолите.

ПЕСАН ОСМАЈА

Јединомисленаја двојице,
неразделњеј Тројице предстојеште
проштеније нашим сагрешенијам

Боголикост непорочно, Симеоне, сачувао јеси,
добар човек у свету, растачући и дајући,
убогима показа се,
и правда твоја што на веки пребива посведочи се,
узевши крст и за Христом пошав,
вршећи подвиге
савршенство достигао јеси.

Чврстином благочастивога разума
боље уместо горег избравши,
љубав родитељску, Саво, оставивши
за Христом пошао јеси,
стога те и божаствених му тајни пристава
а роду и родитељима као апостола
на престолу светитеља,
сина њихова судију и учитеља
овима показује.

Имајући слободу у Бога
као истински његови угодници,
од најезде непријатељске
и од међусобног рата да нас избави
и пламен душегубних страсти наших
росом духовном да угаси,
њега умолите.

ПЕСМА ОСМА

Једномислена двојице,
нераздељивој Тројици предстојећи
проштење нашим сагрешењима

и страсним дејствам умрштављеније испросите
да злови убо одвргше се
добродетељи же васпријемше, појем:
Благословите васа дела Господња Господа.

Плодовитаја маслина, Симеоне,
вери правостију показа се,
милостив бив, ништих уштедрил јеси,
и ва време благочедије Господеви принес,
мира отрече се, страсти же умртвив,
дом благодети бив,
и от часних моштеј миро благовонија источаје
веселиши души наше.

Расал богосажденаја, тазоименитне нарече се,
цвет бо јуности, Саво, Богови осветив
вазашал јеси ва духовни возраст
добродетељеј дејанми,
трније же злови искоренив
лозу вери насадил јеси,
и реками твојих учениј напајајема
дом раја богоразумија простр се.

ПЕСАН ДЕВЕТАЈА

Служитељи ваше савише назирајуште,
избавите невидимих враг
и лукавих человек озлобљенија,
служитељу тајнам Христовим, Саво светитељу,
иноком удобреније, Симеоне богоносе,
да от бед избављше се
љубовију вас вазвеличим.

и страсних дејстава умртвљење измолите
да зла одрекнувши се
и добродетељ примивши, појемо:
Благословите сва дела Господња Господа.

Плодна маслина, Симеоне,
вере правошћу показа се,
милостив, ниште милосрђем обасуо јеси,
и у време своје добар пород Господу принесе,
од света се одрече и страсти умртви,
дом благодати постав,
и из часних моштију миро благовоно точећи
веселиш душе наше.

Изданак богосађени, тако си назван,
цвет младости, Саво, Богу посветивши
достигао јеси духовни узраст
добродетељи вршењем,
трње зла искоренивши
лозу вере засадио јеси,
и рекама учења твога напајан
рај богосазнања се распростре.

ПЕСМА ДЕВЕТА

Служитеље ваше озго гледајући,
избавите од невидљивих врагова
и од рђавих људи озлобљења,
служитељу тајни Христових, Саво светитељу,
инока украшење, Симеоне богоносни,
да од беда избавивши се
љубављу вас узвеличамо.

Вере утвржденије,
црквама саједињеније,
царем победу на сапротивније
и смиреније подати молити се
богохранимому стаду вашему
о њем же трудисте се,
вас бо ва бедах скороје избављеније имами
и топлије молитаवники ка Христу,
јегоже величајем.

Јарости и прештенија љутаго
и ва аде мученија
рабом твојим тебе представатеља имуштим
и ходатаја ка Богу, Симеоне, оче наш,
моли избавити се
и жизни сподобити се ва обитељех праведних,
идеже и сам веселиши се о Христе,
јегоже величајем.

Таланат јегоже от Бога пријем
усугубил јеси,
длг же приобретеније Владице
дрзновенијем, глагоље, принесал јеси:
„Се аз и људије твоји
ихже варучил ми јеси“,
темже и небеснаго гласа сподоби се,
ваводешта благије и верније раби ва радост
вечнују,
јејеже и нам, оче Саво, моли сподобити се.

Вери утврђење,
црквама јединство,
царевима победа над противницима
и смирење да буде дато
богочуваном стаду вашем,
за које се потрудисте,
јер вас у невољама брзо избављење имамо
и топле молитванике Христу,
кога величамо.

Од јарости и претње љуте
и од мучења у аду
раби твоји тебе представатеља имајући
посредника у Бога, Симеоне, оче наш,
моли да се избаве
и живота удостоје у обитељима праведних,
тамо где се и сам веселиш у Христу,
кога величамо.

Талант што од Бога прими
удвостручио јеси,
и дуг, све што си стекао
Господу са слободом принео јеси, говорећи:
„Ево мене и људи твојих
које уручио ми јеси“,
стога и небескога гласа удостоји се,
што уводи добре и верне рабе у радост вечну,
које и ми, оче Саво, моли да се удостојимо.

КАНОН ТЕМА ЖЕ, ЈЕГОЖЕ ЗАЧЕЛА СИЦЕ ГЛАШАЈУТ:
ДА ПОЈУ РАЗУМНО И ЉУБОВИЈУ ТВОЈЕ УГОДНИКИ

ГЛАС ТРЕТИ

ПЕСАН ПРВАЈА

Дивније ва светих имуштије дрзновеније
тебе, Боже,
грехи исушајушту
и страсти потребљајушту
и раби твоје спасајушту
приводим ва молитву,
Саву и Симеона,
ихже молбами просвети души наше
славити избавитеља нашего Бога.

Аврааму подобне, оче Симеоне,
Богу призивајушту
усрдно последовал јеси
земљу отачаства оставив,
и многочудан ва добродетељех јављ се,

КАНОН ИСТИМ СВЕЦИМА, ЧИЛИ ПОЧЕЦИ ОВАКО
ГЛАСЕ: ДА ПОЈЕМ РАЗУМОМ И ЛЈУБАВЉУ
ТВОЈЕ УТОДНИКЕ

ГЛАС ТРЕЋИ

ПЕСМА ПРВА

Дивне међу светима што имају слободу
теби, Боже,
грехова уништитеље
и страсти истребитеље
и раба твојих спаситеље
приводимо на молитву,
Саву и Симеона,
чијим молбама просветли душе наше
да слаavimo избавитеља нашег Бога.

Аврааму подобно, оче Симеоне,
када те Бог позва
усрдно за њим пошао јеси
земљу отачаства оставив,
и предиван у добродетелима јавио си се

вишњи Јерусалим ва наследије обетованија
пријем,
ва њемже моли и нам васелити се,
тебе предстатеља имуштих.

Приношеније часно и непорочно, Саво,
Богу принесе се,
и труди твоје ва воњу благоуханија пријем,
свештеника постављајет
приносешта жртви бескрвније
и ходатајствујушта људем спасеније,
јегоже и нас сподоби
благопријатними твојими молитвами.

ПЕСАН ТРЕТИЈА

Јуноша крепак на враги мисалније показа се
не вазљубив мира и суштих долу влекуштих ва
мире,

оче Симеоне, познал јеси исконаго
и оба победисте лукаваго,
паче бо васех суштих предизабрасте љубов
Христову
и того исповедасте истинаго сина Божија.

Разума божаставнаго исплн сиј, Симеоне,
смиренијем незлобију нас ради смирившаго се
последује,

висешта се ва грдињи
и многоказананаго злобоју смирил јеси,
јегоже злохитарства стаду твојему
Христа умоли
сахранити се невредиму.

и вишњи Јерусалим у наслеђе обећано примио јеси,
моли да се и ми у њега уселимо,
тебе представља имајући.

Принос частан и непорочан, Саво,
Богу се принео јеси,
и труд твој као мирис благоухани примив,
свештеника те поставља
што приноси жртве бескрвне
и посредуј за људе спасење,
којега и нас удостој
благопријатним твојим молитвама.

ПЕСМА ТРЕЋА

Младић крепак пред непријатељима духовним
показа се,
не волећи свет ни што у свету на доле вуче,
оче Симеоне, познао јеси искомскога
и обојица победисте лукавога,
јер изнад свега што постоји одабрасте љубав
Христову
и њега исповедисте истинитог сина Божјег.

Сазнања божаственог пун, Симеоне,
смирењем безлобљу нас ради смиренога следио
јеси,

а у гордости узнета
и у злу препредена ђавола смирио јеси,
Христа умоли
да стадо твоје од сплетки ђавола
сачувано буде неповредно.

Анђел житијем, Саво, бил јеси,
пророчаски Духа светаго благодет пријем,
апостолски суштих ва мире научил јеси,
мучеником же сапричате се православија
исповеданије,
и са ликостојанми васех веселиши се на небесех
ва радости предстоје Богу васедржитељу.

ПЕСАН ЧЕТВРТАЈА

Углије раждженоје огњем грехочиститељним,
млнји просвештајуштије суштије ва таме
неразумија,
преподобнаја двојице и свештенаја,
попалите трније злоби нашеје
и мрак страстеј раждените,
вас бо поборники крепкије имами
јасо гром враги устрашајуштије.

Милостињи пучину ва тихости подаваје,
ревност разгарајему, мира одсецајуштују
и ва љубов Божију привезујуштују
ва себе савакупив, Симеоне,
ва обојих Богови благоугодил јеси,
јегоже и нам милостива сатвори
твојими молитвами.

Неситноју љубовију, Саво, Христу последује,
от јуности устрмив се ва пустињу јасоже Претеча,
ва њејже множаство сабрав спасајемих
тому привел јеси,
и паки пришад

Аиђео живљењем, Саво, био јеси,
пророчки благодат Духа светог примивши,
апостолски људе у свету научио јеси,
у мученике се љврсти православља исповедањем,
и са зборовима свију њих веселиш се на небесима
у радости предстојећи Богу сведржитељу.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Жеравице распаљена огњем грехочиститељним,
муње што просветљавају душе у тами несазнања,
преподобна двојице и свештена,
попалите трње злоће наше
и мрак страсти растерајте,
јер вас имамо поборнике крепке
што непријатеље као гром застрашују.

Милостиње пучину у тихости дајући,
ревност распламтелу што свет одсеца
и уз љубав Божију привезује
у себи спојивши, Симеоне,
у обојему Богу угоднио јеси,
којег и нама милостива сатвори
твојим молитвама.

Ненаситом љубављу, Саво, за Христом ходећи,
од младости устремив се у пустињу као Претеча
и у њој мноштво сабрав спасаваних
Христу привео јеси,
и опет дошав

покајаније и царствије Божије проповеда,
крштенијем људи просвештаје,
приопштеваје их аганца Божија
грехи мира очиштајуштаго.

ПЕСАН ПЕТАЈА

Имуште дрзновеније ка Богу,
јако присни того угодници,
чеда ваша от навета лукаваго сахраните
покровом молитавним заштиштајуште,
ка вам бо припадајем,
чедољубивому вашему благосрдију надејуште се
и молитвами вашими уповајем помошт пријети.

Љубовију шуштих те
љутих избавити се, Симеоне,
лукавствија уклонити се
љубовију же ва себе садржати се,
лучами благодети просвештати се,
љубави Божијеј сајединити се
и царствија Христова
твојими молитвами сподоби.

Утро светлоје васијал јеси, Саво,
суштим ва таме неразумија,
утрењевати ка Богу ва гласех радованија и
исповеданија
сподоби нас иже љубовију песанми духовними
васхваљајуштих те ва цркви твојеј,
јуже о Бозе саставил јеси,
и сију молбами твојими сахрањајеш невредиму.

покајање и царство Божје проповедао јеси,
крштењем људе просветљавајући,
причешћујући га јагњетом Божјим
што грехе света очишћује.

ПЕСМА ПЕТА

Имајући слободу у Бога
као верни његови угодници,
чеда ваша од напада лукавога сачувајте
покровом молитвеним штитећи,
јер к вама припадамо,
чедољубивоме вашем благосрђу надајући се
и молитвама вашим уздамо се да помоћ примимо.

Са љубављу штоватељи твоји
од љутих да се избаве, Симеоне,
лукавству да се уклоне
а љубављу у себи прожму,
лучама благодати да се просветле
и љубави Божјој да се сједине
и царства Христовог
молитвама твојим да се удостоје.

Јутро светло засјао јеси, Саво,
онима у тами несазнања,
да јутримо к Богу у гласу радовања и исповедања
удостоји нас с љубављу песмама духовним
хвалитеље ти у цркви твојој,
коју у Богу начинио јеси,
и ову, молбама твојим чуваш неповредну.

ПЕСАН ШЕСТАЈА

Огражденије и покров нам са Богом суште,
страсними бурами и вастанми
ратујуштих нас и бедствујуштих
не оставите погинути,
но предварите Христа молеште
ва пристаниште благије вољи јего спасти
и окрмитеља бити нам
иже ва помошт вас призивајуштих.

Висоту мирскују и славу, Симеоне,
богатаство же и наслажденије и светлост,
преходештеје и сени подобноје добре усмотрил
јеси,

и васе умети ваменив
Христу последовав,
и ва сеље сакровиште, ва срце твојем,
того обрел јеси, бисера многоценаго.

Избављеније суштим ва бедах,
обидимим заступник,
ништим питатељ,
отац сирим,
вадовицам промисалник,
прелаштеним ка благочастију исправљеније,
васем васако, Саво, бил јеси
и множајших Господеви привел јеси.

ПЕСАН СЕДМАЈА

Тројице неразделњеј благочастивије проповедники
и истиније служитељи

ПЕСМА ШЕСТА

Ви што сте нам ограда и покров са Богом,
да погинемо у бурама страсти
и подизању непријатеља наших и озлобитеља
не оставите нас,
већ похитајте Христа молећи
у пристаништу благе љубави своје да нас спасе
и крмилар да буде нама
који вас у помоћ зовемо.

Висоту светску и славу, Симеоне,
богатство и насладу и сјај,
као пролазно и сени подобно добро упознао јеси,
и све за трице држећи
и за Христом пошавши,
у пољу благо у срцу својем
њего нашао јеси, бисера многоцена.

Избављење невољницима,
угњетенима заступник,
ништима хранитељ,
отац сирочади,
удовицама старатељ,
прелашћенима на пут благочашћа извођење,
свима све, Саво, био јеси
и многе Господу привео јеси.

ПЕСМА СЕДМА

Тројице нераздељиве благочастиве проповеднике
и истините служитеље,

двојицу светују, Симеона и Саву,
ва песнех васхвалим,
јако да молбама их пламен страстеј погасим
и огњанаго мученија избавим се, појуште:
Благословен Бог отац наших.

Вишњују славу и светлост,
наслажденије и неизреченују красоту,
неуведајуштују доброту ва сељех праведних
са ликостојанми анђелскими
и са сабори мученичаскими
и васеми преподобними
достојно пријем, оче Симеоне,
са анђели васпевајеши:
Благословен Бог отац наших.

Ума мојега омраченије и ношт помишљенија
буру страснују и потоплњеније греховноје
ва свете, Саво, са анђели Богу предстоје
јако пречистим того тајнам веран служитељ,
зареју раждени молитав твојих
и ка лучам праведним присно зрети
сподоби.

ПЕСАН ОСМАЈА

Уповавашаго на Бога Симеона
и вероју надежди не погрешивша,
упасшаго Саву стадо словесноје
и от Христа мазду пријемша,
и оваго убо јако сатворша и научивша
велика наречена ва царствији небеснем,
оваго же сије наследивша ништетоју духовноју

двојицу свету, Симеона и Саву,
у песмама усхвалимо,
да молбама њиховим пламен страсти погасимо
и огњеног се мучења избавимо, појући:
Благословен Бог отаца наших.

Вишњу славу и светлост,
насладу и неизрециву красоту,
неувенљиву лепоту у насељима праведних
са зборовима анђела и саборима мученика
и свима преподобнима
достојно примивши, оче Симеоне,
с анђелима певаш:
Благословен Бог отаца наших.

Ума мојега омрачење и ноћ помишљења
и буру страсти и потоп греха
у светлости, Саво, с анђелима Богу предстојећи
као пречистих његових тајни веран служитељ,
зраком растерај молитава својих
и у луче праведности увек да гледамо
удостоји нас.

ПЕСМА ОСМА

Симеона, који се у Бога поузда
и нада га у вери не обману,
Саву, који стадо словесно сачува
и награду од Христа прими,
и једног као извршитеља и учитеља
великим наречена у царству небеском,
а другог као наследника овога

достодлжно почитајуште,
васхваљајем ва васе веки.

Гори Атонскије телесне сиј васелник, Симеоне,
горам вечним умом приближаје се чисте,
душевније очи вазводе ка Богу
и отуду помошт призиваје,
иже и пријем ва добродетељи вахожденије твоје
сахранил јест от телесе исхожденије твоје
лукавствија духи неприкосновено.

Очима, Саво, телеснима
не васхитив се житија красотама,
оком душевним саматраје
вечних благ наслажденије
и неизреченују доброту Христову,
око светло јакоже слнце
на тврди црковнеј от Бога постави се,
ва њејже православија ученми сијаје
множаства верних сини света показал јеси.

ПЕСАН ДЕВЕТАЈА

На Атонсцеј Горе ва добродетељех просијавших
светих,
Симеона преподобнаго и Саву архијереја,
и духом на небеса вазашадших ка Богу,
чудотворније и мироточивије мошти их
христоименити људије и верни царије
жезал крепости имут,
јаже от племене их чеда
от корене благочастиваго.

сиромаштвом духа достојно штујући,
хвалимо на све векове.

Горе Атонске телом усељеник, Симеоне,
горама вечним умом се ближећи чисто,
душевне очи подижући к Богу
и оданде помоћ призивајући,
од Бога који и примив у добродетељи улажење
твоје
сачува из тела излажење твоје
од лукавих духова неприкосновено.

Очима, Саво, телесним
не усхитив се земаљским красотама,
оком душевним мотрећи
на вечних блага насладу
и неизрециву лепоту Христову,
око светло као сунце
на тврди цркве од Бога се постави,
на којој православља учењем сијајући
мноштво верних синовима светлости показао јеси.

ПЕСМА ДЕВЕТА

На Атонској Гори у добродетељима просјале свете
Симеона преподобног и Саву архијереја,
и духом на небеса узашле к Богу,
чудотворне и мироточиве мошти њихове
христоимени људи и верни цареви
као жезло крепости имају,
што чедо је племена њихова
из корена благодастивог.

Искушениј бесовских и супостатних нашествија
тебе, оче Симеоне, заштититеља имуште,
не убојим се,
сего ради припадајуште молим те:
Обитељ, тебе представтеља имушти,
сахрани неразориму,
царем на враги победу
и смиреније мирови испроси молитвами твојими.

Крилома добродетељеј вазлетев, Саво,
ва висоту богоразумија,
крмила црковнаја јако благчастив правитељ
от Бога пријел јеси,
крсним же јадрилом
и тишиноју Духа пресветаго сију окрмив
ва пристаниште безбедно спасал јеси,
јаже памет твоју почитајет
непрестано Христа величајушти.

Од искушења бесовских и непријатељске најезде
тебе, оче Симеоне, заштитника имајући,
нећемо се бојати
и због тога припадајући молимо те:
Обитељ, што тебе заступника има,
сачувај нерazorивом,
царевима над непријатељима победу
и мир свету измоли молитвама својим.

Крилима добродетељи узлетев, Саво,
на висину богосазнања,
крмило цркве као благочастив крмилар
од Бога примио јеси,
са једром крста
тишином Духа пресветог ову водећи
у пристаништу је безбедно спасао јеси,
која успомену твоју штује
непрестано Христа величајући.

КАНОН ТЕМА ЖЕ, ЈЕГОЖЕ КРАЈЕГРАНЕСИЈЕ СИЦЕВО:
МИРОТОЧЦА ЖЕ СИМЕОНА И САВУ СВЕТИТЕЉА

ГЛАС ЧЕТВРТИ

ПЕСАН ПРВАЈА

Мира благодетнују пучину
от немокреных костеј точешта Симеона,
и реку древље учениј благочастивих
цркви даст Господ Саву архијереја,
крстолепно тому ва пустињи последовавших
и преласт ђавољу теми потребил јест.

Источники мира исцељениј от часније раки
вероју приходештим Симеон изливајет,
источник бо милости јеште сиј ва мире показа се,
крст же вазам преподобнима рукама
силу добродетељем ва пустињи приплодил јест.

Росоју благодети исплн сиј, Саво, Духа утешитеља
јакоже река от мисалнаго раја исходешти
лице црковноје богословија ученми напојил јеси

КАНОН ИСТИМА, ЧИЈЕ ЈЕ КРАЈЕГРАНЕСИЈЕ ОВАКО:
МИРОТОЧЦА СИМЕОНА И САВУ СВЕТИТЕЉА

ГЛАС ЧЕТВРТИ

ПЕСМА ПРВА

Мира благодатне пучине
из сухих костију точитеља Симеона,
и реку негда учења благочастивог
цркви даде Господ Саву архијереја,
што крстовито у пустињу за њим пођоше
и прелест ђавољу помоћу њих истребио јесте.

Источнике мира целебног из часне гробнице
са вером прилазницима Симеон излива,
јер источник милости још у свету показа се,
и крст узевши преподобним рукама
силу добродетели у пустињи умножио јесте.

Росе благодати пун, Саво, Духа утешитеља
као река што у духовном рају извире
лице црквено богословља учењем напојио јеси

и ва срцах верних дрво животноје от Господа
благодативне укоренил јеси.

Облак света јеси, Богоневесто,
имже преподобни осењаједи
море мирскоје удоб пресекоше
и немокрене преходет
гонештими непостизаједи,
ва пустињи же страстеј чудејствујут,
мани Христа наслаждајуште се,
јегоже неделане нам одаждида јеси.

ПЕСАН ТРЕТИЈА

Трудов поти преподобнаго Симеона
јако воњу благоуханија Господ пријем,
мира целабнаго источник
часније мошти јего јављајет,
тврдаго же цркви стлпа даст Саву учителя
и теми спасајемо стадо људеј благодативих
имут их крепост и утвржденије.

Очиститељније страсем и бесом супротивније
ва плти, Симеоне, добродетељи стежал јеси:
слзи, ваздиханија,
смиреномудрије и незлобије,
темже и по блаженем твојем успенији
духи лукавствија прогониши
и миропомазанијем недуги исцељаје
просвештајеша души наше.

и у срца верних дрво живота од Господа
благодативо укоренио се јеси.

Облак светлости јеси, Богоневесто,
што њиме преподобни осењивани
море светско лако пресекоше
и неовлажено прелазе
прогонитељима неухватљиви,
у пустињи страсти чудотворе,
маном Христом наслађујући се,
кога нам нестворено даждила јеси.

ПЕСМА ТРЕЋА

Зној труда преподобног Симеона
као мирис благоухани примивши Господ,
мира целебна источник
часне му мошти јавља,
и тврди стуб цркви даде Саву учитеља
и преко њих спасавано стадо људи благодативих
њих има крепост и утврђење.

Очиститељне од страсти и бесима противне
у плоти, Симеоне, добродетељи стекао јеси:
сузе и уздахе,
смиреноумље и безлобност,
стога и по блаженом твоме уснућу
духове лукаве прогониш
и миропомазањем недуге исцељујући
просветљаваш душе наше.

Чистотоју душевноју и неоскврњеним телом
пријетилиште благодети пресветаго Духа, Саву
бившаго,
цркви својей Христос, јакоже деве чистеј
девставника хранитеља постављајет,
јуже сабљуд невредиму
и јако царицу добродетељми украсив,
лику јеје, богатих људеј,
молити се повинул јест.

Царицу преукрашенују
одеснују предстојештују цара и Бога
тебе, Дево, руководитељницу
Сава и Симеон имуште,
царствије мирскоје остављше сину твојему
васех цару Христу,
ва след тебе приведоше се,
са њимиже јако мати умоли јего
царствујуштије ва плти нашеј грехи умртвити.

ПЕСАН ЧЕТВРТАЈА

Анђели земни и небесни чловеки
Саву и Симеона,
оваго убо по оташаствији на небеса духом
от часних моштеј миро изливајушта,
оваго же јеште ва плти
от нас чудедејствија показавша,
ва вишњих Богу предстојештих
и на земљи скорије помоштники
достодлжно васхвалим.

Чистотом душе и неоскврњеним телом
ризницом посталог благодати пресветог Духа, Саву,
цркви својој Христос као деви чистој
девственика чувара поставља,
коју сачувавши нетакнуту
и као царицу добродетељима украсив,
лику њеноме молити се
благочастивим људима наредио јеси.

Царицу преукрашену
што с десна предстоји у цара и Бога
тебе, Дево, руководитељку
Сава и Симеон имајући,
царство земаљско оставивши сину твоме
свих цару Христу,
за тобом приступише,
са њима као мати умоли њега
да у плоти нашој зацарене грехе умртви.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Анђеле земне и небеске људе
Саву и Симеона,
овог што по одласку на небеса духом
из часних моштију миро излива,
а оног што још у телу
међу нама чудотворства показа,
њих што у вишњима Богу предстоје
и на земљи хитре помоћнике
достојно усхваљимо.

Желаје вишњаго царствија сподобити се
нижњеје владичаство, Симеоне, оставил јеси,
крст вазам, Владице Христу последова,
слово же јего исплнил јеси глагољуштеје:
„Последњему бити првому“
и длжному тебе повиновати се,
јакo млaдeнaц нeзлoбив пoвину сe.

Јелен жeлaјe Христa иcтoчникa живoтнoгo,
ти нeлaжнe, Сaвo, пoкaзaл сe јeси,
и јeлeнoбpaзoтвopнoјy лoвитвoјy
прeскoчив сeти злoхитрoснoгo лoвитeљa
мрeжeјy прeсвeтaгo Духa
лoвитвa блaгoпpијaтнa Бoгoви oбрeтe сe.

ПЕСАН ПЕТАЈА

Исуса члoвeкoљyпцa
свeт вa мир пpишeдшa
свeтoм, свeти, oт њeгo пpocвeштшe сe,
Симeон и Сaвa,
oт мpaкa нeрaзумијa кa свeту бoгoрaзумијa
љyди вaзвeдoшe,
вeрoјy oчиштaјyштe.

Мaслoм милoстињи глaвy пoмaзyјe вeри твoјeјe,
лицe жe пaки слзaми oмивaјe,
oцy ижe нa нeбeсeх јaвљaјe
вa тaјнe дeлa твoјa,
ижe и мирoocвeштeнијa пpoизвoдит
oт чacних мoштeј твoјих,

Желећи вишњег царства удостојити се
нижње владичаство, Симеоне, оставио јеси,
крст узев, за Владиком Христом пође,
и реч његову испунио јеси што рече:
„Последњи биће први“
и дужан теби повиновати се,
као младенац безлобив повинујући се.

Јелен, жудећи за Христом источником живота,
нелажно, Саво, показао се јеси,
и као јеленолика ловина
прескочив замке препреденог ловца,
у мрежи пресветог Духа
ловина благопријатна Богу нађе се.

ПЕСМА ПЕТА

Исуса човекољупца
светлости што у свет дође
светлошћу, свети, од њега просветљени,
Симеон и Сава,
из мрака несазнања у светлост богосазнања
људе узведоше,
вером их очишћавајући.

Уљем милостиње главу помазујући вере твоје,
а лице, опет, сузама умивајући,
оцу на небесима јављајући
у тајности дела твоја,
и мироосвештење производи
из часних моштију твојих,

маздоваздајаније твоје, Симеоне,
јављено васем показује,
царство небесноје.

Јемуже ва вишњих са трепетом
чини предстојет бесплтих,
ти јако чист служитељ, Саво, бити
сподоби се от њего,
јакоже угља Исаија
страшних тајин јего варученије пријет
имиже усне очистив
срца просветил јеси
иже вероју тех пријемљуштих.

ПЕСАН ШЕСТАЈА

На тврдом камени вероју,
Симеон и Сава добродетељи своје наздаше,
камен же јест и утвржденије цркви Христос
ва пустињи древље људем воду источиви
иже оваго убо пастира цркви постављајет,
от оваго же сухих костеј источники мира изливајет.

Алче и жаждаје правди Божије, Симеоне,
алчуштих питаје и нагије одеваје
ва кров души твојеје благодет светого Духа вавед,
упокојил јеси,
и ва безмлвија узилишти
ва срце твојем посештаје поклањајемо име
Владики Христа,
божаставнаго посештенија от њего сподоби се.

награду твоју, Симеоне,
јасно свима показујући,
царство небеско.

Онај коме у вишњима с трепетом
чинови предстоје бесплотних,
чисти да му будеш служитељ,
Саво, удостоји те,
јер као жеравицу Исаија
и ти страшних тајни његових поруку примив
и њима усне очистив
срца просветлио јеси
са вером приматеља њихових.

ПЕСМА ШЕСТА

На тврдом камену вером
Симеон и Сава добродетељи своје наздаше,
а камен је и утврђење цркве Христос
који у пустињи негда људима воду источи
и који овог пастира цркви поставља,
а из онога сухих костију источнике мира излива.

Гладан и жедан правде Божије, Симеоне,
гладне хранећи и наге одевајући
под кров душе своје благодат светог Духа увевши,
успокојио јеси,
и у безмолвија сvezалишту
у срцу своме посећујући обожавано име Владике
Христа,
божаствене посете од њега удостоји се.

Искусан по васему
ва добродетелѣх, Саво, показа се
преподобан,
незлюбив,
праведан,
несреброљубив,
милостив же
и податљив,
темже и праведне светитељ нарече се,
скрбети моги о невеждаствујуштих
и сажрешајуштим очиштеније испросити.

ПЕСАН СЕДМАЈА

Анђелскоје на земљи житије прошадше,
апостолски суштих ва мире
ва благочастије утврдили јесте,
и са мученики и преподобними
блаженство на небесех пријемљуште
нам иже вероју и љубовију памет вашу
савршајуштих
сагрешениј проштеније испросите.

Ва раји ваздржанија,
смиренијем, Симеоне, процвал јеси,
ва њем же множаства иночаствујуштих
добродетелми многообразними многоплодни
показал јеси,
иже от часније ти раки
јакко бесамртија источника миром освештајем
благовоније Христови принесосе се.

Искусан по свему
у добродетељима, Саво, показа се
преподобан,
безлобан,
праведан,
несреброљубив,
милостив
и дарежљив,
стога се и праведно светитељем нарече,
јер могаде да тугујеш због незналника
и грешницима очишћење да измолиш.

ПЕСМА СЕДМА

Анђелски на земљи живљење проживевши,
апостолски људе у свету
у благочашћу утврдили јесте,
и с мученицима и преподобнима
блаженство на небесима примајући
нама са вером и љубављу служитељима спомена
вашег
сагрешења проштење измолите.

У рају уздржања,
смирењем, Симеоне, процветао јеси,
и у њему мноштво инока
добродетељима многоликим многоплоднима
показао јеси,
који од часне ти гробнице
као на источнику бесмрћа миром освештавани
благовоње Христу принесоше се.

Учитељ на престолу високом
као апостол христоименим људима,
Саво, показа се,
на висину пре тога узашав добродетељи
и њих учењем твојим
стазом благочашћа упутивши,
од заблуде прелести избавио јеси.

Стазу спасења и привођење Богу
чисту матер Божју тебе имају свети,
светско све омрзнувши
часну лепоту завољеше, Христа,
сина твојега и Бога,
чије благодати и мене оскврњена,
очистивши молитвама својим, удостој.

ПЕСМА ОСМА

У свету светле и у добродетељи велике
милостињом свих цару Богу усиновљене,
што богатством пролазним вечно су купили,
смирењем висоту небеску обрели,
Симеона и Саву усхвалимо.

Језеро милости у свету потребницима бивши,
Симеоне,
дубину смерности примивши,
у пустињи сузе проливајући поживео јеси,
престављен од пропадљивога к Богу
миро освештења изливајући

вероју приходештим недуги одгониши
и памет твоју васхваљајуштим
веселиши души наше.

Труждајуштих се поштенијем ва Горе Атонскеј
теплотоју вери посештаје, Саво,
довољне упокојил јеси,
ихже и молитви
твојим добродетељем сапрезајем,
росоју благодети посештенијем светаго Духа
испљена показаше те,
темже те Христос посетитеља људем својим
јако достојна постављајет.

ПЕСАН ДЕВЕТАЈА

Тело на земљи остави Симеон
миром благовонија благодет Божију
исповедујуштеје,
духом Сава на небеса вазашад
останки благочастивих преданиј
црков сабљудајет неразориму,
и оба благопријатними молитвами
невредимо сахрањајут стадо своје.

Језиком исповедује истину
и срцем верује праведне,
дели заповедеј вере садејствује,
Богови благоугодил јеси,
темже живот вечни
ва царствији небеснем наследова

са вером прилазницима недуге одгониш
и спомена твога хвалитељима,
веселиш душе наше.

Труdbенике поста у Гори Атонској
са топлом вером обилазећи, Саво,
достојно утешио јеси,
и њихове молитве
са твојим добродетељима спрегнуте,
росе благодати пуна
посетом светог Духа показаше те,
и стога те Христос епископа људима својим
као достојна поставља.

ПЕСМА ДЕВЕТА

Тело на земљи остави Симеон
што миром благовоним благодат Божју прославља,
и духом Сава на небеса узашав
остатке благочастивог предања
цркву чува неразоривом,
и обојица благопријатним молитвама
неповредно чувају стадо своје.

Језиком исповедајући истину
и срцем верујући праведно,
делима заповести вери помажући,
Богу угодни јеси,
и стога живот вечни
у царству небеском наследи,

и свидетел веран, Симеоне,
моштеј твојих мира источник неисцпајеми.

Људем ходатајствује очиштеније,
светитељ от Бога, Саво, постави се,
љубовију Христовоју ујазвљен,
престол оставив,
места светаја постиже
благочасне самотренију јего поклањаје се,
и от житија изашад ва страње чуждеј
чедом твојим дарованије светоје
нетљено тело твоје паки дарова се.

Јако добру, јако нетљену и близ Бога суштују,
јако красну и васеје твари светејшују,
јуже вазљуби и изабра ва жилиште себе,
преподобни Деву пречистују и матер нелажнују,
Бога ва плти рождшују исповедаше
и тебе, Богородице, ва чистоте послужише
ва гласех хваљенија величајуште.

и сведока верна, Симеоне,
моштитију твојих мира источник неисцрпан.

Људима посредујући очишћење,
светитељ од Бога, Саво, постави се,
љубављу Христовом рањен,
престо напустив,
места света достиже
благочасно смотрењу његову клањајући се,
и из живота изашав у земљи туђој
чедима твојим даровање свето
непропадљиво тело твоје опет се дарова.

Као добру, као невину и блиску Богу,
као красну и од све твари светију,
коју заволе и избра обиталиште себи,
Деву пречисту и матер нелажну,
што Бога у плоти роди преподобни исповедише
и теби, Богородице, у чистоти послужише
у гласу хваљења величајући.

КАНОН ТЕМА ЖЕ, ЈЕМУЖЕ ЗАЧЕЛА СИЦЕ ГЛАШАЈУТ:
СУШТИ ВА НАПАСТЕХ СКОРОЈЕ ИЗБАВЉЕНИЈЕ

ГЛАС ПЕТИ

ПЕСАН ПРВАЈА

Спаситеља Бога
верним људем непостидније заступники
Симеона и Саву давшаго,
и теми преласт ђавољу
и ратујуштих насилије побеждајуште,
того јединаго васпојим,
јако прослави се.

Упованијем и вероју извесноју
Богу, Симеоне,
и љубовију истиноју прилепљаје се
благоугодил јеси,
јему же и множаства иночаствујуштих
ва след себе привел јеси,
того јединаго васпевајуштих.

Штитом Божију црков словес твојих
неујазвљену стрелама нечастивих устан,

КАНОН ИСТИМА, ЧИЛИ ПОЧЕЦИ ОВАКО ГЛАСЕ:
У НАПАСТИМА БРЗО ИЗБАВЉЕЊЕ

ГЛАС ПЕТИ

ПЕСМА ПРВА

Спаситеља Бога
што верним људима непостидне заступнике
Симеона и Саву даде,
и преко њих прелест ђавољу
и нападача насиље побеђује,
њего јединог успојмо,
јер се прослави.

Уздањем и вером чврстом
и љубављу истинском
са Богом, Симеоне, сједињен,
њему угодιο јеси,
коме и мноштво инока
за собом привео јеси,
што њего јединога певају.

Штитом речи твојих цркву Божју
нерањену стрелама нечастивих уста,

Саво, сахранил јеси,
и сију ва вере благочастивих исплњену показа
добродејанми Богу угождајуштих
и того јединого славештих.

ПЕСАН ТРЕТИЈА

Молитавники о нас
твоја угодники, Христе,
Симеона и Саву приводим,
ихже ходатајством наша срца и помишљенија
ва страсе твојем утврди,
да љубовију ва себе сајединивше се
славим те неразделна Оцу и Духови.

Желаје царствија небесного,
јаже на земљи благаја оставил јеси,
жало јаросноје слзами умиљенија притупив,
мач духом изоштрен страсти закалаје јави се,
жизан же бестраснују ва тљенем теле имел јеси
и ка нетљенеј, радује се, Симеоне,
престави се.

Језик твој богослован,
душу очиштену,
ум зрительан,
тело бестрасно,
весельшаја се ва те благодет пресветаго Духа
показа,

темже и по достојинству
на висоту светитељства вазашад
упасал јеси стадо Христово, Саво,
на злаце благочастија.

Саво, сачувао јеси,
и ову благочастивих у вери пуном показа
доброделањем Богу угодника
што њега јединога славе.

ПЕСМА ТРЕЋА

Молитванике за нас
твоје угоднике, Христe,
Симеона и Саву приводимо,
чијим посредовањем наша срца и мисли
у страху твоме утврди,
да љубављу међу собом сјединивши се
славимо тебе, од Оца и Духа нераздељива.

Жудећи за царством небеским,
земаљска блага оставио јеси,
жалац јарости сузама скрушености притупив,
мач духом изоштрен што страсти коље јавио си се,
живот бестрасан у пропадљивом телу имао јеси
и у непропадљив, радујући се, Симеоне,
преставио си се.

Језик твој богословним,
душу очишћеном,
ум разборитим,
тело бестрасним,
усељена у тебе благодат пресветогa Духа показа,
затога и по заслуги
на висоту светитељства узашав
напасао јеси стадо Христово, Саво,
на ливади благочашћа.

ПЕСАН ЧЕТВРТАЈА

Непреласније учитељи и окрмитељи жизни
нашеје

иже двер благочастија отврзше нам
и того ка стазам спасенија добре настављшије,
силу и крепост верним
Симеона и Саву љубовију васхвалим.

Аште и престаи се от времених ка будуштим
Симеон,

и ва гроб часноје тело јего положи се,
на духом ва помошт нашу предвараје
побеждајет плки сапротивних,
от часније же раки миро богатно изливаје
облагоухајет чувства душ и телес наших.

Пастир словеснаго стада
Божијеју благодетију постави се,
и сије от влков душегубитељних
невредимо сабљул јеси ва гредуштеје
на пажитех правије вери питаје,
расточеније сабираје и сим присаједињаје,
и пастиреначелнику Христу,
Саво, благоугодил јеси.

ПЕСАН ПЕТАЈА

Симеона, правило и образ иночаствујуштим,
смиреније многим ва разуме бившаго,
Саву, стлп незибљеми и утвржденије црковноје,
придите духовно празданствујуште
похвалними песанми васпојим

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Непреласне учитеље и крмиларе живота нашег
што двери благочашћа отворише нама
и његовим стазама спасења добро нас водише,
силу и крепост вернима
Симеона и Саву с љубављу усхвалимо.

Ако се и представи од временог к вечном Симеон,
и часно се тело његово у гроб положи,
он духом у помоћ нама хитро притичући
побеђује пукове противника,
из часне гробнице миро богато изливајући
облагоухава чувства душе и тела нашег.

Пастир словесног стада
Божијом благодаћу постави се,
и ово од вукова душепогубних
неповредно сачувао јеси за оно што долази
на пашњацима праве вере хранећи,
расточене скупљајући и у стадо враћајући,
и тако пастирначелнику Христу,
Саво, угадио јеси.

ПЕСМА ПЕТА

Симеона, правило и узор инока,
смирење многима у знању,
Саву, стуб непомични и утврђење цркве,
приђите духовно празнујући
похвалним песмама успојмо

јако топлије заступники
вероју тех призивајуштих.

Тиха послушатеља суштим ва нуждах вероју
призивајуштим
и ревнитеља огњедахновенаго
сапротивним на потребљеније,
тебе ведуште молим приљежно:
Тљетворних страстеј и васакого озлобљенија
невредима сахрани чеда твоја
тебе на помошт, оче Симеоне, призивајуштих.

Едема мисалнаго дрво,
благодистијем насаждено,
труди окопавајемо и ваздржанијем напајајемо,
Сава, јави се,
красније цвести богословија цркви процавт
плоди бесамртија души верних препитал јеси.

ПЕСАН ШЕСТАЈА

Спасеније суштим ва млве житија влајуштим се
Симеон и Сава, призивајемо такмо, јављајут се,
иночаствујуштим же благодущија и безмлвија
тихоје пристаниште и садејставници,
и васем готови ва помошт обретајемо
васех от бед избављајут.

Крсним ралом земљу срца твојего
добре делал јеси,
бразди душевније слзами умиљенија напајаје
плевелнаја помишљенија из корене истргал јеси
и добродетељеј клас сабљуд

као топле заступнике
са вером призиватеља њихових.

Тиха послушника невољних што с вером зову
и ревнитеља огњенадахнута
противницима на истребљење,
тебе знајући молимо прилежно:
Од трулотворних страсти и сваког страдања
неповредна сачувај чеда своја
што тебе у помоћ, Симеоне оче, призивају.

Едема духовног дрво,
благочашћем засађено,
трудом окопавано и уздржањем напајано,
Саво, јавио си се,
красним цветовима богословља цркве процветавши
плодовима бесмртности душе верних нахранио јеси.

ПЕСМА ШЕСТА

Спасење изгубљенима у вреви живљења
Симеон и Сава, призвани само, јављају се,
тихо пристаниште и сарадници
бодрости и безмолвија иноцима,
и свима на помоћ готови
све од беде избављају.

Ралицом крста земљу срца свога
добро обрадио јеси,
бразде душевне сузама скрушености напајајући
коровне помисли из корена истргао јеси
и добродетељи клас сачувавши

Обновљеније државе,
царем венчаније,
самирителъ растојаштими се,
вазразителъ свирепства сапротивних,
црковноје утвржденије,
јересем одгонителъ,
сирим отац,
вадовицам заступник
и ништим питателъ
от Бога, Саво,
верному стаду твојему дарова се.

Умније светилници суштим ва таме неразумија
от преласти ка стазам правди настављајуште
и благодистијем сих просвештајуште,
Симеона и Саву достојдно славословеште
васхваљајем,
јако да молитвами их от Бога помошт примем.

390

у житнице небеског делатеља, Христа,
Симеоне, пшеница сабрао си се.

Обновљење државе,
царева венчање,
смиритељ несложних,
сузбијач беснила противничког,
цркве утврђење,
одгонитељ јереси,
сирочади отац,
удовицама заступник
и ништима хранитељ
од Бога, Саво,
верноме стаду твоме дарова се.

ПЕСМА СЕДМА

Духовне светилнике што душе у тами несазнања
из прелести на стазу истине изводе
и благочашћем ове просветљавају,
Симеона и Саву достојно славословећи хвалимо
да молитвама њиховим од Бога помоћ примимо.

Природу мужаствено у добродетељи победивши
са пута широког коначно уклонивши се
и стазом узаном кроз врата тесна
у подвизима непоколебљиво ходећи,
у ширину вечног живота
и у весеље рајско, Симеоне,
радујући се ушао јеси.

Из уст искапаје сладост божаставних словес,
руце простираје ва подајаније требујуштим,
суд праведни садржаје от васех, Саво, достојне
свидетельства сподоби се:

Таков нам подобајет првосветитељ,
преподобан, незлобив,
и непримесна грешником васа савршаје.

ПЕСАН ОСМАЈА

Благочастиви корен
израстиви ветав слаткоплоднују,
Симеон преподобни,
расал благочастијем цватуштаја
православнаго корене,
Сава блажени,
оба вакупе и кождо по имени
да похваљени будут песанми,
јако ва добродетельех житије прошадше
и вероју људи просвештше.

Анђелоподобноју сединоју Симеон свете се
ванутарнеје просвештеније срдачноје јаве
показује,

начелство мирскоје усрдне остављ
јако овча пастиру, Христу последова
и јако младенац незлобив себе смирив
велик ва царствији небеснем
по нелажном словеси јего нарече се.

Ва срце, Саво, желаније Христово васпријим,
јако јелен на источники ва след јего потече

Из уста капљући сладост божаствених речи,
руке пружајући дарежљиво потребницима,
на суду праведном од свију, Саво, достојно
сведочанства удостоји се:

Такав нам треба првосветитељ,
преподобан, безлобан,
од грешника по делима далек.

ПЕСМА ОСМА

Благочастиви корен
што испусти гранцицу слаткоплодну
Симеон преподобни,
изданак корена православног
благочашћем процвали,
Сава блажени,
обојица заједно и сваки по имену
да похваљени буду песмама,
што у добродетељи живљење проживеше
и вером људе просветлише.

Анђелоликом седином Симеон светлећи
унутрашње просветљење срца и споља
показујући,
поглаварство светско усрдно оставив
као овца за пастирем за Христом пође
и као младенац безлобив себе смиливши
великим у царству небеском
по нелажној речи Христовој нарече се.

У срцу, Саво, љубав Христову примивши,
као јелен на источнике за њиме потрча

ловештими гоним, ихже и ловитва бити ваменејајем,
Божијим промишљенијем прехитрив
безделни отпустил јеси пославшему их,
божаставније ревности ва срце стрелу вадружаје.

ПЕСАН ДЕВЕТАЈА

Јединаго Бога трисаставна
и Тројицу ва једином божастве славеште,
на земљи благочасно поживше
и преставише се ка небесним,
тому са дрзновенијем ва славе предстојите,
јемуже, оци, непрестано молити се
стадо ваше от васакије злоби
невредимо сахранити.

Не препет се богатаством
ниже славоју мира удржа се,
на ово Богу рукама ништих мудре зајмовав,
о сеј же датеља благих прославив,
јарам лаки, крст Христов вазам
ва бестрастија пристаниште достиже,
богатаство пребивајуштеје и славу са анђели,
Симеоне, пријел јеси.

Избављеније скороје суштим ва напастех
тебе веди, Саво богоблажене,
призиваје на помошт, вероју вапију ти:
Скрби, смрти умније,
твојими молитвами избави ме
и ва попеченији јеже о покајанији утврди,
спасеније, оче,
нераскајано саделовајушти ми.

прогоњен од ловаца што те за ловину своју
држаху,
по Божјем промислу њих си прехитрио
и безделне отпустио јеси ономе што их посла,
божаствене ревности стрелом у срце устрељен.

ПЕСМА ДЕВЕТА

Једнога Бога трисаставног
и Тројицу у једном божавству славећи,
на земљи благочасно поживевши
и преставивши се на небеса,
њему са слободом у слави предстојите
и њему, оци, непрестано молит се
стадо ваше од сваког зла
неповредно да сачува.

Не спречи те богатство
ни слава света не задржа те,
већ оно Богу рукама ништих мудро позајмивши,
за ову дародавца добра прославивши,
и јарам лаки, крст Христов узевши
у бестрашћа пристаниште стиже,
богатство вечно и славу с анђелима,
Симеоне, примио јеси.

Избављење брзо у напастима
тебе знајући, Саво богоблажени,
призивајући у помоћ, са вером вапијем ти:
Од скрби, смрти духовне,
твојим молитвама избави ме
и у бризи о покајању утврди,
у спасењу, оче,
и нераскајаном помажеш мени.

КАНОН ТЕМА ЖЕ, ЈЕГОЖЕ КРАЈЕГРАНЕСИЈЕ СИЦЕВО:
ПРИЗИВАЈУШТИХ ТЕХ ВЕРОЈУ И ЉУБОВИЈУ СРЦА

ГЛАС ШЕСТИ

ПЕСАН ПРВАЈА

Помоштник и промисалник човеком ва спасеније
винами же благими и вештми саделоваје,
сај ми јест Бог мој,
прослављајеј светих ва васаком роде и роде,
Бог оци наше избрав, Симеона и Саву,
и вазнесе их.

Роду својему, Симеон,
не високомисленијем древа преслушанија
на животнога древа Христа последовав и вакусив,
плоди добродетељеј исходатајил јест
васакије злоби трније искорењајушт.

Из корене православна
отрасал благочастија, Саво, процвал јеси,
страсти прежде поштенијем уведив,

КАНОН ИСТИМА, ЧИЈЕ ЈЕ КРАЈЕГРАНЕСИЈЕ ОВАКО:
ПРИЗИВАТЕЉА ИМ С ВЕРОМ И ЉУБАВЉУ СРЦА

ГЛАС ШЕСТИ

ПЕСМА ПРВА

Помоћник и старатељ људи у спасењу
што добром приликом и стварима помаже,
то је Бог мој,
прославитељ светих у сваком роду и роду,
Бог који оце наше изабра, Симеона и Саву,
и узнесе их.

Не од дрвета непослушности високоумљем,
већ од дрвета живота, Христа, окусив
и за Христом пошав Симеон,
роду свом плодове добродетељи измолио јесте
што трње сваког зла искорењују.

Из корена православна
изданак благочашћа, Саво, процветао јеси,
страсти најпре пошћењем ослабив,

древо живота ва срце људем својим насадив
веру непорочнују,
и јако рај красан црков твоју показал јеси.

Змија лукаваго, Дево, преподобни посрамише,
не бо онаго послушаше
от преслушанија равнобожије обештавајушта,
на Христа, сина твојего и Бога иго на себе
васпријемше
кротост и смиреније навикоше
и душам својим обретоше покој.

ПЕСАН ТРЕТИЈА

Имуште чедољубноје благосрдије јеже о нас,
непрестано Христови молит се,
ва мире сахранити ни
јаже ва ограде вашеј сабранаја чеда ваша
от навета мисалних разбојник
и утврдити на недвижимем камени заповедеј јего.

Ва бранех видимих
врагом страшан бил јеси, Симеоне,
ва тризниште же поштенија вашад
беси коначне низложил јеси,
темже те, оче, молим
от обојих нас ратујемих непобеждени
твојими ка Христу молитвами сатвори.

Авељ непорочнују жртву Богу приносе
праведан бист, свидетељствова се,
Сава себе привед Богови дар,

дрво живота у срцу људи својих засадив
веру непорочну,
и као рај красни цркву своју показао јеси.

Змију лукаву, Дево, преподобни посрамише,
јер нису послушали њу
што од непослушности равнобожност обећаваше,
но Христа, сина твог и Бога иго на себе узевши
кротости и смирењу научише се
и душама својим нађоше покој.

ПЕСМА ТРЕЋА

Имајући чедољубно благосрђе за нас,
непрестано Христу молите се,
у свету да сачува нас
у огради вашој сабрана чеда ваша
од насртаја духовних разбојника
и да нас утврди на неподвижном камену
заповести његових.

У биткама видљивим
непријатељима страшан био јеси, Симеоне,
у борилиште пошћења ушав
бесе коначно низложио јеси,
и стога те, оче, молимо
од обојих нас нападнуте непобеђене
твојим ка Христу молитвама сатвори.

Авељ непорочну жртву Богу приносећи
као праведан посведочи се,
Сава себе приневши Богу на дар,

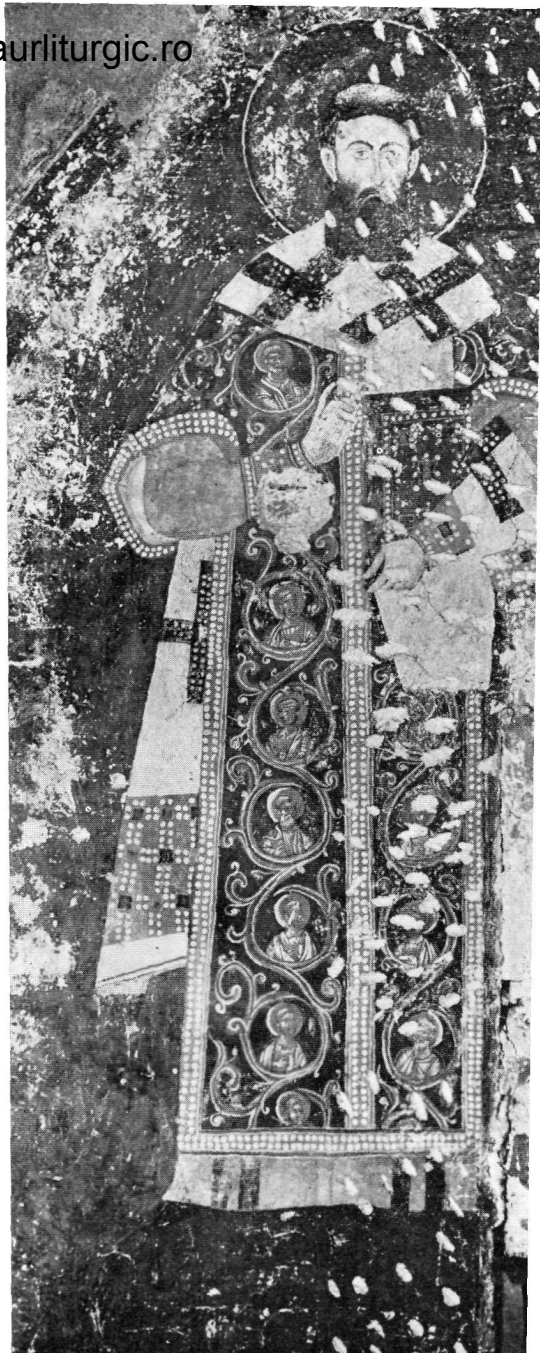
освети се,
и јакоже он крвију
и сај земљу трудов својих поти окропив,
и бескрвније жртви приносе
земљу својеплемених људеј
от преласти очистио јест.

ПЕСАН ЧЕТВРТАЈА

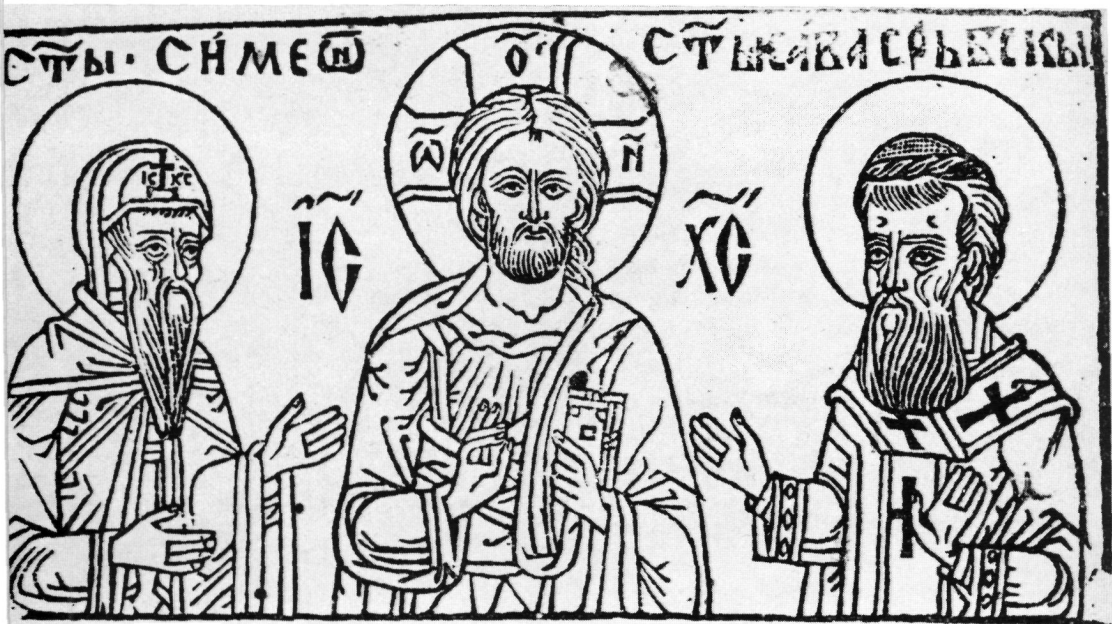
Штедротами првеје јеже ка ништим,
ва житији иночаском паки смирењем
заповеди Христови савршив,
Симеон блаженства наследова,
родитељи, по јеванђелију, Сава оставив
чедо Богови бист,
от његоже и пастир верним људем посла се.

Исташтавајемоје богатаство нештедно сејал јеси
ва помошт требујуштим,
и истајевшују старостију плт постом исушив
богатаство небесноје о благословенији
от Бога, Симеоне, васпријемљени,
из сухих же костеј миро исцељенија источаје
веселиши души наше.

Молитви чедо својему бив, Саво, родитељу,
јако Самуил Богови освети се
и ва Горе Светеј ваздржанијем васпитао се
при мужех преподобних,
јакоже он Израиљу
ти васему роду својему судија и свештеник
и помазатељ царем от Бога постави се.

Свети Сава, црква Бого-
родице Љевишке, Приз-
рен, 1307—1309.

Симеон Немања, Исус Христос и св. Сава, Цветни триод
Мркшине цркве, 1566.

Свети Сава, Сопотани,
око 1265.

Теодор Студит, Лесново, 1349.

посвети се,
и као онај крвљу
и овај знојем труда свога земљу окропив,
и бескрвне жртве приносећи
земљу својеплемених људи
од прелести очистио јесте.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Милосрђем, прво, према ништима,
а онда у монашком живљењу смирењем
заповести Христове извршив,
Симеон блаженство наследи,
родитеље, по јеванђељу, Сава оставив
чедо Божје постаде,
од кога и пастир верним људима посла се.

Потрошљиво богатство непоштедно сејао јеси
на помоћ потребницима,
и од старости увенулу плот постом исушив
богатство небеско по благослову
од Бога, Симеоне, примаш,
из сухих костију миро исцељења точећи
веселиш душе наше.

Молитве чедо својих родитеља, Саво,
као Самуил Богу посвећен си
и у Гори Светој уздржањем васпитан
уз људе преподобне,
као Самуил Израиљу
ти свему роду свом судија и свештеник
и помазатељ царевима од Бога постави се.

Једрилом лаким крста
Духом светим окрмљајем, Симеон са Савоју
мора мисалнаго пучину препливше,
ва безмлвија пристаниште
ва Гору Атонскују васелише се,
ва њејже ва добродетељех поживше,
многим пут ка спасенију бише
и от бури греховније тех спасоше.

Христових заповедеј дели
Симеон угодити ташташе се,
и того пречистују матер имеје
помошницу и садејставницу,
храми преудобрени о имени јеје ваздвиг
иночаствујуштим жилишта сатвори,
безмлвијем же и кротостију
дух страха Божија ва срце пријем,
обитељ бист светије Тројици.

Ва посницех начелник,
велик ва добродетељех,
иноком вожд и правило
и житија утвржденије,
ва светитељех врховни
и учитељ изредан, Саво,
ва роде својем бист,
темже те молим:
Благослушљив буди нам
вероју те призивајуштим
и от бед избави нас.

Једрилом лаким крста
Духом светим вођени, Симеон и Сава
мора духовног пучину препловивши,
у безмолвија пристаниште
у Гору Атонску уселивши се,
у којој у добродетељима поживевши,
многима пут спасења посташе
те их од буре греховне спасоше.

Христове заповести да делом испуни
Симеон се потруди,
и његову пречисту матер имајући
помоћницу и сарадницу,
храмове преукрашене у име њено подигава
иноцима обиталиште сатвори,
безмолвијем и кротошћу
дух страха Божјег у срце примив,
обитељ поста свете Тројице.

Међу посницима главар,
велик у добродетељима,
иноцима вођ и правило
и живљења утврђење,
међу светитељима врховни
и учитељ извршни, Саво,
у роду своме поста,
и стога те молимо:
Благонаклон буди нама
са вером призиватељима твојим
и од беда избави нас.

Недар не отлуч се безначелнаго родитеља
плтију младенац јако на колеснице херувимскеј
на пречистоју руку твојеју, Богородице,
чловеком чловек видим
и Бог разумевајем позна се,
јегоже умом неотступне зреште преподобни
серафимским чином сапричатоше се.

ПЕСАН ШЕСТАЈА

Руно пријемно роси духовније
безмлвноје срце твоје бист,
показујуштеје тебе победу
на враги невидимије,
преподобне оче Симеоне,
река раја мисалнаго, Саво светитељу,
јави се богословни језик твој,
напајаје лице црковноје
и плоди благодатија ва срцах верних вазраштаје.

Опходима влнами нечистих помишљениј
и обуревајема вастанми плтаских страстеј,
твојими молитвами предварив, оче Симеоне,
и от пучини греховније исхити ме,
и ва тихоје спасајемих пристаниште направи
божаставније Христови вољи.

Јуност своју јако дар свештене,
оче Саво, Богу принесал јеси,
и ва добродетељех теченије скончав
царствију јего достојин бист,

Од недара не одвојивши се беспочетног родитеља
телом је младенац као на колесници херувимској
на пречистим рукама твојим, Богородице,
људима обличјем човек
а по духовном сазнању Бог,
кога умом неодступно гледајући преподобни
серафимским чиновима прибројише се.

ПЕСМА ШЕСТА

Руно што прима росу духовну
безмолвно срце твоје поста,
што показиваше теби победу
над непријатељима невидљивим,
преподобни оче Симеоне,
река раја духовног, Саво светитељу,
јавио се богословни језик твој,
напајајући лице цркве
и плодове благочашћа у срцима верних гајећи.

Опкољена валовима нечистих мисли
и буроковитлана немиром плотских страсти,
твојим молитвама заштити ме, оче Симеоне,
и из пучине греховне извади ме,
па ме у тихо спасавањих пристаниште управи
божаствене Христове љубави.

Младост своју на дар свештено,
оче Саво, Богу принео јеси,
и у добродетељима трку скончавши
царства његовог достојан поста,

јегоже јако човекољупца умоли,
јуности мојеје сагрешенија простити ми
и прочеје живота мојего
ка того угожденију исправити.

ПЕСАН СЕДМАЈА

Лучи пресветлије, светом богоразумија
суштих нас иногда ва таме неразумија просвештше,
житија нашему окрмитеље
страшним јављенијем сапротивних плки
одгоњајушти,
Симеона и Саву имуште,
от бед спасајем се.

Јуношаски ва старости глбоцеј
ва подвиги поштенија ваниде,
ва јуности прежде житија светлости
заповеди Христови, Симеоне, добре савршив,
ва првих угодив Господеви
венцев праведних достојин бив,
ва ваторих же смиренија ради
ва самага Христа облече се.

Бденијем и пенијем и низу леганијем,
поштенијем и горештеју ка посником љубовију
и благопокорноју службоју, Саво,
ва пустињи пожив,
и бадарствујушта ва молитвах
цркви својеј Христос пастира те постави
и сију ва благочастији целу сабљул јеси.

и њега као човекољупца умоли
младости моје сагрешења да ми опрости
и остатак живота мојега
да њему угађам управи.

ПЕСМА СЕДМА

Луче пресветле што светлошћу богосазнања
нас који бејасмо некад у тами несазнања
просветлише,
живљења нашега крмиларе
што страшним јављањем пукове непријатеља
одгоне,
Симеона и Саву имајући,
од беда спасавамо се.

Младићки у старости дубокој
у подвиге пошћења уђе,
у младости пре живљења светлости
заповести Христове, Симеоне, тачно извршивши,
у првоне угодивши Господу
венаца праведних достојан поста,
а у другоме, због смирења,
у самога Христа се обуче.

Бдењем и појањем и на земљу лежањем,
пошћењем и пламеном за поснике љубављу
и благопокорном службом, Саво,
у пустињи поживев,
и бодра у молитвама пастира
Христос те постави цркви својој
и ову у благочашћу целу сачувао јеси.

Вероју призивајуштих те,
преподобне оче Симеоне,
љубовију срца припадајуштих ка тебе,
Саво светитељу,
благопријатними ка Христу вашими молитвами
от враг видимих и невидимих нас избавите
и сагрешениј разрешеније испросивше,
милости сподобите.

Из глбини срдачније ваздиханије
и топлих слз источники,
ва сакрушенији духа
и помисла смиренијем Богу приносе,
благодетнаго утешенија светим Духом,
Симеоне, сподоби се,
пространство же рајскоје и веселије
наследил јеси вечнујуштеје.

Јуношам и девам целомудрија учитељ,
старим и болештим увештатељ и благодушија
винован,
ништим богатоподатељ,
скрбештим утешеније
и заблуждшим, Саво светитељу,
исправљеније ка истине бил јеси.

ПЕСАН ДЕВЕТАЈА

Рајскаја древеса,
цвети благоуханије

Са вером призиватеље твоје,
преподобни оче Симеоне,
што љубављу срца припадамо к теби,
Саво светитељу,
благопријатним ка Христу вашим молитвама
од непријатеља видљивих и невидљивих нас
избавите
и сагрешења разрешење измоливши,
милости удостојте.

Из дубине срца уздисање
и топлих суза источнике,
у скрушености дух
и мисао смирењем Богу приносећи,
благодатне утехе светим Духом,
Симеоне, удостоји се,
пространство рајско и весеље
наследио јеси вечно.

Момцима и девојкама целомудрија учитељ,
старима и болнима саветник и храбрости
виновник,
ништима добротвор,
тужнима утеха
и заблуделима, Саво светитељу,
исправљење на истину био си.

ПЕСМА ДЕВЕТА

Рајско дрвеће,
цвеће благоухано

и светлије облаки
дажди небесније православних учениј
одаждившије ва срца верних,
клас благодистија вазрастившије,
души бесамртија плодом препитавшије,
Симеона и Саву,
јако учитељи и светилници наше
песанми величајем.

Давидову кротост имеје,
от својесродних завистију бив гоним,
Ђедеоново упованије васпријим,
са удобочисалними тми победила јеси,
Јеремијину же плачевному житију, Симеоно,
подобје се,
срце твоје небесни Јерусалим сатворио јеси
светаго Духа васељенијем.

Целомудрије и чистоту нарастљено, Саво, сахранив,
црков светому Духу ваместнаја показа се,
цркви же Христове светитељ бив
многочедну благочастивими сију показал јеси,
царем помазатељ и владештим благочиније
и васем васа бив множајших Господеви приведе.

и светле облаке
што дажд небески православног учења
даждише у срца верних,
и класје благочашћа узникоше,
што душе бесмрћа плодом нахранише,
Симеона и Саву,
као учитеље и светилнике наше
песмама величамо.

Давидову кротост имајући,
од сродника завишћу прогоњен,
Гедеоново уздање стекавши,
са мало њих хиљаде победио јеси,
Јеремијину плачевном живљењу, Симеоне,
подобјећи се,
срце своје небески Јерусалим сатворио јеси
светога Духа усељењем.

Целомудрије и чистоту нетакнутим, Саво,
сачувавши,
црква светоме Духу угодна показа се
и као цркве Христове светитељ
многоцедном је благочастивима показао јеси,
царевима помазатељ и владајућима доброред
и свима све бивши многе Господу приведе.

КАНОН ТЕМА ЖЕ, ЈЕМУЖЕ ЗАЧЕЛА СИЦЕ
ГЛАШАЈУТ: МИЛОСТ ПОДАВАЈУШТЕ И ОТ СКРБИ
ИЗБАВЉАЈУТ

ГЛАС СЕДМИ

ПЕСАН ПРВАЈА

Манијем твојим,
земнаго житија благодворенијем
образ добродетељи чедом својим
Симеон бист, Господи,
отнудуже божаставнаго желанија
Сава исплнив се
стазу спасенија непретакновено
крст васпријем шаствовав,
васпеваје тебе песан благодаренија.

Из млви житејскије Симеон
јакоче от јегипетскаго делонудитељства изашад,
Господи,
и ка земљи обетованеј кротким шествијем творе
ва пустињу васели се
жртву благодаренија приносити тебе, васех Богу.

КАНОН ИСТИМА, ЧИЛИ ПОЧЕЦИ ОВАКО ГЛАСЕ:
МИЛОСТ ДАЈУЋИ И ОД СКРБИ ИЗБАВЉАЈУ

ГЛАС СЕДМИ

ПЕСМА ПРВА

Мигом твојим,
земаљског живљења добротинством
узор добродетељи чедима својим
Симеон поста, Господе,
и отуд божаственом жудњом
Сава испунивши се
стазом спасења без спотицања
крст поневши пође,
певајући ти песму благодарности.

Из метежа светског Симеон
као из египатског робовања изишав, Господе,
и кренувши на кратки поход у обећану земљу
у пустињи насели се
да жртву благодарности приноси теби, свих Богу.

Љубаве мирскије наслажденије
јакоже Мојсеј јегипетскије
Сава ни ва штоже ваменив,
изволи са посники страдалчаскоје житије ва
пустињи,
отнудуже и вожд људем от Бога посилајет се,
ихже от мора преласнаго жазлом крсним извел јест.

ПЕСАН ТРЕТИЈА

Спасенију нашему начеловодитељи бивше
иже испрва васесилним словом Божијим
на основанији вери добродетељи назидати нас
утврждше,
на недвижимом камени исповеданија Христова,
Симеоне и Саво,
утврдити се нам молите се.

Тљејуштаго житија небрег Симеон
са сребром и златом того исходит
и други теми стежавајет, вечних обитељеи
жителеи,
вадвори се же ва пустињи, чаје Бога спасајуштаго,
јегоже о благодети духовнаго утешенија
ва смиренји својем сподоби се.

Повиновеније стежав ка оцем духовним,
чедо свештеноје послушанија достојне Сава
нарече се,
синовом многим отац
светим Духом ва спасеније тех приводе,

Љубави светске наслађење
као Мојсије насладу љубави египатске
Сава ни за што држећи,
изабра са посницима страдалничко живљење у
пустињи,
и отуда вођа људима од Бога шаље се,
које из мора прелести жазлом крстним изведе.

ПЕСМА ТРЕЋА

Спасења нашег човеође поставши
што нас испрва свесилном речју Божјом утврдисте
да на темељу вере добродетељи назидамо,
на неподвижном камену исповедања Христова,
Симеоне и Саво,
да утврђени будемо молит се.

Пропадљиво живљење презревши Симеон
са сребром и златом из њега излази
и пријатеље овиме стиче, вечних обитељи житеље,
настани се у пустињи чекајући Бога спаситеља,
чије и благодати духовне утехе
у смирењу своме удостоји се.

Послушност стекавши према оцима духовним,
чедом свештеним послушања достојно Сава
назва се,
синовима многим отац
светим Духом на спасење их приводећи,

и свештеник велик ва дому Божији
того благодети нарече се.

Основаније вери и утвржденије
тебе имуште, Богородице,
Симеон и Сава часнују обитељ
ва спасенија пристаниште
крстолепно Христу последујуштим, сину твојему,
и тебе ва чистоте служештим
а имени твојем састављше,
тебе, васех надежди, вазложише сију
сахранити васегда неразориму.

ПЕСАН ЧЕТВРТАЈА

Дивнаго ва мужастве Симеона,
добљеставнејшаго Саву ва чудесех родитељу,
смиренијем васех удивљшије
и љубовију Богу сајединившије се,
учитељи ка спасенију бившије нам
и вери утвржденије,
придите, вероју и љубовију
ва песнех васхвалим.

Авраам Богу ва уведенији бив
и от њего призивајем,
ва одржаније земљи чуждије тому последова,
Симеон же на земљи својей
вероју и правдоју Богови пожив
и сију оставив,
посничаски крст Христов васпријет

и свештеником великим његове благодати
у дому Божјем назва се.

Основање вере и утврђење
тебе имајући, Богородице,
Симеон и Сава часну обитељ
оних што крстовито за Христом, сином твојим,
у пристаниште спасења иду
и теби у чистоти што служе —
у име твоје саставише,
теби посветивши ову, нади свих људи,
да је сачуваш свагда неразоривом.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Дивног у мужаству Симеона,
најсјајнијег у чудесима Саву родитељевог,
што смирењем све задивише
и љубављу с Богом сјединише се,
што су нам учитељи спасења били
и вере утврђење,
приђите, да с вером и љубављу
у песмама усхвалимо.

Авраам, познат Богу и од Бога позван,
да страну земљу наследи, пође за њим
а Симеон на земљи својој
с вером и правдом Богу поживев
и ову напустив,
испоснички крст Христов узе

и тому последовав
царствије небесноје ва наследије пријет.

Вероју отачаскоју
ва жртву Исаак Богу приведе се,
љубов же отачаскују
божаставним желанијем распаљајем Сава победи
и словесноје васесаженије ва трудех поштенија
сам себе Богу принесе,
отац же и патријарх избраному семени
суштим ва обетованији духовнем бист.

ПЕСАН ПЕТАЈА

Јуноши Јосифу ва Јегипте царствујушту,
лишенијем садржим старац Јаков последова,
јуноши же Саве образом смиренија
Христа ради одејавшу се ва пустињи,
богатаство обилноје остављ
старац Симеон последова,
ва њејже и ва божаставни разум предуспевше
благодетију ва чадах духовних умножише се.

Штедроти јакоже Јов ка ништим стежав,
Симеон праведних похвали от Бога сподоби се,
ва безмлвији же и ва слзах трпеније показав,
не богатаства гибљуштаго сугубство пријет
на Духа утешитеља благодет некончајемују,
и анђелским ликом сапричате се.

Јерихонскије стени свештеник Божији Сава
разарајет
ожесточившије ва људех обичаји греховније,

и за њим пошав
царство небеско у наслеђе прими.

Вером очевом
на жртву Исаак Богу је принесен,
љубав очеву
божаственом жудњом распаљен Сава победи
и словесну свеспаљеницу у труду пошћења
сам себе Богу принесе,
отац и патријарх избраном семену
по обећању Духа поста.

ПЕСМА ПЕТА

За младићем Јосифом што Египтом царева,
обузет глађу старац Јаков пође,
за младићем Савом што се ради Христа
у лик смирења одену у пустињи,
богатство обилно оставивши
старац Симеон пође,
у којој божаствено сазнање усавршивши
благодаћу духовним чедима умножише се.

Милосрђе као Јов према ништима стекавши,
Симеон праведних похвале од Бога удостоји се,
у безмолвију и у сузама трпљење показав,
не богатство пропадљиво двоструко примив
но Духа утешитеља благодат бескрајну,
и анђелским зборовима приброја се.

Јерихонске зидине свештеник Божји Сава разара
окореле у људима обичаје греховне,

ваструбив окрст срдац их јеванђелски глас
покајанија,
ћивот же свештенија носе, оца часније мошти,
мира струји јакоже јорданскије изливајуште
ихже вероју пријемљут победу на сапротивније.

ПЕСАН ШЕСТАЈА

Обладавшије страстми и беси побеждшије
смирившије се Христа ради
и ва добродетељех обогатившије,
ништету телеснују вољеју изволившије,
богатаство же духовноје обилно пријемшије,
Симеона и Саву почитајуште
рапски мољенија тем принесем.

Твојих добродетељеј васхвалити достојне
недоумејуште,
на јеже от љубаве дрзајуште, тебе, оче, приносим,
твојими молитвами, преподобне Симеоне,
от Христа Бога милост обрести надејуште се
и сагрешениј очиштеније пријети.

Самрти безвременије и напрасније,
бесовскога о паденији нашем похваљенија
и васакаго озлобљенија
и навета лукавих человек, Саво светитељу,
избави нас твојими молитвами,
ка тебе припадајуштих
и тебе пастира имуштих
от влков душегубитељних нас сабљудајушти.

затрубив око срца њихова јеванђелски глас
покајања,
и ђивот свештени носећи, очеве часне мошти,
што мира потоке као јорданске изливају
људима који с вером примају победу над
непријатељима.

ПЕСМА ШЕСТА

Савладатеље страсти и бесова победитеље
што се понизише Христа ради
и у добродетељима обогатише се,
што сиротовање телесно драговољно изабраше
и богатство духовно обилно примише,
Симеона и Саву шутијући
рапски мољења овима принесимо.

Како да добродетељи твоје усхвалимо достојно
недоумећи,
љубављу охрабрани, тебе, оче, молимо
твојим молитвама, преподобни Симеоне,
у Христа Бога да милост нађемо надајући се
и сасрешења очишћење да примимо.

Од смрти безвремене и напрасне
од бесовског због пада нашег хвалисања
и од сваког озлобљења
и од насртаја злих људи, Саво светитељу,
избави нас твојим молитвама,
јер к теби припадамо
и тебе пастира имамо
од вукова душепогубних чувара нашега,

Раби присније и благонаравније васех цара Христа
уведевшије вољу господа својего
и угодна јему сатворишије,
таланат многоусугубившије
и десетоградније области сподобљшије се,
ва радости праведних суште
и гради наше молитвами утврђајуште,
Симеона и Саву ва песнех поштем.

Блажен јеси, Симеоне,
добро бо тебе сапреже се
јакко лоза плодовитаја
памет самртнаја ва поштенији твојем,
сеније својеју добродетељи твоје покривајушти
ваздиханија же јакко сладост
укоренише се окрст срца твојего,
чловек бив боје се Господа
благословенија от њего сподоби се.

Из корене праведнаго
отрасал чистоти, Саво, бил јеси,
плоди приносе
садитеља и Господа весељештије,
ихже ва разуме насиштше се
вери правостију добродетељеј плоди показаше,
брашна погибель творештаго небрегше
и не ктому того делајуште.

Рабе верне и послушне свих цара Христа
што разумедоше вољу господара својега
и што је угодно њему учинише,
талант умногостручише
и десетоградне власти удостојише се,
што у радости праведних живе
и градове наше молитвама утврђују,
Симеона и Саву у песмама штудујмо.

Блажен јеси, Симеоне,
јер се чврсто са тобом здружило
као плодна лоза
сећање на смрт у пошћењу твојем,
сенком својом добродетељи твоје покривајући
уздаси као сладост
укоренише се око срца твојега,
човек који се боји Господа
благослова се од њега удостоји.

Из корена праведног
изданак чистоте, Саво, био јеси,
плодове приносећи
што расадитеља и господара веселе,
којима у духу хранећи се
вере правошћу добродетељи плодове показаше,
јело што погибелъ твори презревши
завек одгурнуше.

Забивајуште задњаја
и ва предњаја мудре простирајуште се,
не поминајуште благородија
смиренијем же себе обучајуште,
Сава Симеону жезал старости
Симеон Саве шлем спасенија бист,
на једино вазирајуште
јеже добродетељеј пут савршити,
темже и стрели лукаваго ражденије угасише.

Блаженство земљи кротких житељеј
разумев Симеон,
ништету духовнују ва плачи бо васпријем,
алче и жажде правди пребист,
милостив же бив и срце очистив
богозрительства сподоби се,
сим же ученики своје
на висоту богоразумија извел јест.

Апостолскому престолу прејемник бив,
наравом их, Саво, подобе се,
достойно цркви Божијеј пожит,
старије утешаје,
јуније чистоте и целомудрију научаје,
сирије милује и вадовици заступаје,
себе ва чистоте сахранил јеси,
богатим же запрештаје
не високомударствовати повинул јеси.

Заборављајући оно што је позади
и за оним што је пред вама пружајући се,
не помињући племства
смирењем себе обучавајући,
Сава Симеону палица старости
Симеон Сави шлем спасења поста,
на једно гледајући
како да путем добродетељи ходе,
и пламене стреле лукавога угасише.

Блаженство земље кротких житеља
познавши, Симеон,
сиромаштво духа у плачу примив,
гладан и жедан правде био је,
милостив и срце очистив
богогледања удостоји се,
и овиме ученике своје
на висоту богосазнања узвео јесте.

Апостолског престола наследник бивши,
одликама њиховим, Саво, подобећи се,
достојно цркви Божијој поживе,
старе тешећи,
младе чистоти и целомудрију учећи,
сирочад милујући и удовице заступајући,
себе у чистоти сачувао јеси,
богатима претећи
да не високомудрују повинуо их јеси.

Љубов плтаскују, Саво, растргнув
оца ва мире оставил јеси,
љубовију духовноју распаљајем, Симеоне,
сину ва пустињи последовал јеси,
јејуже николиже падајуштују
о Христе савакупљше се,
того водими добродетељеј успели јесте,
ва њејже и нас молитвами вашими утврдите.

Јазва велика бесом, Симеоне, показа се,
богатаством бо миру не поработи се,
на сије полазне устројив
крст вавам Христу последова,
плт же старостију изнемогшују
постом уморити поташта се,
и смиренија ради васа ловљенија их
невредимо прешал јеси.

Јуноши, на брани вражије крепитеља,
старци, разуму правитеља,
вадовици и деви, целомудрија учитеља,
ништи, богатоподатеља,
скрбешти, утешеније,
придите, Саву
добраго пастира и учитеља
васем васа бившаго
песанми вазвеличим.

Љубав по крви, Саво, раскинувши
оца у свету оставио јеси,
љубављу духовном распаљен, Симеоне,
за сином у пустињу пошао јеси,
и у њој никад не посрнувши
у Христу састали сте се,
и њиме вођени у добродетељи успели јесте,
у којој и нас молитвама вашим утврдите.

Велика пропаст бесима показа се, Симеоне,
јер богатством свету роб ниси постао,
већ ово корисним устројив
крст узевши за Христом пође,
а тело од старости изнемогло
постом да изнуриш постара се,
и у смирењу све замке њихове
неповредно прешао јеси.

Момци, у боју с врагом укрепитеља,
старци, разума управитеља,
удовице и деве, целомудрија учитеља,
ништи, добротвора,
тужни, утеху,
приђите да Саву
доброг пастира и учитеља
што свима све је био
песмама узвеличамо.

КАНОН ТИМА ЖЕ, ЈЕМУЖЕ КРАЈЕГРАНЕСИЈЕ
СИЦЕВО: ДА ПОМОГУТ СА БОГОРОДИЦЕЈУ МОЈЕЈ
ХУДОСТИ

ГЛАС ОСМИ

ПЕСАН ПРВАЈА

Двер спасенија нам отврзоше
чудотворац Сава пастирским жазлом,
крста же образом Симеон,
разагнавши море преласти
и беси побеждше
људи же направише сих избежати
и правостију вери ходити,
песан Господеви воспевајуште.

Антонију Великому подражатељ бист Симеон,
ва плти бо немоштнеј сушти
ка невидимим бранем отлучи се
и бесовско свирепство паучини немоштњеје обличи,
сих же сети сакрушати трпенијем и смиренијем
васем показа.

КАНОН ИСТИМА, ЧИЈЕ ЈЕ КРАЈЕГРАНЕСИЈЕ
ОВАКО: ДА ПОМОГНУ С БОГОРОДИЦОМ
МОЈОЈ ХУДОСТИ

ГЛАС ОСМИ

ПЕСМА ПРВА

Двери спасења нам отворише
чудотворац Сава пастирским жазлом,
а крсним знаком Симеон,
пресекавши море прелести
и бесе победивши
и људе упутише да се ових клоне
и правошћу вере да ходе,
песму Господу певајући.

Антонију Великом подражавалац постаде Симеон,
у плоти немоћној у невидљиву се битку упушта
и бесовску дрскост од паучине слабијом изобличи,
свима показа њихове мреже
како се кидају трпљењем и смирењем.

Преподобан, незлобив и праведан,
отлучен мирских и виши васакаго пристрасија бив,
свештеноначелник Сава
Божијим судом изабран постави се,
жртви бескрвније приносе
скврну страстеј очиштајуштије,
људем спасеније исходатајил јест.

ПЕСАН ТРЕТИЈА

Милостињи источник, Симеоне,
бил јеси, преподобне,
и того издалече многије привлече,
ихже и братију Христову бити
Сава о тебе уведев,
са њими усрдно исходит ва того вазисканије,
у његоже оба сије ради вини
са спасајуштим се обретосте се.

Умом вечних благ саматраје
времених же небрегал јеси, преподобне,
именија же своја давшаго ради Господа
општаја ваменив — добре устројил јеси,
и от васех свобожд се,
крст Христов, лакоје иго васпријем,
и тому, оче Симеоне,
радује се последовал јеси.

„Греди, последуј ми“,
разумне, блажене, услиша вазивајушту Господу

Преподобан, безлобан и праведан,
светскоме туђ и уздигнут изнад сваке страсти
првосвештеник Сава постави се
Божијим судом изабран,
жртве бескрвне приносећи
што нечистоту страсти очишћавају,
људима спасење измолио јесте.

ПЕСМА ТРЕЋА

Милостиње источник, Симеоне,
био си, преподобни,
и Христу многе из далека привуче,
у овима и браћу Христову тобом препознав
Сава са њима усрдно пође да Христа тражи,
и у њега се обојица стога нађосте
међу спасенима.

Умом вечна блага посматрајући
врѣмена презрео јеси, преподобни,
и имање своје ради Господа који га даде
држећи за заједничко — добро устројио јеси
и од свега ослободив се,
крст Христов, лако иго примивши,
за Христом, оче Симеоне, радујући се
пошао јеси.

„Хајде за мном“,
разумом, блажени, чуо си позив Господњи,

и мира, Саво, оставил јеси
својими пешти се и мртваци погребати,
ти же ва след јего
и заповеди добре навикнул
суштим ва мире
царствије Божије вазвести јеси.

ПЕСАН ЧЕТВРТАЈА

Ти, Симеоне, Господа васеју силоју вазљубил јеси
Бога твојега,
ти, Саво, радује се отачаскаја недра остави
и љубовију ништету Христову васпријет,
тем са преподобних и светитељскими лики
савакупиште се зовуште:
Силе твојеј слава, чловекољупче.

Јелики преподобних ва свете вадвараје се
стадо твоје, Симеоне, тебе предстатеља имуштеје,
отачаским благосрдијем не остави
на духом немошт нашу не престај посештаје,
тебе бо и чиноначелника и молитавника
силна и душеспаситељна имами.

Бед и напастеј и васакаго озлобљенија,
недуг љутих и ванезапније самрти
тебе свештеноначелника и пастира доброга
имуштих,
твојими ка Господу молитвами избави нас,
Саво светитељу.

и свет, Саво, оставио јеси
да се светски о њему брину и сахрањују мртваце,
а ти за Христом пошав
и заповести добро научив
и људима у свету
царство Божје објавио јеси.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Ти, Симеоне, Господа свом силом заволео јеси
Бога твојега,
ти, Саво, радујући се очинска недра остави
и љубављу сиромаштво Христово прими,
стога се са зборовима преподобних и светитеља
сјединисте, узвикујући:
Сили твојој слава, човекољупче.

Ти који у светлости преподобних боравиш,
стадо твоје, Симеоне, што тебе предстатеља има,
очинским благосрђем не остави,
но духом немоћ нашу не престај посећивати,
јер тебе и поглавара и молитваника
силна и душеспасна имамо.

Од беда и напасти и сваког страдања,
од недуга љутих и ненадане смрти
нас што тебе првосвештеника и доброг пастира
имамо,
твојим ка Господу молитвама избави,
Саво светитељу.

Господеви љубовију прилепивше се,
мира красних небрегли јесте,
сад животни ва срце пријемше
благодет духовнују,
лики иначаских састављше
јако рај красан показасте,
древо животноје посреде
Христа имуштих.

Одејан одеждеју образа анђелскога,
страшан, Симеоне, бесом јављаје се,
художне ва подвиг иже на тех брани вашал јеси,
премо велехвалној грдињи
безмерноје смиреније показује,
премо же очајанију благују надежду
јејеже не погрешил јеси.

Росу благодети пресветаго Духа ва срце пријем,
бразди, Саво, срдачније верних напојил јеси
јако от источника уст твојих
божаставними словеси исходешними,
и добродетељеј плоди израстити
тех обновио јеси,
Христа делатеља душам весељештије.

ПЕСАН ШЕСТАЈА

„Да вазидет от влн морских живот мој ка Господу“,
Симеон ваздихаје глаголаше,

Уз Господа љубављу приљубљени,
светске красоте презрели јесте,
дрво живота у срце примивши
благодат Духа,
зборове иночке саставивши
красним их рајем показасте,
што посред себе Христа
дрво живота има.

Одевен одеждом лика анђелског,
страшан, Симеоне, бесима јављајући се,
искусно у подвиг борбе с њима ушао јеси,
насупротив хвалисавој гордости
неизмерно смирење показујући,
насупротив очајању добру наду
која те није изневерила.

Росу благодати пресветог Духа у срце примив,
бразде, Саво, у срцу верних напојио јеси
из источника уста твојих
божаственим речима истеклим,
и ове обновио јеси
добродетељи плодове да роде
што Христа, делатеља душа, веселе.

ПЕСМА ШЕСТА

„Да из валова морских живот мој изиђе Господу“,
Симеон са уздахом говораше,

„да придет ка мене ва пустињу отац и господин мој“,
Сава Христови мољаше се
јеже и получивше
васа богоугодне садејаше јелика обешташе
на спасеније их Господеви.

Из дому мојега богатаством кипештаго
многим сиј господ,
јако от теснаго узилишта изашад,
Симеон, весеље се,
ва пустињу васели се јакоже ва царскаја сељенија,
наслажденије же поштеније
и под повелитеља бити вечнују свободу
Христа ради ваменив.

Целованијем важдељеним о Христе Симеона
лобизаје,
благодарније гласи Сава Богови вапијаше:
„И откуду ми сије да приде ка мене отац и
господин?“

Подобне же и тај глаголаше:
„Благословен ти ва чедех
и благословено разлученије
и савакупљеније твоје са мноју“.

Јединогласије от васех слишаше се:
Диван Бог Израилев
сабираје јединомисалније ка себе,
јуношу Саву зреште
ва благодаренији старчаском к Богу,
старца же Симеона
ва иступљенији веселијем духовним
ва преславном савакупљенији их.

„да дође к мени у пустињу отац и господар мој”,
Сава се Христу мољаше,
и ово добивши
све богоугодно учинише што год обећаше
на спасење своје Господу.

Из дома свога што богатством прелива
многима будући господар,
као из тесног свезалишта да изађе,
Симеоне, веселећи се,
у пустињу се усели као у царске дворе,
за наслађење пост
и потчињеност за вечну слободу
Христа ради држао јеси.

Целивом жељним у Христу Симеона љубећи,
благодарним гласом Сава Богу вапијаше:
„Откуда ми ово, да дође к мени отац и господар?!”
А слично и овај говораше:
„Благословен да будеш међу чедима,
и благословен растанак
и састанак твој са мнош!”

Једногласје од свију чуло се:
Диван је Бог Израилев
што прибра једномишљенике к себи,
младића Саву гледајући
у старачком благодарењу Богу,
старца, пак, Симеона,
у усхићењу весељем духовним
о преславноме сусрету њиховом.

Јуже Давид провазгласи
ћивот свештенија и Божије покојиште,
тебе, Дево, преподобни вазљубљше Симеон и Сава,
ва чистоте служити ти
пустињу покојиште изволише,
ва њејже часнују обитељ о имени твојем
састављше
јако спаситељни ћивот
тебе, васех окрмительнице, варучише.

ПЕСАН СЕДМАЈА

Изволивше безмлвијем приметати се Господеви
нежели жити ва земљи отачаствија својего,
Симеон и Сава васа тому вазложше,
ва Гору Светују васелише се,
ва њејже множаства иночаствујуштих сабравше
место васељенија слави јего сатворише.

Млчашту језику, срцем же вапијушту,
Симеон исповедаше се Господеви,
и длгов разрешеније от њего пријем
многклеветни језик бесов заградил јест,
ихже одгонит от притекајуштих вероју
часној раце јего,
и миром освештенија помазујуштим се.

Обноштноје стојаније,
непрестаноје пеније
и благонадежније молитви Сава савршаје,
теплије слзи и благодаренија от срца,

Тебе коју Давид предсказа
ћивот свештени и Божје покојиште
преподобни завољеше, Дево,
и у чистоти да ти служе Симеон и Сава
пустињу за покојиште изабраше
и у њој часну обитељ у име твоје саставивши
као спасоносни ћивот
теби, свакоме предводителки, предадоше.

ПЕСМА СЕДМА

Волећи више да у безмолвију на прагу леже
Господњем
него да живе у земљи отачаства својег,
Симеон и Сава све њему оставише
у Гору Свету уселивши се,
у којој мноштво инока сабравши
место усељења славе његове сатворише.

Ћутећи језиком а срцем вапијући,
Симеон се исповедаше Господу,
и дугова разрешење од њега примив
многоклеветни језик бесова везао јесте,
које одгони далеко од оних што с вером
часној гробници његовој притичу
и миром се освештеним помазују.

Свеноћно стајање,
непрестано појање
и молитве пуне надом вршећи,
Сава топле сузе и благодарење од срца

Симеонова ваздиханија очиштенију грехов
и благодети васељеније
и дрзновенију ка Богу
ва помошт пријел јест.

Једину чистују,
једину васенепорочнују,
тебе познавши преподобни,
чистоту, Дево, изволивше
и непорочно пути Господња ходише
тебе водитељницу имуште,
са њими же моли се ка из тебе рожденому
васакаго беспутија преласнаго нас избавити.

ПЕСАН ОСМАЈА

Иже ва богатастве и житија светлости
ништије вазљубљшије и тех други стежавшије,
смиренија же ради висоту небеснују достигшије,
млчанијем же и кротостију
Духа светаго жилиште бившије,
Симеона и Саву васхвалим.

Христа угостити ва дому душевњем подвизаје се,
благочастивим помислом васех небрег
ум расточајуштих,
сакрушенијем же срца изабрал јеси мисално,
са слзами божаставноју ногу јего, Симеоне,
прикасати се,
темже и благују част получил јеси
јаже от тебе не отимет се ва веки.

Симеонове уздахе на очишћење грехова
и благодати усељење
и слободу у Бога
на помоћ примио јесте.

Једину чисту,
једину свенепорочну,
тебе познавши преподобни,
чистоту, Дево, заволеше
и непорочно путем Господњим ходише
тебе водитељку имајући
са којима моли се из тебе рођеноме
да нас од сваког преласног беспућа избави.

ПЕСМА ОСМА

Оне што у богатству и сјају светском
сироте заволеше и њих за пријатеље стекоше,
што смирењем висину небеску достигоше,
што ћутањем и кротошћу
Духа светого обиталиште посташе,
Симеона и Саву усхвалимо.

Христа да угости у дому душе трудећи се,
благодативом помишљу све занемаривши
ум што растаче,
скрушеношћу срца изабрао јеси духовно,
са сузама божаствених ногу његових, Симеоне,
да се дотичеш,
стога си и добио бољи део
који се од тебе неће узети на веки.

Учитеља Христа словеси повинује се,
оца оставил јеси својего,
и паки сему са подобноју частију послужил јеси
тому повелевајушту,
иже обешта, Саво, благо бити тебе
и длголетна сатвори те ва царстве небеснем,
паче же пребивајушта ва веки.

Дом Божији, цркви светаја,
и дивнаја ваправду, Дево,
пророки провазвести се
испли неизреченије слави јего,
јејже славоју осияти се
важделеше преподобни,
тебе, пречистеј, благоговејне приступајуште
ва чистоте послужише,
и храми того благодети бити
сподобише се.

ПЕСАН ДЕВЕТАЈА

Образ добродетељеј,
Симеона преподобнаго,
начело же и учитеља богоугоднаго житија,
Саву светитеља,
којегождо по имени и оба вакупе
придите, иночаствујушти, са свештеними
и благочастивих множества,
васи јако чиноначелники величајем.

Стлп непоколебими верним
и иночаствујуштим утвржденије,

Учитеља Христа речима повинујући се,
оца оставио јеси својега
и опет њему са дужном чашћу послужио јеси
када је учитељ наредио,
он који обећа, Саво, да ће ти добро бити
и дуголетна сатвори те у царству небеском
и више од тога — вечна.

Дом Божји, цркве светињу,
и дивну заиста, Дево,
пророци предсказаше тебе
пуну неизрециве славе његове,
и овом славом да буду осијани
зажелеше преподобни,
теби, пречистој, побожно приступајући
у чистоти послужише,
и храм његове благодати да буду
удостојише се.

ПЕСМА ДЕВЕТА

Узор добродетељи,
Симеона преподобног,
почетак и учитеља богоугодног живота,
Саву светитеља,
сваког по имену и обојицу заједно
приђите, иноци, са свештеницима
и благодастивих мноштва,
сви као поглавари величајмо,

Стуба непоколебљива вернима
и иноцима утврђење,

преподобнаго Симеона,
са дрзновенијем Богу предстојешта
молитвами же вастанија бранеј наших
облакчајушта
и страшним јављенијем враги побеждајушта
песанми величајем.

Тврдоје цркви основаније,
трст светаго Духа
пишуштују нам благочастија ученија
и потирајушту злије обичаји,
трубу доброгласнују богословија
вештанијем зловерније вазражајушта
и благочастивих на тех ваоружајушта,
Саву архијереја песанми величајем.

преподобног Симеона,
што са слободом Богу предстоји
и молитвама немире борби наших олакшава
и страшним јављањем непријатеље побеђује,
песмама величамо.

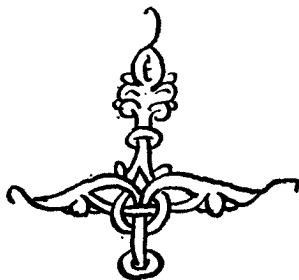
Тврдо основање цркве,
перо светог Духа
што пише нам благочашћа учење
и брише зле обичаје,
трубу доброгласну богословља
што једном зловерне сузбија
и благочастиво против њих подиже,
Саву архијереја песмама величамо.

**КРАЈЕГРАНЕСИЈЕ СЕДМИХ КАНОНОВ ИМЕЈУШТИХ
КРАЈЕГРАНЕСИЈЕ СИЦЕВО:**

Господи, просвештаје слепци, ти ме просвети
да поју разумно и љубовију твоја угодники
мироточца же Симеона и Саву светитеља,
суштим ва напастех скороје избављеније
призивајуштих тех вероју и љубовију срца,
милост подавајуште и от скрби избављајут,
помогут са Богородицеју и мојеј худости.

**КРАЈЕГРАНЕСИЈЕ СЕДАМ КАНОНА, КОЈИ ИМАЈУ
КРАЈЕГРАНЕСИЈЕ ОВАКО:**

Господе просветлитељу слепих, ти ме просветли
да појем разумом и љубављу твоје угоднике
мироточца Симеона и Саву светитеља,
у напастима брзо избављење
призиватеља им с вером и љубављу срца,
милост дајући и од скрби избављају
да помогну с Богородицом мојој худости.

ТЕОДОСИЈЕ ХИЛАНДАРАЦ

**ЗАЈЕДНИЧКИ КАНОН СВЕТОМЕ
СИМЕОНУ И СВЕТОМЕ САВИ
ЧЕТВРТОГА ГЛАСА**

**КАНОН ОПШТИ СВЕТИМ КТИТОРОМ СРПСКИМ
СИМЕОНУ МИРОТОЧЦУ И СВЕТИТЕЉУ САВЕ
ЧУДОТВОРЦУ СПИСАН ЋИР ТЕОДОСИЈЕМ
СВЕШТЕНОИНОКОМ**

ГЛАС ЧЕТВРТИ

ПЕСАН ПРВАЈА

Отврзи уста моја,
благих податељу Христе,
и пријем помошт духом
слово благодарставно отригну
молабнеј памети твојих угодник,
пријем сих помошт
васпоју радује се твоју благодет.

Отврзи усне своји милостивне
и руце на молбу ваздежди
ка Богу васех и Владице, Симеоне,
избавити стадо твоје
от плењенија и озлобљенија,
да те почитајем
васпевајуште твоја чудеса.

КАНОН ЗАЈЕДНИЧКИ СВЕТИМ КТИТОРИМА
СРПСКИМ СИМЕОНУ МИРОТОЧЦУ И СВЕТИТЕЉУ
САВИ ЧУДОТВОРЦУ ШТО ГА ЈЕ НАПИСАО
КИР ТЕОДОСИЈЕ СВЕШТЕНОИНОК

ГЛАС ЧЕТВРТИ

ПЕСМА ПРВА

Отвори уста моја,
добра податељу Христe,
и примив помоћ Духа
реч благодарности изговорићу
молбеном спомену твојих угодника,
примивши њихову помоћ
успојаћу радујући се твоју благодат.

Отвори усне своје милостиво
и руке на молбу подигни
Богу свих и Владики, Симеоне,
да избави стадо твоје
од робовања и од страдања,
да тештујемо
певајући твоја чудеса.

Одврг се, Саво, плтаских родитељеј
са њими духовне Тројици
васех Богу усинил се јеси,
јејже ниња предстојеште
раби своје избавите
насилија супротивних
и враг опстојанија.

ПЕСАН ТРЕТИЈА

Твојих раб, благодетељу,
животворештим утешитељем Духом
Симеона и Саву прославим,
лик сими духовне сабрани
огради божаставним покровом
и благодети слави твојеје сподоби.

Твоје достојаније, Симеоне,
предварив избавити от расхиштенија
зверовидно на њих устрмљајуштих се,
и вастанија страстеј наших
твојими молитвами укроти
и благодарне твоја чудеса славити сподоби.

Твојим дрзновенијем, Саво, иже ка Христу
не престај моље о васпевајуштих те,
ва лику сих устројити спасајемих
и нападанија супротивних избавити се
сим сподоби.

Одрекнув се, Саво, плотских родитеља
са њима духовно Тројици
свих Богу усинио се јеси,
којој сад предстојећи
рабе своје избавите
од насиља противника
и непријатељског нападања.

ПЕСМА ТРЕЋА

Твоје рабе, благодетељу,
животворним утешитељем Духом
Симеона и Саву прослављамо,
и збор им духовно сабран
огради божаственим покровом
и благодати славе твоје удостој.

Твоје достојање, Симеоне,
заштити и избави од пљачке
зверолико устремљених на њ,
и побуну страсти наших
молитвама твојим укроти,
благодарно твоја чудеса да славимо удостој.

Твојом слободом, Саво, у Христа
не престај молећи за певаче твоје,
у збору спасаваних да се ови нађу
и да избављења од напада противничких
буду удостојени.

Седештаго ва вишњих и зрештаго смерених,
Симеоне богоносе, Саво светитељу,
прилежно о нас умолите
уштедрити смереније наше
и љутих избавити нас
и спасти вапијуштих:
Слава силе твојеј, Господи.

Седалиште мирскога владичаствија оставив,
смеренијем Владице својему последовал јеси,
темже и богатими дарованми прославил те јест,
јегоже непрестано, оче, моли
стадо твоје от расхиштајуштих је избавити.

Сел јеси на престоље висоце светитељства
и упасал јеси апостолски стадо своје
и обитељи иноких саставив
божаставними ученми утврдил јеси,
ихже и ниња молитвами си
сахрани невредими супостатними нахожденми.

ПЕСАН ПЕТАЈА

Удиви на нас милости твојеје богатаство, Господи,
молитвами твојих угодник,
ти бо благосрде Владико, пријемљеши тех
прилежно молештих се о нас,
и от буре избављаје
смиреније подавајеши.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Седеоца на небу што гледа смирене,
Симеоне богоносни и Саво светитељу,
приљежно за нас молити
да се смилује на смирење наше
и од зла да нас избави
и да спасе нас који вапимо:
Слава сили твојој, Господе.

Седалиште светског владичаства оставив,
и смирењем за Владиком својим пошпао јеси,
стога те и богатим даровима прославио јесте,
па њега, оче, непрестано моли
да стадо твоје од разбојника избави.

Сео си на престо узвишени светитељства
и напасао јеси апостолски стадо своје
и обитељи инокâ саставивши
божаственим учењем утврдио јеси,
које и сада молитвама ти
сачувај неповредне од непријатељске најезде.

ПЕСМА ПЕТА

Удиви на нама милости своје богатство, Господе,
молитвама твојих угодника,
јер ти, благосрдни Владико, примаш њих
што приљежно те моле за нас,
и од буре избављајући
смирење дајеш.

Удивљен бив ва васачаских,
ва смеренији високотворнем
и мироизлијанији обилнем,
ти бо, чудотворче преподобни, пријемљеши
васех вероју притекајуштих ти,
и молитвама ти од бед избављаје
смиреније подавајеш.

Удивил јеси васак слух и виденије
паче јестаства чудотворенми твојими,
звериним обузданијем
и састав повиновенијем
и јеште же и анђелу повељенијем,
ти же, велики светитељу, и о нас
покажи чудеса твоја
и молитвама ти от нужних избавив,
смиреније подажд.

ПЕСАН ШЕСТАЈА

Вазупита ка творцу и Богу непрестано
обитељ вашу непоколебиму сахранити,
јуже састављша
ва њеј посничаски подвизаста се
јакко присна угодника Исусу, цару силам.

Вазивајем ка тебе, некључима чеда твоја,
погреби ва рове пагубнем
ратујуштих нас мисалније и чувставније враги
и от тље и напастеј моли вазвести нас
Исуса, цара силам.

Удивљен си био у свему,
у смирењу високотворном
и мироточењу обилном,
јер ти, чудотворче преподобни, примаш
све што са вером притичу к теби,
и молитвама ти од беда избављајући
смирење дајеш.

Удивио си свако ухо и свако око
натприродним чудотворствима твојим,
звери обуздањем
и природе повиновањем
па још и анђелу заповедањем,
и на нама, велики светитељу,
покажи чудеса твоја
и молитвама ти од невоље избави,
смирење дај.

ПЕСМА ШЕСТА

Вапите творцу и Богу непрестано
да обитељ вашу непоколебљивом сачува,
коју саставивши
у њој се испоснички подвизасте
као верни угодници Исуса, цара сила.

Вапимо к теби, недолична чеда твоја,
покопај у јаму погубну
насртљиве на нас духовне и телесне непријатеље
и од пропасти и напасти да избави нас
моли Исуса, цара сила.

ГЛАС ТРЕТИ

Симеон данас са Савоју блаженим припадше духом
от напастеј избављајут стадо своје,
си бо Тројицу проповедаше јединог Бога,
цркви утвржденије непоколебимо јавише се,
ва преподобних мироточац
и ва светитељех чудотворац,
сији бо и ва брањех непобедими поборници
јављајут се,
царем похвала
и људем својим утвржденије.

Спасенију ходатаја нам Арааму подобнаго,
Симеона приводим ти, Владико,
и јако другога Исаака, Саву свештеноначелника,
на Горе Светеј на жртву принесша се тебе,
ихже молитвама от бед избави нас вапијуштих:
Препети благословен Бог отац наших.

Спасенија надежде да не погрешим
надејуште се сије тобоју пријети, преподобне,

Вапијати не престај за нас оное
коме бескрвне жртве принео јеси
као истински светитељ,
да нас сачува од спопалих нас зала неповредне,
Исусу, цару сила.

КОНДАК

ГЛАС ТРЕЋИ

Симеон данас са Савом блаженим дошавши духом
од напасти избављају стадо своје,
јер ови Тројицу проповедаше једнога Бога,
цркве утврђење непоколебљиво јавише се,
међу преподобнима мироточац
и међу светитељима чудотворац,
јер и у биткама непобедни заштитници јављају се,
царевима похвала
и људима својим утврђење.

ПЕСМА СЕДМА

Спасења нашег заступника Аврааму сличног
Симеона ти приводимо, Владико,
и као другог Исаака, Саву првосвештеника,
на Гори Светој на жртву што се принесе теби,
њиховим молитвама од беда избави нас вапиоце:
Свеопевани Боже отаца наших, благословен јеси.

Спасења нада да нас не превари
надајући се да ово тобом примимо, преподобни,

на да получим молитвами твојими
страстем облекченије и душам спасеније,
вазивајуште:
Препети отац наших Боже, благословен јеси.

Спасиј себе мирскога пристрастија
крстолепно ва пустињу Христу последовал јеси,
ва њејже ва име того пречистије матере обитељ
саставив,
множаство спасајемих тому привел јеси,
јејже ниња моли јего сахранити се неразориме
ва веки.

ПЕСАН ОСМАЈА

Слиши, благодатељу, творче васех,
мољенија јаже о нас преподобних твојих,
да јавет се иже на ни савети насилујуштих нам
васкоре сујетни,
и будем ва благодареније готови тебе,
теми бо неудоби избављајемих
избављајемии јављајем се,
тем и веселеште се вапијем:
Благословите васа дела Господа,
појте и преваносите.

Слишав глас јеванђелски, преподобне Симеоне,
и реченије тобоју обети ка Христу сабљул јеси,
јако истини сего служитель,
и бист на пријетије готов Духови,
јего же благодетију и нас сахрани невредимии

но да добијемо молитвама твојим
од страсти олакшање и душама спасење,
узвикујући:
Свеопевани Боже отаца наших, благословен јеси.

Спасивши себе од светског пристрашћа
крстовито у пустињу за Христом пошао јеси,
и у њој, у име његове пречисте матере обитељ
сздавши,
мноштво спасаваних њему привео јеси,
кога и моли да је сачува неразоривом на веки.

ПЕСМА ОСМА

Чуј, благодатељу, творче свих,
мољења за нас преподобних твојих,
да мучитеља наших намере против нас
постану ускоро залудне,
и да будемо спремни за благодарење теби,
јер њиховом помоћу
од насилника избављени јављамо се
и стога веселећи се вапимо:
Благословите сва дела Господња Господа,
појте и преуносите на све векове.

Чувши глас јеванђеља, преподобни Симеоне,
и завете своје Христу испунио јеси,
као истинити његов служитељ,
и поста спреман да примиш Духа,
чијом благодаћу и нас сачувај неповредне

от навета боруштих ни
видимих враг и невидимих.

Слишана бише твоја исправљенија, Саво
васеблажене,
пријем бо благодет Духа
заблужденије обратио јеси на пут истини,
буди на пријетије готов мољенија нам
тобоју и ниња настојештих бед
и душевних страстеј избавити се нам
и благодарставне вазивати:
Благословите васа дела ...

ПЕСАН ДЕВЕТАЈА

Јако же спаситељни твојим повељенијем
сатворени, Владико, ђивот,
тако сахрани црков верних
от потопа јересеј и насилија ратујуштих,
мољенијем Симеона преподобнаго и Сави
архијереја,
васебогатоју и приснопамятноју.

Јако же свештенија закони ђивот
искушеније гнева Божија наведе
безаконе одржештим и дрзосне прикоснувшому се,
тако, молим се, богоносе Симеоне,
сатвори иже стаду твојему насилујуштим
храм раки моштеј твојих,
иже тебе, оче, ва небреженије вამењајуштим.

од напада непријатеља, видљивих и невидљивих,
што се против нас боре.

Чувене бише твоје врлине, Саво свеблажени,
јер примив благодат Духа
заблуделе обратио јеси на пут истинит,
буди спреман да примиш мољења наша
да тобом и сада од ових беда
и од душевних мука будемо избављени
и да благодарно узвикујемо:
Благословите сва дела . . .

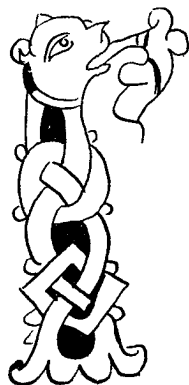
ПЕСМА ДЕВЕТА

Као спасоносни по твом наређењу
начињен, Владико, ђивот,
тако сачувај цркву верних
од потопа јереси и насиља нападача,
мољењем Симеона преподобног и Саве архијереја,
свебогатих и увек спомињаних.

Као што свештени ђивот закона
потврду гнева Божјег наведе
на безаконе носаче и дрског дотицатеља,
тако, молимо се, богоносни Симеоне,
начини и храм гробнице моштију твојих
за насилнике твојега стада
што тебе, оче, нештују.

Јако свештенствиј божаставних истини служитељ
дрзновеније имеје ка пастиру печаловнику Христу,
никако же да оставиши расхиштну
ни прикосновену бити стаду твојему
руками неверних и бестудних,
иже састави многими поти,
Саво блажене.

Као светиња божаствених истинити служитељ
слободу имајући у пастиреначелника Христа,
никако не остављај стадо своје
да дотакнуто и разграбљено буде
рукама неверника и бестидника,
што га сакупи са много зноја,
Саво блажени.

ТЕОДОСИЈЕ ХИЛАНДАРАЦ

СЛУЖБА СВЕТОМ ПЕТРУ КОРИШКОМ

ПАМЕТ ПРЕПОДОБНАГО ОЦА НАШЕГО ПЕТРА
КОРИШКАГО

СТИХИРИ

ГЛАС ПРВИ

Наста, богоносе,
слнца светлејши памет твоја,
озарајет приходештеје ка тебе вероју
и бесамртијем облагоухајет
и душам истачајет исцељенија, Петре,
молитавниче о душах наших.

Чувставније страсти телесније победил јеси
ваздржанија брздами, чудодејставниче Петре,
и ревности бесплатних на земљи показа,
васе желанија плтаскије духови покори́л јеси,
тем ниња ва небесних сељенијах вадвараје се
моли о душах наших.

Блажене Петре,
основаније положив добродетељеј
древњаго човека савлече се са похотми
и ва Христа облече се ваистину,
тем и обличил јеси, преподобне,

www.tezauriliturgic.ro
СПОМЕН ПРЕПОДОБНОГА ОЦА НАШЕГА
ПЕТРА КОРИШКОГ

СТИХИРЕ

ГЛАС ПРВИ

Наступио је, богоношче,
од сунца светлији спомен твој,
озарује ти прилазнике с вером,
бесмрћем облагоухава
и душама излива исцељења, Петре,
молитваниче за душе наше.

Чувствене страсти телесне победио јеси
уздражања уздама, чудотворче Петре,
и ревност бесплотних на земљи показа,
све жеље плотске духу покорио јеси,
и зато сад у небеским дворовима боравећи
моли за душе наше.

Блажени Петре,
положив темељ добродетељи,
свукао си старога човека с пожудама
и у Христа се обукао, ваистину,
зато и посрамио јеси, преподобни,

многа вражија оплченија,
наставник иноком бив,
моли спасти се душам нашим.

ГЛАС ШЕСТИ

Преподобне оче,
ва васу земљу изиде вештаније исправљениј
твојих,
темже на небесех обрете мазду трудов својих,
бесовскије разрушил јеси плки
и анђелскије достигао јеси чини,
ихже житију непорочно поревновао јеси,
дрзновеније имеје ка Христу Богу
ва памети твојеј мир испроси душам нашим.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Блаженства јаже више ума желаје
ваменил јеси божаставније
слаткују пишту ваздржаније,
ништету же богатаство,
нестежаније многоименије истиноје,
и благославије смиренније,
темже и желанија жеже ва разуме получио јеси,
ва скинијах вадвараје се светих, Петре.

Теченије пустничаства невазвратне савршио јеси
и веру сабљуо јеси,
отуду же и венац пријео јеси, оче, правди

многе вражије пукове,
предводитељ монаха поставши,
моли да се спасу душе наше.

ГЛАС ШЕСТИ

Преподобни оче,
по целој земљи прође глас о врлинама твојим,
стога на небесима нађе награду за труде своје,
бесовске разбио јеси пукове
и анђелске достигао јеси чинове,
њихову животу непорочно ревновао јеси,
слободу имајући у Христа Бога
о спомену твоме мир измоли душама нашим.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Блаженство изнад ума желећи божаствено
за слатко јело држао си уздржање,
сиромаштво за богатство,
сиротовање за велико имање истинско,
понижење за славу,
па стога и жељено у духу добио јеси,
у скинијама светим боравећи, Петре.

Живот пустињачки без освртања завршио јеси
и веру сачувао јеси,
зато и примио јеси, оче, венац правде

јегоже ти уготова Христос,
иже по достојанију подаје вазмаздија
и почасти дарује
и ваздајаније о трудех,
јегоже и нас ниња избавити от бед, моли.

Васакоје сладострастије укроштаје,
тела отрекал се јеси, богомудре,
огорчаје чувство ваздржанија труди
и жестокими пребиванији,
трпенијем же искушениј
и стојанијем крепким ва опстојанијах,
ва њихже место бесконачноје васпријел јеси
наслажденије
и пишту некончајемују
и радост неизглаголанују.

Ништегу Христову вазљубил јеси благочасно,
богатаство оставил јеси тљеноје
и жизан текуштују, мудре,
крст же на рамо вазам
тесноју стазеју радује се шаствовав,
попираје сласти плтаскије
ваздржанијем, свете, васачаски и злостраданијем,
достигал јеси ка широте божаставнеј рајсцеј,
Петре, преподобне оче наш.

ТРОПАР

ГЛАС ПРВИ

Пустини жителъ и ва плти анђел
и чудотворац показа се, богоносе оче наш Петре,

што ти га уготова Христос,
који по заслуги даје награде
и почасти дарује
и накнаде за труд,
кога да и нас сада избави од беда, моли.

Свако сладострашће кротећи,
тела се одрекао јеси, богомудри,
мучећи чула уздржања трудом
и суровим пребивањем,
трпљењем искушења
и крепким одолевањем бесима,
и за све то бесконачну примио јеси насладу
и јело бесмртно
и радост неисказану.

Сиромаштво Христово заволео јеси благочасно,
богатство оставио јеси пропадљиво
и живот пролазни, мудри,
па крст на раме узевши
и тесном стазом радостан ходећи,
газећи сласти плотске
уздржањем, свети, свакаквим и злострадањем,
стигао јеси до ширине божствене рајске,
Петре преподобни оче наш.

ТРОПАР

ГЛАС ПРВИ

Пустине житељ и у плоти анђел
и чудотворац показа се, богоносни оче наш Петре,

поштениј ради и бдениј и молитав
небесније дари пријем,
исцељајеши недужних и душе приходештих ти
са вероју.

Слава давшоу ти крепост,
слава венчавшему те,
слава дејствујуштем тобоју васем исцељенија.

СТИХИРИ

ГЛАС ОСМИ

Оче богомудре, Петре,
мирскије себе отлучил јеси млви
ка премирному вазиде савршенству,
тој важдељев благим источника,
ту истинују љубов достигај јеси
јејеже сијанији, блажене, освештајем
греховнаго мрака молитвами си нас исхити.

Оче богомудре, Петре,
мраз ноштни и дневни вар
надеждеју, преподобне, будуштих претрпел јеси,
иже на земљи твоје уди умртвив
блаженују жизан получил јеси,
ванутар бив чртога, свете, радосно
доброту безмернују зре зиждитеља својего.

Оче богомудре, Петре,
ва пустињи ме ниња страстеј вадварајушта се
на пут прави добродетељеј руководствује ме,

јер постом и бдењем и молитвама
небеске дарове примив,
исцељујеш болесне и душе прилазника ти с вером.
Слава укрепитељу твоме,
слава овенчатељу твоме,
слава ономе што свима тобом даје исцељење.

СТИХИРЕ

ГЛАС ОСМИ

Оче богомудри, Петре,
од светске вреве себе одлучио јеси
и надземаљском узиђе савршенству,
у оној жудећи за добра источником,
у овом истинску љубав достигао јеси
и њеним сјајем, блажени, осветљен
молитвама својим од греховног мрака нас избави.

Оче богомудри, Петре,
мраз ноћни и дневну жегу
надом, преподобни, у вечна добра поднео јеси,
ти што на земљи удове своје умртвив
блажени живот добио јеси,
унутар ложнице бивши, свети, радосно
лепоту безмерну гледаш саздатеља свога.

Оче богомудри, Петре,
у пустињи ме сада страсти заблуделог
на прави пут добродетељи упути,

ка покајанија стазе молитвами твојими,
ка испљенију божаставних хотениј,
ка неисташтимому благих васпријетију,
јакко да твоју, радује се, савршају памет,
васехвалне.

Оче богомудре, Петре,
ликом посничаским причате се,
бестрастијем украси се,
и васелил се јеси ва обитељех преподобних,
идеже свет незаходими,
идеже јест древо животноје,
и ниња моли се Христу Богу
спасти се душам нашим.

ГЛАС ПРВИ

Иже ва пустињи твоја страданија
кто исповест, блажене оче,
или кто подвиги твоје изглаголет:
боренија бесов и жестоко пребиваније,
слзи же и умиљеније,
поштеније же и наготу телеснују,
мразом и ветри удручајем,
слнце же опаљајуште те,
послук твојего страданија
стена гроба твојего,
на њејже јакко на стлпу стојал јеси
твојего трпенија јаве казујет,
јакко бесплтан убо ва плти пожил јеси,
удивил јеси анђели,

на покајања стазу молитвама твојим,
на испуњење божаствене воље,
на неутрошивог блага примање,
да у радости служим твој спомен, свехвални.

Оче богомудри, Петре,
у зборове испосничке уврстио си се,
бестрашћем украсивши се,
уселио се јеси у обитељи преподобних,
тамо где је светлост незалазна,
тамо где је дрво животно,
и сада моли се Христу Богу
да се спасу душе наше.

ГЛАС ПРВИ

У пустињи твоја страдања
ко да искаже, блажени оче,
или ко подвиге твоје да исприча:
борбу са бесима и сурово боравиште,
сузе и скрушеност,
пост и наготу телесну,
мразом и ветром шибан
и сунцем паљен,
сведок твојега страдања,
стена гроба твојега,
на којој као на стубу стајао јеси,
о твоме трпљењу јасно казује,
као бесплотан у плоти поживео јеси,
задивлио јеси анђеле

беси же посрамил јеси,
и ниња васе верније паметију си веселиши
о њихже Христови моли се
избавити се от искушениј лукаваго,
Петре преподобне, молитвами ти.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Дом и полату остављ,
ва пустиноје бесхрамије васелив се, преблажене,
о хлмех и дабрех радује се љубазно,
ва вртапех и пештерах весело пребил јеси
и ва непроходимих проходаше непобедим,
ва студени и зноји претрпеваје не стужи се,
на присно убо јединого зиждитеља обрести
поташтал се јеси.

Савише силоју укрепљајем, Петре,
нејаденијем и нужноју ништетоју
божаставнаја познал јеси
и на молитве стојанијем
источники божаставније, слзнаја теченија
јако рајскије источники вазљубил јеси,
отсуду обогатил се јеси:
ва самисле неподвижимоје,
ва души равноанђелноје
и ва плти стежав нескврноје.

Светлостију чудес твојих јако слнце сијаје,
земаљније просвештајеш конце,
слепим свет даје

и бeсe пoсpамиo јeси,
свe вepнe сaдa спoмeнoм твoјим вeсeлиш
и Христy зa њих мoли сe
дa сe oд испyшeњa лyкaвoгa избaвe,
Пeтрe пpeпoдoбни, мoлитвaмa твoјим.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Дoм и пaлaтy oстaвивши,
y пyстињскoм бeздoмљy нacелив сe, пpeблaжeни,
пo бpдимa и гyдyрaмa рaдyјyћи сe c љyбaвљy,
y рyпaмa и пeштeрaмa вeсeлo си сeдeo,
кpoз нeпpoхoднo пpoхoђaшe нeпoбeдив,
и стyдeн и вpyћинy дa тpпиш нијe ти дoсaдилo,
вeћ сaздaтeљa јeдинoг дa нaђeш
увeк сe тpyдиo јeси.

Озгo силoм си кpeплъeн, Пeтрe,
глaдoвaњeм и сирoмaшким пoдвигoм
бoжaствeнo пoзнao јeси
и нa мoлитви стaјaњeм
истoчникe бoжaствeнe, сyзнe пoтoкe
кao рaјскe истoчникe зaвoлeo јeси,
и oдaтлe сe oбoгaтиo јeси:
y рaзyмy нeпoдвигнo,
y дyши рaвнoaнђeлскo
и y плoти стeкaвши нeскврнo.

Свeтлoшћy чyдeсa свoјих кao сyнцe сијaјyћи,
зeмaљскe пpoсвeтљaвaш кpajевe,
слeпимa вид дaјyћи

и хромим хожденије
и васем болештим удовом раслабљеније
утврждајеш,
оче Петре, молитвами својими,
Христос бо виде те
чудотворца дивна мирови даровао јест,
јегоже не престај моље о васех нас.

ГЛАС ВАТОРИ

Иже на земљи анђела
и на небесех човека Божија,
мирови благоукрашеније,
наслажденије благих и добродетељеј,
посником похвалу
Петра поштем,
насажден бо ва дому Божији
процавте праведно,
и јако ђедар ва пустињи
умножив стадо Христово словесних овац
преподобијем и правдоју.

ГЛАС ПЕТИ

Радуј се, преподобне оче,
богомудре и васеблажене,
млви житељскије самисално избег
Гору же Светонарицајемују постигал јеси,
иже поштенијем и молитвами
бесом боренија

и хромима хођење
и свима болеснима ослабљене удове утврђујеш,
оче Петре, молитвама својим,
јер Христос видевши тебе
чудотворца дивна свету даровао јесте,
њета не престај молити за све нас.

ГЛАС ДРУГИ

На земљи анђела
и на небесима човека Божија,
света благоукрашење,
наслађење добрима и добродетељима,
испосника похвалу
Петраштујмо,
јер засађен у дому Божјему
процвета праведно,
као кедар у пустињи
умножив стадо Христово словесних оваца
преподобношћу и правдом.

ГЛАС ПЕТИ

Радуй се, преподобни оче,
богомудри и свеблажени,
од вреве живота разумно побегавши
у Гору пак Светозвану стигао јеси,
где постом и молитвама
и с бесима борбом

ту суштаго змија победи́л јеси́ трпенијем,
анђели́ житијем удивил јеси́,
Бога васедржитеља вазвеселил јеси́,
јему́же ниња́ предстоји́ши,
моли се о поју́шних вероју́
светују́ ти па́мет.

Високо гнезденшти́ја се птица
ва стено́ј пештери́, оче, васели се,
студенију́ помрзајем
и знојем́ же́гом,
Амалика́ тело́ низложи́л јеси́
и бестрасти́ја, светом, оче, облистајем
јако́ млни́јама огњани́ми моли́твама си́
бесовско́је сабра́није по́палил јеси́,
сте́на гроба́ твоје́го
на ње́јже јако́ на стлпу́ стоја́л јеси́,
и ту суштаго змија́ прогна́в, свете,
моли́твама си́, досто́блаже́не Петро́,
Христа́ Бога моли́ о душа́х наших.

Лета́ мно́га на земљи́ бега́је уда́ли се,
ва пусти́њи, оче, кри́јем вадвори́ се
давидски́ ча́је Бога́ спасају́штаго те́,
на њ́ же васу́ наде́жду вазложи́л јеси́,
темже́ и по успени́ји твоје́м, преподо́бне,
исце́љенијем́ туче́ излива́јещи
и чуде́си дивни́ми па́мет твоју́
верни́, досто́длжно́ вазвели́чим, оче,
моли́твама си́ васе́х нас поми́луј.

тамошњу змију победио јеси трпљењем,
анђеле живљењем задивио јеси,
Бога сведржитеља развеселио јеси,
коме сад предстојећи,
моли се за оне што поју с вером
свети твој спомен.

Високо угнежђена птица
у стеновиту пештеру, оче, уселио си се,
на студени промрзаван
и врућином жежен,
Амалика — тело низложио јеси
и бестрашћа светлошћу, оче, облиставан
као муњама огњеним молитвама својим
бесовски збор попалио јеси,
на стени гроба твојета
где као на стубу стајао јеси,
тамошњу змију прогнавши, свети,
молитвама својим, блажени Петре,
Христа Бога моли за душе наше.

Лета на земљи многа јурећи удаљи се,
у пустињи, оче, сакривен настани се
давидски чекајући Бога спаситеља ти,
на кога сву наду положио јеси,
а стога и по уснућу твоме, преподобни,
исцељења кишу изливаш
и чудесима дивним спомен твој
достојно, верни, да узвеличамо, оче,
молитвама својим све нас помилуј.

Иже по образу сабљуд невредима,
ума владику на страсти пагубније посничаски
наставал
ва јеже по подобију, јакоже вазможно, вазашал
јеси,
мужаски бо јестаство понудив
поташтал се јеси хуждшеје покорити лучшему
и плт поработити духу,
темже инокујуштим јави се врх,
гражданин пустини,
благотекуштим умастителъ,
правило добродетељи опаснејшеје:
и ниња на небесех зрцајут разрешившим се,
блажене, чисте назирајеши светују Тројицу,
проповедује неходатајставне
о иже вероју и љубовију штушних те.

СЕДАЛНИ

ГЛАС ПРВИ

Древњему Аврааму подобе се, оче,
удаљив себе ужић плтаских
повину се, Петре, глагољушту Богу нашему,
темже постив се
и душу светлејшу јавил јеси слначних луч,
богомудре, пребогате.

Боголико́ст сачувавши неповредном,
ум за господара страстима погубним испоснички
поставивши,
до богоподобности колико је могућно узашао јеси,
јер мушки природу принудивши
потрудио се јеси да гђе покориш бољему
и плот да потчиниш духу,
па зато иноцима јавио си се глава,
грађанин пустиње,
милосрднима помазатељ
и правило добродетељи најтачније:
сад се на небесима огледају разрешеним,
чисто посматраш, блажени, свету Тројицу,
проповедајући као посредник за оне
који те с вером и љубављуштују.

СЕДАЛНИ

ГЛАС ПРВИ

Древноме Аврааму подобећи се, оче,
удаљив себе од рођака плотских
повинова се, Петре, откривеноме Богу нашему,
и стога постивши
и душу светлијом од сунчевог зрака
показао јеси, богомудри, пребогато.

Удаљил се јеси, преподобне, от мира
и ва пустињах јаве вадвори се
Господа избављајуштаго те от љутих присно чаје,
темже благоугодив Владице, васеблажене,
пријел јеси нестарејуштеје се небесноје царство,
ва њемже ниња вадвораје се
поминај штуштих те.

ГЛАС ОСМИ

Антонија божаставнаго духовне
добродетељному житију поревновав,
на раме своји вазел јеси крст Господа својего,
оставив житија печал и страст,
умрштављењем и духом пожил јеси,
тем и твар преславних чудес исплнил јеси,
преподобне,
Духа благодетију, Петре, оче наш,
моли Христа Бога
грехом остављеније даровати
штуштим љубовију светују памет твоју.

Земаљнаја васа остављ
и ва мире сиј телесне
духом бил јеси земаљни анђел,
приходештије бо страсти умртвив плти
Тројици јави се угодник, блажене,
темже недугујуштим исцељајеши страсти
и словом духи одгоњајеши благодетију,

Удаљио си се, преподобни, од света
и у пустињама, познато је, настанио си се,
Господа избавитеља ти од невоље увек чекајући,
и зато угодивши Владики, свеблажени,
примио си неостариво небеско царство
у коме сада боравећи
помињи штоватеље твоје.

ГЛАС ОСМИ

Антонија божаственог духовно
добродетељноме живљењу ревнујући,
на раме си своје узео крст Господа свога,
оставив светску бригу и страст,
умртвљењем и духом поживео јеси,
стога и твар преславним чудима испунио јеси,
преподобни,
благодаћу Духа, Петре, оче наш,
моли Христа Бога
да грехова проштење дарује
штоватељима с љубављу светого спомена твога.

Земаљско све оставивши
у свету живећи телесно,
духом си био земаљски анђео,
јер приступајуће умртвив страсти плотске
Тројице угодник јавио си се, блажени,
и стога невољнима исцељујеш страсти
и духове одгониш речју благодати,

Петре преблажене,
моли Христа Бога
сагрешенијем остављеније подати
празнујуштим са љубовију светују памет твоју.

СТИХИРА

ГЛАС ПЕТИ

Преподобне оче,
не дал јеси сна својима очима,
ниже веждма твојима дреманију
дондеже душу и тело
от страстеј свободил јеси
и себе уготова Духови обителиште,
пришад бо Христос са Оцем
обитељ у тебе сатвори
и јединосущније Тројице служитељ бил јеси,
великопроповедниче Петре,
моли се о душах наших.

КАНОН ПРЕПОДОБНОМУ ПЕТРУ

ГЛАС ЧЕТВРТИ

ПЕСАН ПРВАЈА

Памет твоју пети начинајушту
Духа благодет у Христа молитвами си,
преподобне оче, испроси, мољу се,

Петре преблажени,
моли Христа Бога
да грехова проштење дарује
празноватељима с љубављу светого спомена
твога.

СТИХИРА

ГЛАС ПЕТИ

Преподобни оче,
сна ниси дао својим очима
ни веђама својим дремања
докле год душу и тело
од страсти ослободио ниси
и себе уготовао Духу обиталиште,
јер дошав Христос са Оцем
обитељ у теби сатвори,
и једнобитне Тројице служитељ био јеси,
великопроповедниче Петре,
моли се за душе наше.

КАНОН ПРЕПОДОБНОМ ПЕТРУ

ГЛАС ЧЕТВРТИ

ПЕСМА ПРВА

Мени што спомен твој певати почињем
у Христа молитвама својим, преподобни оче,
благодат Духа измоли, молим се,

јако ва њеј светло
светло похвалити житије твоје,
Петре свете, иноким похвало.

От млада вазраста, преподобне,
безмлвијем и кротостију и смиренијем украшајем
рачитељ божаставније заповеди јави се,
зачело премудрости првеје
страх јего вазљуби.

Христова љуби душу твоју раждевши
необратно мира избежав
пустињу, оче, постигал јеси,
идеже поштенијем и молитвами
Духа светаго пријетилиште, Петре,
удостоји се.

ПЕСАН ТРЕТИЈА

Ваздржанија огњем страсти, оче, попалив,
свешта светла чистотоју јави се,
просвети душе наше, преподобне,
памет твоју љубовију, Петре, појуштих.

Древо ва удолији ваздржанија, Петре блажене,
насади се Духа благодетију напајајемо,
ниња плоди добродетељеј
исцељенија предлагајеши појуштим памет твоју.

Бесов боренми по острому влачим каменију
плт своју виде растрзајему

да њоме светло похвалим
светло живљење твоје,
Петре свети, инокâ похвало.

Од млада узраста, преподобни,
безмолвијем и кротошћу и смирењем украшен
љубитељ божаствене заповести јавио си се,
почетак премудрости најпре
страх Божји заволе.

Христова љубав кад душу твоју распали,
неповратно од света побегавши
у пустињу, оче, стигао јеси,
где постом и молитвама
Духа светог ризница, Петре, да будеш
удостојио си се.

ПЕСМА ТРЕЋА

Уздржања огњем страсти, оче, попалив,
свећа светла чистотом јавио си се,
просветли душе наше, преподобни,
што спомен твој, Петре, с љубављу појемо.

Дрво у долини уздржања, Петре блажени,
засадио си се благодаћу Духа напајано,
и сада плодове добродетељи
исцељења пружаш појцима спомена твога.

У борби с бесима по оштром вучен камењу
плот своју виде растрзавану

и јако верни раб Христа владики својего,
Петре блажене,
радује се претрпел јеси.

СЕДАЛАН

ГЛАС ОСМИ

Желанијем и љубовију Господа својего
чловечаскаго сажитељства удаљив се,
и непроходимаго места достигал јеси,
ва пештерах же и раседалних камени васелив се,
идеже једин јако птица пожил јеси
ка Господу вазираје,
того исплњаје повељенија,
от његоже и благодет пријем, преподобне,
исцељати болезни
и духи одгонити,
тем и ниња вапијем ти,
оче, преблажене Петре,
моли Христа Бога
грехом остављеније подати
штуштим са љубовију светују памет твоју.

ПЕСАН ЧЕТВРТАЈА

Беспиштан јако бесплтан
дивими билији седију
паче тучних трапез укрепљајем,
благаго Бога похваљајем јави се
паче Израилѡ јадшаго ману ва пустињи.

и као верни раб Христа Владике свога,
Петре блажени,
радујући се претрпео јеси.

СЕДАЛАН

ГЛАС ОСМИ

Жудњом и љубављу за Господом својим
од људског сажитељства удаљив се,
до непроходног места стигао јеси,
те у пештере и распукло камење населив се,
сам као птица поживео јеси
у Господа гледајући,
његова испуњавајући наређења,
од њега и благодат примив, преподобни,
да исцељујеш болести
и духове да одгониш,
зато и сада вапијемо ти,
оче, преблажени Петре,
моли Христа Бога
да грехова проштење подари
штоватељима с љубављу светогa спомена твогa.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Бесхлебан као бесплотан
дивљих биљака једењем
више него масном трпезом укрепљаван,
од благог Бога похваљиван јавио си се
више него Израил што једе ману у пустињи.

Васеноштними молитвами си не уснул јеси ва
самрти,
и ниња ва свете Господњи свет видиши,
нераздељније Тројице сијанијем озарајем,
отнудуже просвети душе појуштих те.

Анђелскоје житије иже васа видеј видеф,
молитви твоје послушав, прваго анђелом
на прогнаније стрптиваго змија
посилајет ти, Михаила архистратига.

ПЕСАН ПЕТАЈА

Мира јако ластца вазненавидев,
ва пустињи же ва каменеј пештере обитав
и ва њеј ничесоже имеје, утврди се,
и чувставних татиј, оче, не убоја се
ни мисалними же плени се разбојники.

Вранов множаство и звереј зијанми,
иже на те бесов, оче, нападенија
детији игранија ваменил јеси,
јако каменејем же молитвами си
от стени својеје сих, Петре, одгнал јеси.

Зељним поштенијем гртан свој огорчаваје,
гесни пут и прискрбни на земљи, оче, шаствовал
јеси
и ва широти небесније достигал јеси,
неизреченије доброты, Петре, наслаждајещи се.

Свеноћним молитвама својим ниси заспао на смрт,
и сада у светлости Господњој светлост видиш,
нераздељиве Тројице сјајем озариван,
и отуда просветли душе појаца ти.

Анђелско живљење свевидац видећ,
молитве твоје послушав, првога анђела
на протнање зле змије
шаље ти, Михаила архистратига.

ПЕСМА ПЕТА

Свет као варалицу омрзнувши,
у пустињи у каменој пештери живећи
и у њој ништа немајући, утврди се,
и видљивих лопова, оче, не побоја се
нити се духовним даде разбојницима.

Гавранова мноштво и зверова чељусти,
бесова, оче, на тебе нападања
за дечје играње држао јеси,
и као камењем молитвама својим
са стене их своје, Петре, одагнао јеси.

Зељаним постом грло своје огорчавајући,
тесним путем и тужним на земљи, оче, ишао јеси
и у ширине небеске стигао јеси,
неизрецивом се лепотом, Петре, наслађујеш.

ПЕСАН ШЕСТАЈА

Богатаство, преподобне, јеже ништоже имети
ваменив,

Христа же за васех стежав
и паче богатих радује се ва пустињи,
того љубовију вазвишајем, Петре, пожил јеси.

Не свеза се узами љубоплтија,
ни љубосластија гртана умртви се,
и живуштих ва гробех страсти убежал јеси
и нас појуштих твоју памет
от рова страстеј изведи молитвами си.

Зимоју, оче, отегчајем,
духовноју теплотоју сагреваше се
и ниња зимоју недуга одржимих
молитвами ти, Петре, исцељајещи,
тем твоју памет сапаше се празнујем.

КОНДАК

ГЛАС ВАТОРИ

Тврдим трпенијем кроме мира пожив,
анђелом јединожителъан, Петре, јави се,
и вазвеселил јеси иже над васеми Бога и
зиждитеља,
и ниња премирнаја сељенија тебе даровал јест
прослављајј те Христос чловекољубац,
једин саведи срдачнаја.

ПЕСМА ШЕСТА

Богатство, преподобни, за немаштину држећи
и Христа за све то стекавши
и више но богаташ радујући се у пустињи,
Христовом љубављу ношен, Петре, поживео јеси.

Не свеза се узама плотољубља,
сластољубљем грла не умртва се,
од оних у гробу страсти побегао јеси
и нас што појемо твој спомен
из јаме страсти изведи молитвама твојим.

Зимом, оче, изнуриван,
духовном топлотом загреваше се,
и зимом недуга сада обрване
молитвама твојим, Петре, исцељујеш,
па зато, окупљени, твој спомен празнујемо.

КОНДАК

ГЛАС ДРУГИ

У чврстом трпљењу ван света поживевши,
анђела сажитељ, Петре, јавио си се,
узвеселио јеси свевидљивог Бога и саздатеља,
па ти је надземаљско насеље даровао сада
Христос човекољубац који те прослави,
једини зналац срца.

ИКОС

Ходатаја тебе предлагају, Спасе мој,
иже нововасијавшаго Петра преподобнаго твојего,
молитвами јего озари ми ум
и умили срце моје
иже ва пустињи подвиги јего пети ми достојно
иже тебе ради ва поштенији и наготе, Слове,
пострадав
и вражија коварства тобоју укрепљајем низложи
и тем достојно от тебе прослави се,
Христе човекољупче,
једин саведи срдачнаја.

ПЕСАН СЕДМАЈА

Ва горах јако ва градех,
ва дабрех јако ва домох пребиваје,
слаткују вечеру и питије
пост са слзами себе предлагаше,
и ниња са анђели, оче, на небесех
вечније пиште достојно, Петре, насиштајеши се.

Наготоју, оче, удручајем,
о одежди тела не попече се,
поученијем Христа својего радује се,
на круни умом вазираје,
будуштих доброт одежде чајал јеси
иже ниња пријемљеши весеље се.

Хвали јако тштети убегаје,
ва дабрех пустиње таје се,

ИКОС

Посредника ти нудим, Спасе мој,
новозасјалог Петра, преподобнога твог,
молитвама његовим озари ми ум
и скруши срце моје
да пустињске подвиге његове певам достојно
што тебе ради, Слово, у посту и наготи пострадав
и вражје подлости оснажен тобом низложи,
и тако, достојно, од тебе прослави се,
Христе човекољупче,
једини зналче срца.

ПЕСМА СЕДМА

У горама као у градовима
по гудурама као по кућама пребивајући,
слатком вечером и пићем —
постом са сузама оебе нуђаше,
и сада с анђелима, оче, на небесима
вечном се храном, Петре, достојно наслађујеш.

Наготом, оче, мучен,
о одећи тела не побрину се,
учењем Христа свог радујући се,
на круне умом гледајући,
будућих лепота одежду чекао си
и сада то примаш веселећи се.

Од хвале као од штете бежећи,
у гудурама пустиње тајећи се,

тајним испитатељу и сакрвеним ведцу,
твоје житије Богу показаше
и ниња јавставно чудес благодет творити, оче,
тебе даровал јест.

ПЕСАН ОСМАЈА

На стене бив, псаломски,
јако птица особештија се на zde
вас дан поносим враги и борим,
трпе потрпел јеси Христа ради
и грдују их на те хулу и уничиженије
помоштију того низложил јеси.

Сатворицаго медовнују сладост
и жлчи нас ради на крсте вакусившаго
љубовију, оче, укрепљајем,
горка јадиј не стужи си
дондежде того благодетију
ва мани место преложише ти се.

Пештера твоја, преподобне оче,
бесом првеје жилиште бивши,
ниња часнаја и светаја јест цркви божаставнаја
ва њеј утврди се
ва њејже памет твоју почитајуште
болезнем исцељенија пријемљем.

ПЕСАН ДЕВЕТАЈА

Христа на крсте васпоминаје,
распетоје житије имел јеси

www.tezauruliturgic.ro
тајни испитатељу и скривеног зналцу,
твоје живљење Богу оне показаше
и сада, ето, да чудеса твориш
благодат, оче, дарова ти се.

ПЕСМА ОСМА

На стени, по псалму,
као птица усамљена на крову
повоздан злостављан од врага и нападан,
трпећи, претрпео јеси Христа ради
и горду њихову на тебе хулу и понижавање
уз помоћ Христову оборио јеси.

Љубављу, оче, крепљен
онога што створи медовну сласт
и жуч на крсту нас ради окуси,
горка ти јела не дојадеше
док ти се благодаћу његовом
у ману не претворише.

Пештера твоја, преподобни оче,
бесова најпре обиталиште бивши,
сад је часна и света црква божаствена,
у којој се утврди
и у којој спомен твојштујући
од болести исцељења примамо.

ПЕСМА ДЕВЕТА

Христа на крсту опомињући се,
распето живљење имао јеси,

и кончину блаженују пријем
причесник божаставније слави јави се,
јакo са ањџели тому предстоје
о појуштих љубовију твоју памет моли се.

Јелика от ништаго ума достижно
похваљенија песан прими, преподобне,
и милост от Христа испроси
мољешту се покајанијем достигнути,
и тамо ка себе отачаски пријемљеши
аште и велико јест просимо.

Ва дан благоначити,
са божаставними светими и врховними ученики
памет твоја славити утврди се,
са њимиже те, оче, вероју празнујуште
онех вазвеличившаго и тебе прослављшаго
Христа васи вазвеличим.

СВЕТИЛАН

Миром пустињу изменив,
богатаство ништету стежав,
плач веселије на земљи имев,
поштенијем плт уведив,
молитвами душу просветив си,
сего ради славоју веселија небеснаго
обогати те Христос, велики дародатељ,
темже те штем, оче Петре,
врховному тазоименити.

и конач блажени примио
причасник божаствене славе јавио си се,
и зато што с анђелима Богу предстојиш —
за појце с љубављу твога спомена моли се.

Колико је од ништега ума могуће
похвале песму прими, преподобни,
и милост од Христа измоли ономе
што моли се у покајању да је постигне,
и тамо к себи очински примаш,
ако и јесте велико мољено.

На дан благонарочит,
с божаственима светим и врховним ученицима,
спомена твога славље се утврди,
са којима те, оче, у вери празнујући
њих што узвелича и тебе што прослави
Христа сви величајмо.

СВЕТИЛАН

Свет си за пустињу разменио,
богатство — сиромаштво стекао,
плач — весеље на земљи имао,
пошћењем плот осушио,
молитвама душу просветлио своју,
због тога славом веселја небеског
обогати те Христос, велики дародавац,
и стога тештујемо, оче Петре,
врховног апостола имењаче.

ГЛАС ОСМИ

На небо текуштују васед колесницу, чудне,
 добродетељеј достигал јеси крајеградија
 посничаством,
 из пустиње саматраје вишњаго Јерусалима
 премирна
 и јаже от трудов и подвигов достојније почаст
 васпријем,
 са небесними радујеш се чиноначелији,
 преблажене,
 вечних благ наследник и царствија житељ бив,
 на моли се, богоносе Петре, Спасу васех
 умирити мира и спасти душе наше

Подвига неласно тврдостију, блажене, заштитив се,
 и благодетију духовноју ваоружив се,
 Амалика победио јеси
 и васако мрачноје тами оплченије
 и помисал очистив
 иже на висоту блазнитеља обличил јеси,
 и победоносац јави се на духи, преблажене,
 и санаследник Христов јави се,
 бесплтих подражатељ бив,
 на моли се, богоносе Петре, Спасу васех
 умирити мира и спасти душе наше.

Времених предзре и долњих, богомудре,
 висока и пребивајушта вазљубил јеси
 божаставним раченијем,

ГЛАС ОСМИ

У колесницу седе што на небу јури, дивни,
и добродетељи вишеграда достигао јеси
из пустиње гледајући на вишњи Јерусалим
надземни
и достојне почести за труд и подвиге примив,
с небеским главарствима се радујеш, преблажени,
вечнога блага наследник и царства житељ
поставши,
моли се, богоносни Петре, Спасу свих
да умири свет и спасе душе наше.

Подвига строгошћу, блажени, нелажно заштитив
се,
и благодаћу Духа наоружав се,
Амалика победио јеси
и свако мрачно таме нападање,
помисао очистив
оног што на висину мами разобличио си,
победник над дусима јавио си се, преблажени,
и санаследник Христов јавио си се,
бесплотних подражавалац поставши,
моли се, богоносни Петре, Спасу свих
да умири свет и спасе душе наше.

Вре́мено и доње презрев, богомудри,
високо и трајно заволео јеси божаственом
љубављу,

крст бо свој понесе на раме јеванђелски
и Бога вазљубил јеси,
поштенијем мужаски победив бесовскије плки,
и с небесними веселиши се лики јакоче непобедим,
и пречисти храм желаје
бесконачније жизни сподоби се,
на моли се, богоносе Петре, Спасу васех
умирити мира и спасти душе наше.

ГЛАС ЧЕТВРТИ

Крст свој, оче, васпријем,
ва непроходимих же горах и пештерах и пропастех
јакко ва небеси вадвори се,
билији дивими питеје се,
сверепејуштеје страсти плти умртвил јеси,
непорабоштену же душу от сих сабљул јеси,
четиридесетодневно јакко Мојси и Илија постив се
змија молитвами прогнал јеси
и бесом боренија трпенијем победил јеси,
анђели житијем удивил јеси,
Бога васедржитеља вазвеселил јеси,
јему же ниња предстоје
моли се о васпевајуштих вероју светују ти памет.

јер крст свој понесе на раме своје јеванђелски
и Бога заволео јеси,
пошћењем мушки победив бесовске пукове,
с небеским се веселиш зборовима као непобедив,
и пречисти храм желећи
бесkonaчног живота удостојио си се,
моли се, богоносни Петре, Спасу свих
да умири свет и спасе душе наше.

ГЛАС ОСМИ

Крст свој, оче, поневши,
у непроходним горама и пештерама и понорима
као на небу настанио си се,
биљкама дивљим хранећи се,
разбеснеле страсти плотске умртно јеси
и душу непоробљену од ових сачувао јеси,
четрдесетодневно као Мојсије и Илија постивши
змију молитвама прогнао јеси
и бесова навалу трпљењем победио јеси,
анђеле живљењем задивио јеси,
Бога сведржитеља узвеселио јеси
и њему сад предстојећи
моли се за певаче светогa ти спомена.

САДРЖАЈ

САДРЖАЈ

<i>Сава Немањић</i>	
СЛУЖБА СВЕТОМЕ СИМЕОНУ	7
<i>Савин ученик</i>	
СЛУЖБА ПРЕНОСУ МОШТИЈУ СВЕТОГА САВЕ .	33
<i>Непознати Милешевац</i>	
СЛУЖБА УСНУЋУ СВЕТОГА САВЕ	91
<i>Непознати писац</i>	
КАНОН СВЕТОМЕ САВИ	119
<i>Теодосије Хиландарац</i>	
СЛУЖБА СВЕТОМЕ СИМЕОНУ	139
<i>Теодосије Хиландарац</i>	
СЛУЖБА СВЕТОМЕ САВИ	219
<i>Теодосије Хиландарац</i>	
ЗАЈЕДНИЧКИ КАНОН СПАСУ ХРИСТУ, СВЕТОМ СИМЕОНУ И СВЕТОМЕ САВИ	295
<i>Теодосије Хиландарац</i>	
ЗАЈЕДНИЧКИ КАНОН СВЕТОМЕ СИМЕОНУ И СВЕТОМЕ САВИ НА ОСАМ ГЛАСОВА	315
<i>Теодосије Хиландарац</i>	
ЗАЈЕДНИЧКИ КАНОН СВЕТОМЕ СИМЕОНУ И СВЕТОМЕ САВИ ЧЕТВРТОГА ГЛАСА	449
<i>Теодосије Хиландарац</i>	
СЛУЖБА СВЕТОМ ПЕТРУ КОРИШКОМ	467

СРЕЉАК

Књига прва

Издавач

СРПСКА КЊИЖЕВНА ЗАДРУГА — БЕОГРАД

Избор илустрација

Сретен Петковић

Технички уредник

Стојан Милеускић

Копије иницијала

Љупка Стефоска-Васиљев

Коректор

Душанка Обреновић

Штампарија „КУЛТУРА“ — Београд

Македонска 4